

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

C 9443 . 853

Harvard College Library

FROM

The J. C. Ayer Co.

Messing

C 9378,53

02039

00000

67

RITUALE

ROMANUM.

Paris. — Typographie de Firmin Didot frères, rue Jacob, 56

Benedictine Church

RITUALE ROMANUM

PAULI V, PONTIFICIS MAXIMI,

JUSSU EDITUM,

ATQUE A FELICIS RECORDATIONIS

BENEDICTO XIV

AUCTUM ET CASTIGATUM.

PARISIIS,
APUD JACOBUM LECOFFRE ET SOCIOS,
EDITORES,

Via vulgo dicta : du Vieux-Colombier, 29.

1855.

~~10378-53~~
C9443.853

Harvard College Library

May 24, 1900

Gift of

The J. O. Ayer Co.

2487-28

JAN 16 1917

APPROBATIO.

**Rituale Romanum Pauli V Pontificis
Maximi jussu editum atque à felici-
cis recordationis Benedicto XIV auctum
et castigatum imprimi potest.**

**Datum Parisiis die 19 mensis julii
anni 1847.**

† DIONYSIUS, Arch. Parisiens.

SS. DOMINI NOSTRI
BENEDICTI XIV

APOSTOLICÆ LITTERÆ

**IN FORMA BREVIS DE NOVA RITUALIS, CÆREMO-
NIALIS EPISCOPORUM, NECNON ET ROMANI
PONTIFICALIS EDITIONE, EX QUIBUS SELE-
GIMUS QUÆ RITUALE TANTUMMODO
SPECTANT.**

BENEDICTUS PAPA XIV

AD PERPETUAM REI MEMORIAM.

Quam ardenti studio, incredibili sollicitudine, assidua cura, et indefesso, diuturnoque labore, adhibitis etiam, accitisque undequaque viris in sacra doctrina, disciplinaque ecclesiastica versatis, æque ac de rerum Liturgicarum peritia peritissimis, sedulam operam navaverint, atque contenderint Prædecessores nostri Romani Pontifices, ut Rituale Romanum, Cærimoniale Venerabilium Fratrum Episcoporum, et Pontificale Romanum, sive emendatis erroribus, sive correctis inordinationibus, sive ablatis inutilibus, sive institutis necessariis, ad eam tandem formam, normamque, juxta quam de præsentis usui sunt, maximo cum omnium virorum

ecclesiasticorum commodo et utilitate redigerentur, præstat in primis intelligere ex ipsis præsertim Apostolicis in simili forma Brevis litteris eorundem Prædecessorum nostrorum, qui post S. Pium Papam V. felicitis recordationis, Clemens VIII. Innocens X. Paulus V. Urbanus VIII. et Benedictus XIII. ad gravissimum, dignissimumque hujusmodi opus omnibus numeris absolvendum sese pro viribus addixerunt.

Tenores autem memoratarum litterarum sunt, qui sequuntur. Ac primum quidem pro Rituali Romano.

Paulus Papa V. ad perpetuam rei memoriam. Apostolicæ Sedi per abundantiam divinæ gratiæ, nullis suffragantibus meritis, præpositi, Nostræ sollicitudinis esse intelligimus, super universam Domum Dei ita in vigilando intendere, ut opportunis in dies magis rationibus provideatur, quo, sicut admonet Apostolus, omnia in ea honeste, et secundum ordinem fiant, præcipue vero quæ pertinent ad Ecclesiæ Dei Sacramentorum administrationem, in qua religiose observari Apostolicis traditionibus, et SS. Patrum Decretis constitutos Ritus et Cæremonias pro nostri officii debito curare omnino tenemur. Quamobrem fel. rec. Pius Papa V. Prædecessor noster, hujus nostri tunc sui officii memor, ad restituendam sacrorum Rituum observationem in sacrosancto Missæ Sacrificio, divinoque Officio, et simul ut catholica Ecclesia in Fidei unitate, ac sub uno visibili capite B. Petri successore Romano Pontifice congregata, unum psallendi et orandi ordinem, quantum cum Domino poterit, teneret, Breviarium primum, et deinde Missale Romanum, multo studio et diligentia elaborata

pastorali providentia edenda cœsusit. Cujus vestigia eodem sapientiæ spiritu secutus similis memoriæ Clemens Papa VIII. etiam Prædecessor noster, non solum Episcopis, et inferioribus Ecclesiæ Prælatiis accurate restitutum Pontificale dedit, sed etiam complures alias in Cathedralibus et inferioribus Ecclesiis cæremonias promulgato Cæremoniali ordinavit. His ita constitutis, restabat, ut uno etiam volumine comprehensi, sacri et sinceri catholicæ Ecclesiæ Ritus, qui in Sacramentorum administratione, aliisque Ecclesiasticis functionibus servari debent, ab iis, qui curam animarum gerunt, Apostolicæ Sedis auctoritate prodirent, et cujus voluminis præscriptum, in tanta Ritualium multitudine, sua illi ministeria tamquam ad publicam et obsignatam normam peragerent, unoque ac fideli ductu inoffenso pede ambularent cum consensu. Quod quidem jampridem agitatum negotium, postquam Generalium Conciliorum græce latineque divina gratia editorum opus morari desivit, sollicite urgere nostri muneris esse existimavimus. Ut autem recte, et ordine, ut par erat, res ageretur, nonnullis ex Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus, pietate, doctrina et prudentia præstantibus, eam demandavimus, qui cum consilio eruditorum virorum, variisque præsertim antiquis et quæ circumferuntur, Ritualibus consultis, eoque in primis, quod vir singulari pietatis zelo, et doctrina bonæ memoriæ Julius Antonius S. R. E. Cardin. S. Severinæ nuncupatus, longo studio, multaque industria et labore plenissimum composuerat, rebusque omnibus mature consideratis, demum divina aspirante clementia, quanta oportuit bre-

• vitate, Rituale confecerunt. In quo cum receptos et approbatos catholicæ Ecclesiæ Ritus suo ordine digestos conspexerimus, illud sub nomine Ritualis Romani merito edendum publico Ecclesiæ Dei bono iudicavimus. Quapropter hortamur in Domino Venerabiles Fratres Patriarchas, Archiepiscopos, et Episcopos, et dilectos Filios eorum Vicarios, necnon Abbates, Parochos universos, ubique locorum existentes, et alios, ad quos spectat, ut in posterum tamquam Ecclesiæ Romanæ filii, ejusdem Ecclesiæ omnium matris et magistræ auctoritate constituto Rituali in sacris functionibus utantur, et in re tanti momenti, quæ catholica Ecclesia, et ab ea probatus usus antiquitatis statuit, inviolate observent.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 17 Junii MDCXIV. Pontificatus nostri anno X.

S. Cobellutius.

Quæ vero pro Cæremoniali Episcoporum referuntur Bullæ Clementis VIII. incip. Cum novissime, Innocentii X. Etsi alias, Benedicti XIII. Licet alias. Item quæ pro Pontificali Romano Clementis VIII. Bulla incip. Ex quo in Ecclesia, atque Urbanus VIII. Quamvis alias, statuere, brevitatis gratia hic omittuntur. Sequitur Bulla: Quoniam autem pro paterna charitate vehementer cupientes, ut Christi Fidelibus in articulo mortis constitutis, quoad fieri posset, universis Apostolica Benedictio nostro nomine impertiretur, et Plenaria omnium suorum peccatorum Indulgentia elargiretur, per alias nostras sub Plumbo litteras anno Incarn. Dom.

1747. Nonis Aprilis, Pontificatus nostri anno 7. datas omnibus Ecclesiarum Antistitibus hujusmodi facultatem sub certis modo et forma expressam tribuimus, atque insimul Formulam Benedictionis, et Indulgentiæ hujusmodi dandæ præscripsimus; quemadmodum Encyclicam etiam nostram Epistolam die 19. mensis Martii anno 1774. ad dilectos Filios Generales Ordinum Regularium, quibus à S. Sede indulta, vel indulgenda erat facultas Pontificiam Benedictionem effundendi super populum statis diebus, scripseramus super modo et ritu, quibus prædicta Benedictio danda est.

Præterea ad nonnullas lites et controversias exortas è medio tollendâs itidem per alias nostras in simili forma Brevis litteras confirmaveramus leges et instituta Cæremonialia jussu nostro edita pro Provinciarum Præsidiis, Gubernatoribus, Prælatiis et Apostolicis Vicelegatis, quæ sunt tenoris sequentis.

Bulla Benedicti XIV. incip. Quod Apostolus, pro Cæremoniali Episcopi hic omittitur.

Insuper Formulam itidem Benedictionis, et Traditionis Pallii, ac jurisjurandi à Procuratoribus absentium Archiepiscoporum, antequam à dilecto Filio Nostro S. R. E. Cardinali Diacono idem Pallium accipiant, ipsorum Archiepiscoporum nomine præstandi per nostram Constitutionem die 12. mensis Augusti anno 1748. sub Plumbo expeditam statuimus.

Porro accedit ad hæc methodus quoque Scholæ Sacrorum Rituum in Gregoriano Collegio Romano hujus almæ Urbis nostræ nobis approbantibus institutæ non sine uberi per hoc tempus in Sacris Ritibus addiscendis profectu, alia-

rumque ad instar ejusdem Scholæ, alibi jam erectarum, vel erigendarum, quæ methodus multis in libris, et præcipue in decimo operum Nostrum Volumine Romanæ editionis reperitur inserta, plurimumque à nobis commendatur, eamque plurimum studiosis Sacrorum Rituum prodesse compertum est.

Ea propter cum Nobis à quam plurimis supplicatum fuerit, ut typis iterum reimprimendi. Rituale Romanum, Cæremoniale Episcoporum, et Pontificale Romanum hujusmodi, et non solum in iisdem antedicta omnia à nobis statuta addendī, verum etiam nostro jussu in lucem emittendi, licentiam de Apostolica benignitate et auctoritate concedere et indulgere dignaremur: Nos itaque probe scientes, et experientia edocti quantum prosit, ut in uno volumine simul collecta ad manum sint ea omnia, quæ sparsim ac divisim impressa inveniuntur, et considerantes quantam hujusmodi collectio utilitatem memoratæ Scholæ Liturgicæ in Collegio Soc. Jesu ejusdem almæ Urbis nostræ à Nobis institutæ, aliisque ubique locorum erectis afferre possit; Apostolica Auctoritate tenore præsentium communibus tot insignium Virorum ac Præsulum votis et supplicationibus benigne annuentes, facultatem tribuimus et impartimur, ut Rituale Romanum, Cæremoniale Episcoporum, ac Pontificale Romanum sub iisdem modo et forma, quibus de præsentī impressa reperiuntur, et usui sunt, una simul cum omnibus et singulis, quæ ut superius relatū est, à nobis præscripta, ordinata, et publici etiam juris facta sunt, necnon cum sæpe dicta methodo Scholæ Sacrorum Rituū in Operibus nostris jam editis inserta jussu nostro, non obstantibus quibus-

cumque in contrarium facientibus, typis reimprimantur, et in lucem emittantur.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 25. Martii anno 1752. Pontificatus nostri anno 12.

Cajetanus Amatus.

METHODUS

IN SCHOLA S. RITUUM SERVANDA.

I. SINGULIS annis typis edetur volumen ducentas ad minimum complectens paginas, in quo sequentia contineantur: nimirum 1. Titulus Materiæ, de qua agendum eo anno erit, et ipsius operis dedicatio. 2. Syllabus Auditorum, qui Scholæ nomen dederint usque ad Kalendas Januarias. 3. Materia eo anno proposita, et viginti aliæ quæstiones, vel de eodem argumento, vel potius de aliis in Sacra Rituum Congregatione agitari solitis. 4. Epistola Summo Pontifici quotannis exhibenda. 5. Demum, duplex libellus pro totidem publicis disputationibus.

II. Quoniam verò volumen hoc ducentas circiter complectens paginas, in Auditorum præsertim utilitatem cedere debet, hinc plura illius edentur exemplaria, quæ divisa per folia, ita dispertientur, ut exacto annuo Scholæ curriculo, ducenti ex Auditoribus, qui Scholæ as-

sidui interfuerint, totum singuli volumen gratis obtineant.

III. Porrò ex 200 iis paginis satis erit, si Professor 100 quotannis repleat lucubrationibus à se de novo elaboratis; reliquas verò vel suis, vel aliorum iterum cussis, prout utilius iudicaverit, supplere poterit; imo Auditorum laboribus uti, si qui fortassè sui ingenii, atque studii præbere meruerint.

IV. Quotannis igitur duas exhibebit disputationes publicas; quarum altera versetur circa materiam, de qua illo anno actum in Scholâ fuerit, vel totam comprehendendo, vel aliquam illius partem elucidando; altera verò circa materiam aliquam ex iis quæ in Sacra Rituum Congregatione agitari solent, quæ plerumque ex 20 ultimis exercitationibus primo anno propositis desumetur. Et huic duplici materiæ duplex respondebit libellus, quem suprâ innuimus.

V. Si quando occasio tulerit, ut inter privatas scholæ exercitationes agendum sit de peculiari aliqua re, ut ita dicam, extrâ ordinem; non id fiet, nisi aliquot diebus ante Auditores præmoneantur, ut nempe tractari pro dignitate possit.

VI. Viginti illæ quæstiones, seu exercitationes, quas addendas duximus aliis octoginta circa materiam in titulo quotannis propositam discutiendis, tractabuntur privatim, cum iis scilicet Auditoribus, quibus maior erit sui progressus cura, quibus etiam folia in ordinaria Sacrorum Rituum Congregatione imprimi solita communicabuntur, et negotia ibidem conferta, atque Sacræ Congregationis decreta.

VII. Tempus integrum octoginta propositis quæstionibus tribuendum totidem dies complectitur, numerandos a festo Præsentationis beatissimæ Virginis, usque ad festum S. Aloysii Gonzagæ.

VIII. Scholæ verò exercitium incipiet hora 22 cum dimidio, usque ad 23. In primo quadrante fiet explicatio, in secundo unus ex Auditoribus aliquid ex proposita quæstione deducet, et argumenta ab alio Auditore objecta confutabit; ex qualibet vero quæstionum decade una pro disputatione semipublica, sive, ut aiunt, menstrua seligetur, quam aliquis ex Auditoribus in primo quadrante elucidabit, et in secundo objectionibus tum Præceptoris, tum alicujus Auditoris satisfaciet.

IX. Ante S. Aloysii Gonzagæ festum, ut supra innuimus, Epistola summo Pontifici exhibebitur, in qua Scholæ ratio reddatur, designenturque, quos eo anno progressus fecerint Auditores.

X. Denique Sacrorum Rituum Professor, in rebus ad scholam pertinentibus, non tam propriæ eruditionis et doctrinæ laudem, quam Auditorum utilitatem præ oculis habebit. Cum præsertim in Thesauri Liturgici collectione, quam curare debet, magnam sit habiturus materiam, in qua ingenium tum suum, tum amicorum exerceatur; si qui forte erunt, qui operi utilissimo adjutrices manus præstare velint.

XI. Materia singulis annis discutienda: 1. *De Sacrosancto Missæ Sacrificio*; 2. *De Divino*

Officio ; 3. *De Sacramentorum administratione* ; 4. *De Benedictionibus et Precibus* ; vel potiùs, *de Missali Romano* ; *de Breviario Romano* ; *de Rituali Romano* , *de Pontificali Romano*. In primis duobus argumentis non solum Missale et Breviarium , sed etiam Cæremoniale Episcoporum et Martyrologium romanum elucidari possunt ; siquidem præfixus Scholæ finis est, virum Ecclesiasticum optime instructum reddere in intelligentia Librorum Liturgicorum , quibus Ecclesia Romana nunc utitur. Hujusmodi verò argumenta *Exercitationes nostræ Liturgicæ* pertractant , ad quas magno præsidio nobis sunt Opera Benedicti XIV , in quibus de Missâ , de Festis , et omnibus fere rebus ad Ecclesiasticam Disciplinam pertinentibus fuse disseritur. Pro viginti tamen Exercitationibus de rebus in Congreg. S. Rituum agitari solitis , peculiare Scholæ nostræ facimus octo tomos *De Canonizatione Sanctorum* , quos unico volumine in synopsis redactos complexi sumus.

XII. Thesaurus Liturgicus , et peculiare in eo Dissertationes de rebus , quas Ecclesiastica , vel profana Historia , Conciliaresque Sanctiones ad Sacrorum Rituum illustrationem suppeditabunt , non ad Scholæ exercitium , neque ad ejusdem Auditores spectant , sed eas peculiari titulo dedicamus *Sacrorum Rituum Academicis* dignitate et scientia clarissimis , quorum plurimos vel Codices et Dissertationes nobis transmittendo , vel suppeditando materiam , vel protectione suâ studia nostra provehendo , benevolentissimos nobis magno litterariæ reipublicæ bono experti sumus.

RITUALE ROMANUM.

DE IIS, QUÆ IN SACRAMENTORUM ADMINISTRATIONE GENERALITER SERVANDA SUNT.

Ut ea quæ ex antiquis Catholicæ Ecclesiæ institutis, et Sacrorum Canonum Summorumque Pontificum Decretis, de Sacramentorum Ritibus ac Cæremoniis hoc Libro præscribuntur, qua par est diligentia ac religione custodiantur, et ubique fideliter servantur, illud ante omnia scire, et observare convenit, quod Sacrosancta Tridentina Synodus *sess. 7, can. 13*, de iis Ritibus decrevit in hæc verba: *Si quis dixerit, receptos et approbatos Ecclesiæ Catholicæ Ritus in solemnibus Sacramentorum administratione adhiberi consuetos, aut contemni, aut sine peccato à Ministris pro libito omitti, aut in novos alios per quemcumque Ecclesiarum Pastorem mutari posse, anathema sit.*

Cùm igitur in Ecclesia Dei nihil sanctius, aut utilius, nihilque excellentius, aut magis Divinum habeatur, quàm Sacramenta ad humani generis salutem à Christo Domino instituta, Parochus, vel quivis alius Sacerdos, ad quem eorum administratio pertinet, meminisse in primis debet, se Sancta tractare, atque omni fere tem-

poris momento ad tam sanctæ administrationis officium paratum esse oportere.

Quamobrem illud perpetuò curabit, ut integrè, castè, pièque vitam agat; nam etsi Sacramenta ab impuris coinquinari non possunt, neque à pravis Ministris eorum effectus impediri, impurè tamen et indignè ea ministrantes, in æternæ mortis reatum incurrunt. Sacerdos ergo, si fuerit peccati mortalis sibi conscius (quod absit), ad Sacramentorum administrationem non audeat accedere, nisi priùs corde pœniteat: sed si habeat copiam Confessarii, et temporis locique ratio ferat, convenit confiteri.

Quacumque diei ac noctis hora ad Sacramenta ministranda vocabitur, nullam officio suo præstando (præsertim si necessitas urgeat) moram interponat. Ac propterea populum sæpe, prout sese offeret occasio, præmonebit, ut cum sacro ministerio opus fuerit, se quamprimùm advocet, nulla temporis, aut cujuscumque incommodi habita ratione.

Ipsè verò antequam ad hujusmodi administrationem accedat, paululum, si oportunitas dabitur, orationi, et sacræ rei quam acturus est, meditationi vacabit, atque ordinem ministrandi, et cæremonias pro temporis spatio prævidebit, et perleget.

In omni Sacramentorum administratione Superpelliceo sit indutus, et desuper Stola ejus coloris quem Sacramenti ritus exposcit, nisi in Sacramento Pœnitentiæ ministrando occasio, vel consuetudo, vel locus interdum aliter suadeat.

Adhibebit quoque unum saltem, si habeat, vel plures Clericos, prout loci et Sacramenti

ratio postulabit, decenti habitu, et Superpelliceo pariter indutos.

Curabit etiam ut sacra supellex, vestes, ornamenta, linteamina, et vasa ministerii integra, nitidaque sint et munda.

In Sacramentorum administratione, eorum virtutem, usum ac utilitatem, et cæremoniarum significationes, ut Concilium Tridentinum præcipit, ex Sanctorum Patrum et Catechismi Romani doctrina, ubi commodè fieri poterit, diligenter explicabit.

Dum Sacramentum aliquod ministrat, singula verba, quæ ad illius formam et ministerium pertinent, attentè, distinctè, et piè, atque clara voce pronuntiabit. Similiter et alias Orationes et preces devotè ac religiosè dicet, nec memoriæ, quæ plerumque labitur, facilè confidet, sed omnia recitabit ex Libro. Reliquas præterea Cæremonias ac Ritus, ita decenter, gravique actione peraget, ut adstantes ad cælestium rerum cogitationem erigat, et attentos reddat.

Ad ministrandum procedens, rei quam tractaturus est, intentus sit; nec de iis, quæ ad ipsam non pertinent, quidquam cum alio colloquatur: in ipsaque administratione actualem attentionem habere studeat, vel saltem virtuosam, cum intentione faciendi quod in eo facit Ecclesia.

Illud porro diligenter caveat, ne in Sacramentorum administratione aliquid quavis de causa vel occasione, directè vel indirectè exigat, aut petat; sed ea gratis ministret, et ab omni simonie, atque avaritiæ suspicione, nedum crimine, longissimè absit. Si quid verò nomine elemosynæ, aut devotionis studio, peracto jam Sacra-

mento, spontè à Fidelibus offeratur, id licitè pro consuetudine locorum accipere poterit, nisi aliter Episcopo videatur.

Fidelibus alienæ Parochiæ Sacramenta non ministrabit, nisi necessitatis causa, vel de licentia Parochi, seu Ordinarii.

Omnes autem qui Sacramenta suscipiunt, loco et tempore opportuno monebit, ut remoto inani colloquio, et habitu, actuque indecenti, piè ac devotè Sacramentis intersint, et ea qua par est reverentia suscipiant.

Librum hunc Ritualem (ubi opus fuerit) semper cùm ministrabit, secum habebit, Ritusque et Cæremonias in eo præscriptas diligenter servabit.

Cæterùm illorum tantùm Sacramentorum, quorum administratio ad Parochos pertinet, Ritus hoc Opere præscribuntur, cujusmodi sunt Baptismus, Pœnitentia, Eucharistia, Extrema unctio, et Matrimonium. Reliqua verò duo Sacramenta Confirmationis et Ordinis, cùm propria sint Episcoporum, Ritus suos habent in Pontificali præscriptos. Et ea quæ de iis atque aliis Sacramentis scire, servare, et docere Parochi debent, cùm ex aliis Libris, tum præcipuè ex Catechismo Romano sumi possunt. Siquidem hic de iis fere tantùm agere instituti Operis ratio postulat, quæ ad ipsorum quinque Sacramentorum ritus pertinent.

Postremò, quisquis Sacramenta administrare tenetur, habeat Libros necessarios ad officium suum pertinentes, eosque præsertim, in quibus variarum Parochialium functionum notæ ad futuram rei memoriam describuntur, ut ad finem hujus Ritualis habetur.

DE SACRAMENTO BAPTISMI

RITE ADMINISTRANDO.

Sacrum Baptisma, Christianæ Religionis, et æternæ vitæ janua, quod inter alia novæ Legis Sacramenta à Christo instituta primum tenet locum, cunctis ad salutem necessarium esse ipsa Veritas testatur illis verbis: *Nisi quis renatus fuerit ex aqua et Spiritu Sancto, non potest introire in Regnum Dei* (Joan. 3.). Itaque summa ad illud opportunè, ritèque administrandum ac suscipiendum diligentia adhibenda est.

Cùm autem ad hoc Sacramentum conferendum alia sint de Jure Divino absolutè necessaria, ut materia, forma, Minister; alia ad illius solemnitatem pertineant, ut Ritus ac Cæremoniæ, quas ex Apostolica et antiquissima traditione acceptas et approbatas, nisi necessitatis causa, omittere non licet; de iis aliqua præmonenda sunt, ut sacrum hoc ministerium ritè ac sanctè peragatur.

DE MATERIA BAPTISMI.

Ac primum intelligat Parochus, cùm hujus Sacramenti materia sit aqua vera ac naturalis, nullum alium liquorem ad id adhiberi posse.

Aqua verò solemnisi Baptismi sit eo anno benedicta in Sabbato Sancto Paschatis vel Sabba-

to Pentecostes, quæ in Fonte mundo nitida et pura diligenter conservetur; et hæc, quando nova benedicenda est, in Ecclesiæ, vel potius Baptisterii Sacrarium effundatur.

Si aqua benedicta tam imminuta sit, ut minùs sufficere videatur, alia non benedicta admisceri potest, in minori tamen quantitate.

Si verò corrupta fuerit, aut effluxerit, aut quovis modo defecerit, Parochus in Fontem bene mundatum ac nitidum, recentem aquam infundat, eamque benedicat ex formula quæ infra præscribitur.

Sed si aqua conglaciata sit, curetur ut liquefiat: sin autem ex parte congelata sit, aut nimium frigida, poterit parum aquæ naturalis non benedictæ calefacere, et admiscere aquæ baptismali in vasculo ad id parato, et eâ tepectâ ad baptizandum uti, ne noceat infantulo.

DE FORMA BAPTISMI.

Quoniam Baptismi forma his verbis expressa: *Ego te baptizo in Nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti*, omnino necessaria est, ideo eam nullo modo licet mutare, sed eadem verba uno et eodem tempore quo fit ablutio pronuntianda sunt.

Latinus Presbyter Latina forma semper utatur.

Cùm Baptismum iterare nullo modo liceat, si quis sub conditione (de quo infra) sit baptizandus, ea conditio explicanda est hoc modo: *Si non es baptizatus, ego te baptizo in Nomine Patris, etc.* Hac tamen conditionali forma non passim aut leviter uti licet, sed prudenter, et

ubi, re diligenter pervestigata, probabilis subest dubitatio infantem non fuisse baptizatum.

Baptismus licet fieri possit aut per infusionem aquæ, aut per immersionem, aut per aspersionem, primus tamen, vel secundus modus, qui magis sunt in usu, pro Ecclesiarum consuetudine retineantur; ita ut trina ablutione caput baptizandi perfundatur, vel immergatur in modum Crucis uno et eodem tempore, quo verba proferuntur, et idem sit aquam adhibens et verba pronuntians.

Ubi verò Baptismus fit per infusionem aquæ, cavendum est ne aqua ex infantis capite in Fontem, sed vel in Sacrarium Baptisterii prope ipsum Fontem extractum defluat, aut in aliquo vase ad hunc usum parato recepta, in ipsius Baptisterii, vel in Ecclesiæ sacrarium effundatur.

DE MINISTRO BAPTISMI.

Legitimus quidem Baptismi Minister est Parochus, vel alius Sacerdos à Parocho, vel ab Ordinario loci delegatus; sed quoties infans, aut adultus versatur in vitæ periculo, potest sine solemnitate à quocumque baptizari in qualibet lingua, sive Clerico, sive Laico, etiam excommunicato, sive fideli, sive infideli, sive Catholico, sive hæretico, sive viro, sive femina, servata tamen forma et intentione Ecclesiæ.

Sed si adsit Sacerdos, Diacono præferatur, Diaconus Subdiacono, Clericus laico, et vir feminae, nisi pudoris gratia deceat feminam potius; quàm virum baptizare infantem non omnino editum, vel nisi melius femina sciret formam et

modum baptizandi. Quapropter curare debet Parochus, ut Fideles, præsertim obstetrices, rectum baptizandi ritum probè teneant et servent.

Pater aut mater propriam prolem baptizare non debent, præterquam in mortis articulo, quando alius non reperitur qui baptizet; neque tunc ullam contrahunt cognationem, quæ Matrimonii usum impediatur.

DE BAPTIZANDIS PARVULIS.

Opportunè Parochus hortetur eos, ad quos ea cura pertinet, ut natos infantes, sive baptizandos sive baptizatos, quamprimùm fieri poterit, et qua decet Christiana modestia, sine pompæ vanitate deferant ad Ecclesiam, ne illis Sacramentum tantopere necessarium nimium differatur cum periculo salutis, et ut iis, qui ex necessitate privatim baptizati sunt, consuetæ cæremoniæ ritusque suppleantur, ommissa forma et ablutione.

Nemo in utero matris clausus baptizari debet. Sed si infans caput emisit, et periculum mortis immineat, baptizetur in capite; nec postea, si vivus evaserit, erit iterùm baptizandus. At si aliud membrum emisit, quod vitalem indicet motum, in illo, si periculum impendeat, baptizetur; et tunc, si natus vixerit, erit sub conditione baptizandus eo modo quo suprâ dictum est: *Si non es baptizatus, ego te baptizo in Nomine Patris, etc.* Si verò ita baptizatus, deinde mortuus prodierit ex utero, debet in loco sacro sepeliri.

Si mater prægnans mortua fuerit, fœtus quam-

primùm cautè extrahatur, ac, si vivus fuerit, baptizetur : si fuerit mortuus, et baptizari non potuerit, in loco sacro sepeliri non debet.

Infantes expositi, et inventi, si, re diligenter investigata, de eorum Baptismo non constat, sub conditione baptizentur.

In monstris verò baptizandis, si casus eveniat, magna cautio adhibenda est; de quo, si opus fuerit, Ordinarius loci, vel alii periti consulantur, nisi mortis periculum immineat.

Monstrum, quod humanam speciem non præ se ferat, baptizari non debet; de quo si dubium fuerit, baptizetur sub hac conditione : *Si tu es homo, ego te baptizo, etc.*

Illud verò, de quo dubium est, una ne aut plures sint personæ, non baptizetur, donec id discernatur : discerni autem potest, si habeat unum, vel plura capita, unum vel plura pectora; tunc enim totidem erunt corda et animæ, hominesque distincti, et eo casu singuli seorsum sunt baptizandi, unicuique dicendo : *Ego te baptizo, etc.* Si verò periculum mortis immineat, tempusque non suppetat ut singuli separatim baptizentur, poterit Minister, singulorum capitibus aquam infundens, omnes simul baptizare, dicendo : *Ego vos baptizo in Nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti.* Quam tamen formam in iis solùm, et in aliis similibus mortis periculis ad plures simul baptizandos, et ubi tempus non patitur ut singuli separatim baptizentur, aliàs numquam licet adhibere.

Quando verò non est certum in monstro esse duas personas, ut quia duo capita et duo pectora non habet distincta, tunc debet primùm unus absolutè baptizari, et postea alter sub conditio-

ne, hoc modo : *Si non es baptizatus, ego te baptizo in Nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti.*

DE PATRINIS.

Parochus, antequam ad baptizandum accedat, ab iis, ad quos spectat, exquirat diligenter, quem, vel quos Susceptores seu Patrinos elegerint, qui infantem de Sacro Fonte suscipiant, ne plures quàm liceat, aut indignos, vel ineptos admittat.

Patrinus unus tantùm, sive vir, sive mulier, vel ad summum unus et una adhibeantur, ex Decreto Concilii Tridentini; sed simul non admittantur duo viri, aut duæ mulieres, neque baptizandi pater aut mater.

Hos autem Patrinos saltem in ætate pubertatis, ac Sacramento Confirmationis consignatos esse maximè convenit.

Sciant præterea Parochi ad hoc munus non esse admittendos infideles, aut hæreticos, non publicè excommunicatos, aut interdictos, non publicè criminosos, aut infames, nec præterea qui sana mente non sunt, nec qui ignorant rudimenta Fidei. Hæc enim Patrini spirituales filios suos, quos de Baptismi Fonte susceperint, ubi opus fuerit, opportunè docere tenentur.

Præterea ad hoc etiam admitti non debent Monachi, vel Sanctimoniales, neque alii cujusvis Ordinis Regulares à sæculo segregati.

DE TEMPORE ET LOCO ADMINISTRANDI BAPTISMUM.

Quamvis Baptismus quovis tempore, etiam In-

terdicti et Cessionis à Divinis, præsertim si urgeat necessitas, conferri possit, tamen duo potissimum ex antiquissimo Ecclesiæ ritu sacri sunt dies, in quibus solemni cæremonia hoc Sacramentum administrari maximè convenit, nempe Sabbatum Sanctum Paschæ, et Sabbatum Pentecostes, quibus diebus Baptismalis Fontis aqua ritè consecratur. Quem ritum, quatenus fieri commodè potest, in adultis baptizandis, nisi vitæ periculum immineat, retineri decet, aut certè non omninò prætermitti, præcipuè in Metropolitanis aut Cathedralibus Ecclesiis.

Ac licèt, urgente necessitate, ubique baptizare nihil impediat, tamen proprius Baptismi administrandi locus est Ecclesia, in qua sit Fons Baptismalis, vel certè Baptisterium prope Ecclesiam.

Itaque, necessitate excepta, in privatis locis nemo baptizari debet, nisi fortè sint Regum aut magnorum Principum filii, id ipsis ita deposcentibus, dummodo id fiat in eorum Capellis seu Oratoriis, et in aqua Baptismali de more benedicta.

Baptisterium sit decenti loco et forma, materiaque solida, et quæ aquam bene contineat, decenter ornatum, et cancellis circumseptum, sera et clave munitum, atque ita obseratum, ut pulvis vel aliæ sordes intrò non penetrent, in eoque, ubi commodè fieri potest, depingatur Imago Sancti Joannis Christum baptizantis.

DE SACRIS OLEIS, ET ALIIS REQUISITIS.

Sacrum Chrisma, et Sanctum Oleum, quod et Catechumenorum dicitur, quòrum usus est in

Baptismo, eodem anno sint ab Episcopo de more benedicta Feria V. in Cœna Domini.

Curet Parochus, ut ea suo tempore quamprimum habeat, et tunc vetera in Ecclesia comburat.

Veteribus Oleis, nisi necessitas cogat, ultra annum non utatur: ac si deficere videantur, et Chrisma, aut Oleum benedictum haberi non possit, aliud Oleum de olivis non benedictum adjiciatur, sed in minori quantitate.

Chrisma et Oleum Sacrum sint in suis vasculis argenteis, aut saltem stanneis bene obturatis: quæ vascula sint inter se distincta, et propriam unumquodque inscriptionem habeat majusculis litteris incisam, ne quis error committatur.

Ad usum verò quotidianum minora habeantur vascula ex argento, si fieri potest, aut stanno, sive separata, sive etiam conjuncta, aptè tamen distincta, et bene cooperta, et cum suis inscriptionibus, ut suprà, ne Parochus aberret, et unum pro altero sumat, quod cavere debet diligenter.

In ea igitur ex majoribus vasculis Chrismatis et Olei, quod sufficiat, infundatur, atque ut effusionis periculum caveatur, commodum erit in his vasculis bombacium, seu quid simile habere, Oleo Sacro et Chrismate separatim perfusum, in quo pollex, cum opus est, ad inungendum immittatur.

Hæc vascula ita parata, in loco proprio, honesto, ac mundo, sub clave ac tuta custodia decenter asserventur, ne ab aliquo, nisi à Sacerdote, temerè tangantur, aut eis sacrilegè quispiam abuti possit.

Parochus, quantum fieri potest, curet, ne per

laicos, sed per se, vel per alium Sacerdotem, vel saltem per alium Ecclesiæ Ministrum hæc Olea deferantur: caveat item, ne de iis quicquam ulli unquam tribuat cujusvis rei prætextu.

Sal, quod in os baptizandi immittendum est, sit benedictum sua peculiari benedictione, quæ infrà præscribitur; neque utatur sale exorcizato ad benedicendam aquam, sitque prius bene contractum et attritum, siccum ac mundum: sal ita benedictum nemini tradatur, neque etiam iis qui benedicendum attulerint reddatur, sed ad alios baptizandos servetur, aut in Sacrarium abjiciatur.

Cùm igitur Baptismi Sacramentum jam administrandum est, hæc in promptu esse debent:

Vascula sacri Olei Catechumenorum et Chrismatis.

Vasculum cum sale benedicendo, vel jam, ut dictum est, benedicto.

Vasculum, seu cochleare ex argento, vel alio metallo nitidum, ad aquam Baptismi fundendam super caput baptizandi, quod nulli præterea alii usui deserviat.

Pelvis, seu bacile ad excipiendam aquam ex capite defluentem, nisi statim in Sacrarium defluat.

Gossipium, alio nomine bombacium, seu quid simile, ad abstergenda loca sacris Oleis inuncta.

Stolæ duæ, ubi commodè haberi possunt, una violacea, et altera alba (ut infrà notatur) mutanda; si minus, una saltem adhibeatur.

Medulla panis, qua inuncti Sacerdotis digiti, cùm manus lavat, abstergantur, et vas pro manuum lotionem post Baptismum, quod huic tantum usui deservire decet.

Alba vestis in modum pallioli, seu linteolum candidum infantis capiti imponendum.

Cereus, seu candela cerea baptizato ardens tradenda.

Hic denique Ritualis Liber sit paratus, et item Liber Baptismalis, in quo baptizati describuntur.

Omnibus igitur opportunè præparatis, Sacerdos ad tanti Sacramenti administrationem, lotis manibus, Superpelliceo et Stola violacea indutus, accedat: Clericum unum seu plures, si potest, secum adhibeat, Superpelliceo pariter indutos, qui sibi ministrent.

Ita paratus accedat ad limen Ecclesiæ, ubi foris expectant qui infantem detulerunt.

Interroget (nisi de his bene sibi constet) an sit suæ Parochiæ, masculus, an femina, an sit domi baptizatus, et à quo, et quàm ritè, et qui sint Compatres qui infantem teneant, pro eoque respondeant, quos piè ac decenter assistere, ac prout opus fuerit, pro baptizando ad interrogationes respondere admoneat.

Et quoniam iis qui baptizantur, tanquam Dei filiis in Christo regenerandis, et in ejus militiam adscribendis, nomen imponitur, curet, ne obscœna, fabulosa, aut ridicula, vel inanium Deorum, vel impiorum Ethnicorum hominum nomina imponantur, sed potiùs, quatenus fieri potest; Sanctorum, quorum exemplis Fideles ad piè vivendum excitentur, et patrociniis protegantur.

His igitur expeditis, et accepto nomine baptizandi, positi, si infans fuerit, super brachium dextrum illius qui eum defert, Parochus ad Baptismum procedat, in hunc modum nominatim interrogans:

ORDO BAPTISMI

PARVULCRUM.

N. Quid petis ab Ecclesia Dei?

Patrinus respondet : Fidem.

Sacerdos : Fides quid tibi præstat?

Patrinus respondet : Vitam æternam.

Sacerdos : Si igitur vis ad vitam ingredi, serva mandata : Diliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota ánima tua, et ex tota mente tua, et próximum tuum sicut teipsum.

Deinde ter exsufflet leniter in faciem infantis, et dicat semel : Exi ab * eo (vel ea), immúnde spíritus, et da locum Spíritui Sancto Paráclito.

Postea pollice faciat signum Crucis in fronte, et in pectore infantis, dicens : Accipe signum Crucis tam in fronte ✱ quàm in corde ✱; sume Fidem cœlestium præceptórum; et talis esto móribus, ut Templum Dei jam esse possis.

ORÉMUS

PRECES nostras, quæsumus, Dómine, cleménter exáudi : et * hunc Eléctum tuum (vel hanc Eléctam tuam) **N. Crucis Domí-**

nicæ impressiōne * signátum (*vel signátam*) perpétua virtúte custódi, ut magnitúdinis glóriæ tuæ rudiménta servans, per custódiam mandatórum tuórum ad regeneratiónis glóriam pervenire mereátur. Per Christum Dóminum nostrum.

℞ Amen.

Deinde imponat manum super caput infantis, ac dicat :

ORÉMUS.

OMNÍPOTENS sempitérne Deus, Pater Dómini nostri Jesu Christi, respícere dignáre super * hunc fámulum tuum (*vel hanc fámulam tuam*) N., * quem (*vel quam*) ad rudiménta Fidei vocáre dignátus es; omnem cæcitatē cordis ab * eo (*vel ea*) expélle: disrúmpe omnes láqueos Sántanæ, quibus fúerat * colligátus (*vel colligáta*): áperi ei, Domine, jánuam pietátis tuæ, ut signo sapiéntiæ tuæ * imbútus (*vel imbúta*), ómnium cupiditátum foetóribus cáreat, et ad suávem odórem præceptórum tuórum * lætus (*vel læta*) tibi in Ecclésia tua desérviat, et proficiat de die in diem. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum.

℞ Amen.

Deinde Sacerdos benedicat Sal, quod

*semel benedictum aliàs ad eundem usum
deservire potest.*

BENEDICTIO SALIS.

EXORCIZO te, creatúra salis, in Nómine
Dei Patris Omnipoténtis ✱, et in chari-
táte Dómini nostri Jesu Christi ✱, et in
virtúte Spíritus Sancti ✱. Exorcizo te per
Deum vivum ✱, per Deum verum ✱,
per Deum sanctum ✱, per Deum ✱ qui
te ad tutélam humáni géneris procreavit,
et pópulo veniénti ad credulitátem per
servos suos consecrári præcepit, ut in
Nómine Sanctæ Trinitátis efficiáris salu-
táre Sacraméntum ad effugándum inimi-
cum. Proínde rogámus te, Dómine Deus
noster, ut hanc creatúram salis sanctifi-
cándo sanctífices ✱, et benedicéndo be-
nedícas ✱, ut fiat ómnibus accipiéntibus
perfécta medicína, pérmanens in viscéri-
buseórum, in Nómine ejúsdem Dómini no-
stri Jesu Christi, qui ventúrus est judi-
cáre vivos et mórtuos, et sæculum per
ignem. R̄ Amen.

*Deinde immittat modicum Salis bene-
dicti in os infantis, dicens: N. Accipe
Sal sapiéntiæ: propitiátio sit tibi in vi-
tam ætérrnam. R̄ Amen.*

Sacerdos. Pax tecum. *ñ.* Et cum spí-
ritu tuo.

ORÉMUS.

DEUS Patrum nostrórum, Deus uni-
vérsæ cónditor veritátis, te súpplices exo-
rámus, ut * hunc fámulum tuum (*vel* hanc
fámulam tuam) *N.* respícere dignéris pro-
pítius, et hoc primum pábulum salis gu-
stántem, non diútius esuríre permittas,
quóminus cibo expleátur cœlésti, quáte-
nus sit semper spírítu fervens, spe gau-
dens, tuo semper Nómíni sérvíens. Per-
duc * eum (*vel* eam), Dómine, quæsumus,
ad novæ regeneratiónis lavácrum, ut
cum fidélibus tuis promissiónum tuárum
ætéRNA præmia cónsequi mereátur. Per
Christum Dóminum nostrum. *ñ.* Amen.

Exorcízo te, immúnde spírítus, in Nó-
mine Patris ✠, et Filii ✠, et Spírítus
Sancti ✠, ut éxeas, et recédas ab * hoc
fámulo Dei (*vel* hac fámula Dei) *N.*
Ipse enim tibi ímperat, maledícite dam-
nâte, qui pédibus super mare ambulávit,
et Petro mergénti délixteram porréxit.

Ergo, maledícite diábole, recognósce
senténtiam tuam, et da honórem Deo vivo
et vero, da honórem Jesu Christo Fílio
ejus, et Spírítui Sancto, et recéde ab * hoc

fámulo Dei N., quia istum (*vel* hac fámula Dei N., quia istam) sibi Deus, et Dóminus noster Jesus Christus ad suam sanctam grátiam et benedictiónem, Fontémque Baptismatis vocáre dignátus est.

Hic pollice in fronte signat infantem, dicens : Et hoc signum sanctæ Crucis ✠, quod nos fronti ejus damus, tu, maledicte diabóle, nunquam aúdeas violáre. Per eúndem Christum Dóminum nostrum. R̄. Amen.

Mox imponit manum super caput infantis, et dicit :

ORÉMUS.

ÆTÉRNAM ac justissimam pietátem tuam déprecor, Dómine Sancte, Pater omnipotens, ætérne Deus, Auctor lúminis et veritátis, super * hunc fámulum tuum (*vel* hanc fámulam tuam) N., ut dignéris * illum (*vel* illam) illumináre lúmine intelligéntiæ tuæ : munda * eum (*vel* eam), et sanctifica : da ei sciéntiam veram, ut * dignus (*vel* digna) grátia Baptismi tui * effectus (*vel* effecta), téneat firmam spem, consílium rectum, doctrinam sanctam. Per Christum Dóminum nostrum. R̄. Amen.

Postea Sacerdos imponit extremam partem Stolæ super infantem, et introducit eum in Ecclesiam, dicens : N. Ingrédere in Templum Dei, ut hábeas partem cum Christo in vitam ætérnam. R. Amen.

Cùm fuerint Ecclesiam ingressi, Sacerdos procedens ad Fontem, cum Susceptoribus conjunctim clara voce dicit :

CREDO in Deum Patrem omnipoténtem, Creatórem Cœli et terræ. Et in Jesum Christum Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum : qui concéptus est de Spíritu Sancto, natus ex María Vírgine : passus sub Póntio Piláto, crucifixus, mórtuus, et sepúltus : descéndit ad inferos, tértia die resurréxit à mórtuis : ascéndit ad Cœlos, sedet ad dexteram Dei Patris omnipoténtis : inde ventúrus est judicáre vivos et mórtuos. Credo in Spíritum Sanctum : Sanctam Ecclésiám Cathólicam, Sanctórum communiónem : remissionem peccatórum : carnis resur-recciónem : vitam ætérnam. Amen.

PATER noster qui es in Cœlis, sanctificétur Nomen tuum : advéniat Regnum tuum : fiat volúntas tua sicut in Cœlo

et in terra. Panem nostrum quotidianum da nobis hodie : et dimitte nobis debita nostra , sicut et nos dimittimus debitoribus nostris : et ne nos inducas in tentationem : sed libera nos à malo. Amen.

Ac deinde, antequam accedat ad Baptisterium, dicat :

EXORCISMUS.

Exorcizo te, omnis spiritus immunde , in Nómine Dei Patris omnipotentis ✠, et in Nómine Jesu Christi Filii ejus, Dómini et Júdicii nostri ✠, et in virtúte Spiritus Sancti ✠, ut discédas ab hoc plásmate Dei N. quod Dóminus noster ad Templum sanctum suum vocáre dignátus est, ut fiat Templum Dei vivi, et Spíritus Sanctus hábitet in eo. Per eúndem Christum Dóminum nostrum, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. R̄. Amen.

Postea Sacerdos digito accipiat de saliva oris sui; et tangat aures et nares infantis : tangendo verò aurem dexteram et sinistram, dicat : Ephphéta, quod est, Adaperire, deinde tangit nares, dicens : In odórem suavitátis. Tu autem effugáre,

diábole; appropinquábit enim judícium Dei.

Postea interrogat baptizandum nominatim, dicens: N. Abrenúntias Sátanæ?

Respondet Patrinus: Abrenúntio.

Et ómnibus opéribus ejus?

R. Abrenúntio.

Et ómnibus pompis ejus?

R. Abrenúntio.

Deinde Sacerdos intingit pollicem in Oleo Catechumenorum, et infantem ungit in pectore, et inter scapulas in modum Crucis, dicens: Ego te línio ✠ Oleo salutis in Christo Jesu Dómino nostro, ut hábeas vitam ætérnam. R. Amen.

Hic deponit Stolum violaceam, et sumit aliam albi coloris.

Subinde pollicem et inuncta loca abstergit bombacio, vel re simili, et interrogat expresso nomine baptizandum, Patrino respondente:

N. Credis in Deum Patrem

Omnipoténtem, Creatórem Cœli et terræ?

R. Credo.

Credis in Jesum Christum Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum, natum, et passum? R. Credo.

Credis in Spíritum Sanctum, Sanctam Ecclésiám Cathólicam, Sanctórum com-

muniómem, remissionem peccatórum, carnis resurrectionem, et vitam ætérnam?
 R. Credo.

Subinde expresso nomine baptizandi, Sacerdos dicit : N. Vis baptizári?

Respondet Patrinus : Volo.

Tunc Patrino, vel Matrino, vel utroque (si ambo admittantur) infantem tenente, Sacerdos vasculo, seu urceolo accipit aquam baptismalem, et de ea ter fundit super caput infantis in modum Crucis, et simul verba proferens, semel tantum distinctè, et attentè dicit :

N. Ego te baptizo in Nómine Patris ✠, fundat primò, et Filii ✠, fundat secundò, et Spíritus ✠ Sancti, fundat tertio.

Ubi autem est consuetudo baptizandi per immersionem, Sacerdos accipit infantem, et advertens ne lædatur, cautè immergit, et trina mersione baptizat, et semel tantum dicit :

N. Ego te baptizo in Nómine Patris ✠, et Filii ✠, et Spíritus ✠ Sancti.

Mox Patrinus, vel Matrino, vel utroque simul infantem de Sacro Fonte levat, suscipientes illum de manu Sacerdotis.

*Si verò dubitatur an infans fuerit baptizatus, utatur hac forma : N. Si non es * baptizátus (vel baptizáta), ego te baptizo in Nómine Patris ✱, et Filii ✱, et Spíritus ✱ Sancti.*

Deinde intingit pollicem in Sacro Chrismate, et ungit infantem in summitate capitis in modum Crucis, dicens :

Deus Omnípotens, Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui te regenerávit ex aqua et Spíritu Sancto, quique dedit tibi remissionem ómnium peccatórum (*hic inungit*), ipse te líniat Chrismate salutis ✱ in eódem Christo Jesu Dómino nostro in vitam ætérnam. R̄. Amen.

Sacerdos : Pax tibi. R̄. Et cum spíritu tuo.

Tum bombacio, aut re simili abstergit pollicem suum, et locum inunctum, et imponit capiti ejus linteolum candidum loco vestis albæ, dicens : Accipe vestem candidam, quam immaculátam pérferas ánte Tribúnal Dómini nostri Jesu Christi, ut hábeas vitam ætérnam. R̄. Amen.

Postea dat ei, vel Patrino, candelam accensam, dicens : Accipe lámpadem ardentem, et irreprehensibilis custódi Baptismum tuum : serva Dei mandáta, ut

cùm Dóminus vénerit ad núptias, possis occurrere ei unà cum ómnibus Sanctis in Aula coelésti, habeásque vitam ætérnam, et vivas in sæcula sæculórum. R̄. Amen.

Postremò dicit : N. Vade in pace, et Dóminus sit tecum. R̄. Amén.

Si verò fuerint plures baptizandi, sive masculi, sive feminæ, in Catechismo masculi statuuntur ad dexteram, feminæ verò ad sinistram; et omnia pariter dicantur ut supra in proprio genere, et numero plurali. Verùm prima nominis interrogatio, exsufflatio, Crucis impressio, seu signatio, tactus aurium et narium cum saliva, abrenuntiationis interrogatio, unctio Olei Catechumenorum, interrogatio de Fide seu Symbolo, et ipse Baptismus, inunctio Chrismatis, candidæ vestis impositio, atque accensæ candelæ traditio singulariter singulis, et primùm masculis, deinde feminis fieri debent.

Si infans, vel adultus ægrotus adeo graviter laboret, ut periculum immineat ne pereat antequam Baptismus perficiatur, Sacerdos, omissis quæ Baptismum præcedunt, eum baptizet, ter, vel etiam semel infundens aquam super caput ejus in modum Crucis, dicens: Ego te baptizo in Nómine Patris ✠, etc., ut supra, fol. 23.

Si non habeatur aqua baptismalis, et periculum impendeat, Sacerdos utatur aqua simplici.

Deinde, si habeat Chrisma, liniat eum in vertice, dicens: Deus Omnipotens, Pater Dómini nostri Jesu Christi, etc. ut supra, fol. 24.

Postea dat ei linteolum candidum, dicens: Accipe vestem, etc., ut supra, fol. 24.

Ac demùm dat ei ceream candelam accensam, dicens: Accipe lámpadem ardéntem, ut supra. 24.

Si supervixerit, suppleantur alii ritus omissi.

Admonendi sunt Susceptores de spirituali cognatione quam contraxerunt cum baptizato, baptizatique patre et matre; quæ cognatio impedit Matrimonium, ac dirimit.

Curet Parochus parentes infantis admoneri, ne in lecto secum ipsi, vel nutrices parvulum habeant, propter oppressionis periculum; sed eum diligenter custodiant, et opportunè ad Christianam disciplinam instituant.

Commonendi sunt etiam parentes, et alii, si opus fuerit, ne filios Hebræis, aliisve infidelibus, vel hæreticis mulieribus ullo modo lactandos, aut nutriendos tradant.

Antequam infans ex Ecclesia asportetur, aut

Susceptores discedant, eorum nomina, et alia de adminictrato Baptismo ad præscriptam formam in Baptismali Libro Parochus accuratè describat.

DE BAPTISMO

ADULTORUM.

Si quis adultus sit baptizandus, debet priùs secundùm Apostolicam regulam in Christiana Fide, ac sanctis moribus diligenter instrui, et per aliquot dies in operibus pietatis exerceri, ejusque voluntas et propositum sæpiùs explorari, et nonnisi sciens et volens probèque instructus baptizari.

At verò si quis, dum instruitur, in mortis periculum incidat, baptizarique voluerit, habita ratione periculi vel necessitatis, baptizetur.

Adultorum Baptismus, ubi commodè fieri potest, ad Episcopum deferatur, ut si illi placuerit, ab eo solemnitus conferatur, alioquin Parochus ipse baptizet stata cæremonia.

Decet autem hujusmodi Baptismum, ex Apostolico instituto, in Sabbato Sancto Paschatis, vel Pentecostes solemniter celebrari.

Quare si circa hæc tempora Cathecumeni sint baptizandi, in ipsos dies, si nihil impediat, baptismum differi convenit.

Verùm si circa, seu post tempus Pentecostes aliqui conversi fuerint, qui ægrè ferant suum Ba-

ptisma in longum tempus differri, et ad illud festinent, instructique ac ritè parati esse noscantur, citiùs baptizari possunt.

Cathecumenus instructus baptizetur in Ecclesia seu Baptisterio, Patrinus ei assistat, et ipse Cathecumenus ad Sacerdotis interrogationes respondeat, nisi mutus fuerit, aut omnino surdus, vel ignotæ linguæ: quo casu vel per Patrinum, si illam intelligat, aut alium interpretem, vel nutu consensum explicet suum.

Pro hujus autem veneratione Sacramenti tam Sacerdotem qui adultos baptizabit, quàm ipsos adultos qui sani sunt, convenit esse jejunos.

Quare non post epulas, aut prandia, sed ante meridiem (nisi ex rationabili causa aliter faciendum esset) eorum Baptisma celebretur.

Admonendus est Cathecumenus, ut peccatorum suorum pœniteat.

Amentes et furiosi non baptizentur, nisi tales à nativitate fuerint: tunc enim de iis idem iudicium faciendum est, quod de infantibus; atque in Fide Ecclesiæ baptizari possunt.

Sed si dilucida habeant intervalla, dum mentis compotes sunt, baptizentur, si velint. Si verò antequam insanirent, suscipiendi Baptismi desiderium ostenderint, ac vitæ periculum immineat, etiamsi non sint compotes mentis, Baptizentur.

Idemque dicendum est de eo qui lethargo aut phrenesi laborat, ut tantùm vigilans et intelligens baptizetur, nisi periculum mortis impendeat, si in eo priùs apparuerit Baptismi desiderium.

Sacerdos diligenter curet ut certior fiat de statu et conditione eorum qui baptizari petunt, præsertim exterorum. De quibus facta diligenti inquisitione, num aliàs ac ritè sint baptizati,

caveat, ne quis jam baptizatus, imperitia, vel errore, aut ad quæstum, vel ob aliam causam, fraude dolove iterùm baptizari velit.

Omnes autem de quibus, re diligenter investigata, probabilis dubitatio est an baptizati fuerint, si nihil aliud impediatur, sub conditione baptizentur.

Hæretici verò ad Catholicam Ecclesiam venientes, in quorum Baptismo debita forma aut materia servata non est, ritè baptizandi sunt; sed priùs errorum suorum pravitatem agnoscant et detestentur, et in Fide Catholica diligenter instruuntur: ubi verò debita forma et materia servata est, omnia tantùm suppleantur, nisi rationabili de causa aliter Episcopo videatur.

Cæterùm legantur et serventur ea, quæ supra de Baptismo in communi præscripta sunt, fol. 1.

ORDO BAPTISMI

ADULTORUM.

In primis Sacerdos, paratis his quæ supra de observandis in administratione Sacramenti Baptismi Parvulorum dicuntur, indutus Superpelliceo et Stola, vel etiam Pluviali violacei coloris, cum suis Clericis accedit ad gradus Altaris, et genibus flexis, pias mente ad Deum

preces effundit, ut tantum Sacramentum dignè valeat ministrare; et ad implorandum Divinum auxilium, surgens se signat, et si temporis ratio ferat, dicit:

Ÿ. Deus, in adjutórium meum inténde:

Ŕ. Dómine, ad adjuvándum me festina.

Glória Patri... Sicut erat...

Postea incipiat, prosequentibus Clericis,

Antiphonam. Effúdam super vos aquam mundam, et mundabímini ab ómnibus inquinaméntis vestris, dicit Dóminus.

PSALMUS 8.

DÓMINE, Dóminus noster, * quám admirábile est nomen tuum in univérſa terra !

Quóniam eleváta est magnificéntia tua* super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum, et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitorum tuórum, * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quòd memor es ejus, * aut sílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulò minùs ab Ange-

lis ; glória et honóre coronásti eum ; * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus , * oves et boves univérsas , insuper et pécora campi ;

Vólucres cœli , et pisces maris , * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine , Dóminus noster , * quàm admirábile est nomen tuum in univérsa terra !

Glória Patri... Sicut erat...

PSALMUS 28.

AFFÉRTE Dómino , filii Dei : * afférte Dómino filios aríetum :

Afférte Dómino glóriam et honórem ; afférte Dómino glóriam nómini ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Vox Dómini super aquas ; Deus majestátis intónuit : * Dóminus super aquas multas.

Vox Dómini in virtúte : * vox Dómini in magnificéntia.

Vox Dómini confringéntis cedros ; * et confrínget Dóminus cedros Líbani :

Et commínuet eas tanquam vítulum Líbani ; * et diléctus quemádmódum filius unicórniium.

Vox Dómini intercidéntis flammam ignis : * vox Dómini concutiéntis désertum, et commovébit Dóminus désertum Cades.

Vox Dómini præparántis cervos, et revelábit condénsa : * et in templo ejus omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre facit ; * et sedébit Dóminus Rex in ætérnum.

Dóminus virtútem pópulo suo dabit : * Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

Glória Patri... Sicut erat...

PSALMUS 41.

QUEMADMODUM désiderat cervus ad fontes aquárum, * ita désiderat ánima mea ad te, Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem, vivum : * quandò véniam et apparebo ante fáciem Dei ?

Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte, * dum dícitur mihi quotidie : Ubi est Deus tuus ?

Hæc recordátus sum, et effúdi in me ánimam meam ; * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei.

In voce exultatiónis, et confessiόνis, * sonus epulántis.

Quare tristis es, ánima mea? * et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ad meípsum ánima mea conturbáta est; * proptérea memor ero tuí de terra Jordánis, et Hermóniim à monte mó-dico.

Abyssus abyssum ínvocat, * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excélsa tua, et fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam, * et nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ: * dicam Deo: Suscéptor meus es.

Quare oblítus es meí? * et quare contristátus incédo, dum affligit me inimícus?

Dum confringúntur ossa mea; * exprobravérunt mihi qui tríbulant me inimíci mei:

Dum dicunt mihi per síngulos dies: Ubi est Deus tuus? * quare tristis es, ánima mea? et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Glória Patri... Sicut erat...

Et repetitur Antiphona. Effúndam super vos aquam mundam, et mundabimini ab ómnibus inquinaméntis vestris, dicit Dóminus.

Deinde dicitur, Kyrie, eléison; Christe, eléison; Kyrie, eléison.

Pater noster.

Ÿ. Et ne nos indúcas in tentatiónem;

Ŕ. Sed libera nos à malo.

Ÿ. Dómine, exáudi oratiónem meam;

Ŕ. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

Ŕ. Et cum spírítu tuo.

ORÉMUS.

OMNÍPOTENS sempitérne Deus, qui dedísti fámulis tuis in confessióne veræ Fídei, ætérnæ Trinitátis glóriam agnóscere, et in poténtia majestátis adoráre unitátem, quæsumus, ut ejúsdem Fídei firmitáte ab ómnibus semper muniámur advérsis.

Oratio.

ADÉSTO supplicatió nibus nostris, Omnípotens Deus; et quod humilitátis nostræ geréndum est ministério, tuæ virtutis impleátur efféctu.

Oratio.

DA, quæsumus, Dómine, * Elécto nostro (*vel* Eléctæ nostræ), ut sanctis * edóctus (*vel* edócta) mystériis, et renovétur Fonte Baptismatis, et inter Ecclésiæ tuæ membra numerétur. Per Christum Dóminum nostrum. *R*. Amen.

Si plures fuerint baptizandi, hæc tertia Oratio dicatur in numero plurali.

Deinde Sacerdos procedit ad fores Ecclesiæ, et stat in limine, catechizandus verò extra limen. Et si sunt plures, mares et feminæ, illi ad dexterum Sacerdotis, hæc verò ad sinistram statuuntur, et Sacerdos interrogat : Quo nómine vocáris?

Catechumenus respondet : N.

Sacerdos : N. Quid petis ab Ecclesia Dei?

Respondet : Fidem.

Sacerdos : Fides quid tibi præstat?

Respondet : Vitam ætérnam.

Sacerdos : Si vis habere vitam ætérnam, serva mandáta : Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota ánima tua, et ex tota mente tua, et próximum tuum sicut te ipsum. In his duóbus mandátis tota Lex pendet, et Prophétæ. Fides autem est, ut unum Deum in Trinitáte,

et Trinitátem in unitáte veneréris, neque confundéndo Persónas, neque substántiam separándo. Alia est enim Persóna Patris, ália Fílii, ália Spíritus Sancti; sed horum trium una est substántia, et non nisi una Divínitas.

Et rursùs interrogat : N. Abrenúntias Sátanæ?

Ř. Abrenúntio.

Interrogat : Et ómnibus opéribus ejus?

Ř. Abrenúntio.

Interrogat : Et ómnibus pompis ejus?

Ř. Abrenúntio.

Deinde Sacerdos interrogat de Symbolo Fidei, dicens : Credis in Deum Patrem omnipoténtem, Creatórem Cœli et terræ?

Ř. Credo.

Interrogat : Credis in Jesum Christum Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum, natum, et passum?

Ř. Credo.

Interrogat : Credis et in Spíritum Sanctum, Sanctam Ecclesiám Cathólicam, Sanctórum communióne, remissionem peccatórum, carnis resurrectionem, et vitam ætérnam?

Ř. Credo.

Tunc Sacerdos exsufflat ter in faciem ejus, semel dicens : Exi ab * eo (vel ea),

spiritus immúnde, et da locum Spíritui Sancto Paráclito.

Hic in modum Crucis halet in faciem ipsius, et dicat : N. Accipe Spíritum bonum per istam insufflatiónem, et Dei benedictiónem ✱. Pax tibi. R̄. Et cum spírítu tuo.

Deinde facit Crucem cum pollice in ejus fronte, et in pectore, dicens : N. Accipe signum Crucis tam in fronte ✱, quàm in corde ✱ : sume Fidem coeléstium præceptórum. Talis esto móribus, ut Templum Dei jam esse possis; * ingressúsque (vel ingrèssaque) Ecclésiám Dei, evasisse te láqueos mortis * lætus (vel læta) agnósce; (horrésce idóla, réspue simulácra), cole Deum Patrem Omnipoténtem, et Jesum Christum Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum, qui ventúrus est judicáre vivos et mór-tuos, et sæculum per ignem. R̄. Amen.

Hic advertendum est, quòd dicta verba (horrésce idóla, réspue simulácra) dicantur Catechumeno qui venit de Gentilitatis errore, seu de Ethnicis et Idololatris : Catechumeno verò Judæo, sive ex Hebræis venienti, loco horum verborum dicatur (horrésce Judáicam perfídiam, réspue Hebráicam superstitionem).

Saraceno autem, vel Turcæ, aut Persæ, sive alii ex Mahumetanis ad Fidem venienti Catechumeno, loco eorundem verborum dicatur (horrésce Mahuméticam perfidiam, respue pravam sectam infidelitátis).

At Hæretico ad Catholicam Ecclesiam venienti, qui, si in ejus Baptismo debita forma servata non est, baptizari debet, dicatur (horrésce hæréticam pravitatem, respue nefárias sectas impiórum).

Vel exprimatur proprio nomine secta de qua Catechumenus venit.

Si plures sunt Electi, omnia supradicta dicuntur singillatim super singulos.

ORÉMUS. *Oratio.*

TE deprecámur, Dómine sancte, Pater Omnípotens, æterne Deus : ut huic* fámululo tuo N. qui in hujus sæculi nocte vagátur incértus, ac dúbius (*vel fámulæ tuæ N. quæ in hujus sæculi nocte vagátur incérta, ac dúbia*), viam veritátis et agnitiónis tuæ jubeas demonstrári; quatenús, reserátis óculis cordis sui, te unum Deum Patrem in Filio, et Filium in Patre cum Spíritu Sancto recognóscat, atque

hujus confessionis fructum, et hinc, et in futuro sæculo percipere mereatur. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Si plures sint Electi, præcedens Oratio dicatur in numero plurali. Sequentes autem signationes fiant cum suis verbis singillatim super singulos.

Deindè signet Electum signo Crucis cum pollice in fronte, dicens : Signo tibi frontem ✠, ut suscipias Crucem Dómini.

In auribus : Signo tibi aures ✠, ut audias Divina præcepta.

In oculis : Signo tibi óculos ✠, ut videas claritatem Dei.

In naribus : Signo tibi nares ✠, ut odorem suavitatis Christi sentias.

In ore : Signo tibi os ✠, ut loquaris verba vitæ.

In pectore : Signo tibi pectus ✠, ut credas in Deum.

In scapulis : Signo tibi scápuas ✠, ut suscipias jugum servitutis ejus.

In toto corpore, illud non tangens, manu producit signum Crucis, et dicit : Signo te totum in Nómine Patris ✠, et Fílii ✠, et Spíritus ✠ Sancti, ut hábeas vitam ætérnam, et vivas in sæcula sæculórum. R. Amen.

ORÉMUS. *Oratio.*

PRÆCES nostras, quæsumus, Dómine, cleméner exáudi, et* hunc Eléctum tuum (*vel* hanc Eléctam tuam) N. Crucis Dóminicæ, cujus impressióne* eum (*vel* eam) signámus, virtúte custódi, ut magnítudinis glóriæ tuæ rudiménta servans, per custódiám mandatórum tuórum ad regeneratiónis glóriam pervenire mereáur. Per Christum Dóminum nostrum.

℞. Amen.

ORÉMUS. *Oratio.*

DEUS, qui humáni géneris ita es cón-ditor, ut sis étiam reformátor, propitiáre pópulis adoptivis, et novo Testaméto sóbolem novæ prolis adscribe, ut filii promissiónis, quod non potuérunt ássequi per natúram, gáudeant se recepisse per grátiam. Per Christum Dóminum nostrum. ℞. Amen.

Tunc imponit manum super caput Electi, et dicit:

ORÉMUS.

OMNÍPOTENS sempitérne Deus, Pater Dómini nostri Jesu Christi, respicere

dignéris super * hunc fámulum tuum N. quem (vel hanc fámulam tuam N. quam) ad rudiménta Fídei vocáre dignátus es : omnem cæcitatém cordis ab * eo (vel ea) expélle : disrúmpe omnes láqueos Sátanæ, quibus fúerat * colligátus (vel colligáta) : áperi ei, Dómine, jánuam pietátis tuæ, ut signo sapiéntiæ tuæ * imbútus (vel imbúta) ómnium cupiditátum foetóribus cáreat, et ad suávem odórem præceptórum tuórum * lætus (vel læta) tibi in Ecclésia tua desérviat, et proficiat de die in diem, ut * idóneus (vel idónea) efficiátur accédere ad grátiam Baptismi tui, percéptá medicíná. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum.

R̄. Amen.

Si plures sint, hæc, et præcedens Oratio, Preces nostras, dicantur in numero plurali.

Deinde Sacerdos benedicit sal.

BENEDICTIO SALIS DANDI CATECHUMENO.

Exorcízo te, creatúra salis, in Nómine Dei Patris omnipoténtis ✱, et in charitáte Dómini nostri Jesu Christi ✱, et in virtúte Spíritus Sancti ✱. Exorcízo te per Deum vivum ✱, per Deum verum ✱,

per Deum sanctum ✠, per Deum ✠ qui te ad tutelam humáni géneris procreávit, et pópulo veniénti ad credulitátem per servos suos consecrári præcépit, ut in Nómine Sanctæ Trinitátis efficiáris salutáre Sacraméntum ad effugándum inimicum. Proínde rogámus te, Dómine Deus noster, ut hanc creatúram salis sanctificádo sanctífices ✠, et benedicédo benedícas ✠, ut fiat ómnibus accipiéntibus perfécta medicína, pérmanens in viscéribus eórum, in Nómine ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. *R.* Amen.

Tunc pollice et indice accipit de ipso sale, et immittit in os Catechumeni, dicens : N. Accipe sal sapiéntiæ : propitiátio tibi sit in vitam ætérrnam.

R. Amen.

Sacerdos : Pax tibi.

R. Et cum spírítu tuo.

ORÉMUS. *Oratio.*

DEUS patrum nostrórum, Deus univérsæ cōnditor veritátis, te súpplices exorámus, ut* hunc fámulum tuum (*vel hanc fámulam tuam*) N. respícere dignéris pro-

písius, et hoc primum pábulum salis gustántem, non diútius esurire permittas, quóminus cibo expleátur cœlesti, quátenùs sit semper spírítu fervens, spe gaudens, tuo semper Nómíni sérviens. Perduc * eum (*vel* eam), Dómine, quæsumus, ad novæ regeneratiónis lavácrum, ut cum fidélibus tuis promissiónum tuárum ætérna præmia cónsequi mereátur. Per Christum Dóminum nostrum. R̄. Amen.

Si plures sint, dicatur singulis: N. Accipe sal, etc., et præcedens Oratio, Deus patrum nostrórum, in numero plurali.

Quòd si Catechumenus fuerit Gentilis, seu ex Idololatris venerit ad Fidem, benedicto sale, priusquam ejus medicinam gustet, Sacerdos addat sequentem Orationem, dicens:

ORÉMUS.

DÓMINÈ sancte, Pater omnipotens, ætérne Deus, qui es, qui eras, et qui permans usque in finem, cujus orígo nescítur, nec finis comprehénderi potest, te súpplices invocámus super * hunc fámulum tuum N. quem (*vel* hanc fámulam tuam N. quam) liberásti de errore Gentílium, et conversatióne turpíssima: di-

gnare exaudire * eum qui (vel eam quæ) tibi cervices suas humiliat ad lavacri Fontem, ut * renatus (vel renata) ex aqua et Spiritu Sancto * expoliatus (vel expoliata) veterem hominem, induat novum, qui secundum te creatus est; accipiat vestem incorruptam et immaculatam, tibi que Deo nostro servire mereatur. Per Christum Dominum nostrum.

R. Amen.

Si plures sint, præcedens Oratio dicitur in numero plurali.

Deinde Sacerdos dicat super masculinum tantum : Ora, Elécte, flecte gènuâ, et dic, Pater noster.

Et Electus genuflexus orat, et dicit : Pater noster.

Et cum oraverit, et dixerit Pater noster usque ad Sed libera nos à malo inclusive, Sacerdos subjungit : Leva, complorationem tuam, et dic, Amen.

Et ille respondet : Amen.

Et Sacerdos dicit Patrino : Signa eum. Deinde Electo : Accède.

Et Patrinus pollice signat eum in fronte, dicens : In Nómine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti.

Tum quoque Sacerdos facit Crucem in

fronte ejus, ita dicendo : In Nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Et imponit manum super eum, et dicit :

ORÉMUS. *Oratio.*

DEUS Abraham, Deus Isaac, Deus Jacob, Deus, qui Móysi fámulo tuo in monte Sínai apparuísti, et filios Israë! de terra Ægypti eduxísti, députans eis Angelum pietátis tuæ, qui custodíret eos die ac nocte : te quæsumus, Dómine, ut mittere dignéris Sanctum Angelum tuum de Cœlis, qui simliler custódiat et hunc fámulum tuum N., et perdúcat eum ad grátiam Baptísmitui. Per Christum Dóminum nostrum. R̄. Amen.

EXORCISMUS.

ERGO; maledícte diábole, recognósce senténtiam tuam, et da honórem Deo vivo et vero, da honórem Jesu Christo Fílio ejus, et Spíritui Sancto, et recéde ab * hoc fámulo Dei N., quia istum (*vel* hac fámula Dei N., quia istam) sibi Deus, et Dóminus noster Jesus Christus ad suam sanctam grátiam, Fontémque Baptísmatis vocáre dignátus est : et hoc signum sanctæ Crucis ✠, quod nos fronti

ejus damus, tu, maledícite diábole, nunquam áudeas violáre. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. Rj. Amen.

Sed si plures sint Catechumeni, hic et in sequentibus Sacerdos dicat in numero plurali: Oráte, Elécti, fléctite génuá, etc., ut supra, usque ad finem præcedentis Exorcismi qui incipit: Ergo, maledícite diábole.

Item super unum secundò dicat: Ora, Elécte, flecte génuá, et dic, Pater noster, et reliqua, ut supra fol. 44, usque ad Orationem, Deus Abraham exclusivè. Deinde imponit manum super eum, ac dicit:

ORÉMUS.

DEUS, immortalé præsidium ómnium postulántium, liberátio súpplicum, pax rogántium, vita credéntium, resurréctio mortuórum, te ínvocho super hunc fámulum tuum N. qui Baptísmi tui donum petens, ætérnam cónsequi grátiam spirituáli regeneratióne desíderat: áccipe eum, Dómine, et quia dignátus es dícere: Pé-tite, et accipiétis; quærite, et inveniétis; pulsáte, et aperiétur vobis: peténti præmíum pórrige, et jánuam pande pulsánti,

ut ætérnam cœléstis lavácri benedictió-
nem consecútus, promíssa tui mún-
eris regna percípiat. Qui cum Patre et Spírítu
Sancto vivis et regnas Deus in sæcula
sæculórum. R̄. Amen.

EXORCISMUS.

AUDI, maledícite Sátana, adjurátus per
Nomen ætérni Dei, et Salvatóris nostri
Jesu Christi Fílii ejus, cum tuá victus in-
vidiá, tremens, geménsque discéde; nihil
tibi sit commúne cum servo Dei N. jam
cœléstia cogitánte, renuntiáturo tibi et
sæculo tuo, et beátæ immortalitáti vic-
túro. Da ígitur honórem adveniénti Spi-
rítui Sancto, qui ex summa Cœli arce
descéndens, proturbátis fráudibus tuis,
Divíno Fonte purgátum pectus, sanctifi-
cátum Deo templum, et habitáculum
perficiat, ut ab ómnibus pénitùs nóxiis
præteritórum críminum liberátus Servus
Dei, grátias perénni Deo réferat semper,
et benedicat Nomen sanctum ejus in sæ-
cula sæculórum.

R̄. Amen.

Item super unum masculum tertió dicat ut supra : Ora, Elécte, flecte génuá, et dic, Pater noster, etc., usque ad Ora-

Saraceno autem, vel Turcæ, aut Persæ, sive alii ex Mahumetanis ad Fidem venienti Catechumeno, loco eorundem verborum dicatur (horrésce Mahuméticam perfidiam, réspue pravam sectam infidelitátis).

At Hæretico ad Catholicam Ecclesiam venienti, qui, si in ejus Baptismo debita forma servata non est, baptizari debet, dicatur (horrésce hæréticam pravitatem, réspue nefárias sectas impiórum).

Vel exprimatur proprio nomine secta de qua Catechumenus venit.

Si plures sunt Electi, omnia supradicta dicuntur singillatim super singulos.

ORÉMUS. *Oratio.*

TE deprecámur, Dómine sancte, Pater Omnípotens, æterne Deus : ut huic* fámululo tuo N. qui in hujus sæculi nocte vagátur incértus, ac dúbius (*vel fámulæ tuæ N. quæ in hujus sæculi nocte vagátur incérta, ac dúbia*), viam veritátis et agnitiónis tuæ júbeas demonstrári; quatenús, reserátis óculis cordis sui, te unum Deum Patrem in Fílio, et Fílium in Patre cum Spíritu Sancto recognóscat, atque

hujus confessiónis fructum, et híc, et in futúro sæculo percípere mereátur. Per Christum Dóminum nostrum.

℞. Amen.

Si plures sint Electi, præcedens Oratio dicatur in numero plurali. Sequentes autem signationes fiant cum suis verbis singillatim super singulos.

Deindè signet Electum signo Crucis cum pollice in fronte, dicens : Signo tibi frontem ✠, ut suscípias Crucem Dómini.

In auribus : Signo tibi aures ✠, ut áudias Divína præcépta.

In oculis : Signo tibi óculos ✠, ut vídeas claritátem Dei.

In naribus : Signo tibi nares ✠, ut odórem suavitátis Christi séntias.

In ore : Signo tibi os ✠, ut loquáris verba vitæ.

In pectore : Signo tibi pectus ✠, ut credas in Deum.

In scapulis : Signo tibi scápulas ✠, ut suscípias jugum servitútis ejus.

In toto corpore, illud non tangens, manu producit signum Crucis, et dicit : Signo te totum in Nómine Patris ✠, et Fílii ✠, et Spíritus ✠ Sancti, ut hábeas vitam ætérnam, et vivas in sæcula sæculórum. ℞. Amen.

ORÉMUS. *Oratio.*

PRÆCES nostras, quæsumus, Dómine, cleménter exáudi, et* hunc Eléctum tuum (*vel* hanc Eléctam tuam) N. Crucis Dóminicæ, cujus impressióne* eum (*vel* eam) signámus, virtúte custódi, ut magnítudinis glóriæ tuæ rudiménta servans, per custódiam mandatórum tuórum ad regeneratiónis glóriam pervenire mereatur. Per Christum Dóminum nostrum.

℞. Amen.

ORÉMUS. *Oratio.*

DEUS, qui humáni géneris ita es cón-ditor, ut sis étiam reformátor, propitiáre pópulis adoptivis, et novo Testaménto sóbolem novæ prolis adscribe, ut filii promissiónis, quod non potuérunt ássequi per natúram, gáudeant se recepisse per grátiam. Per Christum Dóminum nostrum. ℞. Amen.

Tunc imponit manum super caput Electi, et dicit:

ORÉMUS.

OMNÍPOTENS sempitérne Deus, Pater Dómini nostri Jesu Christi, respicere

dignéris super * hunc fámulum tuum N. quem (*vel* hanc fámulam tuam N. quam) ad rudiménta Fídei vocáre dignátus es : omnem cæcitatém cordis ab * eo (*vel* ea) expélle : disrúmpe omnes láqueos Sátanæ, quibus fúerat * colligátus (*vel* colligáta) : áperi ei, Dómine, jánuam pietátis tuæ, ut signo sapiéntiæ tuæ * imbútus (*vel* imbúta) ómnium cupiditátum foetóribus cáreat, et ad suávem odórem præceptórum tuórum * lætus (*vel* læta) tibi in Ecclésia tua desérviat, et proficiat de die in diem, ut * idóneus (*vel* idónea) efficiátur accédere ad grátiam Baptismi tui, percéptâ medicínâ. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum.

R̄. Amen.

Si plures sint, hæc, et præcedens Oratio, Preces nostras, dicantur in numero plurali.

Deinde Sacerdos benedicit sal.

BENEDICTIO SALIS DANDI CATECHUMENO.

Exorcízo te, creatúra salis, in Nómine Dei Patris omnipoténtis ✱, et in charitáte Dómini nostri Jesu Christi ✱, et in virtúte Spíritus Sancti ✱. Exorcízo te per Deum vivum ✱, per Deum verum ✱,

per Deum sanctum ✠, per Deum ✠ qui te ad tutelam humáni géneris procreávit, et pópulo veniénti ad credulitátem per servos suos consecrári præcépit, ut in Nómine Sanctæ Trinitátis efficiáris salutáre Sacraméntum ad effugándum inimícum. Proínde rogámus te, Dómine Deus noster, ut hanc creatúram salis sanctificádo sanctífices ✠, et benedicédo benedicas ✠, ut fiat ómnibus accipiéntibus perfécta medicína, pérmanens in viscéribus eórum, in Nómine ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. R̄. Amen.

Tunc pollice et indice accipit de ipso sale, et immittit in os Catechumeni, dicens : N. Accipe sal sapiéntiæ : propitiátio tibi sit in vitam ætérrnam.

R̄. Amen.

Sacerdos : Pax tibi.

R̄. Et cum spírítu tuo.

ORÉMUS. *Oratio.*

DEUS patrum nostrórum, Deus univér-sæ cónditor veritátis, te súpplícés exorámus, ut * hunc fámulum tuum (*vel hanc fámulam tuam*) N. respícere dignéris pro-

pícius, et hoc primum pábulum salis gustántem, non diútius esuríre permíttas, quóminus cibo expleátur coelésti, quátenùs sit semper spírítu fervens, spe gaudens, tuo semper Nómíni sérvíens. Perduc * eum (*vel eam*), Dómine, quæsumus, ad novæ regeneratiónis lavácrum, ut cum fidélibus tuis promissiónum tuárum ætérna præmia cónsequi mereátur. Per Christum Dóminum nostrum. R̄. Amen.

Si plures sint, dicatur singulis: N. Accipe sal, etc., et præcedens Oratio, Deus patrum nostrórum, in numero plurali.

Quòd si Catechumenus fuerit Gentilis, seu ex Idololatris venerit ad Fidem, benedicto sale, priusquam ejus medicinam gustet, Sacerdos addat sequentem Orationem, dicens:

ORÉMUS.

DÓMINE sancte, Pater omnipotens, ætérne Deus, qui es, qui eras, et qui permanes usque in finem, cujus orígo nescítur, nec finis comprehénderi potest, te súpplices invocámus super * hunc fámulum tuum N. quem (*vel hanc fámulam tuam N. quam*) liberásti de errore Gentílium, et conversatióne turpíssima: di-

gnare exaudire * eum qui (*vel* eam quæ) tibi cervices suas humiliat ad lavacri Fontem, ut * renatus (*vel* renata) ex aqua et Spiritu Sancto * expoliatus (*vel* expoliata) veterem hominem, induat novum, qui secundum te creatus est; accipiat vestem incorruptam et immaculatam, tibi quæ Deo nostro servire mereatur. Per Christum Dominum nostrum.

R. Amen.

Si plures sint, præcedens Oratio dicitur in numero plurali.

Deinde Sacerdos dicat super masculinum tantum: Ora, Elécte, flecte gènuæ, et dic, Pater noster.

Et Electus genuflexus orat, et dicit: Pater noster.

Et cum oraverit, et dixerit Pater noster usque ad Sed libera nos à malo inclusive, Sacerdos subjungit: Leva, complorationem tuam, et dic, Amen.

Et ille respondet: Amen.

Et Sacerdos dicit Patrino: Signa eum. Deinde Electo: Accède.

Et Patrinus pollice signat eum in fronte, dicens: In Nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Tum quoque Sacerdos facit Crucem in

fronte ejus, ita dicendo : In Nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Et imponit manum super eum, et dicit :

ORÉMUS. *Oratio.*

DEUS Abraham, Deus Isaac, Deus Jacob, Deus, qui Móysi fámulo tuo in monte Sínai apparuísti, et filios Israël de terra Ægypti eduxísti, députans eis Angelum pietátis tuæ, qui custodíret eos die ac nocte : te quæsumus, Dómine, ut mittere dignéris Sanctum Angelum tuum de Cœlis, qui simíliter custódiat et hunc fámulum tuum N., et perdúcat eum ad grátiam Baptísmitui. Per Christum Dóminum nostrum. *R̄.* Amen.

EXORCISMUS.

ERGO; maledícite diábole, recognósce senténtiam tuam, et da honórem Deo vivo et vero, da honórem Jesu Christo Fílio ejus, et Spíritui Sancto, et recéde ab * hoc fámulo Dei N., quia istum (*vel* hac fámula Dei N., quia istam) sibi Deus, et Dóminus noster Jesus Christus ad suam sanctam grátiam, Fontémque Baptísmatis vocáre dignátus est : et hoc signum sanctæ Crucis ✠, quod nos fronti

ejus damus, tu, maledícite diábole, nunquam áudeas violáre. Per eúndem Christum Dóminum nostrum, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. *R.* Amen.

Sed si plures sint Catechumeni, hic et in sequentibus Sacerdos dicat in numero plurali: Oráte, Elécti, flectite génuá, etc., ut supra, usque ad finem præcedentis Exorcismi qui incipit: Ergo, maledícite diábole.

Item super unum secundò dicat: Ora, Elécte, flecte génuá, et dic, Pater noster, et reliqua, ut supra fol. 44, usque ad Orationem, Deus Abraham exclusivè. Deinde imponit manum super eum, ac dicit:

ORÉMUS.

DEUS, immortalé præsidium ómnium postulántium, liberátio súpplicum, pax rogántium, vita credéntium, resurrectio mortuórum, te ínvocho super hunc fámulum tuum N. qui Baptísimi tui donum petens, ætérnam cónsequi grátiam spirituáli regeneratióne desíderat: áccipe eum, Dómine, et quia dignátus es dícere: Pé-tite, et accipiétis; quærite, et inveniétis; pulsáte, et aperiétur vobis: peténti præ-mium pórrige, et jánuam pande pulsánti,

ut ætérnam cœléstis lavácri benedictiónem consecútus, promíssa tui múnemis regna percípiat. Qui cum Patre et Spírítu Sancto vivis et regnas Deus in sæcula sæculórum. R̄. Amen.

EXORCISMUS.

AUDI, maledícite Sátana, adjurátus per Nomen ætérni Dei, et Salvatóris nostri Jesu Christi Fílii ejus, cum tuâ victus invidiâ, tremens, geménsque discéde; nihil tibi sit commúne cum servo Dei N. jam cœléstia cogitánte, renuntiáturo tibi et sæculo tuo, et beátæ immortalitáti victúro. Da ígitur honórem adveniénti Spírítui Sancto, qui ex summa Cœli arce descéndens, proturbábis fráudibus tuis, Divino Fonte purgátum pectus, sanctificátum Deo templum, et habitáculum perficiat, ut ab ómnibus pénitùs nóxiis præteritórum críminum liberátus Servus Dei, grátias perénni Deo réferat semper, et benedicat Nomen sanctum ejus in sæcula sæculórum.

R̄. Amen.

Item super unum masculum tertio dicat ut supra : Ora, Elécte, flecte génuá, et dic, Pater noster, etc., usque ad Ora-

tionem, Deus Abraham exclusivè. Deinde imponit manum super eum, dicens :

EXORCISMUS.

Exorcízo te, immúnde Spíritus, in Nómine Patris ✠, et Fílii ✠, et Spíritus ✠ Sancti, ut éxeas, et recédas ab hoc fámulo Dei N. Ipse enim tibi ímperat, maledícite damnáte, qui pédibus super mare ambulávit, et Petro mergénti dexteram porréxit.

EXORCISMUS. Ergo, maledícite diábole, etc., *et repetit totum, ut supra habetur.*

Super feminam verò Sacerdos dicit : Ora Elécta, flecte génua, et dic, Pater noster, etc., ut supra fol. 44, usque ad Oratíonem Deus Abraham exclusivè. Deinde imponit manum super eam, et dicit :

ORÉMUS. Oratio.

DEUS cœli, Deus terræ, Deus Angelórum, Deus Archangelórum, Deus Patriarchárum, Deus Prophetárum, Deus Apostolórum, Deus Mártyrum, Deus Confessorum, Deus Vírginum, Deus ómnium benè vivéntium, Deus, cui omnis lingua confitétur, et omne genu fléctitur, cœléstium, terréstrium, et infernórum · te

invoco, Dómine, super hanc fámulam tuam N., ut eam custodíre, et perducere dignéris ad grátiam Baptísmi tui. Per Christum Dóminum nostrum. R̄. Amen.

Deinde dicatur Exorcismus: Ergo, maledícite diabóle, recognósce senténtiam tuam, etc., *ut supra, fol. 45.*

Si plures fuerint femínæ Catechumenæ, híc et in sequentibus Sacerdos dicat in numero plurali: Oráte, Eléctæ, fléctitò génua, et dicite, Pater noster, *et reliqua ut supra usque ad Orationem, Deus Abraham exclusivè. Deinde imponit manum super capita singularum, et postea in eodem numero plurali dicit Orationem, Deus cœli, Deus terræ, etc., et Exorcismum, Ergo, maledícite diabóle, etc., ut supra, fol. 45.*

Interim super unam tantùm, secundò, et tertìò repetit, Ora, Elécta, flecte génua, et dic, Pater noster, et reliqua, ut supra, fol. 45, usque ad finem Orationis, Deus Abraham; qua finita, imponit manum super caput ejus, et post tertiam signationem, dicit 7

EXORCISMUS.

Exorcízo te, immúnde spíritus, per

Patrem ✠, et Filium ✠, et Spíritum ✠ Sanctum, ut éxeas et recédas ab hac fámula Dei N. Ipse enim tibi ímperat, maledícite damnáte, qui cæco nato óculos apérui, et quatríduánum Lázarum de monuménto suscitávit.

Ergo, maledícite diábole, etc., *totum ut supra, fol. 45.*

Super utrumque, sive masculum, sive feminam imponit manum super caput ejus, et dicit :

Orémus.

Ætérmam ac justíssimam pietátem tuam déprecor, Dómine sancte, Pater Omnípótens, ætérne Deus, Auctor lúminis et veritátis, super * hunc fámulum tuum N., ut dignéris eum (*vel* hanc fámulam tuam N., ut dignéris eam) illumináre lúmine intelligéntiæ tuæ : munda * eum (*vel* eam) et sanctífica : da ei sciéntiam veram, ut * dignus (*vel* digna) efficiátur accédere ad grátiam Baptísmi tui : téneat firmam spem, consílium rectum, doctrínam sanctam, ut * aptus (*vel* apta) sit ad percipiéndam grátiam tuam. Per Christum Dóminum nostrum. *ñ.* Amen.

Si plures fuerint Electi, sive mares,

sive feminæ, præcedentes Orationes et Exorcismi dicantur in numero plurali, et in genere proprio, ut superius dictum est.

His peractis, Sacerdos sinistra manu apprehendens dexteram Electi prope brachium, vel ei porrigens extremam partem Stolæ, introducit eum in Ecclesiam, dicens: N. Ingrédere in Sanctam Ecclesiám Dei, ut accípias benedictiónem cœlestem à Dómino Jesu Christo, et hábeas partem cum illo, et Sanctis ejus.

R. Amen.

Si plures fuerint, dicat in numero plurali: Ingrédimini in Sanctam Ecclesiám Dei, etc., et introducat eos, ut supra.

. Et ingressus Electus procumbit, seu prosternit se in pavimento, et adorat.

Deinde surgit, et Sacerdos imponit manum super caput ejus, et Electus cum eo recitat Symbolum Apostolorum, et Orationem Dominicam.

Ita etiam si plures fuerint, omnes surgunt et simul recitant:

Credo in Deum Patrem omnipoténtem, Creatórem Cœli et terræ. Et in Jesum Christum Filium ejus únicum, Dóminum nostrum: qui concéptus est de Spírítu Sancto, natus ex María Vírgine:

passus sub Póntio Piláto , crucifíxus , mórtuus, et sepúltus . descendit ad ínferos, tértia die resurréxit à mórtuis : ascéndit ad Cœlos, sedet ad dèxteram Dei Patris omnipoténtis : inde ventúrus est judicáre vivos et mortuos. Credo in Spíritum Sanctum : Sanctam Ecclésiám Cathólicam , Sanctórum communióem : remissionem peccatórum : carnis resurrecciónem : vitam ætérnam. *R.* Amen.

Pater noster qui es in Cœlis; sanctificétur Nomen tuum : advéniat Regnum tuum : fiat volúntas tua sicut in Cœlo et in terra. Panem nostrum quotidiánum da nobis hódie : et dimítte nobis débita nostra, sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris : et ne nos indúcas in tentatióem : sed líbera nos à malo. *R.* Amen.

Tunc rursùs Sacerdos imponat manum super caput Electi, et dicat :

EXORCISMUS.

Nec te latet, Sátana, imminére tibi pœnas, imminére tibi torménta, imminére tibi diem júdicii, diem supplícii sempitérni, diem qui ventúrus est velut clíbanus ardens, in quo tibi atque univérsis ángelis tuis præparátus sempitérnus erit

intéritus. Proinde, damnáte atque damnánde, da honórem Deo vivo et vero, da honórem Jesu Christo Fílio ejus, da honórem Spiritui Sancto Paráclito, in cujus Nómine atque virtúte præcípío tibi, quicúmque es, spíritus immúnde, ut éxeas et recédas ab * hoc sámulo Dei N., quem (*vel* hac sámula Dei N., quam) hódie idem Deus et Dóminus noster Jesus Christus ad suam sanctam grátiam et benedictiónem, Fontémque Baptísmatis dono vocáre dignátus est, ut fiat ejus templum per aquam regeneratiónis in remissiónem ómnium peccatórum; in Nómine ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. *R.* Amen.

Similiter si plures fuerint, imponit manum super capita singulorum, et dicit eundem Exorcismum in numero multitudinis, et genere suo.

Postea Sacerdos pollice accipit de saliva oris sui, et tangit aures et nares Electi; tangendo verò aurem dexteram et sinistram, dicat: Ephphéta, quod est, Adaperíre; deinde tangendo nares, dicat: in odórem suavitátis: et subdit: Tu autem effugáre, diábole; appropinquábit enim judícium Dei.

Deinde interroget Electum : Quis vocáris?

Et ipse respondet : N.

Interroget : N. Abrenúntias Sátanæ?

Ŕ. Abrenúntio.

Interroget : Et ómnibus opéribus ejus?

Ŕ. Abrenúntio.

Interroget : Et ómnibus pompis ejus?

Ŕ. Abrenúntio.

Tunc Sacerdos intingit pollicem dexterae manus in Oleo Sancto Catechumenorum, et inungit Electum primùm in pectore, deinde inter scapulas in modum Crucis, dicens : Ego te línio ✱ Oleo salutis in Christo Jesu Dómino nostro, in vitam ætérnam. Ŕ. Amen.

Ÿ. Pax tibi.

Ŕ. Et cum spírítu tuo.

Mox bombacio, vel re simili, tergit pollicem et loca inuncta, et subjungit, dicens :

Exi, immúnde spírítus, et da honórem Deo vivo et vero. Fuge, immúnde spírítus, et da locum Jesu Christo Filio ejus. Recéde, immúnde spírítus, et da locum Spírítui Sancto Paráclito.

Quando plures sunt Electi, idem fit circa singulos eorum. Et ducitur Electus ad Baptisterium : ubi, si ob aliquam cau-

sam non habeatur, sive præparata non fuerit aqua Baptismalis, fiat benedictio Fontis, ut infra ponitur. Et cum fuerit prope Fontem, Sacerdos interrogat: Quis vocáris?

Respondet: N.

Interrogat: N. Credis in Deum Patrem Omnipotentem, Creatorem Cœli et terræ?

R̄. Credo.

Interrogat: Credis in Jesum Christum Filium ejus unicum, Dóminum nostrum, natum et passum?

R̄. Credo.

Interrogat: Credis et in Spíritum Sanctum, Sanctam Ecclesiam Cathólicam, Sanctórum communionem, remissionem peccatórum, carnis resurrectionem, et vitam ætérnam?

R̄. Credo.

Iterum interrogat, dicens: N. Quid petis?

Respondet: Baptismum.

Interrogat: Vis baptizári?

Respondet: Volo.

Tunc Patriño, vel Matrino, vel utroque (si ambo admittantur), admota manu, tenente seu tangente Electum (vel Electam) aperto capite, et laxatis à collo vestibus inclinatum, Sacerdos vasculó vel urceolo hæriet aquam Baptistalem

de Fonte, et cum ea sub trina supra caput in modum Crucis infusione baptizet Electum (seu Electam) in Nomine SS. Trinitatis, sic dicens : Ego te baptizo in Nómine Pátris ✱, fundat primò : et Filii ✱, fundat secundò : et Spíritus ✱ Sancti, fundat tertio.

*Si aqua, quæ ex capite baptizati defluit, non dilabitur in Sacrum Baptisterii, recipiatur in subjecta aliqua pelvi, et in illud postmodum projiciatur. Cùm plures sunt Electi, singillatim singuli interrogantur, et baptizantur, ut supra. Si sunt mares et feminæ, primùm mares, deinde feminæ. Verùm si probabiliter dubitetur an Electus fuerit aliàs baptizatus, dicat Sacerdos : Si non es * baptizátus (vel baptizáta), Ego te baptizo in Nómine Patris ✱, et Filii ✱, et Spíritus ✱ Sancti.*

Deinde Sacerdos intingat pollicem dexterum in Sacrum Chrisma, et perungat verticem Electi in modum Crucis, dicens :

DEUS Omnípotens, Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui te regenerávit ex aqua et Spíritu Sancto, quique dedit tibi remissionem ómnium peccatórum, ipse te líniat Chrismate salutis ✱ in eódem Christo Jesu Dómino nostro, in vitam ætérnam.

R. Amen.

Ÿ. Pax tecum.

R. Et cum spírítu tuo.

Tunc bombacio, vel re simili pollicem tergit, et imponit capiti Electi Chrismale, seu candidum linteolum, et dat illi vestem candidam, dicens: Accipe vestem candidam, quam immaculatam pérferas ante Tribúnal Dómini nostri Jesu Christi, ut hábeas vitam ætérnam. R. Amen.

Et Electus deponit priores vestes, et induitur novis albi coloris, vel saltem exteriore candida, quam à Sacerdote accepit. Postea dat ei Sacerdos cereum, seu candelam accensam in manu dextera, dicens: Accipe lámpadem ardéntem, et irreprehensibilis custódi Baptísmum tuum: serva Dei mandáta, ut cùm Dóminus vénerit ad núptias, possis occurrere ei in Aula coelésti in vitam ætérnam. R. Amen.

Ipse verò Neophytus eundem cereum accensum manibus teneat usque in finem, præterquam dum confirmatur.

In ecclesiis autem ubi Baptismus fit per mersionem, sive totius corporis, sive capitis tantum, Sacerdos accipiat Electum per brachia prope humeros, et superiore parte corporis nudatum, reliqua honestè contectum. ter illum, vel caput

ejus mergendo, et toties elevando, baptizet sub trina immersione, sanctam Trinitatem semel tantum sic invocando: Ego te baptizo in Nómine Patris ✠, mergat semel: et Filii ✠, mergat iterum: et Spiritus Sancti ✠, mergat tertio; Patrino, vel Matrino, vel utroque eum tenente, vel tangente.

Et cum Electus surrexerit de Fonte, Patrinus vel Matrino cum linteo in manibus suscipit eum de manu Sacerdotis, et Sacerdos, intincto pollice dextero in Sacro Chrismate, illum in vertice in modum Crucis perungit, dicens: Deus Omnipotens, Pater Domini nostri Jesu Christi, etc., ut supra, fol. 56.

Deinde Sacerdos imponit capiti ejus linteolum, seu Chrismale, et dat ei vestem candidam, dicens: Accipe vestem candidam, etc., ut supra, fol. 57.

Et statim prædicto linteo abstergitur, et in loco semoto vestitur novis et albis vestibus, et exteriori candida, quam accepit.

Postea dat ei Sacerdos candelam accensam in dextera manu, dicens: Accipe lampadem, etc., ut supra, fol. 57. Eodem modo, si plures fuerint, fit pro singulis.

Postea dicat: N. Vade in pace, et Dominus sit tecum.

R. Amen.

Si adsit Episcopus qui id legitime præstare possit, ab eo Neophyti Sacramento Confirmationis initiantur: deinde si hora congruens fuerit, celebratur Missa, cui Neophyti intersunt, et Sanctissimam Eucharistiam devotè suscipiunt.

Si verò ob baptizandorum multitudinem, ut in India et novo Orbe quandoque contingit, in singulorum Baptismo præscripti ritus adhiberi non possunt, tunc vel pluribus simul adhibeantur, vel, si urget necessitas, omittantur.

ORDO

SUPLENDI OMISSA SUPER BAPTIZATUM

CUM, urgente mortis periculo, vel alia cogente necessitate, sive parvulus, sive adultus, sacris Precibus ac Cæremoniis prætermisissis, fuerit baptizatus, ubi convaluerit, vel cessaverit periculum, et ad Ecclesiam delatus fuerit, omissa omnia suppleantur: idemque ordo ac ritus servetur, qui in Baptismo Parvulorum (si fuerit parvulus), seu Adultorum (si fuerit adultus) præscriptus est. Excepto quòd interrogatio: An velit baptizari, formaque Baptismi, et ablutio prætermittuntur,

et quædam Orationes, et Exorcismi suo quique loco immutati, ut intrâ dicuntur.

Sacerdos igitur antequam immittat sal in os baptizati, manum super caput ejus imponens, dicit :

ORÉMUS. *Oratio.*

OMNÍPOTENS sempitérne Deus, Pater Dómini nostri Jesu Christi, respícere dignéris super * hunc fámulum tuum N. quem (*vel* hanc fámulam tuam N. quam) dudum ad rudiménta Fídei vocáre dignátus es; omnem cæcitatém cordis ab * eo (*vel* ea) expelle : disrúmpe omnes láqueos Sátanæ, quibus fúerat * colligátus (*vel* colligáta) : áperi ei, Dómine, jánuam pietátis tuæ, ut signo sapiéntiæ tuæ * imbútus (*vel* imbúta), ómnium cupiditátum foetóribus cáreat, et ad suávem odórem præceptórum tuórum * lætus (*vel* læta) tibi in Ecclésia tua desérviat, et proficiat de die in diem, ut * idóneus (*vel* idónea) sit frui grátia Baptismi tui, quem suscepit, salis percéptá medicínâ. Per eúndem Christum Dóminum nostrum. R̄. Amen.

Deinde posteaquam modicum salis immisit in os baptizati, dicens : Accipe sal sapiéntiæ : propitiátio sit tibi in vitam ætérnam. R̄. Amen, dicit :

ORÉMUS.

DEUS Patrum nostrórum, Deus univérsæ cónditor veritátis, te súpplices exorámus, ut * hunc fámulum tuum (*vel* hanc fámulam tuam) N. respícere dignéris propítius, et hoc pábulum salis gustántem, non diútius esuríre permíttas, quóminus cibo expleátur cœlésti, quátenùs sit semper spiritu fervens, spe gáudens, tuo semper Nómíni sérvíens; et * quem (*vel* quam) ad novæ regeneratiónis lavácrum perduxísti, quæsumus, Dómine, ut cum Fidélibus tuis promissiónum tuárum ætérna præmia cónsequi mereátur. Per Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

Post hæc, facto signo Crucis in fronte baptizati, dictisque illis verbis: Et hoc signum Crucis ✠, quod nos fronti ejus damus, tu, maledícite diábole, nunquam áudeas violáre. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. R. Amen, manu super caput ejus imposita, dicit:

ORÉMUS.

ÆTÉRNAM ac justíssimam pietátem tuam déprecor, Dómine Sancte, Pater Omnípotens, ætérne Deus, Auctor lúminis et veritátis, super * hunc fámulum tuum N.,

ut dignéris illum (*vel* hanc famulam tuam N., ut dignéris illam) illumináre lumine intelligentiæ tuæ : munda * eum (*vel* eam) et sanctífica : da ei sciéntiam veram, ut * dignus (*vel* digna) sit frui grátia Baptísmi tui, quem suscepit : téneat firmám spem, consílium rectum, doctrínam sanctam, ut * aptus (*vel* apta) sit ad retinéndam grátiam Baptísmi tui. Per Christum Dóminum nostrum. R̄. Amen.

*In Baptismo autem adultorum, præter illa quæ supra notata sunt, quando sup-
plentur omissa, hæc mutari debent. Pri-
mùm in Exorcismo, Audi, maledicte Sá-
tana, ubi dicitur (habitáculum perficiat)
dicatur, habitáculum perfécit : deinde in
Exorcismo, Nec te latet, ubi dicitur (ut
fiat) dicatur, ut fieret.*

RITUS SERVANDUS

CUM EPISCOPUS BAPTIZAT.

*Si Episcopus, vel S. R. E. Cardinalis
parvulos vel adultos baptizare voluerit,
parantur et servantur omnia, ut superius*

de Ordine Baptismi dictum est, atque hæc præterea quæ infra notantur.

Adsint Capellani, vel alii Presbyteri, et Clerici Superpelliceis induti, qui ei assistant ac ministrent.

Ipse verò super Rochetum, sive Superpelliceum, si est Regularis, accipiat Albam, et Cingulum, et Stolam, et Pluviale violacei coloris, ac Mitram, atque ita paratus cum Ministris procedat ad Baptismi ministerium. Et dum interrogat : N. Quid petis ab Ecclesia Dei? ac dum facit reliquas interrogationes, sedet cum Mitra : cum verò exsufflat, dicendo : Exi ab eo, immunde spiritus, surgit cum Mitra. Rursus sedet, cum signat Catechumenum signo Crucis in fronte, et in pectore, vel dicit : Accipe signum Crucis, etc. Et cum dicit Orationes quæ præcedunt vel sequuntur benedictionem salis, surgit deposita Mitra, similiter cum ipsum sal benedicit. Cum autem sal benedictum immittit in os baptizandi, Mitram accipit, et sedet. Cum verò legit Exorcismos, et dum saliva aures et nares Catechumeni tangens dicit : Ephphéta, ac dum introducit eum in Ecclesiam, stat cum Mitra. Cum autem dicit : Credo in Deum Patrem, etc., et Pater noster super Catechumenum, stat

sine Mitra. Sed cùm nomen quærit, et interrogat : N. Abrenúntias Sátanæ? etc., et baptizandum Oleo sacro in pectore et inter scapulas inungit, sedet cum Mitra: quo facto, accipit Stolam, et Pluviale album. Et cùm rursùs interrogat de Fide : Credis in Deum Patrem...? etc. Vis baptizári? etc., et cùm baptizat per infusionem, sedet cum Mitra. Si verò baptizat per immersionem, Mitram retinens stare debet.

Cùm demùm Chrismate verticem baptizati linít, et dat ei vestem candidam, et candelam accensam, ac dicit : Vade in pace, etc., sedet cum Mitra.

Si autem Pontifex quempiam à Presbytero jam catechizatum, tantùm baptizare voluerit, sic paratus vestibus albis incipiat, postquam ad Baptisterium deventum fuerit, dicens : Quo nómine vocáris? R. N. Episcopus interrogat: N. Credis in Deum Patrem Omnipoténtem...? etc. et prosequitur usque in finem juxta ordinem Baptismi, ut supra.

BENEDICTIO

FONTIS BAPTISMI

EXTRA SABBATUM PASCHÆ ET PENTECOSTES,
CUM AQUA CONSECRATA NON HABETUR.

Primum lavatur et mundatur Vas Baptisterii, deinde limpidâ aquâ repletur. Tum Sacerdos cum suis Clericis, vel etiam aliis Presbyteris, Cruce et duobus cereis præcedentibus, ac thuribulo et incenso, et cum vasculis Chrismatis et Olei Catechumenorum descendit ad Fontem, et ibi vel ante Altare Baptisterii dicit Litaniam ordinariam, prout habetur infra post septem Psalmos Pœnitentiales. Et ante ̄. Ut nos exaudire digneris, dicat, et secundò repetat sequentem versum :

Ut Fontem istum ad regenerândam tibi novam prolem benedícere ✠ et consecrâre ✠ digneris, Te rogâmus, audi nos.

Potest etiam dici Litania brevior, ut in Missali in Sabbato Sancto.

Et dicto ultimo, Kyrie eléison, Sacer-

dos dicat : Pater noster, et Credo in Deum, etc., omnia clará voce : quibus finitis, dicat :

Ÿ. Apud te, Dómine, est fons vitæ:

℞. Et in lumine tuo vidébitur lumen.

Ÿ. Dómine, exáudi oratióem meam;

℞. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobiscum. ℞. Et cum spírítu tuo.

ORÉMUS.

OMNÍPOTENS sempitérne Deus, adésto magnæ pietátis tuæ mystériis, adésto Sacraméntis, et ad recreándos novos pópulos, quos tibi Fons Baptísmatis párturit, spírítum adoptiÓnis emítte; ut quod nostræ humilitátis geréndum est ministério, virtútis tuæ impleátur efféctu. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat, in unitáte Spírítus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℞. Amen.

EXORCISMUS AQUÆ.

EXORCÍZO te, creatúra aquæ, per Deum vivum ✱, per Deum verum ✱, per Deum sanctum ✱, per Deum, qui te in principio verbo separávit ab árida, cujus super te Spírítus ferebátur; qui te de Para-

dīso manāre jussit, *hic manu aquam dividat, et deinde de ea effundat extra marginem Fontis versū quatuor Orbis partes, prosequens* et in quātuor fluminibus totam terram rigāre præcepit; qui te in desérto amāram, per lignum dulcem fecit atque potābilem; qui te de petra produxit, ut pópulum, quem ex Ægypto liberáverat, siti fatigátum recreáret. Exorcízo te, et per Jesum Christum Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum, qui te in Cana Galilææ signo admirábili suā poténtiā convértit in vinum; qui super te pédibus ambulávit, et à Joánne in Jordáne in te baptizátus est; qui te unà cum Sāguine de látere suo produxit, et Discípulis suis jussit ut credentes baptizarent in te, dicens: *Ite, docete omnes Gentes, baptizantes eos in Nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti, ut efficiáris aqua sancta, aqua benedícta, aqua quæ lavat sordes, et mundat peccáta. Tibi ígitur præcípío, omnis spíritus immúnde, omne phantásma, omne mendácium, eradicáre et effugáre ab hac creatúra aquæ, ut qui in ipsa baptizándi erunt, fiat eis fons aquæ salientis in vitam ætérnam, regénérans eos Deo Patri, et Fílio, et Spíritui Sancto, in Nómine ejus-*

dem Dómini nostri Jesu Christi, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. R̄. Amen.

ORÉMUS. *Oratio.*

DÓMINE sancte, Pater Omnípotens, ætérne Deus, aquárum spirituálium sanctificátor, te suppliciter deprecámur, ut ad hoc ministérium humilitátis nostræ respícere dignéris, et super has aquas abluéndis et purificándis homínibus præparátas Angelum sanctitátis emíttas, quò, peccátis vitæ prióris ablútis, reatúque detérso, purum Sancto Spíritui habitáculum regeneráti éffici mereántur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R̄. Amen.

Tunc sufflet ter in aquam versùs tres partes secundùm hanc figuram ✠ : deinde imponit incensum in Thuribulo, et Fontem incensat. Postea infundens de Oleo Catechumenorum in aquam in modum Crucis, clara voce dicit:

Sanctificétur, et fecundétur Fons iste Oleo salutis renascéntibus ex eo in vitam

æternam, in Nómine Patris ✠, et Fílii ✠,
et Spíritus ✠ Sancti. R̄. Amen.

*Deinde infundit de Chrismate modo quo
supra, dicens :*

Infúsió Chrísmatis Dómini Jesu Christi
et Spíritus Sancti Parácliti, fiat in Nómi-
ne Sanctæ Trinitátis. R̄. Amen.

*Postea accipit ambas ampullas dicti
Olei Sancti et Chrismatis, et de utroque
simul in modum Crucis infundendo, dicit :*

Commíxtio Chrísmatis sanctificónis,
et Olei unctiónis, et aquæ Baptísmatis pá-
riter fiat in Nómine Patris ✠, et Fílii ✠,
et Spíritus ✠ Sancti. R̄. Amen.

*Tum, deposita ampulla, dextera manu
Oleum Sanctum et Chrisma infusum mis-
cet cum aqua, et spargit per totum Fon-
tem. Deinde medulla panis manum tergit;
et si quis baptizandus est, eum baptizat,
ut supra. Quòd si neminem baptizat, sta-
tim manus abluat, et ablutio effundatur
in Sacrarium.*

DE SACRAMENTO POENITENTIÆ.

SANCTUM Pœnitentiæ Sacramentum, ad eos, qui post Baptismum lapsi sunt, in gratiam Dei restituendos, à Christo Domino institutum, eò diligentius administrandum est, quò frequentior est ejus usus, et quò plura requiruntur ad illud rectè dignèque tractandum ac suscipiendum. Cùm autem ad illud constituendum tria concurrant, materia, forma, et Minister; illius quidem remota materia sunt peccata, proxima verò sunt actus pœnitentis, nempe contritio, confessio, et satisfactio; forma autem, illa absolutionis verba: *Ego te absolvo, etc.*; Minister denique est Sacerdos, habens potestatem absolvendi vel ordinariam, vel delegatam. Sed si periculum mortis immineat, approbatusque desit Confessarius, quilibet Sacerdos potest à quibuscumque Censuris et peccatis absolvere. In ejus Ministro requiritur etiam bônitas, scientia, atque prudentia, cum sigillo secretæ Confessionis sub exacto perpetuoque silentio. Quibus et aliis ad id opportunis ut optimè sint instructi, omni studio curare debent Confessarii.

In primis meminerit Confessarius se Judicis hariter et Medici personam sustinere, ac Divinæ

justitiæ simul et misericordiæ Ministrum à Deo constitutum esse, ut tanquam arbiter inter Deum et homines honori Divino et animarum saluti consulat.

Ut ergò rectè judicare queat, discernens inter lepram et lepram, et tanquam peritus Medicus animarum morbos prudenter curare, et apta cuique remedia applicare sciat, quantam potest maximam ad id scientiam atque prudentiam, tum assiduis ad Deum precibus, tum ex probatis Auctoribus, præsertim è Catechismo Romano, et prudenti consilio peritorum, studeat sibi comparare.

Sciat casus et Censuras Sedi Apostolicæ et Ordinario suo reservatas, et suæ cujusque Ecclesiæ Constitutiones, easque diligenter observet.

Denique hujus Sacramenti doctrinam omnem rectè nosse studebit, et alia ad ejus rectam administrationem necessaria. Atque in hoc ministerio ita procedat, ut infra præscribitur.

ORDO

MINISTRANDI SACRAMENTUM POENITENTIAE.

SACERDOS ad audiendam Confessionem vocatus, promptum, facilemque se præbeat: ac priusquam ad audiendum accedat, si tempus suppetat, ad hoc ministerium rectè sanctèque obeundum, Divinum auxilium piis precibus implorabit.

In Ecclesia, non autem in privatis ædibus Confessiones audiat, nisi ex causa rationabili, quæ cùm incidit, studeat tamen id decenti ac patienti loco præstare.

Habeat in Ecclesia Sedem Confessionalem, in qua sacras Confessiones excipiat, quæ sedes patienti, conspicuo, et apto Ecclesiæ loco posita, crate perforatâ inter pœnitentem et Sacerdotem sit instructa.

Superpelliceo, et Stola violacei coloris utatur, prout tempus vel locorum feret consuetudo.

Pœnitens, si opus fuerit, admoneatur, ut qua decet humilitatem et habitus accedat, et flexis genibus signo Crucis se muniat.

Mox Confessarius inquireat de illius statu (nisi aliter notus fuerit), et quampridem sit confessus, et an impositam pœnitentiam adimpleverit, num ritè atque integrè aliàs confessus fuerit, num conscientiam suam, ut debet, priùs diligenter discussit.

Quòd si pœnitens aliqua censura vel casu reservato sit ligatus, à quo ipse non possit absolvere, non absolvat, nisi priùs obtenta facultate à Superiore.

Si verò Confessarius, pro personarum qualitate, cognoverit pœnitentem ignorare Christianæ Fidei rudimenta, si tempus suppetat, eum breviter instruat de articulis Fidei, et aliis ad salutem cognitu necessariis, et ignorantiam ejus corripiat, illumque admoneat, ut ea postmodum diligentius addiscat.

Tum pœnitens Confessionem generalem Latina vel vulgari lingua dicat, scilicet, *Confiteor, etc.*, vel saltem utatur his verbis, *Confiteor Deo omnipotenti, et tibi, pater. Peccata sua exinde con-*

fitetur, adjuvante, quotiescumque opus fuerit, Sacerdote, qui confitentem non reprehendet, nisi finita, ut dicetur, Confessione, neque interpellabit, nisi opus fuerit aliquid meliùs intelligere: proinde fiduciam ei præbeat, et humaniter suggerat, ut omnia peccata sua ritè et integrè confiteatur, remotâ stultâ illâ quorundam verecundiâ, quâ præpediti, suadente diabolo, peccata confiteri non audent.

Si pœnitens numerum, et species, et circumstantias peccatorum explicatu necessarias non expresserit, eum Sacerdos prudenter interroget.

Sed caveat, ne curiosis aut inutilibus interrogationibus quemquam detineat, præsertim juniores utriusque sexus, vel alios, de eo quod ignorant imprudenter interrogans, ne scandalum patiantur, indeque peccare discant.

Demùm, audita Confessione, perpendens peccatorum, quæ ille admisit, magnitudinem ac multitudinem, pro eorum gravitate, ac pœnitentis conditione, opportunas correptiones ac monitiones, prout opus esse viderit, paterna charitate adhibebit, et ad dolorem et contritionem efficacibus verbis adducere conabitur, atque ad vitam emendandam ac meliùs instituendam inducet, remediaque peccatorum tradet.

Postremò salutarem et convenientem satisfactionem, quantum spiritus et prudentia suggererit, injungat, habita ratione status, conditionis, sexus, et ætatis, et item dispositionis pœnitentium. Videatque, ne pro peccatis gravibus levissimas pœnitentias imponat, ne si fortè peccatis conniveat, alienorum peccatorum particeps efficiatur. Id verò ante oculos habeat, ut satisfactio non sit tantùm ad novæ vitæ remedium,

In Ecclesia, non autem in privatis ædibus Confessiones audiat, nisi ex causa rationabili, quæ cùm incidere, studeat tamen id decenti ac patienti loco præstare.

Habeat in Ecclesia Sedem Confessionalem, in qua sacras Confessiones excipiat, quæ sedes patienti, conspicuo, et apto Ecclesiæ loco posita, crate perforatâ inter pœnitentem et Sacerdotem sit instructa.

Superpelliceo, et Stola violacei coloris utatur, prout tempus vel locorum feret consuetudo.

Pœnitens, si opus fuerit, admoneatur, ut qua decet humilitatem et habitus accedat, et flexis genibus signo Crucis se muniat.

Mox Confessarius inquireat de illius statu (nisi aliter notus fuerit), et quampridem sit confessus, et an impositam pœnitentiam adimpleverit, num ritè atque integrè aliàs confessus fuerit, num conscientiam suam, ut debet, priùs diligenter discussit.

Quòd si pœnitens aliqua censura vel casu reservato sit ligatus, à quo ipse non possit absolvere, non absolvat, nisi priùs obtenta facultate à Superiore.

Si verò Confessarius, pro personarum qualitate, cognoverit pœnitentem ignorare Christianæ Fidei rudimenta, si tempus suppetat, eum breviter instruat de articulis Fidei, et aliis ad salutem cognitu necessariis, et ignorantiam ejus corripiat, illumque admoneat, ut ea postmodum diligentius addiscat.

Tum pœnitens Confessionem generalem Latina vel vulgari lingua dicat, scilicet, *Confiteor, etc.*, vel saltem utatur his verbis, *Confiteor Deo omnipotenti, et tibi, pater. Peccata sua exinde con-*

fitetur, adjuvante, quotiescumque opus fuerit, Sacerdote, qui confitentem non reprehendet, nisi finita, ut dicetur, Confessione, neque interpellabit, nisi opus fuerit aliquid melius intelligere: proinde fiduciam ei præbeat, et humaniter suggerat, ut omnia peccata sua ritè et integrè confiteatur, remotâ stultâ illâ quorundam verecundiâ, quâ præpediti, suadente diabolo, peccata confiteri non audent.

Si pœnitens numerum, et species, et circumstantias peccatorum explicatu necessarias non expresserit, eum Sacerdos prudenter interroget.

Sed caveat, ne curiosis aut inutilibus interrogationibus quemquam detineat, præsertim juniores utriusque sexus, vel alios, de eo quod ignorant imprudenter interrogans, ne scandalum patiantur, indeque peccare discant.

Demùm, audita Confessione, perpendens peccatorum, quæ ille admisit, magnitudinem ac multitudinem, pro eorum gravitate, ac pœnitentis conditione, opportunas correptiones ac monitiones, prout opus esse viderit, paternâ charitate adhibebit, et ad dolorem et contritionem efficacibus verbis adducere conabitur, atque ad vitam emendandam ac melius instituendam inducet, remediaque peccatorum tradet.

Postremò salutarem et convenientem satisfactionem, quantum spiritus et prudentia suggererit, injungat, habita ratione status, conditionis, sexus, et ætatis, et item dispositionis pœnitentium. Videatque, ne pro peccatis gravibus levissimas pœnitentias imponat, ne si fortè peccatis conniveat, alienorum peccatorum particeps efficiatur. Id verò ante oculos habeat, ut satisfactio non sit tantùm ad novæ vitæ remedium,

et infirmitatis medicamentum, sed etiam ad præteritorum peccatorum castigationem.

Quare curet, quantum fieri potest, ut contrarias peccatis pœnitentias injungat, veluti avaris eleemosynas, libidinosi jejunia vel alias carnis afflictiones, superbis humilitatis officia, desidiosæ devotionis studia. Rariùs autem vel seriùs confitentibus, vel in peccata facilè recidentibus, utilissimum fuerit consulere, ut sæpe, putà semel in mense, vel certis diebus solemnibus confiteantur, et, si expediat, communicent.

Pœnitentias pecuniarias sibi ipsis Confessarii non applicent, neque à pœnitentibus quidquam tanquam ministerii sui præmium petant vel accipiant.

Pro peccatis occultis, quantumvis gravibus, manifestam pœnitentiam non imponant.

Videat autem diligenter Sacerdos, quando, et quibus conferenda, vel neganda, vel differenda sit Absolutio; ne absolvat eos qui talis beneficii sunt incapaces, quales sunt qui nulla dant signa doloris, qui odia et inimicitias deponere, aut aliena, si possunt, restituere, aut proximam peccandi occasionem deserere, aut alio modo peccata derelinquere, et vitam in melius emendare nolunt, aut qui publicum scandalum dederunt, nisi publicè satisfaciant, et scandalum tollant; neque etiam eos absolvat, quorum peccata sunt Superioribus reservata.

Si verò quis confiteatur in periculo mortis constitutus, absolvendus est ab omnibus peccatis et Censuris quantumvis reservatis (cessat enim tunc omnis reservatio); sed priùs, si potest, cui debet, satisfaciat: ac si periculum evaserit, et aliqua ratione Superiori, à quo aliàs esset absolvendus,

se sistere teneatur, cùm primùm poterit, coram eo se sistat, quidquid debet præstiturus.

Quòd si inter confitendum, vel etiam antequam incipiat confiteri, vox et loquela ægro deficiat, nutibus et signis conetur, quoad ejus fieri poterit, peccata pœnitentis cognoscere, quibus utcumque vel in genere vel in specie cognitis, vel etiam si confitendi desiderium sive per se, sive per alios ostenderit, absolvendus est.

Meminerit porro Sacerdos ægris non esse injungendam gravem aut laboriosam pœnitentiam, sed indicendam tantùm illam, quam, si convalescerint, opportuno tempore peragant. Interim juxta gravitatem morbi, aliqua oratione, aut levi satisfactione imposita, et acceptata, absolvantur, prout opus fuerit.

ABSOLUTIONIS FORMA.

Cùm igitur pœnitentem absolvere voluerit, injuncta ei priùs, et ab eo acceptata salutari pœnitentia, primò dicit: Misereatur tuî Omnipotens Deus, et dimissis peccatis tuis, perducat te ad vitam æternam. Amen.

Deinde dextera versùs pœnitentem elevata, dicit: Indulgentiam, absolutiõnem et remissionem peccatorum tuorum tri-

buat tibi Omnípotens et miséricors Dóminus. Amen.

Dóminus noster Jesus Christus te absólvat, et ego auctoritaté ipsíus te absólvo ab omni vínculo excommunicatiónis, suspensiónis, et interdícti, in quantúm possum, et tu índiges : deinde ego te absólvo à peccátis tuis, in Nómine Patris ✠, et Fílii, et Spíritus Sánti. Amen.

Si pœnitens sit laicus, omittitur verbum, suspensiónis.

Pássio Dómini nostri Jesu Christi, mérita Beátæ Mariæ Vírginis, et ómnium Sanctórum, quidquid boni féceris, et mali sustinúeris, sint tibi in remissiónem peccatórum, augméntum grátia, et præmíum vitæ æternæ. Amen.

In Confessionibus autem frequentioribus et brevioribus omitti potest, Misereatur, etc., et satis erit dicere, Dóminus noster Jesus Christus, etc., ut supra, usque ad illud, Pássio Dómini nostri, etc.

Urgente verò aliqua gravi necessitate in periculo mortis, breviter dicere poterit: Ego te absólvo ab ómnibus censúris, et peccátis, in Nómine Patris ✠, et Fílii, et Spíritus Sancti. Amen.

DE ABSOLUTIONE

AB EXCOMMUNICATIONE IN FORO
EXTERIORI.

Si potestas absolvendi ab excommunicationis sententia Sacerdoti commissa fuerit à Superiore, et in Mandato certa forma sit præscripta, illa omninò servanda est: si verò in mandato seu Commissione dicitur: *In forma Ecclesiæ consueta absolvat*, hæc servanda sunt:

Primò, ut excommunicatus ei, ob cujus offensam in excommunicationem incurrit, priùs, si potest, satisfaciat. Quòd si tunc non possit, sufficientem cautionem præbeat, aut saltem, si eam præstare non potest, juret se, cùm primùm poterit, satisfacturum.

Secundò, si crimen, ob quod in excommunicationem incidit, sit grave, juramentum ab eo exigatur de parendo mandatis Ecclesiæ, quæ illi fient pro tali causa: ac præcipuè, ne deinceps delinquat contra illum Canouem vel Decretum, contra quod faciendo, Censuram incurrit.

Denique hunc absolvendi ritum observabit:

Pœnitentem coram se utroque genu flexo, in humero (si vir fuerit) usque ad camistam exclusivè denudato, virgâ aut funiculis sedens leviter percutit, dicendo

totum Psalm. Miserere mei, Deus, etc., cum Glória Patri, etc.

Deinde surgit, et aperto capite, dicit:
Kyrie, eléison; Christe, eléison; Kyrie,
eléison. Pater noster.

Ÿ. Et ne nos indúcas in tentatiónem;

Ŕ. Sed líbera nos à malo.

Ÿ. Salvum fac * servum tuum (*vel ancíllam tuam*), Dómine;

Ŕ. Deus meus, sperántem in te.

Ÿ. Nihil proficiat inimícus in * eo (*vel ea*),

Ŕ. Et fílius iniquitátis non appónat nocére ei.

Ÿ. Esto ei, Dómine, turris fortitúdinis

Ŕ. A fácie inimíci.

Ÿ. Dómine, exáudi oratiónem meam;

Ŕ. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

Ŕ. Et cum spírítu tuo.

ORÉMUS.

DEUS, cui próprium est miseréri semper et párcere, súscipe deprecatiónem nostram, ut * hunc fámulum tuum, quem (*vel hanc fámulam tuam, quam*) excommunicatiónis senténtia constríngit, mise-

rátio tuæ pietátis cleménter absólvat. Per Christum Dóminum nostrum.

ñ. Amen.

Mox sedet, et cooperto capite, dicit: Dóminus noster Jesus Christus te absólvat, et ego auctoritáte ipsíus, et Sanctíssimi Dómini nostri Papæ (*vel Reverendíssimi Epíscopi N. (vel talis Superiórís)* mihi commíssa, absólvo te à vínculo excommunicatiónis, in quam incurristi (*vel incurrisse * declarátus es vel declaráta es*) propter tale factum, *vel causam, etc.*; et restítuo te communióni et unitáti Fidélium, et sanctis Sacraméntis Ecclésiæ, in Nómine Patris ✱, et Filii, et Spíritus Sancti.

• *Quòd si Sacerdoti nulla sit à Superiore præscripta forma, nec sibi mandatum ut in forma Ecclesiæ communi vel consueta absolvat, tunc nihilominus pro rei gravitate prædictam cæremoniam et Preces adhibeat: at verò si res non fuerit adeò gravis, absolvere poterit, dicens:*

Dóminus noster Jesus Christus te absólvat, et ego auctoritáte ipsíus, et Sanctíssimi Dómini nostri Papæ, *si à Papa fuerit delegatus, (vel Reverendíssimi Epí-*

scopi N. *vel talis Superioris*) mihi concessa, absolvo te, etc., *ut supra*.

In Foro autem interiori Confessarius habens facultatem absolvendi excommunicatum, absolvat juxta formam communem supra præscriptam in Absolutione Sacramentali.

RITUS ABSOLVENDI

EXCOMMUNICATUM JAM MORTUUM.

Si quis excommunicatus ex hac vita decedens dederit signum contritionis, ne Ecclesiastica careat sepultura, sed Ecclesiæ suffragiis, quatenus fieri potest, adjuvetur, absolvi potest hoc modo :

Si corpus nondum sepultum fuerit, verberetur, et absolvatur ut infra; deinde absolutum in loco sacro sepeliatur.

Si verò fuerit sepultum in loco profano, si commodè fieri poterit, exhumabitur, et eodem modo verberabitur, et post Absolutionem in loco sacro sepelietur; sed si commodè exhumari non potest, locus sepulturæ verberetur, postea absolvatur.

*Quòd si in loco sacro sit sepultus, non exhumabitur, sed verberabitur sepulcrum. Dum autem corpus, sive sepulturam verberat Sacerdos, dicat Antiphonam: Exultábunt Dómino ossa humiliáta. Psalm. Miserére meî, Deus, etc (1). Quo facto, absolvatur dicendo: Auctoritáte mihi concessa, ego te absolvo à vínculo excommunicationis, quam incurristi (vel incurrisse * declarátus es vel declaráta es) propter tale factum, et restituo te communioni Fidélium, in Nómine Patris ✠, et Filii, et Spíritus Sancti. Amen.*

Deinde dicatur Psalm. De profúndis; in fine:

✠. Réquiem ætérnam doná ei, Dómine;

℞. Et lux perpétua lúceat ei.

• Kyrie, eléison; Christe, eléison; Kyrie, eléison. Pater noster.

✠. Et ne nos indúcas in tentationem;

℞. Sed libera nos à malo.

✠. A porta inferi,

℞. Erue, Dómine, ánimam ejus.

✠. Requíescat in pace. ℞. Amen.

✠. Dómine, exáudi orationem meam;

℞. Et clamor meus ad te véniat.

(1) *In fine Psalmi non additur Glória, nec Réquiem; sed repetitur Antiphona: Exultabunt, etc.*

Ÿ. Dóminus vobíscum.

Ŕ. Et cum spírítu tuo.

ORÉMUS.

DA, quæsumus, Dómine, ánimæ* fámúli tui, quem (*vel fámulæ tuæ, quam*) ex-communicatiónis senténtia constrínxerat, refrigeríi sedem, quiétis beatitúdinem, et supérni lúminis claritátem. Per Christum Dóminum nostrum. **Ŕ.** Amen.

DE MODO ABSOLVENDI

**A SUSPENSIONE; VEL AB INTERDICTO,
EXTRA VEL INTRA SACRAMENTALEM CONFSSIONEM,
ET DISPENSANDI SUPER IRREGULARITATE.**

Si Sacerdoti sit commissa facultas absolvendi aliquem à Suspensione, vel Interdicto, quamvis nulla verba sint præcipuè determinata, uti poterit hac formula.

Pœnitens dicat : Confiteor Deo Omnipotenti, etc.

Sacerdos : Misereátur tuí, etc. Indulgéntiam, etc.

*Auctoritáte mihi ab N. trádita, ego absolvo te à vínculo Suspensiónis quam (*vel Interdicti quod*) propter tale factum *vel**

causam incurristi (*seu incurrisse *declaratus es vel declarata es*), in Nómine Patris ✱, et Fílii, et Spíritus Sancti. Amen.

Si verò Confessario, sive in foro conscientiae, sive extra, data est potestas dispensandi super Irregularitate, tunc postquam absolverit à peccatis, addat consequenter : Et eádem auctoritate dispénso tecum super Irregularitate (*vel Irregularitatibus, si sint plures*), in quam (*vel in quas*) ob talem causam (*vel tales causas, eas exprimendo*) incurristi ; et hábilem reddo, et restituo te executioni Ordinum, et officiórum tuórum, in Nómine Patris ✱, et Fílii, et Spíritus Sancti. Amen.

Si nullum habet Ordinem, dicatur : Hábilem reddo te ad omnes Ordines suscipiéndos, *vel etiam ad alia, juxta tenorem Mandati.*

Quòd si necesse sit titulum Beneficii restituere, et fructus malè perceptos condonare, subjungat : Et restituo tibi titulum Beneficii (*seu títulos Beneficiórum*), et condóno tibi fructus malè perceptos, in nómine Patris ✱, et Fílii, et Spíritus Sancti. Amen.

Advertat autem Sacerdos, ne ullo modo in iis facultatis suæ terminos excedat.

DE SANCTISSIMO
EUCCHARISTIÆ
SACRAMENTO.

OMNIBUS quidem Ecclesiæ Catholicæ Sacramentis religiosè sanctèque tractandis, magna ac diligens cura adhibenda est; sed præcipuè in administrando ac suscipiendo Sanctissimo Eucharistiæ Sacramento, quo nihil dignius, nihil sanctius et admirabilius habet Ecclesia Dei, cum in eo contineatur præcipuum et maximum Dei donum, et ipsemet omnis gratiæ et sanctitatis fons Auctorque Christus Dominus.

Parochus igitur summum studium in eo ponat, ut cum ipse Venerabile hoc Sacramentum, qua decet reverentia, debitoque cultu tractet, custodiat, et administret; tum etiam populus sibi commissus religiosè colat, sanctè frequenterque suscipiat, præsertim in majoribus anni solemnitatibus.

Ideo populum sæpius admonebit, qua præparatione, et quanta animi religione ac pietate, et humili etiam corporis habitu ad tam Divinum Sacramentum debeat accedere, ut præmissa Sacramentali Confessione, omnes saltem à media nocte jejuni, et utroque genu flexo, Sacramentum

humiliter adorent, ac reverenter suscipiant, viri, quantum fieri potest, à mulieribus separati.

Moneantur præterea communicantes, ut sumpto Sacramento non statim ab Ecclesia discedant, aut colloquantur, nec statim vagis oculis circumspiciant, aut expuant, neque de Libro statim Orationes recitent, ne Sacramenti species de ore decidant; sed, qua par est devotione, aliquantisper in oratione permaneant, gratias agentes Deo de tam singulari beneficio, atque etiam de Sanctissima Passione Dominica, in cujus memoriam hoc mysterium celebratur et sumitur.

Curare porro debet, ut perpetuò aliquot Particulæ consecratæ eo numero, qui usui infirmorum et aliorum Fidelium communioni satis esse possit, conserventur in Pyxide ex solida decentique materia, eaque munda, et suo operculo benè clausa, albo velo cooperta, et quantum res feret, ornato in Tabernaculo clave obserato.

Hoc autem Tabernaculum conopeo decenter opertum, atque ab omni alia re vacuum, in Altari majori, vel in alio, quod venerationi et cultui tanti Sacramenti commodius ac decentius videatur, sit collocatum, ita ut nullum aliis sacris functionibus, aut Ecclesiasticis officiis impedimentum afferatur. Lampades coram eo plures, vel saltem una, die noctuque perpetuò colluceat; curabitque Parochus, ut omnia ad ipsius Sacramenti cultum ordinata, integra mundaque sint, et conserventur.

Sanctissimæ Eucharistiæ Particulas frequenter renovabit. Hostiæ verò, seu Particulæ consecrandæ sint recentes, et ubi eas consecraverit, veteres primò distribuat, velumat.

Fideles omnes ad sacram Communionem ad-

mittendi sunt, exceptis iis qui justa ratione prohibentur. Arcendi autem sunt publicè indigni, quales sunt excommunicati, interdicti, manifesteque infames, ut meretrices, concubinarij, feneratorum, magi, sortilegi, blasphemi, et alij ejus generis publici peccatores, nisi de eorum penitentia et emendatione constet, et publico scandalo priùs satisfecerint.

Occultos verò peccatores, si occultè petant, et non eos emendatos agnoverit, repellat, non autem si publicè petant, et sine scandalo ipsos præterire nequeat.

Amentibus præterea seu phreneticis communicare non licet: licebit tamen, si quando habeant lucida intervalla, et devotionem ostendant, dum in eo statu manent, si nullum indignitatis periculum adsit.

Iis etiam, qui propter ætatis imbecillitatem nondum hujus Sacramenti cognitionem et gustum habent, administrari non debet.

ORDO MINISTRANDI

SACRAM COMMUNIONEM.

Sacerdos igitur Sanctissimam Eucharistiam ministraturus, Hostiis, seu Particulis pro populi multitudine consecratis, vasculoque uno, vel pluribus, decenti et commo loco expositis, cum vino et aqua ad

purificationem eorum qui Communionem sumpserint, et ante eos linteo mundo extenso, lotis prius manibus, et Superpelliceo indutus, ac desuper Stola coloris Officio illius diei convenientis, præcedente Clerico seu alio Ministro, procedit ad Altare manibus junctis, et accensis cereis, facta prius et postea genuflexione, extrahit Pyxidem, et illam super Corporale depositam discooperit. Minister genibus flexis, nomine populi ad cornu Epistolæ facit Confessionem generalem, dicens : Confiteor Deo, etc.

Tum Sacerdos iterum genuflectit, et manibus junctis ante pectus vertit se ad populum (advertens ne terga vertat Sacramento), et in cornu Evangelii dicit :

Misereatur vestri Omnipotens Deus, et, dimissis peccatis vestris, perducat vos ad vitam æternam. R. Amen. Et addit : Indulgentiam, absolutiõnem ✠ et remissionem peccatorum vestrorum tribuat vobis Omnipotens et misericors Dominus. R. Amen. Dicens : Indulgentiam, etc., manu, dextera in formam Crucis signat communicandos.

Deinde ad Altare se convertit, genuflectit, manu sinistra Pyxidemprehendit; et duobus digitis, pollice et indice, Sacra-

mentum accipit, et elevat; conversusque ad populum in medio Altaris dicit clara voce: Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccata mundi. Mox subdit: Dómine, non sum dignus ut intres sub tectum meum; sed tantum dic verbo, et sanabitur ánima mea; quod iterum ac tertio repetit: qua formula etiam utendum est, cum femine Communioni ministratur.

Posteà ad communicandum accedit, incipiens ab iis qui sunt ad partem Epistolæ; sed primò, si Sacerdotibus, vel aliis ex Clero danda sit Communio, iis ad gradus Altaris genuflexis præbeatur, vel si commode fieri potest, intra septimentum Altaris sint à laicis distincti. Sacerdotes verò cum Stola communicent.

Sacerdos unicuique porrigens Sacramentum, et faciens cum eo signum Crucis super Pyxidem, simul dicit:

Corpus Dómini nostri Jesu Christi custodiat ánima tuam in vitam æternam. Amen.

Ubi verò omnes communicaverint, Sacerdos reversus ad Altare dicere poterit: O Sacrum Convívium, in quo Christus súmitur, recólitur memória passiónis ejus, mens implétur grátia, et futúre glóriæ nobis pignus datur!

Ÿ. Panem de Cœlo præstitisti eis

Minister respondet: Omne delectamentum in se habentem. Tempore Paschali additur, Alleluia.

Mox Sacerdos dicit:

Ÿ. Dómine, exáudi orationem meam;

Ŕ. Et clamor meus ad te veniat.

Ÿ. Dóminus vobiscum.

Ŕ. Et cum spíritu tuo.

ORÉMUS.

DEUS, qui nobis sub Sacraménto mirábilí passiónis tuæ memóriam reliquisti, tribue, quæsumus, ita nos Corporis et Sanguinis tui sacra mystéria venerári, ut redemptionis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus. Qui vivis et regnas cum Deo Patre, etc.

Tempore paschali dicitur

Oratio:

SPÍRITUM nobis, Dómine, tuæ charitátis infúnde, ut quos Sacraméntis Paschálibus satiásti, tuá fácias pietáte concórdes. Per Christum Dóminum nostrum.

Ŕ. Amen.

Antequam reponat Sacramentum, diligenter advertat ut, si aliquod fragmentum digitis adhæserit, illud in Pyxidem

deponat; et eosdem digitos, quibus tetigit Sacramentum, abluat, et abstergat purificatorio: ablutionem verò sumat, si celebraverit, aut iis qui tunc communicarunt, sumendam tradat, aut saltem in Sacrarium injiciat. Postea genuflectens reponit Sacramentum in Tabernaculo, et clave obserat.

Deinde extenta manu dextera, benedicit iis qui communicarunt, dicens: Benedictio Dei Omnipotentis, Patris ✠, et Filii, et Spiritus Sancti descendat super vos, et maneat semper. R. Amen.

Communio autem populi intra Missam statim post Communionem Sacerdotis celebrantis fieri debet (nisi quandoque ex rationabili causa post Missam sit facienda), cum Orationes, quæ in Missa post Communionem dicuntur, non solum ad Sacerdotem, sed etiam ad alios communicantes spectent.

Itaque Sacerdos, sumpto Sacratissimo Sanguine, antequam se purificet, ponat Particulas consecratas in Pyxide, vel, si pauci sint communicandi, super Patenam, nisi in principio positæ fuerint in Pyxide, et genuflectit, Ministro interim faciente Confessionem ut supra. Postea vertens se ad populum, in cornu Evange-

lūi dicit : Misereatur vestri, etc., et eo quo supra dictum est modo, porrigit communicandis Eucharistiam, incipiens à Ministris Altaris, si velint communicare. Finita Communione, revertitur ad Altare, nihil dicens, et non dat eis benedictionem, quia illam dabit in fine Missæ. Deinde dicit secretò : Quod ore sumpsimus, etc., ut in Missali, se purificat, et Missam absolvit. Quòd si contingat, absolutâ Missâ, statim aliquos interdum communicare, tunc Sacerdos adhuc Planetâ indutus sacram Communionem eo modo, quo supra dictum est, ministrabit.

DE COMMUNIONE

PASCHALI.

CURET autem Parochus, ut in Quadragesima per se, vel per alios Concionatores populo opportunè denuntietur Constitutio Concilii Lateranensis sub Innocentio III, quæ sic habet :

Omnis utriusque sexus Fidelis, postquam aâ annos discretionis pervenerit, omnia sua peccata confiteatur fideliter, saltem semel in anno, proprio Sacerdoti, et injunctam sibi pœnitentiam studeat pro viribus adimplere, suscipiens reve-

reter ad minus in Pascha Eucharistiæ Sacramentum, nisi fortè de consilio proprii Sacerdotis, ob aliquam rationabilem causam ad tempus ab ejus perceptione duxerit abstinendum: alioquin et vivens ab ingressu Ecclesiæ arceatur, et moriens Christiana careat sepultura.

Ut igitur hoc salutare Concilii decretum inviolabiliter servetur, descripta Parochus habeat nomina suorum Parochianorum; et qui dicto tempore non communicaverint, et post Octavam Paschæ eos qui propriæ salutis immemores sæpiùs admoniti non obtemperaverint, Ordinario suo denuntiet.

Dabit quoque operam Parochus, quoad ejus fieri potest, ut in ipso die sanctissimo Paschæ communicent; quo die ipse per se, nisi legitime impediatur, Parochiæ suæ Fidelibus hoc Sacramentum ministrabit. Alienæ verò Parochiæ Fideles ad proprium Parochum remittet, præter peregrinos et advenas, et qui certum domicilium non habent; quibus ipse sacram præbebit Communionem, si ad illum accesserint ritè parati; vel ubi est ea consuetudo, eos ad Cathedralis Ecclesiæ Parochos remittet. In cæteris verò servabit ea, quæ in Libro de statu animarum, ut infra, præscribuntur.

Ægrotis quoque Parochialibus, etiamsi Communionem extra præscriptos Paschales dies sumpserint, in Paschalibus diebus illam deferet ac ministrabit.

DE COMMUNIONE

INFIRMORUM.

VIATICUM Sacratissimi Corporis Domini nostri Jesu Christi summo studio ac diligentia ægrotantibus opportunò tempore procurandum est, ne fortè contingat illos tanto bono, Parochi incuriã, privatos decedere. Cavendum autem in primis est, ne ad indignos cum aliorum scandalo deferatur, quales sunt publici usurarii, concubinarij, notoriè criminosi, nominatim excommunicati, aut denunciati, nisi sese priùs sacra Confessione purgaverint, et publicæ offensionis, prout de jure, satisfecerint.

Hortetur Parochus infirmum, ut sacram Communionem sumat, etiamsi graviter non ægrotet, aut mortis periculum non immineat, maximè si Festi alicujus celebritas id suadeat; neque ipse illam ministrare recusabit.

Pro Viatico autem ministrabit, cùm probabile est quòd eam amplius sumere non poterit. Quòd si æger, sumpto Viatico, dies aliquot vixerit, vel periculum mortis evaserit, et communicare voluerit, ejus pio desiderio Parochus non deerit.

Potest quidem Viaticum brevi morituris dari non jejunis: id tamen diligenter curandum est, ne iis tribuatur, à quibus ob phrenesim, sive ob assiduam tussim, aliumve similem morbum, aliqua indecentia cum injuria tanti Sacramenti timeri potest. Cæteris autem infirmis, qui ob de-

votionem in ægritudine communicant, danda est Eucharistia ante omnem cibum et potum, non aliter ac cæteris Fidelibus, quibus nec etiam per modum medicinæ ante aliquid sumere licet.

Sed alicui ad adorandum solùm, seu devotionis, seu cujusvis rei prætextu ad ostendendum non deferatur.

Deferri autem debet hoc Sanctum Sacramentum ab Ecclesia ad privatas ægotantium domos decenti habitu, superposito mundo velamine, manifestè atque honorificè ante pectus cum omni reverentia et timore, semper lumine præcedente.

Parochus igitur processurus ad communicandum infirmum, aliquot Campanæ ictibus jubeat convocari Parochianos, seu Confraternitatem Sanctissimi Sacramenti (ubi fuerit instituta), seu alios pios Christi fideles, qui Sacram Eucharistiam cum cereis seu intortitiis comitentur, et umbellam seu baldachinum, ubi haberi potest, deferant.

Præmoneat, ut ægri cubiculum mundetur, et in eo paretur mensa linteo mundo cooperta, in qua Sanctissimum Sacramentum decenter deponatur. Parentur luminaria, ac duo vascula, alterum cum vino, alterum cum aqua: præterea linteum mundum ante pectus communicandi ponatur, atque alia ad ornatum loci, pro cujusque facultate.

Ubi verò convenerint qui Eucharistiam comitaturi sunt, Sacerdos indutus Superpelliceo et Stola, et, si haberi potest, Pluviali albi coloris, Acolythis seu Clericis, aut etiam Presbyteris (si locus feret) Superpelliceo pariter indutis comitatus, decenter, et de more acceptas aliquot Particulas consecratas, vel unam tantùm (si longius

aut difficilius iter sit faciendum) ponat in Pyxide, seu parvâ custodiâ, quam proprio suo operculo cooperit, et velum sericum superimponit: ipse verò Sacerdos, imposito sibi priùs ab utroque humero oblongo velo decenti, utraque manu accipiat Vas cum Sacramento, et deinde umbellam seu baldachinum subeat, nudo capite processurus.

Præcedat semper Acolythus, vel alius Minister deferens laternam (noctu autem hoc Sacramentum deferri non debet, nisi necessitas urgeat); sequantur duo Clerici, vel qui illorum vices suppleant, quorum alter aquam benedictam cum aspersorio, et bursam cum Corporali (quod supponendum erit Vasculo Sanctissimi Sacramenti super mensa in cubiculo infirmi), et cum liuteolo purificatorio ad digitos Sacerdotis abstergendos; alter hunc Librum Ritualem deferat, et campanulam jugiter pulset; succedant deinde deferentes intortitia; postremò Sacerdos Sacramentum gestans elevatum ante pectus sub umbella, dicens Psalmum *Miserere*, et alios Psalmos, et Cantica. Quòd si longius aut difficilius iter obeundum sit, et fortasse etiam equitandum, necesse erit Vas, in quo Sacramentum defertur, bursâ decenter ornatâ, et ad collum appensâ, aptè includere, et ita ad pectus alligare atque obstringere, ut neque decidere, neque Pyxide excuti Sacramentum queat.

Ingrediens verò locum ubi jacet infirmus, dicat:

Ÿ. Pax huic domui,

Ŕ. Et ómnibus habitantibus in ea.

Tum depositum Sacramentum super mensa, supposito Corporali, genuflexus

adorat, omnibus in genua procumbentibus; et mox acceptá aquá benedictá, aspergit infirmum, et cubiculum, dicens Antiphonam:

Aspérge me, Dómine, hyssópo, et mundábor: lavábis me, et super nivem dealbábor, et primum versum Psalmi, Miserére meí, Deus, cum Glória Patri. Sicut erat, etc.

Deinde repetitur Antiphona: Aspérge me, etc.

Posteà ŷ. Adjutórium nostrum in Nómine Dómini;

R. Qui fecit Cœlum et terram.

ŷ. Dómine, exáudi oratiónem meam;

R. Et clamor meus ad te véniat.

ŷ. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

ORÉMUS.

EXAUDI NOS, Dómine Sancte, Pater Omnípotens, ætérne Deus; et mittere dignéris sanctum Angelum tuum de Cœlis, qui custódiat, fóveat, próteget, vísitet, atque deféndat omnes habitántes in hoc habitáculo. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

His dictis, accedat ad infirmum, ut cognoscat hóm̄ sit benè dispositus ad

suscipiendum sacrum Viaticum, et utrum velit aliqua peccata confiteri; et illum audiat, atque absolvat: quamvis prius deberet esse ritè confessus, nisi necessitas aliter urgeat.

Posteà facta de more Confessione generali, sive ab infirmo, sive ejus nomine ab alio, Sacerdos dicit: Misereatur, etc. Indulgentiam, etc.

Deinde facta genuflexione, accipit Sacramentum de Vasculo, atque illud elevans ostendit infirmo, dicens: Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccata mundi: et more solito ter dicat: Dómine, non sum dignus ut intres sub tectum meum; sed tantum dic verbo, et sanabitur ánima mea.

Et infirmus simul cum Sacerdote dicat eadem verba, saltem semel, submissa voce.

*Tum Sacerdos dans infirmo Eucharistiam, dicat: Accipe, * frater (vel soror), Viaticum Córporis Dómini nostri Jesu Christi qui te custodiat ab hoste maligno, et perdúcat in vitam ætérnam. Amen.*

Si verò communio non datur per modum Viatici, dicat more ordinario: Corpus Dómini nostri Jesu Christi custodiat ánimam tuam in vitam ætérnam. Amen.

Quòd si mors immineat, et periculum sit in mora, tunc dicto Misereatur, etc., prædictis Precibus omnibus vel ex parte omissis, ei statim Viaticum præbeatur.

Posteà Sacerdos abluat digitos nihil dicens, et infirmo detur ablutio. Deinde dicat :

†. **Dóminus vobiscum.**

℞. **Et cum spíritu tuo.**

ORÉMUS.

DÓMINE Sancte, Pater Omnipotens, ætérne Deus, te fidéliter deprecámur, ut accipiénti * fratri nostro (vel soróri nostræ) Sacrosánctum Corpus Dómini nostri Jesu Christi Fílli tui, tam córpori quàm ánimæ prosit ad remédium sempitérnum. Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

℞. Amen.

His expletis, si altera Particula Sacramenti super fuerit (superesse autem semper debet, præterquam in casu jam dicto), genuflectit, surgit, et accipiens Vas cum Sacramento, facit cum eo signum Crucis super infirmum, nihil dicens, et reverenter illud deferens, ordine quo venerat, rever-

titur ad Ecclesiam dicendo Psalmum Laudate Dóminum de cœlis, et alios Psalmos et Hymnos, prout tempus seret.

Cùm pervenerit ad Ecclesiam, ponit Sacramentum super Altare, adorât, deinde dicit:

Ÿ. Panem de Cœlo præstitisti eis

Ŕ. Omne delectaméntum in se habentem.

Ÿ. Dóminus vobiscum.

Ŕ. Et cum spíritu tuo.

ORÉMUS.

DEUS, qui nobis sub Sacraménto mirabili passiónis tuæ memóriam reliquisti, tribue, quæsumus, ita nos Córporis et Sânguinis tui sacra mystéria venerári, ut redemptionis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus : qui vivis et regnas cum Deo Patre, etc.

Ŕ. Amen.

Deinde annuntiat Indulgentias à Summis Pontificibus concessas Sanctissimum Sacramentum comitantibus.

Posteà cum Sacramento in Pyxide velo coopertâ faciat signum Crucis super populum, nihil dicens. Postremò illud in loco suo reponat.

Quòd si ob difficultatem aut longitudinem itineris, vel quia eâ quâ decet veneratione Sacra-

mentum ad Ecclesiam commodè reportari non potest, sumpta fuerit una tantùm Particula consecrata, ut dictum est, tunc eâ infirmo administratâ, Sacerdos prædictis precibus recitatis, eum manu benedicit, et unâ cum aliis privato habitu, extinctis luminibus, umbellâ demissâ, latente Pyxide, ad Ecclesiam, vel domum quisque suam revertatur.

DE SACRAMENTO EXTREMÆ UNCTIONIS.

EXTREMÆ Uctionis Sacramentum à Christo Domino institutum, tanquam cœlestis medicina non animæ solùm, sed etiam corpori salutaris, omni studio ac diligentia periculose ægrotantibus adhibendum est, et eo quidem tempore, si fieri possit, cùm illis adhuc integra mens et ratio viget, ut ad uberiores Sacramenti gratiam percipiendam, ipsi etiam suam fidem ac piam animi voluntatem conferre possint, dum sacro liniuntur Oleo.

In quo illud in primis ex generali Ecclesiæ consuetudine observandum est, ut si tempus, et infirmi conditio permittat, ante Extremam Uctionem, Pœnitentiæ et Eucharistiæ Sacramenta infirmis præbeantur.

Habeat igitur Parochus loco nitido et decenter ornato, in vase argenteo seu stanneo, diligenter custoditum Sacrum Oleum infirmorum, quod singulis annis Feria V. in Cœna Domini ab Episcopo benedictum, veteri combusto, renovandum est. Id tamen si fortè infra annum aliquo modo ita deficiat, ut sufficere non posse videatur, neque aliud benedictum haberi queat, modico Oleo non benedicto in minori quantitate superinfuso, reparari potest.

Oleum porrò ipsum vel per se solum, vel in bombacio, seu re simili servari potest; sed ad evitandum effusionis periculum multò commodius ad infirmos defertur in bombacio.

Debet autem hoc Sacramentum infirmis præberi, qui, cùm ad usum rationis pervenerint, tam graviter laborant, ut mortis periculum imminere videatur, et iis qui præ senio deficient, et in diem videntur morituri, etiam sine alia infirmitate.

Infirmis autem, qui dum sana mente et integris sensibus essent, illud petierint, seu verisimiliter petiissent, seu dederint signa contritionis, etiam si deindè loquelam amiserint, vel amentes effecti sint, vel delirent, aut non sentiant, nihilominus præbeatur.

Sed si infirmus, dum phrenesi aut amentia laborat, verisimiliter posset quidquam facere contra reverentiam Sacramenti, non inungatur, nisi periculum tollatur omninò.

Impenitentibus verò, et qui in manifesto peccato mortali moriuntur, et excommunicatis, et nondum baptizatis penitùs denegetur.

Non ministretur etiam prælium inituris aut navigationem, aut peregrinationem, aut alia pericula subituris, aut reis ultimo supplicio mox afficiendis, aut pueris rationis usum non habentibus.

Si quis autem laborat in extremis, et periculum immineat, ne decedat antequam finiantur unctiones, citò ungetur, incipiendo ab eo loco: *Per istam sanctam unctionem, etc.*, ut infra: deinde si adhuc supervivat, dicantur Orationes prætermisæ, suo loco positæ.

Si verò dum inungitur, infirmus decedat, Pres-

byter ultra non procelat, et prædictas Orationes omittat.

Quòd si dubitet an vivat adhuc, unctionem prosequatur, sub conditione pronuntiando formam, dicens: *Si vivis, per istam sanctam Unctionem, etc.*, ut infra.

Si autem acciderit infirmum post peccatorum suorum Confessionem ad exitum vitæ properare, tunc cum Sacro Viatico poterit et Oleum Infirmorum ad eum deferri per ipsum Sacerdotem qui defert Sacram Eucharistiam. Si tamen alius Presbyter, vel Diaconus, qui Oleum Sanctum deferat, haberi possit, per ipsum deferatur, qui Superpelliceo indutus, cum Oleo sacro occultè delato sequatur Sacerdotem Viaticum portantem; et postquam infirmus Viaticum sumpserit, inungatur à Sacerdote.

In eadem infirmitate hoc Sacramentum iterari non debet, nisi diuturna sit, ut cum infirmus convaluerit iterum in periculum mortis incidit.

Quinque verò corporis partes præcipuè ungi debent, quas veluti sensuum instrumenta homini natura tribuit, nempe oculi, aures, nares, os, et manus: attamen pedes etiam et renes unguendi sunt; sed renum unctio in mulieribus, honestatis gratiâ, semper omittitur, atque etiam in viris, quando infirmus commodè moveri non potest. Sed sive in mulieribus, sive in viris, alia corporis pars pro rebus ungi non debet.

Manus verò, quæ reliquis infirmis interiùs ungi debent, Presbyteris exteriùs ungantur.

Dum oculos, aures, et alia corporis membra, quæ paria sunt, Sacerdos ungit, caveat, ne alterum ipsorum inungendo, Sacramenti formam

priùs absolvat, quàm ambo hujusmodi paria membra perunxerit.

Si quis autem sit aliquo membro mutilatus, pars loco illi proxima inungatur, eàdem verborum formâ.

Hujus autem Sacramenti forma, quâ Sancta Romana Ecclesia utitur, solemnissimè illa precatio est, quam Sacerdos ad singulas unctiones adhibet, cùm ait :

Per istam sanctam Uctionem, et suam piissimam misericordiam, indulgeat tibi Dóminus quicquid per visum, sive per auditum, etc., deliquisti.

ORDO MINISTRANDI SACRAMENTUM EXTREMÆ UNCTIONIS.

Sacerdos igitur hoc Sacramentum ministraturus, quatenus fieri poterit, parari curet apud infirmum mensam mappa candida coopertam; itemque vas, in quo sit bombacium, seu quid simile in septem globulos distinctum, ad abstergendas partes inunctas; medullam panis ad detergendos digitos, et aquam ad abluendas Sacerdotis manus; ceream item candelam, quæ deinde accensa ipsi ungent lumen

præbeat. Denique operam dabit ut quanta poterit munditia ac nitore hoc Sacramentum ministretur.

Deinde convocatis Clericis seu Ministris, vel saltem uno Clerico qui Crucem sine hasta, Aquam benedictam cum aspersorio, et Librum Ritualem deferat, ipse Parochus decenter accipit vas Sacri Olei infirmorum, sacco serico violacei coloris inclusum, illudque cautè defert, ne effundi possit. Quòd si longius iter peragendum, aut etiam equitandum sit, vel aliàs adsit periculum effusionis, vas Olei sacco aut bursa inclusum, ut dictum est, ad collum appendat, ut commodiùs et securiùs perferat. Procedat autem sine sonitu Campanulæ.

Cùm perventum fuerit ad locum ubi jacet infirmus, Sacerdos intrans cubiculum dicit : Pax huic dómui,

R̄. Et ómnibus habitántibus in ea.

Deinde deposito Oleo super mensam, Superpelliceo Stolaque violacea indutus, ægroto Crucem piè deosculandam porrigit; mox in modum Crucis eum aqua benedictá, et cubiculum et circumstantes aspergit, dicens Antiphonam : Aspérge me, Dómine, etc. Quòd si ægrotus voluerit confiteri, audiat illum, et absolvat.

Deinde piis verbis illum consoletur, et de hujus Sacramenti vi atque efficacia, si tempus ferat, breviter admonet, et quantum opus sit, ejus animum confirmet, et in spem erigat vitæ æternæ.

Postea dicat **Ÿ.** *Adjutorium nostrum in Nómine Dómini,*

R. *Qui fecit cœlum et terram.*

Ÿ. *Dóminus vobiscum.*

R. *Et cum spíritu tuo.*

ORÉMUS.

INTRÓEAT, Dómine Jesu Christe, domum hanc sub nostræ humilitatis ingressu æterna felicitas, divina prosperitas, serena lætitia, cháritas fructuosa, sánitas sempiterna : effúgiat ex hoc loco accéssus dæmonum : adsint Angeli pacis : domúmque hanc déserat omnis maligna discórdia. Magnífica, Dómine, super nos **Nomen** sanctum tuum, et **benedic** ✱ nostræ conversatióni : sanctifica nostræ humilitatis ingressum, qui sanctus et pius es, et pérmanes cum Patre et Spíritu Sancto in sæcula sæculórum. Amen.

Orémus, et deprecémur Dóminum nostrum Jesum Christum, ut benedicendo benedícat ✱ hoc tabernáculum, et omnes

habitantes in eo, et det eis Angelum bonum custodem, et faciat eos sibi servire ad considerandum mirabilia de lege sua: avertat ab eis omnes contrarias potestates: eripiat eos ab omni formidine, et ab omni perturbatione, ac sanos in hoc tabernaculo custodire dignetur. Qui cum Patre et Spiritu Sancto vivit et regnat Deus in sæcula sæculorum. Amen.

ORÉMUS.

EXAUDI NOS, Dómine Sancte, Pater Omnipotens, ætérne Deus, et mittere digneris sanctum Angelum tuum de Cœlis, qui custodiat, foveat, próteget, visitet, atque deféndat omnes habitantes in hoc habitaculo. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Quæ Orationes, si tempus non patiat, ex parte, vel in totum poterunt omitti. Tum de more facta Confessione generuli, Latino vel vulgari sermone, Sacerdos dicat: Misereatur tui, etc. Indulgentiam, absolutiónem, etc.

Antequàm Parochus incipiat ungeri infirmum, moneat adstantes, ut pro illo orent; et ubi commodum fuerit, pro loco et tempore, et adstantium numero vel

qualitate, recitent Septem Psalmos Pœnitentiales cum Litanis, vel alias Præces, dum ipse Unctionis Sacramentum administrat. Mox dicat:

IN Nómine Patris ✠, et Fílii ✠, et Spíritus ✠ Sancti extingúatur in te omnis virtus diaboli per impositionem mánuum nostrárum, et per invocatióem ómnium sanctórum Angelórum, Archangelórum, Patriarchárum, Prophetárum, Apostolórum, Mártyrum, Confessórum, Vírginum, atque ómnium simul Sanctórum. Amen.

Deinde intincto pollice in Oleo Sancto, in modum Crucis ungit infirmum in partibus híc subscriptis, aptando proprio loco verba formæ in hunc modum :

AD OCULOS.

PER istam sanctam Unctionem ✠, et suam piíssimam misericórdiam, indúlgat tibi Dóminus quidquid per visum deliquísti. Amen.

Minister verò, si est in Sacris, vel ipsemet Sacerdos post quamlibet unctionem tergat loca inuncta novo globulo bombacii, vel rei similis, eaque in vase mundo reponat, et ad Ecclesiam postea deferat,

*comburat, cineresque projiciat in Sacra-
rium.*

AD AURES.

Per istam sanctam Unctiõnem ✱, et
suam piïssimam misericórdiam, indúl-
geat tibi Dóminus quidquid per auditum
deliquisti. Amen.

AD NARES.

Per istam sanctam Unctiõnem ✱, et
suam piïssimam misericórdiam, indúl-
geat tibi Dóminus quidquid per odorá-
tum deliquisti. Amen.

AD OS, COMPRESSIS LABIIS.

Per istam sanctam Unctiõnem ✱, et
suam piïssimam misericórdiam, indúl-
geat tibi Dóminus quidquid per gustum
et locutiõnem deliquisti. Amen.

AD MANUS.

Per istam sanctam Unctiõnem ✱, et
suam piïssimam misericórdiam, indúl-
geat tibi Dóminus quidquid per tactum
deliquisti. Amen.

*Et adverte quòd Sacerdotibus, ut di-
ctum est, manus non inunguntur interiùs,
sed exteriùs.*

AD PEDES.

Per istam sanctam Unctiónem ✱, et suam piíssimam misericórdiam, indulgeat tibi Dóminus quidquid per gressum deliquisti. Amen.

AD LUMBOS, SIVE RENES.

Per istam sanctam Unctiónem ✱, et suam piíssimam misericórdiam, indulgeat tibi Dóminus quidquid per lumbórum delectatióem deliquisti. Amèn.

Hæc autem unctio ad lumbos, ut dictum est, omittitur semper in feminis, et etiam in viris, qui ob infirmitatem vix, aut sine periculo moveri non possunt.

Quibus omnibus peractis, Sacerdos dicit :

Kyrie, eléison; Christe, eléison; Kyrie, eléison. Pater noster, etc.

Ÿ. Et ne nos indúcas in tentatióem;

Ŕ. Sed libera nos à malo.

Ÿ. * Salvum fac servum tuum (vel salvam fac ancíllam tuam), Dómine;

Ŕ. Deus meus, sperántem in te.

Ÿ. Mitte ei, Dómine, auxilium de Sancto ;

Ŕ. Et de Sion tuére * eum (vel eam).

Ÿ. Esto ei, Dómine, turris fortitúdinis

R. A fácie inimíci.

V. Nihil proficiat inimícus in * eo (*vel*),

R. Et filius iniquitátis non appónat cére ei.

V. Dómine, exáudi oratiónem meam ;

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

ORÉMUS.

DÓMINE Deus, qui per Apóstolum tuum Jacóbum locútus es : Infirmátur quis in vobis ? indúcat Presbyteros Ecclésiæ, et orent super eum, ungentes eum Oleo in Nómine Dómini ; et orátio Fidei salvábit infirmum, et alleviábit eum Dóminus ; et si in peccátis sit, remitténtur ei : cura, quæsumus, Redémptor noster, grátiâ Sancti Spírítus languóres istíus * infirmí (*vel infirmæ*), ejúsque sana vúlnera, et dimítte peccáta ; atque dolóres cunctos mentis et córporis ab * eo (*vel ea*) expélle, plenámque intériùs et extériùs sanitátem misericórditer redde, ut ope misericórdiæ tuæ * restitútus (*vel restitúta*), ad prístina reparétur officia. Qui cum Patre et Spírítu Sancto vivis et regnas Deus in sæcula sæculórum. Amen.

ORÉMUS.

RÉSPICE, quæsumus, Dómine, * fámulum tuum (*vel fámulam tuam*) N. in infirmitate sui córporis fatiscéntem, et ánimam réfove quam creásti, ut castigatióibus * emendátus (*vel emendáta*), se tua sèntiat medicína * salvátum (*vel salvátam*). Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

ORÉMUS.

DÓMINE Sancte, Pater Omnípotens, æterne Deus, qui benedictiõnis tuæ grátiam ægris infundéndo corpóribus, factúram tuam múltiplici pietáte custódis, ad invocatiónem tui Nóminis benígnus assiste, ut * fámulum tuum ab ægritudine liberátum et sanitate donátum (*vel fámulam tuam ab ægritudine liberátam et sanitate donátam*) dèxterâ tuâ érigas, virtute confirmes, potestáte tueáris, atque Ecclésiæ tuæ sanctæ cum omni desideráta prosperitate restituas. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Ad extremum, pro personæ qualitate, salutaria monita breviter præbere poterit, quibus infirmus, ad moriendum in Domino confirmetur, et ad fugandas dæmonum tentationes roboretur.

Denique aquam benedictam, et Crucem, nisi aliam habeat, coram eo relinquet, ut illam frequenter aspiciat, et pro sua devotione osculetur et amplectatur.

Admoneat etiam domesticos et ministros infirmi, ut si morbus ingravescat, vel infirmus incipiat agonizare, statim ipsum Parochum accersant, ut morientem adjuvet, ejusque animam Deo commendet; sed si mors immineat, priusquam discedat, Sacerdos animam Deo ritè commendabit.

Quæ autem pertinent ad visitationem curamque infirmorum, et ad juvandos morientes, ad commendationem animæ, et ad exequias, infra suis locis præscribuntur.

SEPTEM
PSALMI POENITENTIALES
CUM LITANIIS

**PRO INFIRMIS, DUM SACRO LINIUNTUR OLËO,
SEU PRO ALIA NECESSITATE, DICUNTUR
FLEXIS GENIBUS.**

Antiphona. Ne reminiscáris....

PSALMUS 6.

DÓMINE, ne in furóre tuo árguas me, *
neque in ira tua corrípias me.

Miserére meî, Dómine, quóniam in-
firmus sum : * sana me, Dómine, quón-
iam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde : * sed
tu, Dómine, úsquequò?

Convértere, Dómine. et éripe ánimam
meam : * salvum me fac propter miseri-
córdiam tuam.

Quóniam non est in morte qui memor
sit tuî : * in inférno autem quis confite-
bitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per singulas noctes lectum meum; * lácrymis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est à furóre óculus meus: * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite à me, omnes qui operámini iniquitátem; * quóniam exaudivit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudivit Dóminus deprecationém meam; * Dóminus orationém meam suscepit.

Erubéscant et conturbéntur vehementer omnes inimíci mei: * convertántur et erubéscant valde velóciter.

Glória Patri, etc.

PSALMUS 31.

BEATI quorum remíssæ sunt iniquitátes, * et quorum tecta sunt peccáta.

Beátus vir, cui non imputávit Dóminus peccátum, * nec est in spíritu ejus dolus.

Quóniam tácuí, inveteravérunt ossa mea, * dum clamarem tota die.

Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua: * convérsus sum in ærúmna mea, dum configitur spina.

Delíctum meum cógnitum tibi feci, * et injustítiam meam non abscondi.

Dixi : Confitebor adversam me injustitiam meam Dómino : * et tu remisisti impietatem peccati mei.

Pro hac orabit ad te omnis sanctus * in tempore opportuno.

Verúntamen in dilúvio aquarum multarum * ad eum non approximabunt.

Tu es refúgium meum à tribulatione quæ circumdedit me : * exultatio mea , erue me à circumdantibus me.

Intelléctum tibi dabo , et ínstruam te in via hac , qua gradiéris : * firmábo super te óculos meos.

Nolíte fieri sicut equus et mulus , * quibus non est intelléctus.

In camo et fræno maxillas eorum constringe , * qui non appróximant ad te.

Multa flagella peccatoris ; * sperántem autem in Dómino misericórdia circumdabit.

Lætámini in Dómino et exultáte , iusti ; * et gloriámini , omnes recti corde.

Glória Patri , etc.

PSALMUS 37.

DÓMINE, ne in furóre tuo arguas me,*
neque in ira tua corrípias me.

Quóniam sagittæ tuæ infixæ sunt mi-

hi : * et confirmásti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea à fácie iræ tuæ : * non est pax óssibus meis à fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput meum ; * et sicut onus grave gravátæ sunt super me.

Putruérunt et corrúptæ sunt cicatríces meæ * à fáciæ insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum , et curvátus sum usque in finem : * tota die contrístátus ingrediébar ;

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusió nibus , * et non est sánitas in carne mea.

Afflictus sum , et humiliátus sum nimis : * rugiébam à gémitu cordis mei.

Dómine , ante te omne desidérium meum ; * et gémitus meus à te non est absconditus.

Cor meum conturbátum est , derelíquit me virtus mea : * et lumen oculórum meórum , et ipsum non est mecum.

Amíci mei et próximi mei * advérsùm me appropinquavérunt , et steterunt.

Et qui júxta me erant , de longè steterunt ; * et vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirebant mala mihi, locúti sunt vanitátes; * et dolos tota die medítábantur.

Ego autem tanquam surdus non audíbam, * et sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non áudiens, * et non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te, Dómine, sperávi; * tu exáudies me, Dómine Deus meus.

Quia dixi: Nequándo supergáudeant mihi inimíci mei; * et dum commovéntur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagélla parátus sum, * et dolor meus in conspéctu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo, * et cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, et confirmáti sunt super me; * et multiplicáti sunt qui odérunt me iníquè.

Qui retríbuunt mala pro bonis detrahébant mihi; * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelínquas me, Dómine Deus meus: * ne discésseris à me.

Inténde in adjutórium meum, * Dómine Deus salutis meæ.

Glória Patri, etc.

f 207

labora in Deo cum de morte aeterna in Deo
 laetanda quando celi mundi sunt terra dum in
 nobis iusta se locutus per ignem Tria factus ha
 bito et homo dum dicitur suum aliquid ventura era
 Quando dicitur ius in carnis habitus et in dicitur

Dies magna et amara vobis. Dum Requiem
 dicitur dicitur in Domine et in spiritualibus in
 in carnis habitus in Angli, in tuo dicitur sus. in marly,

in f. et in custodia dicitur formatione choros Angelos
 dicitur et cum hoc quando per omnia tempora requiescit

p. 100

Symbatibus domus tua humiliata miserere

mei et in eandem Domine

Subvenite sancti dei et servate me
angeli dei michi suscipiatis humiliter

in offerentia et in cunctis

al' 'Suscipiat te

vocant te et a sinu auri angeli deo

cul' 'Suscipiat' 'Regnum' 'aeris'

ci Domine deus populi tui

-6-secundus

No. 216

Ego sum servus et verus Agni Christi in me deus et
 spiritus sanctus et omnes qui deus et deus in me
 non vocatus in Aeterna Amen Amen Deus Deus Israel

PSALMUS 50.

MISERERE MEÛ, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam ;

Et secúndum multitudinem miseratiónum tuárum * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea ; * et à peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognóscó ; * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cùm judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum ; * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexisti : * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor ; * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam ; * et exultábunt ossa humiliáta.

Avérte faciém tuam à peccátis meis, * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus ; * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projicias me à facie tua ; * et Spíritum sanctum tuum ne áuferas à me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui ; * et spírítu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas , et ímpii ad te converténtur.

Libera me de sanguínibus , Deus , Deus salutis meæ ; * et exultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine , lábia mea apéries ; * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrificium , dedíssem útiqùè : * holocáustis non delectáberis.

Sacrificium Deo spírítus contribulátus : * cor contrítum et humiliátum , Deus , non despícies.

Benígnè fac , Dómine , in bona voluntáte tua Sion ; * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrificium justítiæ , oblatiónes et holocáusta : * tunc impónent super altáre tuum vitulos.

Glória Patri , etc.

PSALMUS IOF.

DÓMINE , exáudi oratiómem meam ; * et clamor meus ad te véniat.

Non avértas fáciem tuam à me : * in quacúmque die tribulor, inclína ad me aurem tuam.

In quacúmque die invocávero te , * velóciter exáudi me.

Quia defecerunt sicut fumus dies mei ; * et ossa mea sicut crémium aruerunt.

Percússus sum ut fœnum, et áruit cor meum ; * quia oblitus sum comédere panem meum.

A voce gémitus mei * adhæsit os meum carni meæ.

Símilis factus sum pellicáno solitúdinis : * factus sum sicut nyctícorax in domicilio.

Vigilávi ; * et factus sum sicut passer solitárius in tecto.

Tota die exprobrábant mihi inimíci mei : * et qui laudábant me , advérsùm me jurábant ;

Quia cínere[m] tanquam panem manducábam , * et potum meum cum fletu miscébam

A fácie iræ et indignatiónis tuæ ; * quia elevans allisisti me.

Dies mei sicut umbra declinavérunt ; * et ego sicut fœnum árui.

Tu autem , Dómine , in ætérnum pér-

manes; * et memoriále tuum in generatióem et generatióem.

Tu exúrgens miseréberis Sion; * quia tempus miseréndi ejus, quia venit tempus.

Quóniam placuérunt servis tuis lápides ejus; * et terræ ejus miserebúntur.

Et timébunt gentes nomen tuum, Dómine; * et omnes reges terræ glóriam tuam.

Quia ædificávit Dóminus Sion; * et vidébitur in glória sua.

Respéxit in oratióem humílium; * et non spreuit precem eórum.

Scribántur hæc in generatióne áltera: * et pópulus qui creábitur, laudábit Dóminum;

Quia prospéxit de excélso sancto suo; * Dóminus de cælo in terram aspéxit:

Ut audíret gémitus compeditórum; * ut sólveret filios interemptórum:

Ut annúntient in Sion nomen Dómini; * et laudem ejus in Jerúsalem:

In 'conveniéndo pópulos in unum, * et reges, ut sérviant Dómino.

Respóndit ei in via virtútis suæ: * Paucitátem diérum meórum núntia mihi.

Ne révoques me in dimídio diérum meórum: * in generatióem et generatióem anni tui.

Inítio tu, Dómine, terram fundásti ; *
et ópera mánuum tuárum sunt cœli.

Ipsi períbunt, tu autem pérmanes, *
et omnes sicut vestiméntum veteráscent;

Et sicut opertórium mutábis eos, et
mutabúntur : * tu autem idem ipse es, et
anni tui non deficient.

Fílii servórum tuórum habitábunt ; *
et semen eórum in sæculum dirigétur.

Glória Patri, etc.

PSALMUS 129.

De profúndis clamávi ad te, Dómine ; *
Dómine, exáudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes * in vocem
deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine ; *
Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est ; * et pro-
pter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus : *
sperávit ánima mea in Dómino. •

A custódia matutína usque ad noctem *
speret Israel in Dómino ;

Quia apud Dóminum misericórdia, *
et copiósá apud eum redemptio.

Et ipse rédimet Israel * ex ómnibus
iniquitátibus ejus.

Glória Patri, etc.

PSALMUS 142.

DÓMINE, exáudi oratióem meam : áuribus pécipe obsecratióem meam in veritate tua : * exáudi me in tua justítia.

Et non intres in iudícium cum servo tuo ; * quia non justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimícus ánimam meam : * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obscuris sicut mórtuos sæculi : * et anxiátus est super me spíritus meus ; in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum ; medítatus sum in ómnibus opéribus tuis : * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expánde manus meas ad te : * ánima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velóciter exáudi me, Dómine : * defécit spíritus meus.

Non avértas fáciem tuam à me ; * et similis ero descendéntibus in lacum.

Auditam fac mihi manè misericórdiam tuam ; * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam, in qua ámbulem ; * quia ad te levávi ánimam meam.

Èripe me de inimícis meis, Dómine ; ad te confúgi : * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam : * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam; * et in misericórdia tua dispédes inimicos meos.

Et perdes omnes qui tribulant ánimam meam; * quóniam ego servus tuus sum.

Glória Patri, etc.

Antiphona. Ne reminiscáris, Dómine, delicta nostra, vel paréntum nostrórum; neque vindíctam sumas de peccátis nostris.

LITANIÆ.

KYRIE, eléison.

Christe, eléison.

Kyrie, eléison.

Christe, audi nos.

Christe, exáudi nos.

Pater de cœlis Deus, miserére nobis.

Fili Redémptor mundi Deus, miserére.

Spíritus Sancte Deus, miserére.

Sancta Trínitas unus Deus, miserére.

Sancta María, ora pro nobis.

Sancta Dei Génitrix ,	ora.
Sancta Virgo vírginum ,	ora.
Sancte Mícheal ,	ora.
Sancte Gábriel ,	ora.
Sancte Ráphael ,	ora.
Omnes Sancti Angeli et Archángeli ,	oráte
pro nobis.	
Omnes Sancti beatórum Spirítuum	
Ordines ,	oráte.
Sancte Joánnes Baptísta ,	ora.
Sancte Joseph ,	ora.
Omnes Sancti Patriárchæ et Pro-	
phétæ ,	oráte.
Sancte Petre ,	ora.
Sancte Paule ,	ora.
Sancte Andréa ,	ora.
Sancte Jacóbe ,	ora.
Sancte Joánnes ,	ora.
Sancte Thoma ,	ora.
Sancte Jacóbe ,	ora.
Sancte Philippe ,	ora.
Sancte Bartholomæe ,	ora.
Sancte Matthæe ,	ora.
Sancte Simon ,	ora.
Sancte Thaddæe ,	ora.
Sancte Mathía ,	ora.
Sancte Bárnaba ,	ora.
Sancte Luca ,	ora.
Sancte Marce ,	ora.

Omnes Sancti Apóstoli et Evan- gelístæ,	oráte.
Omnes Sancti Discípuli Dómini,	oráte.
Omnes Sancti Innocéntes,	oráte.
Sancte Stéphane,	ora.
Sancte Lauréti,	ora.
Sancte Vincéti,	ora.
Sancti Fabiáne et Sebastiáne,	oráte.
Sancti Joánnes et Paule,	oráte.
Sancti Cosma et Damiáne,	oráte.
Sancti Gervási et Protási,	oráte.
Omnes Sancti Mártyres,	oráte.
Sancte Sylvéster,	ora.
Sancte Gregóri,	ora.
Sancte Ambrósi,	ora.
Sancte Augustíne,	ora.
Sancte Hierónyme,	ora.
Sancte Martíne,	ora.
Sancte Nicoláe,	ora.
Omnes Sancti Pontífices et Confes- sóres,	oráte.
Omnes Sancti Doctóres,	oráte.
Sancte Antóni,	ora.
Sancte Benedicte,	ora.
Sancte Bernárde,	ora.
Sancte Domínice,	ora.
Sancte Francísce,	ora.
Omnes Sancti Sacerdótes et Levítæ,	oráte.
Omnes Sancti Mónachi et Eremitæ,	oráte.

Sancta María Magdaléna ,	ora.
Sancta Agatha ,	ora.
Sancta Lúcia ,	ora.
Sancta Agnes ,	ora.
Sancta Cæcília ,	ora.
Sancta Catharína ,	ora.
Sancta Anastásia ,	ora.
Omnes Sanctæ Virgines et Víduæ ,	oráte.
Omnes Sancti et Sanctæ Dei ,	intercedite pro nobis.
Propítius esto ,	parce nobis , Dómine.
Propítius esto ,	exáudi nos , Dómine.
Ab omni malo ,	líbera nos , Dómine.
Ab omni peccáto ,	líbera.
Ab ira tua ,	líbera.
A subitánea et improvísá morte ,	líbera.
Ab insídiis diabóli ,	líbera.
Ab ira , et ódio , et omni mala vo- luntáte ,	líbera.
A spírítu fornicatiónis ,	líbera.
A fúlgure et tempestáte ,	líbera.
A morte perpétua ,	líbera.
Per mystérium sanctæ Incarnatió- nis tuæ ,	líbera.
Per advéntum tuum ,	líbera.
Per Nativitátem tuam ,	líbera.
Per Baptísmum et sanctum Je- júniúm tuum ,	líbera.
Per Crucem et Passiόνem tuam ,	líbera.

Per Mortem et Sepultúram tuam , líbera.

Per sanctam Resurrecti6nem tuam, líbera.

Per admirábilem Ascensi6nem
tuam, líbera.

Per advéntum Spíritus Sancti Pa-
rácliti, líbera.

In die Judícii, líbera.

Peccatóres , te rogámus, audi nos.

Ut nobis parcas , te rogámus, audi nos.

Ut nobis indulgeas, te rogámus, audi nos.

Ut ad veram pœniténtiam nos perdú-
cere dignéris , te rogámus, audi nos.

Ut Ecclesiám tuam sanctam régere et
conserváre dignéris , te rogámus, audi
nos.

Ut Domnum Apostólicum (1) , et omnes
Ecclesiásticos Ordines in sancta reli-
gi6ne conserváre dignéris, te rogámus,
audi nos.

Ut inimícos sanctæ Ecclesiæ humiliáre
dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut Régibus et Principibus Christiánis pa-
cem et veram concórdiam donáre di-
gnéris , te rogámus, audi nos.

(1) *Si vacet sedes Papalis, omittatur Ut Dom-
num Apostólicum, sed statim dicatur : Ut omnes
Ecclesiásticos Ordines , etc.*

Ut cuncto pópulo Christiáno pacem et unitátem largiri dignéris, te rogámus.

Ut nosmetípsos in tuo sancto servítio confortáre et conserváre dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut mentes nostras ad coeléstia desidéria érigas, te rogámus, audi nos.

Ut ómnibus benefactoribus nostris sempitérna bona retribuas, te rogámus.

Ut ánimas nostras, fratrum, propinquórum, et benefactorum nostrórum ab ætéRNA damnatióne erípias, te rogámus, audi nos.

Ut fructus terræ dare et conserváre dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut ómnibus fidélibus defúntis réquiem ætéRNAM donáre dignéris, te rogámus.

Ut nos exaudire dignéris, te rogámus.

Fili Dei, te rogámus, audi nos.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, parce nobis, Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, exáudi nos, Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miserere nobis.

Christe, audi nos. Christe, exáudi nos.

Kyrie, eléison; Christe, eléison;

Kyrie, eléison.

Pater noster, *secretò*.

Ÿ. Et ne nos inducas in tentationem ;
 R. Sed libera nos à malo.

PSALMUS 69.

DEUS, in adiutorium meum intende : *
 Domine, ad adjuvandum me festina.

Confundantur, et revereantur, * qui
 quaerunt animam meam.

Avertantur retrorsum, et erubescant, *
 qui volunt mihi mala.

Avertantur statim erubescentes, * qui
 dicunt mihi : Euge, euge.

Exultent et letentur in te omnes qui
 quaerunt te ; * et dicant semper, Magni-
 ficetur Dominus, qui diligunt salutare
 tuum.

Ego verò egēnus, et pauper sum : *
 Deus, adjuva me.

Adjutor meus, et liberator meus es
 tu : * Domine, ne moreris.

Gloria Patri, etc.

Ÿ. Salvos fac servos tuos,

R. Deus meus, sperantes in te.

Ÿ. Esto nobis, Domine, turris forti-
 tudinis

R. A facie inimici.

Ÿ. Nihil proficiat inimicus in nobis ;

R. Et filius iniquitatis non apponat nocere nobis.

ŷ. Dómine, non secúndum peccáta
nostra fácias nobis,

Ŕ. Neque secúndum iniquitátes nostras
retribuas nobis.

ŷ. Orémus pro Pontífice nostro N. (1).

Ŕ. Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum faciat eum in terra, et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

ŷ. Orémus pro benefactóribus nostris.

Ŕ. Retribúere dignáre, Dómine, ómnibus nobis bona faciéntibus propter Nomen tuum vitam ætérnam. Amen.

ŷ. Orémus pro fidélibus defúntis.

Ŕ. Réquiem ætérnam dona eis, Domine; et lux perpétua lúceat eis.

ŷ. Requiéscant in pace.

Ŕ. Amen.

ŷ. Pro frátribus nostris abséntibus.

Ŕ. Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te.

ŷ. Mitte eis, Dómine, auxiliúm de sancto;

Ŕ. Et de Sion tuére eos.

(1) *Sede Papali vacante, omittatur, et statim dicatur: Orémus pro benefactóribus nostris, etc.*

Ÿ. Dómine , exáudi oratióem meam ,

Ŕ. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobiscum.

Ŕ. Et cum spíritu tuo.

ORÉMUS. *Oratio.*

DEUS , cui próprium est miseréri semper et párcere , súscipe deprecatióem nostram , ut nos et omnes fámulos tuos , quos delictórum caténa constríngit , miserátio tuæ pietátis cleméner absólvat.

EXAUDI , quæsumus , Dómine , súpplicum preces , et confiténtium tibi parce peccátis , ut páriter nobis indulgéntiam tríbuas benígnus et pacem.

INEFFABILEM nobis , Dómine , misericórdiam tuam cleméner osténde , ut simul nos et à peccátis ómnibus éxuas , et à pœnis , quas pro his merémur , erípias.

DEUS , qui culpá offénderis , pœniténtiá placáris , preces pópuli tui supplicántis propítius respice , et flagélla tuæ iracúndiæ , quæ pro peccátis nostris merémur , avérte.

OMNÍPOTENS (1) sempitérne Deus, miserére Fámulo tuo Pontífici nostro N., et dirige eum secúndum tuam cleméntiam in viam salutis ætérnæ, ut, te donánte, tibi plácita cúpiat, et totá virtúte perficiat.

DEUS, à quo sancta desidéria, recta consília, et justa sunt ópera, da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem, ut et corda nostra mandátis tuis dédita, et hóstium subláta formídine, témpora sint tua protectióne tranqúilla.

URE igne Sancti Spíritus renes nostros, et cor nostrum, Dómine, ut tibi casto córpore serviámus, et mundo corde placeámus.

FIDÉLIUM, Deus, ómnium Cónditor et Redémptor, animábus famulórum famularúmque tuárum remissionem cunctórum tribue peccatórum, ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequántur.

(1) *Sede Papali vacante, omíttatur, et statim dicatur Oratio sequens: Deus, à quo sancta desidéria, etc.*

ACTIÓNES nostras, quæsumus, Dómine, aspirándo præveni, et adjuvándo prosequere, ut cuncta nostra orátio et operátio à te semper incípiat, et per te cœpta finiátur.

OMNÍPOTENS sempitérne Deus, qui vivórum domináris simul et mortuórum, omniúmque miseréris, quos tuos fide et ópere futúros esse prænúscis, te súpplices exorámus, ut pro quibus effúndere preces decrévimus, quosque vel præsens sæculum adhuc in carne rétinet, vel futúrum jam exútos córpore suscepit, intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, pietátis tuæ cleméntiá, ómnium delictórum suórum véniam consequántur. Per Dóminum nostrum Jesum Christam Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R. Amen.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

Ÿ. Exáudiat nos Omnipotens et misericors Dóminus.

R. Amen.

Ÿ. Et Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscent in pace.

R. Amen.

DE VISITATIONE ET CURA INFIRMORUM.

PAROCHUS in primis meminisse debet non postremas esse muneris sui partes ægrotantium curam habere. Quare cùm primùm noverit quempiam ex Fidelibus curæ suæ commissis ægrotare, non expectabit ut ad eum vocetur, sed ultrò ad illum accedat, idque non semel tantùm, sed sæpiùs, quatenùs opus fuerit : horteturque parochiales suos, ut ipsum admoneant, cùm aliquem in Parochia sua ægrotare contigerit, præcipuè si morbus gravior fuerit.

Ad hoc juvabit, præsertim in amplis Parochiis, ægrotorum notam seu catalogum habere, ut cuiusque statum et conditionem cognoscat, eorumque memoriam faciliùs retinere, et illis opportunè subvenire possit.

Quòd si Parochus legitimè impeditus, infirmorum, ut quando plures sunt, visitationi interdum vacare non potest, id præstandum curabit per alios Sacerdotes, si quos habet in Parochia sua, aut saltem per laicos homines pios, et Christiana charitate præditos.

Ægrotos visitans, eà, quâ Sacerdotes Domini decet, honestate et gravitate se habeat, ut non ægris solùm, sed sibi et domesticis verbo et exemplo prosit ad salutem.

Eorum verò præcipuam curam geret, qui humanis auxiliis destituti, benigni ac providi Pastoris charitatem et operam requirunt. Quibus si

non potest ipse succurrere de suo, et eleemosynas illis, prout debet, si facultas suppetit, erogare, quantum fieri potest, sive per Charitatis, vel alterius nominis Confraternitatem, si in ea Civitate vel loco fuerit, sive per privatas, sive per publicas collectas et eleemosynas, illorum necessitatibus succurrendum curabit.

In primis autem spiritualem ægrotantium curam suscipiat, omnemque diligentiam in eo ponat, ut in viâ salutis eos dirigat, atque à diabolicis insidiis salutarium adjumentorum præsidio defendat ac tueatur.

Accedat autem ad ægrotum ita paratus, ut in promptu habeat argumenta ad persuadendum apta, ac præsertim Sanctorum exempla, quæ plurimum valent, quibus eum in Domino consoletur, excitet, ac recreet. Horteturque ut omnem spem suam in Deo ponat, peccatorum suorum pœniteat, Divinam misericordiam imploret, et infirmitatis pœnas, tanquam paternam Dei visitationem, patienter ferat, et ad salutem suam provenisse credat, ut vitam moresque suos melius instituat.

Deinde, quâ par est prudentiâ et charitate, hominem ad sacram Confessionem inducat, et confitentem audiat, etiamsi velit totius vitæ peccata confiteri; ac si opus fuerit, tam infirmo, quàm ejus familiaribus vel propinquis in memoriam revocet, quod Lateranensis Concilii, ac plurimum Summorum Pontificum Decretis cavetur sub gravibus pœnis, ne medici ultra tertiam vicem ægrotos visitent, nisi prius ipsis certò constet illos Confessionis Sacramento ritè expiatis fuisse.

Illud præterea diligenter servari curabit, ne quis pro corporali salute aliquid ægrotò suadeat,

vel adhibeat, quod in detrimentum animæ convertatur.

Ubi verò periculum immineat, Parochus monebit ægrotum, ne dæmonum astutiâ, neque medicorum pollicitationibus, neque propinquorum aut amicorum blanditiis se ullo modo decipi sinat, quominus ea, quæ ad animæ salutem pertinent, opportunè procuret, et quâ par est devotione et celeritate, Sancta Sacramenta, dum sana mens est, integrique sensus, religiosè suscipiat, citra fallacem illam ac perniciosam procrastinationem, quæ plurimos ad æterna supplicia perduxit, in diesque, fallente diabolo, perducit.

Quòd si æger aliquis hortationibus ac monitis Sacerdotum, vel amicorum et domesticorum consiliis adduci non potest ut velit peccata sua confiteri, tunc non omninò desperanda res est, sed quamdiu ille vivit, repetendæ sunt frequentes, variæ, et efficaces Sacerdotum et aliorum piorum hominum exhortationes, proponendaque æternæ salutis damna, et sempiternæ mortis supplicia, ostendendaque immensa Dei misericordia eum ad pœnitentiam provocantis, ad ignoscendum paratissimi. Adhibendæ sunt etiam tum privatæ, tum publicæ ad Deum preces ad Divinam gratiam impetrandam pro salute miseri decumbentis.

Videbit denique Sacerdos, quibus potissimum tentationibus aut pravis opinionibus æger sit subjectus, eique, prout opus fuerit, apta remedia prudenter adhibebit.

Sacras Imagines Christi Domini Crucifixi, Beatæ Mariæ Virginis, et Sancti quem æger præcipuè veneratur, ob oculos ejus apponi curabit. Vasculum item adsit Aquæ benedictæ; quâ frequenter aspergatur.

Proponet etiam ægrotanti, prout ejus conditio feret, aliquas breves Orationes, et pias mentis ad Deum excitationes; præsertim Versiculos è Psalmorum Libro, vel Orationem Dominicam, et Salutationem Angelicam, Symbolum Fidei, vel Passionis Domini nostri meditationem, et Sanctorum martyria et exempla, ac cœlestis gloriæ beatitudinem. Hæc tamen opportunè et discretè suggerantur, ne ægroto molestia, sed levamen afferatur.

Consoletur infirmum, dicens, se pro eo in Missæ Sacrificio, et aliis Precibus oraturum, curaturumque ut alii itidem pro eo faciant, idque reipsa præstabit.

Si morbus gravior, vel cum periculo fuerit, ægroto suadeat, ut dum integrâ mente est, rem suam omnem rectè constituat, et testamentum faciat; si quid habeat alienum, restituat, et ad remedium animæ suæ pro facultatibus, quod in Domino ei placuerit, disponat: sed hæc suggerendo, omnis avaritiæ nota caveatur.

Hortetur denique, ut si convalescit, ante omnia ad Ecclesiam veniat, ubi Deo gratias agat de restituta valetudine, et Sacram Communionem piè suscipiat, ac deinceps meliorem vitæ disciplinam teneat.

Sequentes preces, omnes, vel ex parte, prout tempus et ægrotorum conditio feret, arbitrio Sacerdotis dici vel omitti possunt.

Sacerdos igitur infirmi cubiculum ingressus, primam dicat:

ÿ. Pax huic dómui,

R. Et ómnibus habitántibus in ea.

Mox infirmum, et lectum ejus, et cubiculum aspergat Aquá benedictá, dicens Antiphonam: Aspérges me, Dómine, etc.

Deinde erga infirmum officium suum præstet, ut supra dictum est. Quo præstito, vel antequàm discedat, dicere poterit supra infirmum aliquem Psalmum ex quatuor prioribus Pœnitentialibus, vel Psalmum 90. Qui hábitat in adjutório, etc., cum Glória Patri, in fine.

Posteà dicat: Kyrie, eléison; Christe, eléison; Kyrie, eléison. Pater noster, etc.

Ÿ. Et ne nos indúcas in tentatiónem;

R. Sed líbera nos à malo.

Ÿ. * Salvum fac servum tuum (*vel salvam fac ancillam tuam*),

R. Deus meus, sperántem in te.

Ÿ. Mitte ei, Dómine, auxiliium de Sancto;

R. Et de Sion tuére * eum (*vel eam*).

Ÿ. Nihil proficiat inimícus in * eo (*vel eá*);

R. Et fílius iniquitátis non appónat nocére ei.

Ÿ. Esto ei, Dómine, turris fortitúdinis

R. A fácie inimíci.

Ÿ. Dóminus opem ferat illi,

R. Super lectum dolóris ejus.

Ÿ. Dómine, exáudi oratióem meam;

Ŕ. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

Ŕ. Et cum spiritu tuo.

ORÉMUS.

DEUS, cui próprium est miseréri semper et párcere, súscipe deprecatióem nostram, ut nos, et * hunc fámulum tuum (*vel* hanc fámulam tuam), quos delictórum caténa constríngit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat.

DEUS, infirmitátis humánæ singuláre præsidium, auxilií tui super * infirmum fámulum tuum (*vel* infirmam fámulam tuam) osténde virtútem, ut ope misericórdiæ tuæ * adjútus (*vel* adjúta), Ecclesiæ tuæ sanctæ incólumis repræsentári mereátur.

CONCÉDE * hunc fámulum tuum (*vel* hanc fámulam tuam), quæsumus, Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitate gaudére, et, gloriósá Beátæ Mariæ semper Vírginis intercessióne, à præsentí liberári tristítia, et æténa pérfrui lætítia. Per Christum Dóminum nostrum.
Ŕ. Amen.

Benedictio Dei Omnipotentis, Patris ✱,
et Filii, et Spiritus Sancti descendat su-
per te, et maneat semper. R. Amen.

Deinde aspergat eum aquá benedictá.

*Qui sequuntur Psalmi, et Evangelia
cum Precibus, pro temporis etiam op-
portunitate, et ægrotantium pio desiderio,
Sacerdotis arbitrio dici poterunt. Psal-
mus 6. Dómine, ne in furóre tuo árguas
me, etc., fol. 114, in fine Glória Patri.
Sicut erat.*

Ÿ. Dóminus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

Ÿ. Sequéntia Sancti Evangélii secún-
dum Matthæum.

R. Glória tibi, Dómine.

*Dum Sacerdos dicit Sequéntia san-
cti, etc., faciat signum Crucis de more
super se in fronte, ore, et in pectore, si-
militer super infirmum, si fuerit mascu-
lus, et is ob infirmitatem non potest se
signare.*

*Si autem fuerit femina, dum Sacerdos
se signat, illa per semetipsam in locis
prædictis se signet, si potest; si verò non
potest, alia mulier eam signet: et hoc
idem in sequentibus Evangelis servatur.*

Matthæi VIII, γ. 5.

IN illo témpore : C m introisset Jesus Caph rnaum, accessit ad eum Cent rio, rogans eum, et dicens : Dómine, puer meus jacet in domo paralyticus, et mal  torquetur. Et ait illi Jesus : Ego véniam, et curabo eum. Et respondens Cent rio, ait : Dómine, non sum dignus ut intres sub tectum meum, sed tantum dic verbo, et sanabitur puer meus. Nam et ego homo sum sub potestate constitutus, habens sub me milites, et dico huic : Vade, et vadit; et alii, Veni, et venit; et servo meo, Fac hoc, et facit. Audiens autem Jesus miratus est, et sequentibus se dixit : Amen dico vobis, non inveni tantam fidem in Israel. Dico autem vobis, quod multi ab Oriente et Occidente venient, et recumbent cum Abraham, et Isaac, et Jacob in regno c lorum : filii autem regni ejicientur in tenebras exteriores : ibi erit fletus, et stridor dentium. Et dixit Jesus Centurioni : Vade, et sicut credidisti, fiat tibi. Et sanatus est puer in illa hora.

ORÉMUS.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, salus

æterna credentium, exaudi nos pro * infirmo famulo tuo N. pro quo (vel infirma famula tua N. pro qua) misericordiae tuae imploramus auxilium, ut, reddita sibi sanitate, gratiarum tibi in Ecclesia tua referat actiones. Per Christum Dominum nostrum. R̄. Amen.

PSALMUS 15.

CONSERVA me, Domine, quoniam speravi in te. * Dixi Domino : Deus meus es tu, quoniam bonorum meorum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificavit omnes voluntates meas in eis.

Multiplicatae sunt infirmitates eorum ; * postea acceleraverunt.

Non congregabo conventicula eorum de sanguinibus, * nec memor ero nominum eorum per labia mea.

Dominus pars hereditatis meae, et calicis mei : * tu es qui restitues hereditatem meam mihi.

Funes ceciderunt mihi in praeclearis ; * etenim hereditas mea praeclara est mihi.

Benedicam Dominum, qui tribuit mihi intellectum : * insuper et usque ad noctem increpuerunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper; * quóniam à dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, et exultávit lingua mea: * însuper et caro mea requiëscet in spe;

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno; * nec dabis sanctum tuum vidére corruptionem.

Notas mihi fecísti vias vitæ; adimplébis me lætítia cum vultu tuo: * delectatiónes in dèxtera tua usque in finem.

Glória Patri, etc.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

Ŕ. Et cum spírítu tuo.

Ÿ. Sequéntia Sancti Evangélii secúndam Marcum.

Ŕ. Glória tibi, Dómine.

Marci XVI, Ÿ. 14.

IN illo témpore: Recumbéntibus ún-decim discípulis, appáruit illis Jesus, et exprobrávit incredulitátem eórum, et durítiam cordis, quia iis, qui víderant eum resurrexisse, non credidérunt. Et dixit eis: Eúntes in mundum univérsum, prædicáte Evangélium omni creatúræ. Qui credíderit, et baptizátus fúerit, salvus

erit : qui verò non crediderit, condemnabitur. Signa autem eos, qui crediderint, hæc sequentur : In nomine meo dæmonia ejicient : linguis loquentur novis : serpentes tollent : et si mortiferum quid biberint, non eis nocébit : super ægros manus impónent, et benè habébunt.

ORÉMUS. *Oratio.*

VIRTUTUM cœlestium Deus, qui ab humanis corpóribus omnem languórem et omnem infirmitátem præcepti tui potestate depellis, adesto propítius huic * fámululo tuo (*vel fámulæ tuæ*) N., ut fugátis infirmitátibus, et víribus recéptis, Nomen sanctum tuum, instauráta prótinus sanitate, benedícat. Per Christum Dóminum nostrum. *Rj.* Amen.

PSALMUS 19.

EXAUDIAT te Dóminus in die tribulatiónis : * próteget te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxiliúm de sancto ; * et de Sion tueátur te.

Memor sit omnis sacrificií tui ; * et holocáustum tuum pingue fiat.

Tribuat tibi secúndum cor tuum; * et omne consílium tuum confírmes.

Lætábimur in salutári tuo; * et in nómine Dei nostri magnificábimur.

Impleat Dóminus omnes petitiónes tuas : * nunc cognóvi quóniam salvum fecit Dóminus Christum suum.

Exáudiet illum de cœlo sancto suo : * in potentátibus salus dexteræ ejus.

Hi in curríbus, et hi in equis; * nos autem in nómine Dómini Dei nostri invocábimus.

Ipsi obligáti sunt, et cecidérunt; * nos autem surréximus et erécti sumus.

Dómine, salvum fac regem; * et exáudi nos in die qua invocavérimus te.

Glória Patri, etc.

ŷ. Dóminus vobíscum.

Ŕ. Et cum spírítu tuo.

ŷ. Sequéntia Sancti Evangélii secúndum Lucam.

Ŕ. Glória tibi, Dómine.

Lucæ IV, ŷ. 38.

In illo témpore : Surgens Jesus de synagóga, introívit in domum Simónis. Socrus autem Simónis tenebátur magnis fébribus : et rogavérunt illum pro ea.

Et stans super illam imperávit febrí : et dimisit illam. Et continuò surgens, ministrábat illis. Cùm autem sol occidisset, omnes qui habébant infirmos váriis languóribus, ducébant illos ad eum. At ille síngulis manus impónens, curábat eos.

ORÉMUS. *Oratio.*

DÓMINE Sancte, Pater omnipotens, ætérne Deus, qui fragilitátem humánæ conditionis, infúsá virtútis tuæ dignatíone, confirmas, ut salutáribus remédiis pietátis tuæ córpora nostra et mentes vegeténtur, super * hunc fámulum tuum (*vel hanc fámulam tuam*) propítius inténde, ut, omni necessitaté corpóreæ infirmitátis exclusá, grátia in * eo (*vel ea*) pristinæ sanitátis perfectè reparétur. Per Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

PSALMUS 85.

INCLÍNA, Dómine, aurem tuam, et exáudi me, * quóniam inops et pauper sum. ego.

Custódi ánimam meam, quóniam sanctus sum : * salvum fac servum tuum, Deus meus, sperántem in te.

Miserére meí, Dómine, quóniam ad te

clamávi tota die : * lætífica ánimam servi tui, quóniam ad te, Dómine, ánimam meam levávi :

Quóniam tu, Dómine, suávis et mitis, * et multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Aúribus pércipe, Dómine, oratióem meam ; * et inténde voci deprecatiónia meæ.

In die tribulatiónis meæ clamávi ad te, * quia exaudísti me.

Non est símilis tuí in diis, Dómine ; * et non est secúndum ópera tua.

Omnes gentes quascúmque fecísti vé-nient, et adorábunt coram te, Dómine, * et glorificábunt nomen tuum ;

Quóniam magnus es tu, et fáciens mirabilia : * tu es Deus solus.

Deduc me, Dómine, in via tua, et ingrédiar in veritáte tua ; * lætétur cor meum, ut tímeat nomen tuum.

Confitébor tibi, Dómine Deus meus, in toto corde meo, * et glorificábo nomen tuum in ætérnum ;

Quia misericórdia tua magna est super me ; * et eruísti ánimam meam ex inférno inferióri.

Deus, iníqui insurrexérunt super me, et synagóga poténtium quæsiérunt áni-

mam meam, * et non proposuerunt te in conspectu suo.

Et tu, Dómine Deus, miserátor et misericors, * pátiens, et multæ misericordiæ, et verax,

Réspice in me, et miserére meí : * da impérium tuum púero tuo, et salvum fac filium ancillæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, ut videant qui odèrunt me, et confundántur ; * quóniam tu, Dómine, adjuvísti me, et consolátus es me.

Glória Patri, etc.

ŷ. Dóminus vobíscum.

Ŕ. Et cum spírítu tuo.

ŷ. Sequéntia Sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Ŕ. Glória tibi, Dómine.

Joannis V, ŷ. 1.

IN illo témpore : Erat dies festus Judæórum, et ascéndit Jesus Jerosólymam. Est autem Jerosólymis Probática piscína, quæ cognominátur Hebráicè Bethsáida, quinque pórticus habens. In his jacébat multitúdo magna languéntium, cæcórum, cludórum, aridórum, expectántium aquæ motum. Angelus autem Dó-

mini descendebat secundum tempus in piscinam, et movebatur aqua. Et qui prior descendisset in piscinam post motionem aquæ, sanus fiebat à quacúmque detinebatur infirmitate. Erat autem quidam homo ibi, triginta et octo annos habens in infirmitate sua. Hunc cum vidisset Jesus jacentem, et cognovisset quia multum jam tempus haberet, dicit ei : Vis sanus fieri? Respondit ei languidus : Domine, hominem non habeo, ut cum turbata fuerit aqua, mittat me in piscinam : dum venio enim ego, alius ante me descendit. Dicit ei Jesus : Surge, tolle grabatum tuum, et ambula. Et statim sanus factus est homo ille : et sustulit grabatum suum, et ambulabat. Erat autem Sabbatum in die illo. Dicebant ergo Judæi illi, qui sanatus fuerat : Sabbatum est, non licet tibi tollere grabatum tuum. Respondit eis : Qui me sanum fecit, ille mihi dixit : Tolle grabatum tuum, et ambula. Interrogaverunt ergo eum : Quis est ille homo, qui dixit tibi : Tolle grabatum tuum, et ambula? Is autem, qui sanus fuerat effectus, nesciebat quis esset. Jesus enim declinavit à turba constituta in loco. Postea invenit eum Jesus in templo, et dixit illi : Ecce sanus factus es :

jam noli peccare, ne deterior tibi aliquid contingat.

ORÉMUS. *Oratio.*

RÉSPICE, Dómine,* famulum tuum (*vel* famulam tuam) in infirmitate sui corporis laborantem, et animam refove, quam creasti, ut castigationibus * emendatus (*vel* emendata), continuo se sentiat tua medicina * salvatum (*vel* salvatam). Per Christum Dóminum nostrum. *R̄.* Amen.

PSALMUS 90.

QUI habitat in adiutorio Altissimi, * in protectione Dei cœli commorabitur.

Dicet Dómino : Susceptor meus es tu, et refugium meum : * Deus meus, sperabo in eum ;

Quóniam ipse liberavit me de laqueo venantium, * et à verbo áspero.

Scápulis suis obumbrabit tibi ; * et sub pennis ejus sperabis.

Scuto circumdabit te veritas ejus : * non timebis à timore nocturno,

A sagitta volante in die, à negotio perambulante in tenebris, * ab incursu, et dæmónio meridiáno.

Cadent à látere tuo mille, et decem míllia à dextris tuis; * ad te autem non appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis considerábis, * et retributiónem peccatórum vidébis.

Quóniam tu es, Dómine, spes mea : * altíssimum posuísti refúgium tuum.

Non accédet ad te malum; * et flagél- lum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis mandávit de te, * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te, * ne fortè offéndas ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem et basilíscum ambulá- bis, * et conculcábis leónem et dracónem.

Quóniam in me sperávit, liberábo eum : * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, et ego exáudiam eum : * cum ipso sum in tribulatióne, erípiam eum, et glorificábo eum :

Longitúdine diérum replébo eum, * et osténdam illi salutáre meum.

Glória Patri, etc.

ORÉMUS. *Oratio.*

OMNÍPOTENS sempitérne Deus, infirmi- tatem * fámuli tui (*vel fámulæ tuæ*) pro-

pítius réspice , atque ad protegéndum *
 eum (*vel eam*) déxteram tuæ majestátis ex-
 ténde. Per Christum Dóminum nostrum.
 R̄. Amen.

*Completa Oratione ultima, Sacerdos
 imponat dexteram manum super caput
 infirmi, et dicat :*

Super ægros manus impónent, et bene
 habébunt. Jesus, Mariæ Fílius, mundi sa-
 lus et Dóminus, méritis et intercessióne
 Sanctórum Apostolórum suórum Petri et
 Pauli, et ómnium Sanctórum, sit tibi
 clemens et propítius. Amen.

Postea dicat ŷ. Dóminus vobíscum.

R̄. Et cum spírítu tuo.

ŷ. Inítium Sancti Evangélli secúndum
 Joánnem.

R̄. Glória tibi, Dómine.

Joannis I, ŷ. I.

IN princípío erat Verbum , et Verbum
 erat apud Deum , et Deus erat Verbum.
 Hoc erat in princípío apud Deum: Omnia
 per ipsum facta sunt ; et sine ipso factum
 est nihil , quod factum est. In ipso vita
 erat , et vita erat lux hóminum : et lux
 in ténebris lucet , et ténebræ eam non
 comprehénderunt. Fuit homo missus à

Deo , cui nomen erat Joáñnes. Hic venit in testimónium, ut testimónium perhibéret de lúmine , ut omnes créderent per illum. Non erat ille lux, sed ut testimónium perhibéret de lúmine. Erat lux vera , quæ illúminat omnem hómīnem veniéntem in hunc mundum. In mundo erat, et mundus per ipsum factus est, et mundus eum non cognóvit. In própria venit, et sui eum non recepérunt. Quotquot autem recepérunt eum, dedit eis potestátem filios Dei fieri, his qui credunt in nómine ejus : qui non ex sanguinibus, neque ex voluntáte carnis, neque ex voluntáte viri, sed ex Deo nati sunt. Et **VERBUM CARO FACTUM EST**, et habitávit in nobis (et vídimus glóriam ejus, glóriam quasi Unigéniti à Patre) plenum grátiaē, et veritátis.

℞. Deo grátias.

Posteá benedicens infirmum subjungat, dicens :

Benedictio Dei Omnipoténtis, Patris ✠, et Fílii, et Spíritus Sancti descéndat super te, et máneat semper.

℞. Amen.

Deinde aspergat eum Aqua benedicta.

Si fuerint plures infirmi in eodem cubiculo vel loco, Preces et Orationes

prædictæ dicantur super eos in numero plurali.

Quæ omnia etiam poterant arbitrio Sacerdotis brevioræ fieri.

MODUS

JUVANDI MORIENTES.

Ingravescente morbo, Parochus infirmum frequentius visitabit, et ad salutem diligenter juvare non desinet; monebitque instante periculo se confestim vocari, ut in tempore præstò sit morienti; sumptoque Sanctissimo Viatico, et Sacra Unctione adhibita, si periculum immineat, statim commendationis animæ officium præstabit, de quo infra. Sed si tempus suppetat, sequentia pietatis officia præstare poterit, si ita expedire judicaverit, pro conditione personæ.

Ac primò, si ægrotus Indulgentiam legitima auctoritate concessam consequi possit, eam illi reducat ad mentem, proponatque quid ad eam consequendam

Je prie M^{re} le vicarie

de vouloir lire mon

note écrite très-brièvement

et très-clairement, de façon

que tout le monde puisse

saisir chaque mot. Il verra

qu'il y a beaucoup de termes

bien saisis. Je cite seulement

à l'égard de l'abbé Liancourt

ne quid ad eam consequendam

à la Citadelle. Sa maison est
généralité surprise que ces deux lettres
ont et la messe accue par être
terminées en si peu de temps.
Comme il y a beaucoup d'écho
dans l'église une lettre rapide
ne peut qu'être saisie,
en peu moins comprise
par le peuple.

quid ad eam consequendam

agi debeat, præsertim, ut contrito corde Sanctissimum Nomen JESU semel vel sæpiùs invocet.

Deinde hortetur infirmum, et excitet, ut dum mente viget, eliciat actus Fidei, Spei, et Charitatis, aliarumque virtutum, nempe :

Ut firmiter credat omnes articulos Fidei, et quidquid Sancta Romana Ecclesia Catholica et Apostolica credit et docet ;

Ut speret Christum Dominum nostrum pro sua immensa clementia sibi fore propitium, et merito ejus sanctissimæ Passionis, et per intercessionem B. Mariæ, et omnium Sanctorum, se vitam æternam consecuturum ;

Ut toto corde diligat, et maximè diligere cupiat Dominum Deum ea dilectione, quâ illum diligunt Beati, Sanctique omnes ;

Ut ob amorem Dei doleat ex corde de omni offensa, qualitercumque contra Dominum Deum et proximum commissa ;

Ut ex corde ob amorem Dei parcat omnibus qui sibi quoquo modo fuerint molesti, aut inimici ;

Ut ab iis veniam postulet, quos aliquando dictis aut factis offendit ;

Ut quem patitur dolorem, et morbi molestiam, propter Deum in poenitentiam peccatorum suorum patienter toleret ;

Ut si Dominus sibi salutem corporis præstare dignabitur, proponat de cætero pro viribus suis à peccatis cavere, et ejus mandata servare.

Hortetur prætereà ut eo modo quo potest, saltem ex corde ita per intervalla precetur :

Miserere meî, Deus, secundùm magnam misericórdiam tuam.

In te, Dómine, sperávi; non confúndar in ætérnum.

In manus tuas, Dómine, comméndo spíritum meum: redemísti me, Dómine Deus veritátis.

Deus, in adjutórium meum inténde; Dómine, ad adjuvándum me festína.

Esto mihi, Dómine, in Deum protectórem.

Deus, propítius esto mihi peccatóri.

Dulcíssime Dómine Jesu Christe, per virtútem sanctíssimæ Passiónis tuæ, récipe me in númerum electórum tuórum.

Dómine Jesu Christe, súscipe spíritum meum.

María, Mater grátia, Mater misericórdia, tu nos ab hoste prótege, et horâ mortis súscipe.

Sancte Angele Dei, mihi custos assíste.

Omnes Sancti Angeli, et omnes Sancti, intercédite pro me, et mihi succúrrite.

Hæc et his similia poterit prudens Sacerdos vulgari vel Latino sermone, pro personæ captu, morienti suggerere.

MODUS

PRO OPPORTUNITATE TEMPORIS SERVANDUS, UT INFRA
IN RUBRICIS NOTATUR,

AD IMPERTIENDAM BENEDICTIONEM IN ARTICULO
MORTIS CONSTITUTIS.

**Ab his qui facultatem habent à Sede
Apostolica delegatam.**

*Cum ex Bulla Benedicti XIV, incipiente :
Pia Mater Catholica Ecclesia, data Nonis Aprilis
1747, facultas impertiendi Benedictionem Indulgentiâ Plenariâ fultam olim solis Episcopis petentibus ad triennium concessa, extendatur Sacerdotibus etiam ab Episcopis delegatis diu noctuque tali facultate utentibus, ex præscripto ejusdem Summi Pontificis assignatam formulam talis Benedictionis præ manibus habendam hîc inseruimus.*

BENEDICTIO in articulo mortis cùm solèat impertiri post Sacramenta Pœnitentiæ, Eucharistiæ, et Extremæ Unctionis, illis Infirmis qui vel illam petierint, dum sana mente et integris sensibus erant, seu verisimiliter petiissent, vel dederint signa contritionis, impertienda iisdem est, etiamsi postea linguæ, cæterorumque sensuum ūsu sint destituti, aut in delirium, vel amentiam incidierint. Excommunicatis verò, impœnitentibus, et

qui in manifesto peccato mortali moriuntur, est omninò deneganda.

Habens prædictam facultatem, ingrediendo cubiculum, ubi jacet infirmus, dicat : *Pax huic dōmui*, etc., ac deinde ægrotum, cubiculum, et circumstantes aspergat Aqua benedicta, dicendo **Antiphonam** : *Asperges me*, etc.

Quòd si ægrotus voluerit confiteri, audiat illum, et absolvat. Si Confessionem non petat, excitet illum ad eliciendum actum contritionis ; de hujus Benedictionis efficacia ac virtute, si tempus ferat, breviter admoneat ; tum instruat, atque hortetur, ut morbi incommoda ac dolores in anteactæ vitæ expiationem libenter perferat, Deoque sese paratum offerat ad ultrò acceptandum quidquid ei placuerit, et mortem ipsam patienter obeundam in satisfactionem pœnarum, quas peccando promeruit. Tum piis ipsum verbis consoletur, in spem erigens fore ut ex Divinæ munificentiae largitate eam pœnarum remissionem, et vitam sit consecuturus æternam.

Postea dicat :

Ÿ. Adjutórium nostrum in Nómine Domini ;

ñ. Qui fecit Cœlum et terram.

Antiphona. Ne reminiscáris, Dómine, delicta * fámulí tui (*vel ancillæ tuæ*), neque vindíctam sumas de peccátis ejus.

Kyrie, eléison ; Christe, eléison ; Kyrie eléison.

Pater noster, etc.

Ÿ. Et ne nos indúcas in tentatiónem ;

R. Sed libera nos à malo.

Ÿ. * Salvum fac servum tuum (*vel sal-
vam fac ancillam tuam*),

R. Deus meus, sperántem in te.

Ÿ. Dómine, exáudi oratióem meam ;

R. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

ORÉMUS.

CLEMENTÍSSIME Deus, Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, qui néminem vis períre in te credéntem atque sperántem, secúndum multitudí-
nem miseratiónum tuárum réspice propítius * fámulum tuum N., quem (*vel fámulam tuam N., quam*) tibi vera Fi-
des, et spes Christiána comméndant. Ví-
sita * eum (*vel eam*) in salutári tuo, et
per Unigéniti tui Passiόnem et Mortem,
ómnium ei delictórum suórum remissiό-
nem et véniam cleménter indúlge, ut ejus
ánima in hora éxitus sui te Júdicem pro-
pitiátum invéniat, et in Sánguine ejúsdem
Filii tui ab omni mácula ablúta transíre ad
vitam mereátur perpétuam. Per eundem
Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Tum dicto ab uno ex Clericis adstan-

tibus Confiteor, etc., Sacerdos dicat, Misereatur, etc., deinde:

DÓMINUS noster Jesus Christus Filius Dei vivi, qui beáto Petro Apóstolo suo dedit potestátem ligándi atque solvéndi, per suam piíssimam misericórdiam recipiat Confessióem tuam, et restituat tibi stolam primam, quam in Baptísmate recipisti; et ego, facultáte mihi ab Apostólica Sede tribúta, Indulgéntiam Plenáriam, et remissionem ómnium peccatórum tibi concédo. In Nomíne Patris, et Filii, et Spiritús Sancti. Amen.

Per sacrosánctæ humanæ reparatióis mystéria, remíttat tibi Omnipotens Deus omnes præsentis, et futúræ vitæ poenas, Paradísi portas apériat, et ad gáudia sempitérna perdúcat. Amen.

Benedícat te Omnípotens Deus, Pater, Fílius, et Spíritus Sanctus. Amen.

Si verò infirmus sit adeo morti proximus, ut neque Confessionis generalis faciendæ, neque præmissarum Precum recitandarum tempus suppetat, statim Sacerdos Benedictionem ei impertiatur.

Deinde sequentes Preces quanta poterit majori devotione dicat, admoneat-

que domesticos et circumstantes, ut simul orent pro moriente.

ORDO

COMMENDATIONIS ANIMÆ.

Parochus ad decedentis animæ commendationem accedens, Clericum saltem unum, si potest, secum habeat, qui deferat vasculum Aquæ benedictæ, Superpelliceum, et Stulam violaceam, quibus ipse Sacerdos ante infirmi cubiculum indutus, locum ingrediens, dicat: Pax huic dómui, et ómnibus habitántibus in ea. Deinde aspergat ægrotum, lectum, et circumstantes Aqua benedicta, dicens: Aspérge me, Dómine, hyssópo, et mundábor, etc.

Posteà Salvatoris nostri Crucifixi Imaginem ægrototo osculandam præbeat, verbis efficacibus eum ad spem æternæ salutis erigens, ipsamque Imaginem coram eo ponat, ut illam aspiciens salutis suæ spem sumat.

Deinde accensa candela, genibus flexis

cum omnibus circumstantibus breves Litanias devotè recitet, in hunc modum :

KYRIE, eléison.	
Christe, eléison.	
Kyrie, eléison.	
Sancta María,	ora pro * eo (velea).
Omnes Sancti Angeli, et Archángeli,	
oráte pro * eo (vel ea).	
Sancte Abel,	ora.
Omnis chorus Justórum,	oráte.
Sancte Abraham,	ora.
Sancte Joánnes Baptísta,	ora.
Sancte Joseph,	ora.
Omnes Sancti Patriárchæ, et Pro-	
phétæ,	oráte.
Sancte Petre,	ora.
Sancte Paule,	ora.
Sancte Andréa,	ora.
Sancte Joánnes,	ora.
Omnes Sancti Apóstoli, et Evange-	
listæ,	oráte.
Omnes Sancti Discípuli Dómini,	oráte.
Omnes Sancti Innocéntes,	oráte.
Sancte Stéphane,	ora.
Sancte Lauréti,	ora.
Omnes Sancti Mártires,	oráte.
Sancte Silvéster,	ora.
Sancte Gregóri,	ora.

Sancte Augustine,	ora.
Omnes Sancti Pontífices, et Confessóres,	oráte.
Sancte Benedicte,	ora.
Sancte Francisce,	ora.
Omnes Sancti Mónachi, et Eremítæ,	oráte.
Sancta María Magdaléna,	ora.
Sancta Lúcia,	ora.
Omnes Sanctæ Vírgines, et Víduæ,	oráte.
Omnes Sancti, et Sanctæ Dei, intercédite pro * eo (<i>vel</i> ea).	
Propítius esto,	parce ei, Dómine.
Propítius esto, libera * eum (<i>vel</i> eam), Dómine.	
Propítius esto,	libera.
Ab ira tua,	libera.
A perículo mortis,	libera.
A mala morte,	libera.
A pœnis inférni,	libera.
Ab omni malo,	libera.
A potestáte diaboli,	libera.
Per Nativitátem tuam,	libera.
Per Crucem, et Passiónem tuam,	libera.
Per Mortem, et Sepultúram tuam,	libera.
Per gloriósam Resurrecciónem tuam,	libera.
Per admirábilem Ascensiónem tuam,	libera.
Per grátiam Spíritus Sancti Pará-	

cliti,	libera.
In die iudicii,	libera.
Peccatores,	te rogamus, audi nos.
Ut ei parcas,	te rogamus, audi nos.
Kyrie, eléison;	
Christe, eléison;	
Kyrie, eléison.	

*Deinde cum in agone sui exitus anima
anxiatur, dicantur sequentes Orationes.*

Oratio.

PROFICISCERE, ánima Christiána, de hoc mundo in Nómine Dei Patris Omnipotentis, qui te creávit: in Nómine Jesu Christi Fílii Dei vivi, qui pro te passus est: in Nómine Spíritus Sancti, qui in te effusus est: in nómine Angelórum et Archangelórum: in nómine Thronórum et Dominationum: in nómine Principátuum et Potestátum: in nómine Chérubim et Séraphim: in nómine Patriarchárum et Prophetárum: in nómine Sanctórum Apostolórum et Evangelistárum: in nómine Sanctórum Mártyrum et Confessórum: in nómine Sanctórum Monachórum et Eremitárum: in nómine Sanctárum Vírginum, et ómnium Sanctórum et Sanctárum Dei. Hódie sit in

pace locus tuus, et habitatio tua in sancta Sion. Per eundem Christum Dominum nostrum. R̄. Amen.

Oratio.

DEUS misericors, Deus clemens, Deus qui secundum multitudinem miserationum tuarum peccata poenitentium delles, et praeteritorum criminum culpas veniam remissionis evacuas, respice propitius super * hunc famulum tuum (*vel hanc famulam tuam*) N., et remissionem omnium peccatorum suorum tota cordis confessione poscentem deprecatus exaudi. Renova in * eo (*vel ea*), piissime Pater, quidquid terrena fragilitate corruptum, vel quidquid diabólica fraude violatum est: et unitati corporis Ecclesiae membrum redemptionis annecte. Misere, Domine, gemitum, misere lacrymarum ejus: et non habentem fiduciam, nisi in tua misericordia, ad tuae sacramentum reconciliationis admittite. Per Christum Dominum nostrum. R̄. Amen.

COMMENDO te omnipotenti Deo, * charissime Frater (*vel charissima Soror*), et ei, cujus es creatura, committo, ut cum

humanitátis débitum morte interveniēte persólveris, ad Auctórem tuum, qui te de limo terræ formáverat, revertáris. Egrediēti itaque ánimæ tuæ de córpore spléndidus Angelórum cœtus occúrrat : judex Apostolórum tibi senátus advéniat : candidatórum tibi Mártyrum triumphátor exercitus óbviat : liliáta rutilántium te Confessórum turma circúmdet : jubilántium te Vírginum chorus excípiat : et beátæ quiétis in sinu Patriarchárum te compléxus astríngat : mitis atque festívus Christi Jesu tibi aspéctus appáreat, qui te inter assisténtes sibi júgiter interésse decérnat. Ignóres omne quod horret in ténebris, quod stridet in flammis, quod crúciat in torméntis. Cedat tibi tetérrimus Sátanas cum satellitibus suis : in advéntu tuo te comitántibus Angelis contremíscat, atque in ætérnæ noctis chaos immáne diffúgiat. Exúrgat Deus, et dissipéntur inimíci ejus ; et fúgiant qui odérunt eum, à fácie ejus. Sicut déficit funus, deficiant : sicut fluit cera à fácie ignis, sic péreant peccatóres à fácie Dei ; et justí epuléntur, et exúltent in conspéctu Dei. Confundántur ígitur et erubéscant omnes tartáreæ legiones ; et minístri Sátanæ iter tuum impedire non áudeant. Liberet te

à cruciátu Christus , qui pro te crucifíxus est. Líberet te ab ætérna morte Christus, qui pro te mori dignátus est. Constitúat te Christus Fílius Dei vivi intra Paradísi sui **semper** amœna viréntia , et inter oves suas **te** verus ille Pastor agnóscat. Ille ab **ómnibus** peccátis tuis te absólvat, atque ad déxteram suam in Electórum suórum te sorte constitúat. Redemptórem tuum fácie ad fáciem vídeas ; et præsens **semper** assistens , manifestíssimam beátis óculis aspicias veritátem. * Constitútus (*vel* constitúta) ígitur inter ágmina Beatórum , contemplatiónis Divinæ dulcédine potiáris in sæcula sæculórum.

℞. Amen.

Oratio.

Suscipe, Dómine, * servum tuum (*vel* fámulam tuam) in locum sperándæ sibi salvatiónis à misericórdia tua.

℞. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam * servi tui (*vel* fámulæ tuæ) ex ómnibus perículis inférni, et de láqueis pœnárum, et ex ómnibus tribulatió nibus. ℞. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam * servi tui (*vel* fámulæ tuæ), sicut liberásti Henoch et Eliám de commúni morte mundi.

R̄. Amen.

Libera, Dómine, ánimam * servi tui
(*vel fámulæ tuæ*), sicut liberásti Noe
de dilúvio. **R̄. Amen.**

Libera, Dómine, ánimam * servi tui
(*vel fámulæ tuæ*), sicut liberásti Abra-
ham de Ur Chaldæórum. **R̄. Amen.**

Libera, Dómine, ánimam * servi tui
(*vel fámulæ tuæ*), sicut liberásti Job
de passiónibus suis. **R̄. Amen.**

Libera, Dómine, ánimam * servi tui
(*vel fámulæ tuæ*), sicut liberásti Isaac
de hóstia, et de manu patris sui Abrahæ.
R̄. Amen.

Libera, Dómine, ánimam * servi tui
(*vel fámulæ tuæ*), sicut liberásti Loth de
Sódomis, et de flamma ignis. **R̄. Amen.**

Libera, Dómine, ánimam * servi tui
(*vel fámulæ tuæ*), sicut liberásti Móysen
de manu Pharaónis Regis Ægyptiórum.
R̄. Amen.

Libera, Dómine, ánimam * servi tui
(*vel fámulæ tuæ*), sicut liberásti Daniélem
de lacu leónum. **R̄. Amen.**

Libera, Dómine, ánimam * servi tui
(*vel fámulæ tuæ*), sicut liberásti tres
púeros de camíno ignis ardéntis, et de
manu regis iníqui. **R̄. Amen.**

Libera, Dómine, ánimam * servi tui

(*vel fámulæ tuæ*), sicut liberásti Susán-
nam de falso crimine. *R.* Amen.

Libera, Dómine, ánimam * servi tui
(*vel fámulæ tuæ*), sicut liberásti David
de manu Regis Saul, et de manu Golíæ.
R. Amen.

Libera, Dómine, ánimam * servi tui
(*vel fámulæ tuæ*), sicut liberásti Petrum
et Paulum de carcéribus. *R.* Amen.

Etsicut beatíssimam Theclam Vírginem
et Mártirem tuam de tribus atrocíssimis
torméntis liberásti, sic liberáre dignéris
ánimam hujus * servi tui (*vel fámulæ
tuæ*), et tecum fácias in bonis congau-
dere coeléstibus. *R.* Amen.

Oratio.

COMMENDAMUS tibi, Dómine, ánimam *
fámuli tui (*vel fámulæ tuæ*) N., preca-
múrque te, Dómine Jesu Christe, Salvá-
tor mundi, ut propter quam ad terram
misericórditer descendísti, Patriarchá-
rum tuórum sínibus insinuáre non ré-
nuas, Agnósce, Dómine, creatúram tuam,
non à diis aliénis creatam, sed à te solo
Deo vivo et verò, quia non est álius Deus
præter te, et non est secúndum ópera tua.
Lætifica, Dómine, ánimam ejus in con-

spéctu tuo, et ne memíneris iniquitátum ejus antiquárum, et ebrietátum, quas suscitávit furor, sive fervor mali desidérii. Licet enim peccáverit, tamen Patrem, et Fílium, et Spíritum Sanctum non negávit, sed crédidit, et zelum Dei in se hábuit, et Deum, qui fecit ómnia, fidéliter adorávit.

Oratio.

DELÍCTA juventútis et ignorántias ejus, quæsumus, ne memíneris, Dómine; sed secúndum magnam misericórdiam tuam memor esto illíus in glória claritátis tuæ. Aperiántur ei Cœli, collæténtur illi Angeli. In Regnum tuum Dómine, * servum tuum (*vel fámulam tuam*) súscipe. Suscípiat * eum (*vel eam*) Sanctus Míchael Archángelus Dei, qui Milítie cœlestis méruiť principátum. Véniant illi óbviám Sancti Angeli Dei, et perdúcant * eum (*vel eam*) in Civitátem cœlestem Jerúsalem. Suscípiat * eum (*vel eam*) Beátus Petrus Apóstolus, cui à Deo claves Regni cœlestis tráditæ sunt. Adjuvet * eum (*vel eam*) Sanctus Paulus Apóstolus, qui dignus fuit esse vas electiónis. Intercédát pro * eo (*vel ea*) Sanctus Joánnes eléctus Dei

Apóstolus , cui reveláta sunt secréta cœléstia. Orent pro * eo (*vel ea*) omnes Sancti Apóstoli, quibus à Dómino data est potéstas ligándi atque solvéndi. Intercédant pro * eo (*vel ea*) omnes Sancti et Elécti Dei, qui pro Christi nómine tormenta in hoc sæculo sustinuérunt; ut vínculis carnis * exútus (*vel exúta*) pervenire mereátur ad glóriam Regni cœléstis , præstánte Dómino nostro Jesu Christo, qui cum Patre et Spíritu Sancto vivit et regnat in sæcula sæculórum. *R.* Amen.

Si verò diutius laborat anima, poterit legi super eum hoc Evangelium S. Joannis.

Joan. XVII. ̄. 1.

SUBLEVATIS óculis in cœlum Jesus dixit: Pater , venit hora, clarífica Fílium tuum, ut Fílius tuus claríficet te : sicut dedísti ei potestátem omnis carnis, ut omne, quod dedísti ei, det eis vitam ætérnam. Hæc est autem vita ætérna : Ut cognóscant te solum Deum verum, et quem misísti Jesum Christum. Ego te clarificávi super terram : opus consummávi, quod dedísti mihi ut fáciam : et nunc clarífica me tu, Pater, apud temetípsum, claritáte quam

hábui, priúsqvam mundus esset, apud te. Manifestávi Nomen tuum homínibus, quos dedísti mihi de mundo : tui erant, et mihi eos dedísti : et sermónem tuum servavérunt. Nunc cognovérunt quia omnia, quæ dedísti mihi, abs te sunt : quia verba, quæ dedísti mihi, dedi eis : et ipsi accepérunt, et cognovérunt verè quia à te exívi, et credidérunt quia tu me misísti. Ego pro eis rogo : non pro mundo rogo, sed pro his quos dedísti mihi, quia tui sunt : et mea ómnia tua sunt, et tua mea sunt : et clarificátus sum in eis : et jam non sum in mundo, et hi in mundo sunt, et ego ad te vénio. Pater sancte, serva eos in nómine tuo, quos dedísti mihi : ut sint unum, sicut et nos. Cùm essem cum eis, ego servábam eos in nómine tuo. Quos dedísti mihi, custodívi : et nemo ex eis périit, nisi filius perditiónis, ut Scriptúra impleátur. Nunc autem ad te vénio : et hæc loquor in mundo, ut hábeant gáudium meum implétum in semetípsis. Ego dedi eis sermónem tuum, et mundus eos ódio hábuit, quia non sunt de mundo, sicut et ego non sum de mundo. Non rogo ut tollas eos de mundo, sed ut serves eos à malo. De mundo non sunt, sicut et ego non sum

de mundo. Sanctífica eos in veritate. Sermo tuus veritas est. Sicut tu me misisti in mundum, et ego misi eos in mundum. Et pro eis ego sanctifico meipsum : ut sint et ipsi sanctificati in veritate. Non pro eis autem rogo tantum, sed et pro eis qui credituri sunt per verbum eorum in me : ut omnes unum sint : sicut tu Pater, in me, et ego in te, ut et ipsi in nobis unum sint : ut credat mundus quia tu me misisti. Et ego claritatem, quam dedisti mihi, dedi eis : ut sint unum, sicut et nos unum sumus. Ego in eis, et tu in me : ut sint consummati in unum : et cognoscat mundus quia tu me misisti, et dilexisti eos, sicut et me dilexisti. Pater, quos dedisti mihi, volo ut ubi sum ego, et illi sint mecum : ut videant claritatem meam, quam dedisti mihi : quia dilexisti me ante constitutionem mundi. Pater juste, mundus te non cognovit : ego autem te cognovi : et hi cognoverunt, quia tu me misisti. Et notum feci eis Nomen tuum, et notum faciam : ut dilectio, qua dilexisti me, in ipsis sit, et ego in ipsis.

**Pássio Dómini nostri Jesu Christi
secúndum Joánnem.**

Cap. XVIII. ̄. 1.

IN illo tēpore : Egrēssus est Jesus cum discíplis suis trans torrēntem Cedron, ubi erat hortus, in quem introívit ipse, et discípli ejus. Sciēbat autem et Judas, qui tradēbat eum, locum, quia frequēter Jesus convēnerat illuc cum discíplis suis. Judas ergo cū accepisset cohórtem, et à Pontíficibus et Pharisæis ministros, venit illuc cum latēnis, et fācibus, et armis. Jesus itaque sciens ómnia quæ ventúra erant super eum, procēssit, et dixit eis : Quem quæritis ? Respondērunt ei : Jesum Nazarēnum, Dicit eis Jesus : Ego sum. Stabat autem et Judas, qui tradēbat eum, cum ipsis. Ut ergo dixit eis, Ego sum, abiērunt retrórsūm, et cecidērunt in terram. Iterū ergo interrogávit eos : Quem quæritis ? Illi autem dixerunt : Jesum Nazarēnum. Respóndit Jesus : Dixi vobis quia ego sum : si ergo me quæritis, sínite hos abíre. Ut implerēt sermo, quem dixit : Quia quos dedísti mihi, non pérdidi ex eis quemquam. Simon ergo Petrus habens gládium edúxit eum, et

percussit Pontificis servum, et abscidit auriculam ejus dexteram. Erat autem nomen servo Malchus. Dixit ergo Jesus Petro : Mitte gladium tuum in vaginam. Cálicem, quem dedit mihi Pater, non bibam illum? Cohors ergo, et tribunus, et ministri Judæorum comprehendérunt Jesum, et ligavérunt eum : et adduxérunt eum ad Annam primùm; erat enim socer Cáiphæ, qui erat Póntifex anni illius. Erat autem Cáiphás, qui consílium déderat Judæis, Quia expedit unum hóminem mori pro pópulo. Sequebátur autem Jesum Simon Petrus, et álius discipulus. Discipulus autem ille erat notus Pontífici, et introívit cum Jesu in átrium Pontíficis. Petrus autem stabat ad óstium foris. Exívit ergo discipulus álius, qui erat notus Pontífici, et dixit ostiáriæ; et introduxit Petrum. Dicit ergo Petro ancílla ostiária : Numquid et tu ex discipulis es hóminis istius? Dicit ille : Non sum. Stabant autem servi et ministri ad prunas, quia frigus erat, et calefaciébant se : erat autem cum eis et Petrus stans, et calefaciens se. Póntifex ergo interrogávit Jesum de discipulis suis, et de doctrína ejus. Respóndit ei Jesus : Ego pállam locútus sum mundo : ego semper

dócui in synagóga, et in templo, quò omnes Judæi convéniunt, et in occulto locútus sum nihíl. Quid me intérogas? Intéroga eos qui audiérunt quid locútus sim ipsis : ecce hi sciunt quæ díxerim ego. Hæc autem cùm dixisset, unus assistens ministrórum dedit álapam Jesu, dicens : Sic respóndes Pontífici? Respóndit ei Jesus : Si malè locútus sum, testimónium pérhibe de malo : si autem benè, quid me cædis? Et misit eum Annas ligátum ad Cáipham Pontíficem. Erat autem Simon Petrus stans, et calefáciens se. Dixérunt ergo ei : Numquid et tu ex discíplis ejus es? Negávit ille, et dixit : Non sum. Dicit ei unus ex servis Pontíficis, cognátus ejus cujus abscídit Petrus aurículam : Nonne ego te vidi in horto cum illo? Iterùm ergo negávit Petrus : et statim gallus cantávit. Addúcunt ergo Jesum à Cáipha in prætórium. Erat autem mane : et ipsi non introiérunt in prætórium, ut non contaminaréntur, sed ut manducárent Pascha. Exívit ergo Pilátus ad eos foràs, et dixit : Quam accusatiónem affértis advérsùs hóminem hunc? Respónderunt, et dixérunt ei : Si non esset hic malefáctor, non tibi tradidissémus eum. Dixit ergo eis Pilátus : Ac-

cípíte eum vos , et secúndùm legem vestram: judicáte eum. Dixérunt ergo ei Judæi: Nobis non licet interfícere quemquam. Ut sermo Jesu implerétur , quem dixit , significans qua morte esset moritúrus. Introívit ergo íterùm in prætoríum Pilátus , et vocávit Jesum , et dixit ei : Tu es Rex Judæórum? Respóndit Jesus : A temetípso hoc dicis , an álii dixérunt tibi de me? Respóndit Pilátus : Numquid ego Judæus sum? Gens tua , et Pontífices tradidérunt te mihi : quid fecísti? Respóndit Jesus : Regnum meum non est de hoc mundo : si ex hoc mundo esset regnum meum , minístri mei útique decertárent , ut non tráderer Judæis : nunc autem regnum meum non est hinc. Dixit itaque ei Pilátus : Ergo Rex es tu? Respóndit Jesus : Tu dicis quia Rex sum ego. Ego in hoc natus sum , et ad hoc veni in mundum , ut testimónium perhibeam veritáti : omnis qui est ex veritáte , audit vocem meam. Dicit ei Pilátus : Quid est veritas? Et cùm hoc dixisset , íterùm exívit ad Judæos , et dicit eis : Ego nullam invénio in eo causam. Est autem consuetúdo vobis ut unum dimíttam vobis in Pascha : vultis ergo dimíttam vobis Regem Judæórum? Clama-

vérunt ergo rursùm omnes, dicétes : Non hunc, sed Barábbam. Erat autem Barábbas latro. Tunc ergo apprehéndit Pilátus Jesum, et flagellávit. Et mílites plectétes corónam de spinis, imposué- runt cápiti ejus, et veste purpúrea circumdedérunt eum. Et veniébant ad eum, et dicébant: Ave, Rex Judæórum; et dabant ei álapas. Exívit ergo íterùm Pilátus foràs, et dicit eis : Ecce addúco vobis eum foràs, ut cognoscátis quia nullam invénio in eo causam. (Exívit ergo Jesus portans corónam spíneam, et purpúreum vestiméntum.) Et dicit eis : Ecce homo. Cùm ergo vidíssent eum Pontífices, et minístri, clamábant dicétes : Crucífige, crucífige eum. Dicit eis Pilátus : Accípíte eum vos, et crucifígíte; ego enim non invénio in eo causam. Respon- dérunt ei Judæi : Nos legem habémus, et secúndùm legem debet mori, quia Fí- lium Dei se fecit. Cùm ergo audíssent Pi- látus hunc sermónem, magis tímuit. Et ingrèssus est prætórium íterùm, et dixit ad Jesum : Unde es tu? Jesus autem re- spónsum non dedit ei. Dicit ergo ei Pi- látus : Mihí non lóqueris? nescis quia potestátem hábeo crucifígere te, et pote- státem hábeo dimíttre te? Respóndit Je-

sus : Non haberes potestatem adversum me ullam, nisi tibi datum esset desuper. Propterea qui me tradidit tibi, majus peccatum habet. Et exinde querebat Pilatus dimittere eum. Judæi autem clamabant dicentes : Si hunc dimittis, non es amicus Cæsaris : omnis enim qui se regem facit, contradicit Cæsari. Pilatus autem cum audisset hos sermones, adduxit foras Jesum ; et sedit pro tribunali in loco, qui dicitur Lithóstrotos, Hebræice autem Gábbatha. Erat autem Pascève Paschæ, hora quasi sexta ; et dicit Judæis : Ecce Rex vester. Illi autem clamabant : Tolle, tolle, crucifige eum. Dicit eis Pilatus : Regem vestrum crucifigam ? Respondérunt Pontifices : Non habemus regem, nisi Cæsarem. Tunc ergo tradidit eis illum ut crucifigeretur. Suscepérunt autem Jesum, et eduxérunt. Et bájulans sibi crucem, exívit in eum, qui dicitur Calváriae, locum, Hebráicè autem Gólgotha : ubi crucifixérunt eum et cum eo alios duos, hinc et hinc, médium autem Jesum. Scripsit autem et titulum Pilatus, et pósuit super crucem. Erat autem scriptum, Jesus Nasarénus, Rex Judæorum. Hunc ergo titulum multi Judæam legérunt, quia prope civitatem

tem erat locus, ubi crucifixus est Jesus: et erat scriptum hebræicè, græcè, et latinè. Dicébant ergo Piláto Pontífices Judæórum: Noli scribere, Rex Judæórum; sed quia ipse dixit, Rex sum Judæórum. Respóndit Pilátus: Quod scripsi, scripsi. Míletes ergo cùm crucifixíssent eum, accepérunt vestiménta ejus (et fecérunt quatuor partes: unicuique míliti partem), et túnica. Erat autem túnica inconsútilis, désuper contéxta per totum. Dixérunt ergo ad ínvicem: Non sciendámus eam, sed sortiámur de illa cujus sit. Ut Scriptúra implerétur, dicens: Partíti sunt vestiménta mea sibi; et in vestem meam misérunt sortem. Et mílites quidem hæc fecérunt. Stabant autem juxta crucem Jesu Mater ejus, et soror Matris ejus María Cléophœ, et María Magdaléne. Cùm vidísset ergo Jesus Matrem, et discípulum stantem, quem diligébat, dicit Matri suæ: Múlier, ecce filius tuus., Deínde dicit discípulo: Ecce mater tua. Et ex illa hora accépit eam discípulus in sua. Póstea sciens Jesus, quia ómnia consummátâ sunt, ut consummarétur Scriptúra, dixit: Sítio. Vas ergo erat pósitum acéto plenum. Illi autem spóngiam plenam acéto, hyssópø circumpo-

nentes, obtulerunt ori ejus. Cùm ergo accepisset Jesus acétum, dixit: Consummátum est. Et inclináto cápite, trádedit spíritum. Judæi ergo (quóniam Parasceve erat) ut non remanérunt in cruce córpora Sábbato (erat enim magnus dies ille Sábbati), rogavérunt Pilátum, ut frangeréntur eórum crura, et tolleréntur. Venérunt ergo milites: et primi quidem fregérunt crura, et alterius, qui crucifixus est cum eo. Ad Jesum autem cùm veníssent, ut vidérunt eum jam mórtuum, non fregérunt ejus crura; sed unus militum láncea latus ejus apéruit, et contínuò exívit sanguis, et aqua. Et qui vidit, testimónium perhibuit: et verum est testimónium ejus. Et ille scit quia vera dicit, ut et vos credátis. Facta sunt enim hæc ut Scriptúra implerétur: Os non comminuétis ex eo. Et iterùm alia Scriptúra dicit: Vidébunt in quem transfixérunt. Post hæc autem rogávit Pilátum Joseph ab Arimathéa (eò quòd esset discípulus Jesu, occúltus autem propter metum Judæórum), ut tólleret corpus Jesu. Et permisit Pilátus. Venit ergo, et tulit corpus Jesu. Venit autem et Nicodémus; qui vénerat ad Jesum nocte primùm, ferens mixtúram myrrhæ

et áloes , quasi libras centum. Accepérunt ergo corpus Jesu , et ligavérunt illud línteis cum aromátibus , sicut mos est Judæis sepelíre. Erat autem in loco , ubi crucifixus est , hortus , et in horto monuméntum novum , in quo nondum quisquam pósitus erat. Ibi ergo propter Parascéven Judæórum , quia juxta erat monuméntum , posuérunt Jesum.

Oratio ad Dominum Jesum Christum de singulis articulis Passionis ejus, dicenda a moriente, vel ab alio pro eo.

ŷ. Adorámus te , Christe , et benedícimus tibi ;

Ŕ. Quia per sanctam Crucem tuam redemísti mundum.

DEUS , qui pro redemptione mundi voluísti nasci , circumcídí , à Judæis reprobari , à Juda tradítore ósculo tradi , vinctulis alligári , sicut agnus innocens ad victimam duci , atque conspéctibus Annæ , Cáiphæ , Piláti , et Heródis indecén-ter offérri , à falsis téstibus accusári , flagéllis et oppróbriis vexári , sputis cónspui , spinis coronári , cólaphis cædi , arúndine pércuti , fácie velári , véstibus éxui , cruci clavis affigi , in cruce levári , inter latrónes deputári , felle et acéto

potári, et lancea vulnerári : Tu, Dómine, per has sanctíssimas pœnas tuas, quas ego* indignus (vel indigna) récolo, et per sanctam Crucem et mortem tuam, libera me (vel si alius dicit pro eo, libera * fámulum tuum vel fámulam tuam N.) à pœnis inférni; et perdúcere dignéris, quò perduxísti latrónem tecum crucifixum. Qui cum Patre et Spírítu Sancto vivis et regnas in sæcula sæculórum. Amen.

Dicit præterea possunt sequentes Psalmi.

PSALMUS 117.

CONFITÉMINI Dómino quóniam bonus,*
quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicat nunc Israel quóniam bonus,*
quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicat nunc Domus Aaron; * quóniam
in sæculum misericórdia ejus.

Dicant nunc qui timent Dóminum,*
quóniam in sæculum misericórdia ejus.

De tribulatióne invocávi Dóminum; *
et exaudivit me in latitúdine Dóminus.

Dóminus mihi adjutor : * non timébo
quid fáciat mihi homo.

Dóminus mihi adjutor; * et ego despí-
ciam inimícos meos.

Bonum est confidere in Dómino, *
quàm confidere in hómine.

Bonum est sperare in Dómino, *
quàm sperare in princípibus.

Omnes gentes circuiérunt me; * et in
nómine Dómini, quia ultus sum in eos.

Circumdántes circumdedérunt me; *
et in nómine Dómini, quia ultus sum in
eos.

Circumdedérunt me sicut apes, et exar-
sérunt sicut ignis in spinis; * et in nó-
mine Dómini, quia ultus sum in eos.

Impúlsus eversus sum ut cáderem; *
et Dóminus suscepit me.

Fortitúdo mea, et laus mea Dóminus; *
et factus est mihi in salutem.

Vox exultatiónis et salutis, * in taber-
náculis justórum.

Déxtera Dómini fecit virtútem; dex-
tera Dómini exaltávit me; * déxtera Dó-
mini fecit virtútem.

Non móriar, sed vivam, * et narrábo
ópera Dómini.

Castigans castigávit me Dóminus; * et
morti non trádedit me.

Aperíte mihi portas justítiæ, ingrèssus
in eas confitébor Dómino: * hæc porta
Dómini, justí intrábunt in eam.

•

Confitébor tibi , quóniam exaudisti me , * et factus es mihi in salútem.

Lápidem , quem reprobavérunt ædificántes , * hic factus est in caput ánguli.

A Dómino factum est istud , * et est mirábile in óculis nostris.

Hæc est dies , quam fecit Dóminus : * exultémus , et lætémur in ea.

O Dómine , salvum me fac ; ô Dómine , bene prosperáre : * benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Benedíximus vobis de domo Dómini : * Deus Dóminus , et illúxit nobis.

Constitúite diem solénnem in condén-
sis * usque ad cornu altáris.

Deus meus es tu , et confitébor tibi : *
Deus meus es tu , et exaltábo te.

Confitébor tibi quóniam exaudisti me , *
et factus es mihi in salútem.

Confitémini Dómino quóniam bonus : *
quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Glória Patri... Sicut erat...

PSALMUS . I 18.

BEATI iminaculáti in via , * qui ámbu-
lant in lege Dómini.

. Beáti qui scrutántur testimónia ejus , *
in toto corde exquírunnt eum.

• Non enim qui operántur iniquitátem *
in viis ejus ambulavérunt.

Tu mandásti * mandáta tua custodiri
nimis.

Utinam dirigántur viæ meæ * ad cu-
stodiéndas justificatiónes tuas!

Tunc non confúndar, * cùm perspéxero
in ómnibus mandátis tuis.

Confitébor tibi in directi óne cordis, *
in eo quòd didici judícia justítiæ tuæ.

Justificatiónes tuas custódiám : * non
me derelínquas usquequáque.

In quo córrigit adolescentíor vlam
suam? * in custodiéndo sermónes tuos.

In toto corde meo exquisívi te : * ne
repéllas me à mandátis tuis.

In corde meo abscondi elóquia tua, *
ut non peccem tibi.

Benedictus es, Dómine ; * doce me ju-
stificatiónes tuas.

In lábiis meis * pronuntiávi ómnia ju-
dícia oris tui.

In via testimoniórum tuórum delectátus
sum, * sicut in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exercébor, * et consi-
derábo vias tuas.

In justificatiónebus tuis meditábor : *
non oblivíscar sermónes tuos.

Glória Patri... Sicut erat...*

Retrahe servo tuo, vivifica me; * et custodiam sermones tuos.

Revela oculos meos; * et considerabo mirabilia de lege tua.

Incola ego sum in terra : * non abscondas à me mandata tua.

Concupivit anima mea desiderare justificationes tuas * in omni tempore.

Increpasti superbos : * maledicti qui declinant à mandatis tuis.

Aufer à me opprobrium, et contemptum, * quia testimonia tua exquisivi.

Etenim sederunt principes, et adversum me loquebantur; * servus autem tuus exercebatur in justificationibus tuis.

Nam et testimonia tua meditatio mea est, * et consilium meum justificationes tuæ.

Adhæsit pavimento anima mea : * vivifica me secundum verbum tuum.

Vias meas enuntiavi, et exaudisti me : * doce me justificationes tuas.

Viam justificationum tuarum instrue me; * et exercabor in mirabilibus tuis.

Dormitavit anima mea præ tædio : * confirma me in verbis tuis.

Viam iniquitatis amove à me; * et de lege tua miserere mei.

Viam veritátis elégi : * júdícia tua non sum oblítus.

Adhæsi testimóniis tuis , Dómine : * noli me confúndere.

Viam mandatórum tuórum cucúrri , * cùm dilatásti cor meum.

Glória Patri... Sicut erat...

Tres piæ et utiles morientibus Orationes cum tribus Pater noster et tribus Ave María , in agone mortis recitandæ.

Primò dicitur, Kyrie, eléison ; Christe, eléison ; Kyrie, eléison. Pater noster. Ave María.

Oratio.

DÓMINE Jesu Christe, per tuam sanctíssimam agoniam , et oratióem quâ orásti pro nobis in monte Olivéti , quando factus est sudor tuus sicut guttæ sánguinis decurréntis in terram , óbsecro te , ut multitúdinem sudóris tui sanguínei, quem præ timóris angústia copiosíssimè pro nobis effudisti , offérre et osténdere dignéris Deo Patri Omnipoténti contra multitúdinem ómnium peccatórum hujus * fámulí tui N., et líbera eum (*vel fámulæ tuæ N., et líbera eam*) in hac hora mortis suæ ab ómnibus pœnis et angústíis , quas pro peccátis suis se timet meruisse. Qui cum

Patre et Spírítu Sancto vivis et regnas
Deus in sæcula sæculórum. R̄. Amen.

Secundò dicitur Kyrie, eléison ; Chris-
te, eléison ; Kyrie, eléison. Pater noster.
Ave María.

Oratio.

DÓMINE Jesu Christe, qui pro nobis
mori dignátus es in Cruce, óbsecro te, ut
omnes amaritúdines passiónum et pœná-
rum tuárum, quas pro nobis míseris pec-
catóribus sustinuísti in Cruce, máximè
in illa hora, quando sanctíssima Anima
tua égressa est de sanctíssimo Córpo-
re tuo, offerre et osténdere dignéris Deo
Patri Omnipoténti pro ánima hujus * fá-
muli tui N., et líbera eum (*vel* fámulæ tuæ
N., et líbera eam) in hac hora mortis ab
òmnibus pœnis et passiónibus, quas pro
peccátiis suis se timet meruísse. Qui cum
Patre et Spírítu Sancto vivis et regnas
Deus in sæcula sæculórum. R̄. Amen.

Tertiò dicitur, Kyrie, eléison ; Christe,
eléison ; Kyrie, eléison. Pater noster.
Ave María.

Oratio.

DÓMINE JĒsu Christe, qui per os Pro-

phætæ dixisti : In charitatē perpétua dilexisti te, ideo attráxi te, miserans : óbsecro te, ut eámdem charitatē tuam, quæ te de **Cœlis in terram** ad tolerándas ómnium passiónum tuárum amaritúdines attráxit, offerre et osténdere dignéris Deo Patri Omnipoténti pro ánima hujus * fámuli tui N., et líbera eum (*vel fámulæ tuæ N.*, et líbera eam) ab ómnibus passiónibus et pœnis, quas pro peccátis suis timet se meruisse, et salva ánimam ejus in hac hora éxitus sui. Aperi ei jánuam vitæ, et fac * eum (*vel eam*) gaudére cum Sanctis tuis in glória ætérna. Et tu, piíssime Dómine Jesu Christe, qui redemísti nos pretiosíssimo Sáanguine tuo, miserére ánimæ hujus * fámuli tui (*vel fámulæ tuæ*), et eam introducere dignéris ad semper viréntia et amœna loca Paradísi, ut vivat tibi amóre indivisíbili, qui à te, et ab Eléctis tuis numquam separári potest. Qui cum Patre et Spíritu Sancto vivis et regnas Deus in sæcula sæculórum.

R. Amen.

IN EXPIRATIONE.

Cum verò tempus expirandi institerit, tunc maximè ab omnibus circumstantibus, flexis genibus, vehementer orationi instandum est. Ipse verò moriens, si potest, dicat, vel si non potest, assistens sive Sacerdos pro eo clara voce pronuntiet: JESU, JESU, JESU: quod, et ea quæ sequuntur, ad illius aures, si videbitur, etiam sæpius repetat: In manus tuas, Dómine, comméndo spíritum meum. Dómine Jesu Christe, súscipe spíritum meum. Sancta María, ora pro me. María, mater grátia, mater misericórdia, tu me ab hoste prótege, et hora mortis súscipe.

*Tunc ubi viget pia consuetudo, pulse-
tur Campana Parochialis Ecclesiæ ali-
quibus ictibus, ad significandum Fidelibus
in urbe, vel loco, aut extra in suburbanis
existentibus instantem mortem expiran-
tis ægroti, ut pro eo Deum rogare pos-
sint.*

Egressa anima de corpore, statim dicatur hoc R̄. Subveníte, Sancti Dei; oc-

cúrrite, **Angeli Dómini**, suscipiéntes ánimam ejus, offeréntes eam in conspéctu Altíssimi.

ŷ. Suscípiat te Christus qui vocávit te, et in sinum Abrahæ Angeli dedúcant te.

℞. Suscipiéntes ánimam ejus, offeréntes eam in conspéctu Altíssimi.

ŷ. Réquiem ætérnam dona ei, Dómine; et lux perpétua lúceat ei. Offeréntes eam in conspéctu Altíssimi.

Kyrie, eléison; Christe, eléison; Kyrie, eléison. Pater noster.

ŷ. Et ne nos indúcas in tentatióem;

℞. Sed líbera nos à malo.

ŷ. Réquiem ætérnam dona ei, Dómine;

℞. Et lux perpétua lúceat ei.

ŷ. A porta inferi

℞. Erue, Dómine, ánimam ejus.

ŷ. Requiéscat in pace.

℞. Amen.

ŷ. Dómine, exáudi Oratióem meam;

℞. Et clamor meus ad te véniat.

ŷ. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

ORÉMUS.

TIBI, Dómine, commendámus ánimam * fámuli tui N., ut defúnctus (vel

fámulæ tuæ N., ut defúncta) sæculo tibi vivat, et quæ per fragilitátem humanæ conversatiónis peccáta commisit, tu vénia misericordíssimæ pietátis abstérge. Per Christum Dóminum nostrum.

R). Amen.

Interim detur Campaná signum transitus defuncti pro loci consuetudine, ut audientes pro ejus anima Deum precentur. Deinde corpus de more honestè compositum loco decenti cum lumine collocetur, ac parva Crux super pectus inter manus defuncti ponatur; aut ubi Crux desit, manus in modum Crucis componantur: interdumque aspergatur Aqua benedicta: et interim donec efferatur, qui adsunt, sive Sacerdotes, sive alii, orabunt pro defuncto.

DE EXEQUIIS.

SACRAS Cæremonias ac ritus, quibus ex antiquissima traditione, et Summorum Pontificum institutis Sancta Mater Ecclesia Catholica in filiorum suorum Exequiis uti solet, tanquam vera Religionis mysteria, Christianæque pietatis signa, et Fidelium mortuorum saluberrima suffragia, Parochi summo studio servare debent, atque usu retinere.

His itaque præstandis qua par est modestia ac devotione ita se habebunt, ut ad defunctorum salutem, simulque ad vivorum pietatem, quemadmodum verè sunt, non ad quæstum, ejusmodi ritus sancti instituti esse videantur.

Nullum corpus sepeliatur, præsertim si mors repentina fuerit, nisi post debitum temporis intervallum, ut nullus omninò de morte relinquatur dubitandi locus.

Quod antiquissimi est instituti, illud, quantum fieri poterit, retineatur, ut Missa præsentem corpore defuncti pro eo celebretur, antequam sepulturæ tradatur.

Si quis die festo sit sepeliendus, Missa propria pro defunctis præsentem corpore celebrari poterit, dum tamen Conventualis Missa et Officia divina non impediuntur, magnaque diei celebritas non obstet.

Caveant omnino Parochi, aliique Sacerdotes,

ne Sepulturæ, vel Exequiarum, seu Anniversarii mortuorum Officii causâ quidquam paciscantur, aut tanquam pretium exigant: sed iis eleemosynis contenti sint, quæ aut probata consuetudine dari solent, aut Ordinarius constituerit. Neque permittant, ut pallia aut alia Altaris ornamenta ad ornatum Feretri vel Tumbæ adhibeantur.

Cùm autem antiquissimi ritus Ecclesiastici sit cereos accensos in Exequiis et funeribus deferre, caveant item ne ejusmodi ritus omittatur, ac ne quid avarè aut indignè in eo committatur.

Pauperes verò, quibus mortuis nihil aut ita parum superest, ut propriis impensis humari non possint, gratis omnino sepeliantur; ac debita lumina suis impensis, si opus fuerit, adhibeant. Sacerdotes, ad quos defuncti cura pertinet, vel aliqua pia Confraternitas, si fuerit, juxta loci consuetudinem.

Ubi viget antiqua consuetudo sepeliendi mortuos in Cœmeteriis, retineatur, et ubi fieri potest, restituatur; at verò cui locus sepulturæ dabitur in Ecclesia, humi tantùm detur. Cadavera autem prope altaria non sepeliantur.

Sepulchra Sacerdotum, et Clericorum cujuscumque Ordinis, ubi fieri potest, à Sepulchris laicorum separata sint, ac decentiori loco sita; atque ita, ubi commodum fuerit, ut alia pro Sacerdotibus, alia pro inferioris Ordinis Ecclesiæ Ministris parata sint.

Sacerdos, aut cujusvis Ordinis Clericus defunctus, vestibus suis quotidianis communibus usque ad talarem vestem inclusivè, tum desuper sacro vestitu Sacerdotali vel Clericali, quem Ordinis sui ratio deposcit, indui debet. Sacerdos quidem super talarè vestem Amictu, Alba, Cin-

gulo, Manipulo, Stola, et Casula seu Planeta violacea sit indutus.

Diaconus verò induatur Amictu, Alba, Cingulo, Manipulo, Stola super humerum sinistrum, quæ sub axilla dextera annectatur, et Dalmatica violacea.

Subdiaconus autem Amictu, Alba, Cingulo, Manipulo, et Tunicella.

Alii præterea inferiorum Ordinum Clerici Superpelliceo supra vestem talarem ornari debent; singuli prædicti cum tonsura, ac birretis suis.

Nullum porrò cadaver perpetuæ sepulturæ traditum ex ulla cujusvis Ordinis Ecclesia asportari liceat, nisi de licentia Ordinarii.

Laici cadaver, quolibet generis aut dignitatis titulo præditus ille fuerit, Clerici ne deferant, sed laici.

Corpora defunctorum in Ecclesia ponenda sunt pedibus versùs Altare majus; vel si conduntur in Oratoriis, aut Capellis, ponantur cum pedibus versis ad illarum Altaria: quod etiam pro situ et loco fiat in sepulcro. Presbyteri verò habeant caput versùs Altare.

Cæterum nemo Christianus in communione Fidelium defunctus, extra Ecclesiam, aut Cæmeterium ritè benedictum sepeliri debet; sed si necessitas cogat ex aliquo eventu aliquando ad tempus aliter fieri, curetur, ut quatenus fieri poterit, corpus in locum sacrum quamprimum transferatur, et interim semper Crux capiti illius apponi debet, ad significandum illum in Christo quievisse.

**QUIBUS NON LICET DARE ECCLESIASTICAM
SEPULTURAM.**

IGNORARE non debet Parochus qui ab Ecclesiastica Sepultura ipso jure sunt excludendi, ne quemquam ad illam contra Sacrorum Canonum Decreta unquam admittat.

Negatur igitur Ecclesiastica Sepultura Paganis, Judæis, et omnibus infidelibus; hæreticis, et eorum fautoribus: apostatis à Christiana Fide; schismaticis, et publicis excommunicatis majori excommunicatione: interdictis nominatim, et iis qui sunt in loco interdicto, eo durante:

Seipsos occidentibus ob desperationem, vel iracundiam (non tamen si ex insania id accadat), nisi ante mortem dederint signa pœnitentiæ:

Morientibus in duello, etiamsi ante obitum dederint pœnitentiæ signa:

Manifestis et publicis peccatoribus, qui sine pœnitentia perierunt:

Iis, de quibus publicè constat, quòd semel in anno non susceperunt Sacramenta Confessionis et Communionis in Pascha, et absque ullo signo contritionis obierunt:

Infantibus mortuis absque Baptismo.

Ubi verò in prædictis casibus dubium occurrerit, Ordinarius consulatur.

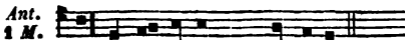
EXEQUIARUM ORDO.

CONSTITUTO tempore quo corpus ad Ecclesiam deferendum est, convocetur Clerus, et alii qui funeri interesse debent, et in Parochialem, vel in aliam Ecclesiam, juxta loci consuetudinem,

ordine convenient, ac datis certis Campanæ signis, eo modo et ritu, quo in eo loco fieri solet, Parochus indutus Superpelliceo et Stola nigra, vel etiam Pluviali ejusdem coloris, Clerico præferente Crucem, et alio Aquam benedictam, ad domum defuncti unà cum aliis procedit. Distribuantur cerei, et accenduntur intortitia. Mox ordinatur Processio, præcedentibus Laicorum Confraternitatibus, si adsint: tum sequitur Clerus Regularis et Sæcularis per ordinem; binique procedunt, prælata Cruce, devotè Psalmos, ut infra, decantantes, Parocho præcedente feretrum cum luminibus. Inde sequuntur alii funus comitantes, et pro defuncto Deum ritè deprecantes sub silentio.

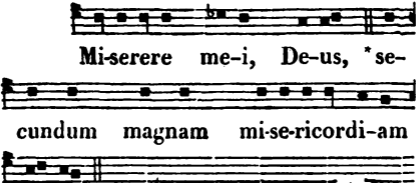
Parochus verò, antequam cadaver efferatur, illud aspergit Aqua benedicta; mox dicit Antiphonam Si iniquitates, cum Psalmo De profundis clamavi, etc., in fine, Réquiem ætérnam dona ei, Dómine, et lux perpétua luceat ei: repetit Antiphonam totam, Si iniquitates, etc.

Deinde cadaver effertur, Parochusque de domo procedens statim gravi voce intonat:

EXULTABUNT Domino,

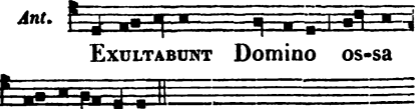
Et Cantores inchoant Psalmum:

Mi-serere me-i, De-us, * se-
 cundum magnam mi-se-ricordi-am
 tu-am, etc., fol. 119.

Clero alternatim prosequente; ac si longitudo itineris postulaverit, dicantur Psalmi Graduales, Ad Dóminum cùm tribulárer clamávi, vel alii Psalmi ex Officio Mortuorum; et in fine cujusque Psalmi dicitur, Réquiem ætérnam dona ei, Dómine, etc. : qui Psalmi devotè, distinctè, gravique voce recitari debent usque ad Ecclesiam.

Ad ingressum Ecclesiæ repetitur :

Ant.

EXULTABUNT Domino os-sa
 hu-mi-li - ata.

Deinde Ecclesiam ingressi cantant Responsorium, Cantore incipiente, et Clero alternatim respondente, videlicet:

4 M.
Duo
Cant.

SUBVENI - TE sancti
De - i, occur - ri-te An-
ge-li Do-mini, * Sus-
cipi-entes animam e - jus, † Of-
ferentes e - am in conspe-
ctu Al - tis-simi.

Cantores.

ŷ. Suscipi-at te, Chri-
stus, qui vo-ca - vit te : et in
sinum Abrahæ Ange-li dedu -
cant te. * Suscipi-entes. ŷ. Requi-

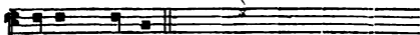
em æternam dona e-
 i Do-mine: et lux perpe-tu-
 a lu - ce-at e - i. † Offe-
 rentes.

Deposito feretro in medio Ecclesiæ, ita ut defuncti pedes, si fuerit laicus, sint versùs Altare majus, si verò fuerit Sacerdos, ut dictum est, caput sit versùs ipsum Altare; et cercis accensis circa corpus, statim, nisi quid impediât, ut infra monebitur, dicatur Officium Mortuorum cum tribus Nocturnis, et Laudibus, ut infra ponitur; et duo ex Clero incipiant absolutè Invitatorium: Regem, cui ómnia vivunt, Veníte, adorémus, et repetitur à Choro: Regem, cui ómnia vivunt, Veníte, adorémus.

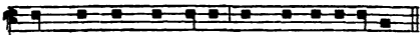
Psalmus Veníte, exultémus, etc. Et duplicantur Antiphonæ.

Ad finem Officii, post Antiphonam

Cantici Benedictus, etc., Ego sum resurrectio, etc., dicitur:

Pater noster, *secretò.*

Ÿ. Et ne nos inducas in tenta-ti-onem;

Ŕ. Sed líbera nos à malo.

Ÿ. A porta ínferi

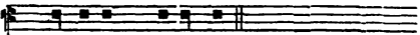
Ŕ. Erue, Dómine, ánimam ejus.

Ÿ. Requiescat in pace.

Ŕ. Amen.

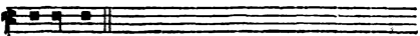
Ÿ. Dómine, exáudi oratió-nem meam;

Ŕ. Et clamor meus ad te véniat.

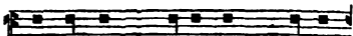
Ÿ. Dominus vobiscum.

Ŕ. Et cum spiritu tuo.

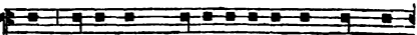

ORÉMUS.

Oratio.

ABSOLVE, quæsumus, Domi-

ne, animam fa-mu-li tu - l ab omni
fa-mu-læ tu-æ

vinculo de-lictorum, ut in resur-
 recti-onis glori-a inter Sanctos
 et Electos tu-os re-su-sci-ta-tus re-su-sci-ta-ta re-
 spi-ret. Per Christum Dominum
 nostrum. R̄. Amen.

Dum in Officio dicuntur Laudes, Sacerdos cum Ministris paratur ad celebrandam Missam solemnem pro defuncto, si tempus congruens fuerit, ut in die depositionis in Missali Romano.

Finita Missa, Sacerdos, deposita Casula, seu Planeta, et Manipulo, accipit Pluviale nigri coloris; et Subdiaconus accipit Crucem, et accedit ad feretrum, et se sistit ad caput defuncti cum Cruce, medius inter duos Acolythos, seu Ceroferrarios cum candelabris et candelis accensis: et omnes alii de Clero veniunt ordinatim in gradu suo cum candelis ac-

censis, et stant in circuitu feretri: tum sequitur Sacerdos cum Diacono, et Assistente, aliisque Ministris, et facta reverentia Altari, sistit se contra Crucem ad pedes defuncti, retrò astantibus et à sinistris duobus Acolythis, uno cum thuribulo et navicula incensi, altero cum vase Aquæ benedictæ et aspersorio, et Acolythis, seu Clerico tenente Librum, absolute dicit sequentem Orationem:

(1) Non intres in iudicium cum servo tuo, Dómine, quia nullus apud te justificábitur homo, nisi per te ómnium peccatórum ei tribuátur remissio. Non ergo eum, quæsumus, tua iudiciális senténtia premat, quem tibi vera supplicatio Fidei Christiánæ comméndat; sed grátia tua illi succurrénte, mereátur evádere iudicium ultiónis, qui dum viveret, insignitus, est signáculo Sanctæ Trinitátis.

(1) In verbis illis: *Non intres in iudicium cum servo tuo, Domine, quia nullus apud te justificabitur homo, etc.*, quando defunctus est mulier, aut plures sunt defuncti, non possunt verba *Servo tuo* immutari in *Ancilla tua*, vel *Servis tuis*, sed servandum est Rituale. — Sacra Rituum Congregatio die 31 Augusti 1697. In Fanen.

Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum.

R. Amen.

Deinde Cantore incipiente, Clerus circumstans cantat sequens Responsorium :

2 M.

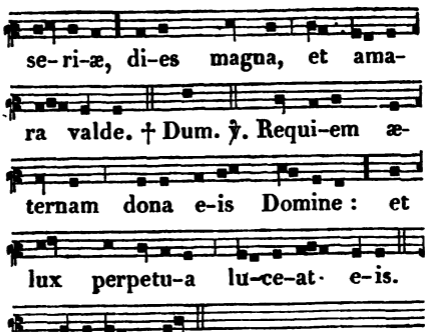
LIBERA me Do - mine
de mor-te æter-na, in di-e
illa tre-men-da: * Quando cœ-li
mo-vendi sunt, et ter-ra: † Dum
ve - ne-ris judica - re
sæ-culum per i-gnem. ‡ Tremens
factus sum ego, et ti-me-o,
dum discussi-o ve-ne-rit, atque

ventura i-ra. * Quando. †. Di-es
 illa, di-es i-ræ, ca-lami-ta-tis et
 mi-se-ri-æ, di-es magna, et a-
 mara valde. † Dum ve -
 ne-ris. †. Requi-em æternam do-
 na e-is Do-mine: et lux per-
 pe-tu-a lu-ce-at e-is. R). Libera
 me.

EJUSDEM RESPONSORII ALIUS RHYTHMUS.

B.
2 M.
(mixt.) LIBERA me Do - mi-

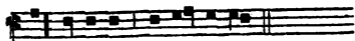
ne de mor-te æter-na, in di-e
 illa tre-men-da: * Quando cœ-
 li mo - vendi sunt, et ter-
 ra: † Dum ve - neris judi-
 ca - re sæ - culum per
 i-gnem. †. Tremens factus sum
 ego, et ti - me-o, dum discus-
 si-o ve - ne-rit atque ven-tura
 i-ra. * Quando. †. Di-es illa,
 di-es i-ræ, calami-ta-tis, et mi-

se-ri-æ, di-es magna, et ama-
 ra valde. † Dum. γ̄. Requi-em æ-
 ternam dona e-is Domine: et
 lux perpetu-a lu-ce-at e-is.

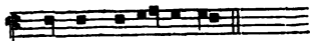
R). Libera me.

Dum cantatur prædictum Responsorium, Sacerdos, Acolytho, seu Diacono ministrante, accipit incensum de navicula, et ponit in thuribulum; et finito Responsorio, Cantor cum primo Choro dicit:

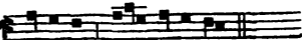
KYRI-E e-le - ison.

*Et secundus
 Chorus
 respondit:*

Christe e-le - i-son.

*Deinde omnes
 simul dicunt:*

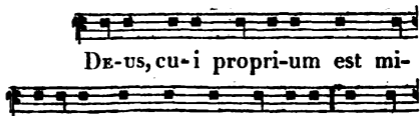

KYRI-E e - le-i-son.

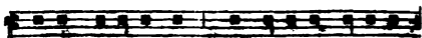

malo. ŷ. A porta infe-ri. R̄. Eru-e
 Domine animam ejus. ŷ. Requi-
 escat in pace. R̄. Amen. ŷ. Do-
 mine exaudi ora-ti-onem me-am.
 R̄. Et clamor me-us ad te ve-
 ni-at. ŷ. Dominus vobiscum. R̄. Et
 cum spi-ritu tu-o.

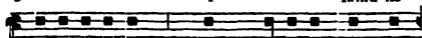
ORÉMUS.

Oratio.

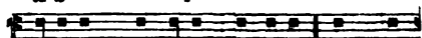
DE-US, cu-i propri-um est mi-
 sere-ri semper et parcere: te sup-

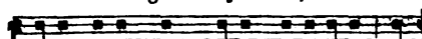
pli-ces exoramus pro anima famu-li
famu-læ

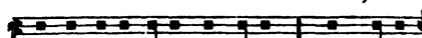
tu-i
tu-æ N. . . ., quam hodi-e de hoc

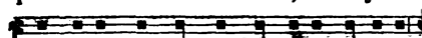
sæculo migrare jussisti, ut non

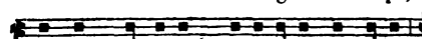
tradas e-am in manus inimi-ci, ne-

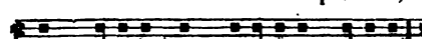
que obliviscaris in finem, sed jube-

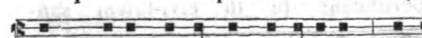
as e-am à Sanctis Ange-lis suscipi,

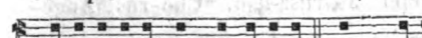
et ad Patri-am Paradi-si perduci,

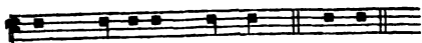
ut qui-a in te speravit et credidit,

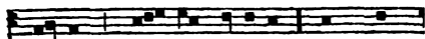

non pœnas inferni sustine-at, sed

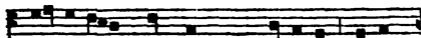

gaudi-a æterna posside-at Per Chri-

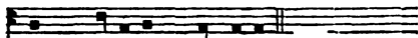

lo-rum te sus-cipi-at, et cum

La-zaro quondam paupere æter-

nam habe-as requi-em.

Cùm autem pervenerit ad sepulchrum, si non est benedictum, Sacerdos illud benedicit, dicens hanc Orationem :

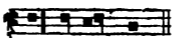

ORÉMUS.

DEUS, cujus miseratione animæ Fidé-
lium requiescunt, hunc tumulum bene-
dicere dignare, eique Angelum tuum
sanctum deputa custodem; et quorum,
quarumque corpora hic sepeliuntur, ani-
mas eorum ab omnibus absolve vinculis
delictorum, ut in te semper cum Sanctis
tuis sine fine lætentur. **Per Christum Dó-**
minum nostrum. R). Amen.

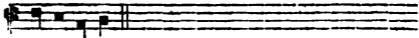
*Dicta Oratione, Sacerdos Aqua bene-
dicta aspergat, deinde incenset corpus de-
functi, et tumulum.*

Quòd si corpus tunc ad sepulturam non deferatur, omisso Responsorio In Paradisum, etc., et benedictione sepulchri, si jam est benedictum, prosequatur Officium ut infra, quod nunquam omittitur.

Et intonet Antiphonam :

*Et dicitur
Canticum
Benedictus
fol. 283.*

Ego sum. E u

o u a e.

Et repetitur Antiphona :

Ant.

Ego sum resurrecti-o, et

vi-ta : qui cre-dit in me, e-

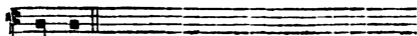
ti-amsi mortu-us fu-erit, vivet :

et omnis qui vi-vit, et credit

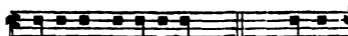

in me, non mori-e-tur in æ-

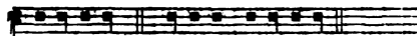

ternum.

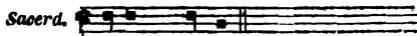
Postea Sacerdos dicit :

KYRI-E e-le-i-son. y. Christe

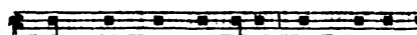
e-le-i-son. Kyri-e e-le-i-son.

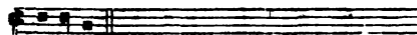
Sacerd.

Pater noster, etc

Interim corpus aspergit.

y. Et ne nos inducas in tenta-

ti-onem.

R. Sed libera nos à malo.

y. A porta inferi

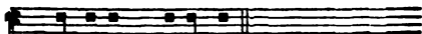
R. Erue, Dómine, ánimam ejus.

y. Requiéscat in pace.

R. Amen.

y. Dómine, exáudi oratiómem meam;

R. Et clamor meus ad te véniat.

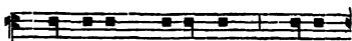

Ÿ. Dominus vobiscum.

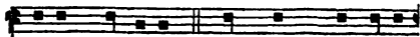
℞. Et cum spiritu tuo.

ORÉMUS.

FAC, quæsumus, Dómine, hanc cum * servo tuo defúncto (*vel* fámula tua defúncta) misericórdiam, ut factórum suórum in pœnis non recípiat vicem, * qui (*vel* quæ) tuam in votis ténuít voluntátem, ut sicut híc * eum (*vel* eam) vera Fides junxit fidélium turmis, ità illic * eum (*vel* eam) tua miserátio sóciét Angélicis Choris. Per Christum Dóminum nostrum. ℞. Amen.

Ÿ. Requi-em æternam dona

e-i Domine. ℞. Et lux perpetu-

a luce-at e-i. Ÿ. Requi-escat in

pa-ce. Ÿ. Amen.

̄. Anima ejus, et animæ om-
 ni-um Fide-li-um defunctorum per
 mi-sericordi-am De-i requi-escant
 in pace. ̄. Amen.

Deinde à Sepultura in Ecclesiam, vel in Sacristiam revertentes, dicant sine cantu Antiphonam Si iniquitates, cum Psalmo De profundis, etc., Réquiem æternam dona eis, Dómine, etc.

Si verò ob rationabilem causam, videlicet ob temporis angustiam, vel aliorum Funerum instantem necessitatem, prædictum Officium Mortuorum cum tribus Nocturnis et Laudibus dici non potest, deposito in Ecclesia feretro cum corpore, dicatur saltem primum Nocturnum cum Laudibus, vel etiam sine Laudibus, maxime ubi ejusmodi viget consuetudo, incipiendo ab Invitatorio Regem, cui omnia vivunt, Veníte adorémus. Et postea omnia alia dicantur, quæ supra præscripta

sunt dicenda post Officium Mortuorum, et Missam.

Quòd si etiam ea fuerit temporis angustia, vel aliaurgens necessitas, ut unum Nocturnum cum Laudibus dici non possit, aliæ prædictæ Preces et Suffragia nunquam omittantur.

Missa verò, si hora fuerit congruens, ritu pro defunctis, ut in die obitus, præsentem corpore, non omittatur, nisi obstet magna diei solemnitas, aut aliqua necessitas aliter suadeat; et post Missam fiat ut supra.

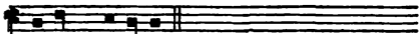
OFFICIUM DEFUNCTORUM.

*Dicitur in Choro in die depositionis, et aliis diebus pro temporis opportunitate, et Ecclesiarum consuetudine, ut supra dictum est. In die verò depositionis, et tertio, septimo, trigesimo, et anniversario duplicantur Antiphonæ, et in fine Psalmorum dicitur: Réquiem ætérnam * dona eis, Dómine; Et lux perpétua * luceat eis, etiamsi pro uno tantum fiat Officium.*

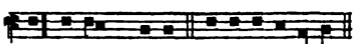
Placébo Dómino * in regióne vivórum.
Réquiem ætérnam, etc.

Ant.

PLACEBO DO-mino in regi-

one vivorum.

Ant.
2 M.

HE-I mihi. e u o u a e.

PSALMUS 119.

Ad Dóminum, cùm tribulárer, clamávi; * et exaudivit me.

Dómine, líbera ánimam meam à lábiis iníquis, * et à lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?

Sagittæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

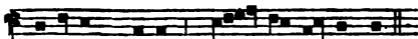
Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est! habitávi cum habitántibus Cedar: * multum íncola fuit ánima mea.

Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus: * cùm loquébar illis, impugnábant me gratis.

Réquiem ætérnam, etc.

Ant.

HE-I mihi Domine, qui-a in-

co-latus me-us pro - long-a-tus est!

Ant.
8 *M.*

DO-MINUS. e u o u a e.

PSALMUS 120.

LEVAVI óculos meos in montes, * unde
véniet auxílium mihi.

Auxílium meum à Dómino, * qui fecit
cælum et terram.

Non det in commotiónem pedem tuum; *
neque dormítet qui custódit te.

Ecce non dormitábit, neque dórmiet, *
qui custódit Israël.

Dóminus custódit te; Dóminus proté-
ctio tua, * super manum dexteram tuam.

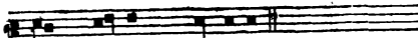
Per diem sol non uret te, * neque luna
per noctem.

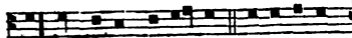
Dóminus custódiat te ab omni malo: *
custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat intróitum tuum, et
éxitum tuum; * ex hoc nunc, et usque in
sæculum.

Réquiem ætérnam, etc.

Ant.
 Do-MINUS custo-dit te ab

 omni ma-lō : custodi-at ani-

 mam tu-am Dominus.

Ant.
7 M.
 Si iniqui-ta-tes. e u o u

 a e.

PSALMUS 129.

DE profūdis clamāvi ad te, Dómine; *
 Dómine, exáudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes * in vo-
 cem deprecationis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine; *
 Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est; * et pro-
 pter legem tuam sustinui te, Dómine.

Sustinuit ánima mea in verbo ejus : *
 sperávit ánima mea in Dómino.

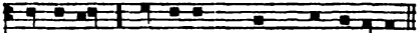
A custódia matutína usque ad noctem *
 speret Israël in Dómino;

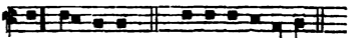
Quia apud Dóminum misericórdia, *
 et copiósá apud eum redemptio.

Et ipse redimet Israël * ex ómnibus iniquitatibus ejus.

Réquiem ætérnam, etc.

Ant.
SI iniqui-ta-tes observaveris

Domine: Domine quis sustinebit?

Ant.
2 M.
O-PERA. e u o u a e.

PSALMUS 137.

CONFITÉBOR tibi, Dómine, in toto corde meo, * quóniam audísti verba oris mei.

In conspéctu Angelórum psallam tibi, * adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo,

Super misericórdia tua, et veritate tua; * quóniam magnificásti super omne, Nomen sanctum tuum.

In quacúmque die invocávero te, exáudi me: * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteántur tibi, Domine, omnes reges terræ, * quia audierunt ómnia verba oris tui:

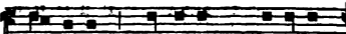
Et cantent in viis Dómini, * quóniam magna est glória Dómini;

Quóniam excélsus Dóminus, et humília réspicit, * et alta à longè cognóscit.

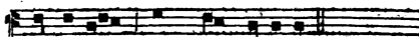
Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me: * et super iram inimicórum meórum extendísti manum tuam, et salvum me fecit délixtera tua.

Dóminus retríbuet pro me: * Dómine, misericórdia tua in sæculum: ópera mánuum tuárum ne despicias.

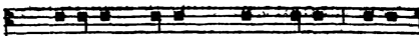
Réquiem ætérnam, etc.

Ant.

O-PERA manu-um tu-arum

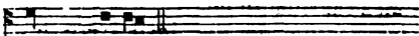

Domine ne de-spici-as.

ŷ. Audivi vocem de cœlo, dicen-

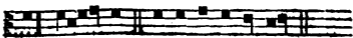
Ŕ. Be-ati mortui, qui in Domino

tem mihi.

moriuntur.

Ad Magnificat.

Ant.
7 M.

OM-NE. e u o u a e.

Canticum B. Mariæ Virginis. Luc., i.

MAGNIFICAT * ánima mea Dóminum;
Et exultávit spíritus meus * in Deo sa-
lutári meo.

Quia respéxit humilitátem ancillæ
suæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent
omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens
est; * et sanctum Nomen ejus.

Et misericórdia ejus à progénie in
progenies * tíméntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo: * di-
spérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * et exal-
távit húmiles.

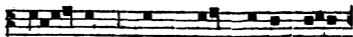
Esuriéntes implévit bonis, * et dívites
dimisit inánes.

Suscépit Israël púerum suum, * recor-
dátus misericórdiæ suæ;

Sicut locútus est ad patres nostros, *
Abraham et sémini ejus in sæcula.

Réquiem ætérnam, etc.

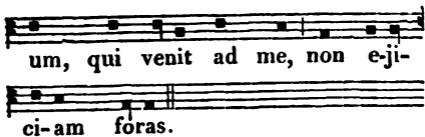
Ant.

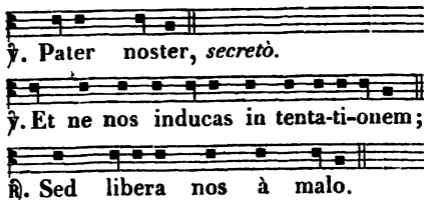
OM - NE quod dat míhi Pá-

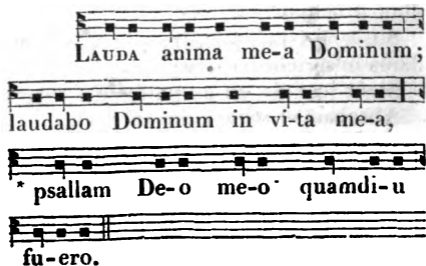
ter, ad me ve - ni-et: et e-

*Sequentes preces dicuntur flexis geni-
bus, similiter et ad Laudes.*

PSALMUS 145.

Nolite confidere in principibus; * in

filiis hóminum, in quibus non est salus.

Exíbit spíritus ejus, et revertétur in terram suam : * in illa die períbunt omnes cogitatiónes eórum.

Beátus, cujus Deus Jacob adjútor ejus, spes ejus in Dómino Deo ipsíus ; * qui fecit cœlum et terram, mare, et ómnia quæ in eis sunt :

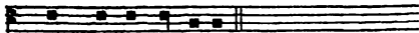
Qui custódit veritátem in sæculum, facit judícium injúriam patientibus, * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compeditos ; * Dóminus illúminat cæcos.

Dóminus érigit elisos ; Dóminus díligit justos.

Dóminus custódit ádvenas, pupíllum et víduam suscípiet ; * et vias peccatórum dispérdet.

Regnábít Dóminus in sæcula ; Deus tuus, Sion, * in generatióem et generatióem.

Ÿ. A porta inferi

R. Erue, Dómine, ánimam ejus.

Ÿ. Requiéscat in pace.

R. Amen.

Ÿ. Dómine, exáudi oratióem meam ;

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

IN DIE DEPOSITIONIS DEFUNCTI.

Oratio.

ABSÓLVE, quæsumus, Dómine, áni-
mam * fámuli tui N., ut defúnctus (*vel*
fámulæ tuæ N., ut defúncta) sæculo tibi
vivat : et quæ per fragilitátem carnis hu-
máná conversatióne commisit, tu véniá
misericordíssimæ pietátis abstórge. Per
Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Vel Oratio.

DEUS, cui próprium est miseréri semper
et párcere, te súpplices exorámus pro
ánima * fámuli tui (*vel* fámulæ tuæ) N.,
quam hódie de hoc sæculo migráre jus-
sisti, ut non tradas eam in manus ini-
míci, neque obliviscáris ~~in~~ finem, sed
júbeas eam à Sanctis Angelis súscipi, et
ad Pátriam Paradísi perdúci, ut quia in
te sperávit et crédidit, non pœnas Inférni
sustíneat, sed gáudia ætérna possídeat.
Per Christum Dóminum nostrum,

R. Amen.

**IN DIE TERTIO, SEPTIMO, ET TRIGESIMO
DEPOSITIONIS DEFUNCTI.**

Oratio.

**QUONIAM, Dómine, ut animæ * fá-
muli tui (vel fámulæ tuæ) N., ejus de-
positionis diem tertium (vel septimum,
vel trigésimum) commemorámus, San-
ctorum, atque Electórum tuórum largiri
dignéris consórtium, et rorem misericór-
diæ tuæ perénnem infúndas. Per Chri-
stum Dóminum nostrum. R̄. Amen.**

IN ANNIVERSARIO.

Oratio.

**DEUS indulgentiarum Dómine, da
animæ * fámulī tui (vel fámulæ tuæ) N.,
(vel animabus famulórum, famularúm-
que tuárum) ejus (vel quorum) anni-
versárium depositionis diem commemo-
rámus, refrigerii sedem, quiétis beati-
túdinem, et lúminis claritátem. Per
Christum Dóminum nostrum.**

R̄. Amen.

ALLÆ ORATIONES DIVERSÆ PRO DEFUNCTIS,
PRO SUMMO PONTIFICE DEFUNCTO.

Oratio.

DEUS, qui inter Summos Sacerdotes famulum tuum N. ineffabili tua dispositione connumerari voluisti, præsta, quæsumus, ut qui Unigeniti Filii tui vices in Terris gererat, Sanctorum tuorum Pontificum consortio perpetuo aggregetur. Per eundem Christum Dominum nostrum. R̄. Amen.

PRO DEFUNCTO EPISCOPO.

Oratio.

DEUS, qui inter Apostolicos Sacerdotes famulum tuum N. Pontificali fecisti dignitate vigere, præsta, quæsumus, ut eorum quoque perpetuo aggregetur consortio. Per Christum Dominum nostrum.

R̄. Amen.

Si fuerint plures, dicatur in numero plurali.

Pro Episcopo Cardinali defuncto dicatur: famulum tuum N. Episcopum Cardinalem Pontificali fecisti dignitate, etc.

Pro Presbytero Cardinali dicatur: fámulum tuum N. Presbyterum Cardinále Sacerdotáli fecísti, etc.

Pro Diacono autem Cardinali dicitur Oratio, Inclína, Dómine, quæ habetur paulò infra, hoc modo: ut ánimam fámuli tui N. Diáconi Cardinális, quam de hoc sæculo, etc.

PRO DEFUNCTO SACERDOTE.

Oratio.

DEUS, qui inter Apostólicos Sacerdótes fámulum tuum N. Sacerdotáli fecísti dignitáte vigére, præsta, quæsumus, ut eórum quoque perpétuo aggregétur consórtio. Per Christum Dóminum nostrum.

℞. Amen.

Vel Oratio.

PRÆSTA, quæsumus, Dómine, ut ánima fámuli tui N. Sacerdotís, quem in hoc sæculo commorántem sacris munéribus decorásti, in cœlésti sede gloriósa semper exúltet. Per Christum Dóminum nostrum.

℞. Amen.

PRO UNO DEFUNCTO.

Oratio.

INCLÍNA, Dómine, aurem tuam ad

preces nostras, quibus misericórdiam tuam súpplices deprecámur, ut ánimam fámuli tui N., quam de hoc sæculo migráre jussisti, in pacis ac lucis regione constitúas, et Sanctorum tuorum júbeas esse consórtem. Per Christum Dóminum nostrum. R̄. Amen.

PRO UNA DEFUNCTA.

Oratio.

Quæsumus, Dómine, pro tua pietáte miserére ánimæ fámulæ tuæ N., et à contágiis mortalitátis exútam, in æternæ salvariónis partem restitue. Per Christum Dóminum nostrum. R̄. Amen.

**PRO DEFUNCTIS FRATRIBUS, PROPINQUIS,
ET BENEFACTOBUS.**

Oratio.

Deus, véniæ largítor, et humánæ salútis amátor, quæsumus cleméntiam tuam, ut nostræ Congregatiónis fratres, propinquos, et benefactóres, qui ex hoc sæculo transiérunt, Beáta María semper Vírgine intercedénte cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis con-

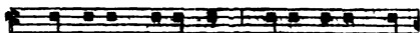
sórtium pervenire concédas. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

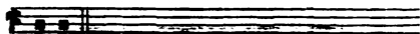
PRO FIDELIBUS DEFUNCTIS.

Generalis Oratio.

FIDÉLIUM, Deus, ómnium Cónditor et Redémptor, animábus famulórum famularúmque tuárum remissionem cunctórum tribue peccatórum, ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequántur. Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. R. Amen.

ŷ. Requi-em æternam dona e-is Do-

mine;

R. Et lux perpetu-a luce-at e-is.

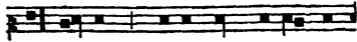
ŷ. Requi-escant in pa-ce. R. Amen.

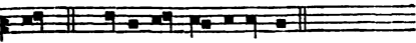
AD MATUTINUM.

INVITATORIUM.

XIV M.
(6)

RE-GEM, cu-i omni-a vi-

vunt, * Veni-te a-doremus.

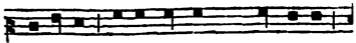
Chor. repet. :

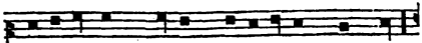
RE-GEM.

Chorus repetit : Regem, etc.

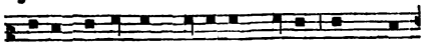
PSALMUS 94.

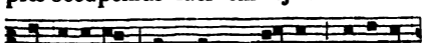
VENITE exultemus Domino,

jubilemus De-o sa-luta-ri nostro :

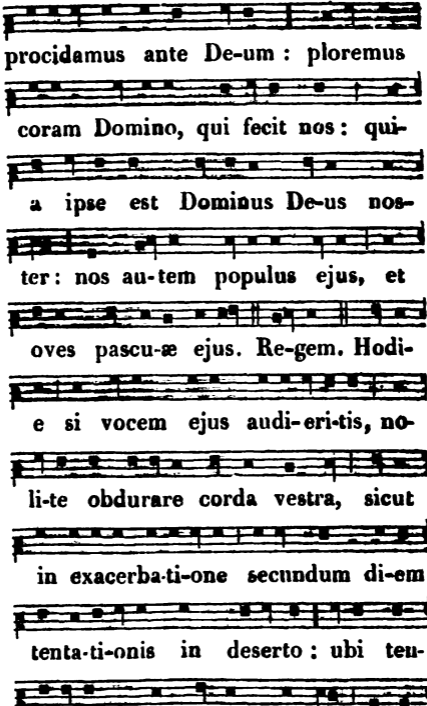
præ-occupemus faci-em ejus in con-

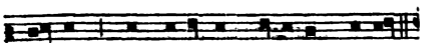
fessi-one, et in psalmis jubi-le-

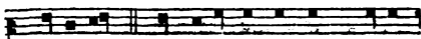
mus e-i. Re-gem. Quoni-am De-us
 magnus Dominus, et Rex magnus
 super omnes de-os: quoni-am non
 repellet Dominus plebem su-am :
 qui-a in manu ejus sunt omnes
 fines terræ, et al-ti-tudines mon-
 ti-um ipse conspi-cit. * Veni-te.
 Quoni-am ipsi-us est mare, et ipse
 fecit illud, et aridam fundaverunt
 manus ejus. Veni-te adoremus, et

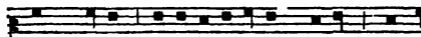
procidamus ante De-um : ploremus
coram Domino, qui fecit nos : qui-
a ipse est Dominus De-us nos-
ter : nos au-tem populus ejus, et
oves pascu-æ ejus. Re-gem. Hodi-
e si vocem ejus audi-eri-tis, no-
li-te obdurare corda vestra, sicut
in exacerba-ti-one secundum di-em
tenta-ti-onis in deserto : ubi teu-
taverunt me Patres vestri, proba-

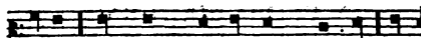
ve-runt, et viderunt opera me-a.

* Veni-te. Quadraginta annis proxi-

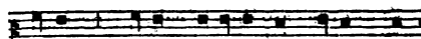
mus fu-i genera-ti-oni hu-ic, et

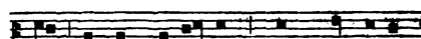
dixi: Semp̄er hi errant corde: ip-

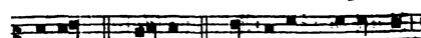
si vero non cognoverunt vi-as

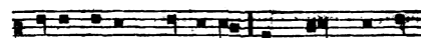
me-as, quibus juravi in ira me-

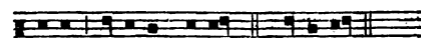
a, si intro-i-bunt in requi-em

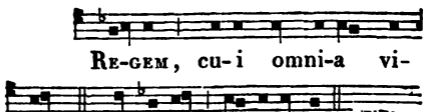
me-am. Re-gem. Requi-em æternam

dona e-is Domine: et lux perpe-

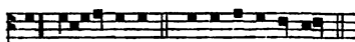
tu-a luce-at e-is. * Veni-te.

RE-GEM, cu-i omni-a vi-
vunt, * Ve-ni-te, a-doremus.

IN PRIMO NOCTURNO.

Ant.
7 M.

DI - RIGE. e u o u a e.

PSALMUS 5.

VERBA mea áuribus pécipie, Dómine: *
intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex
meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo: * Dómine, manè
exáudies vocem meam.

Manè astábo tibi, et vidébo; * quón-
iam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malignus; *
neque permanébunt injústi ante óculos
tuos.

Odísti omnes qui operántur iniquitá-
tem: * perdes omnes qui loquúntur
mendácium.

Virum sánguinum et dolósum abomi-

nábitur Dóminus : * ego autem in multitudíne misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tuam, * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia tua ; * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas ; * cor eórum vanum est.

Sepúlchrum patens est guttur eórum ; linguis suis dolóse agébant : * júdica illos, Deus.

Décidant à cogitatióibus suis ; secúndum multitudínem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te, Dómine.

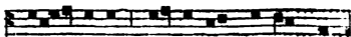
Et læténtur omnes qui sperant in te : * in ætérnum exultábunt, et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes qui diligunt nomen tuum ; * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Réquiem ætérnam, etc.

Ant.

Di - RIGE Domíne De-us me-

us in conspectu tu-o vi - am me-

am.

CONVERTERE Do-mine. e u

o u a e.

PSALMUS 6.

DÓMINE, ne in furóre tuo árguas me, *
neque in ira tua corrípias me.

Miserére meí, Dómine, quóniam in-
firmus sum: * sana me, Dómine, quón-
iam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valdè: * sed
tu, Dómine, úsquequò?

Convértere, Dómine, et éripe ánimam
meam: * salvum me fac propter miseri-
córdiam tuam.

Quóniam non est in morte qui memor
sit tuí: * in inférno autem quis confité-
bitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per
sín-gulas noctes lectum meum; * lácry-
mis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est à furóre óculus meus: *

inveterávi inter omnes inimícos meos.

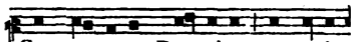
Discédite à me, omnes qui operámini iniquitátem; * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudívit Dóminus deprecationem meam; * Dóminus orationem meam suscepit.

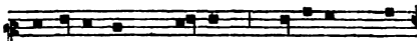
Erubéscant, et conturbéntur vehementer omnes inimíci mei; * convertántur et erubéscant valdè velóciter.

Réquiem ætérnam, etc.

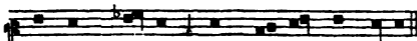
Ant.

CONVERTERE Do-mine, et eri-

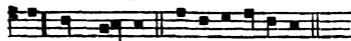
pe animam me - am: quoni-am non

est in morte, qui memor sit tu-i.

Ant.

8 *M.*

NEQUANDO. e u o u a e.

PSALMUS 7.

Dómine Deus meus, in te sperávi: * salvum me fac ex omnibus persecúentibus me, et líbera me.

Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, * dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

**Dómine Deus meus, si feci istud ; *
si est iníquitas in má nibus meis :**

**Si réddidi retribuéntibus mihi mala, *
décidam méritò ab inimícis meis iná-
nis.**

**Persequátur inimícus ánimam meam,
et comprehéndat, et concúlcet in terra
vitam meam ; * et glóriam meam in púl-
verem dedúcat.**

**Et exúrge, Dómine, in ira tua, * et
exaltáre in fínibus inimicórum meó-
rum,**

**Et exúrge, Dómine Deus meus, in
præcépto quod mandásti ; * et synagóga
populórum circúmdabit te.**

**Et propter hanc in altum regrédere : *
Dóminus júdicat pópulos.**

**Júdica me, Dómine, secúndùm justi-
tiam meam, * et secúndùm innocéntiam
meam super me.**

**Consumétur nequítia peccatórum, et
diriges justum, * scrutans corda et
renes, Deus.**

**Justum adjutórium meum à Dómino, *
qui salvos facit rectos corde.**

**Deus judex justus, fortis, et pátiens : *
numquid iráscitur per síngulos dies ?**

Nisi convérsi fuéritis, gládium suum

vibrábit : * arcum suum teténdit, et parávit illum.

Et in eo parávit vasa mortis : * sagittas suas ardéntibus effécit.

Ecce partúriit injustitiam : * concépit dolórem, et péperit iniquitátem.

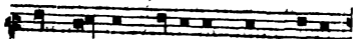
Lacum apéruit, et effódit eum; * et incidit in sóveam quam fecit.

Convertétur dolor ejus in caput ejus; * et in vérticem ipsíus iníquitas ejus descéndet.

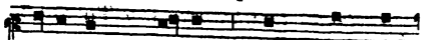
Confitébor Dómino secúndum justitiam ejus, et psallam nómini Dómini altíssimi.

Réquiem ætérnam, etc.

Ant.

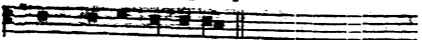
NEQUANDO rapi-at ut le-o

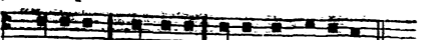
animam me-am, dum non est

qui re-dimat, neque qui salvum faci-at.

Ÿ. A porta infe-ri.

R. Eru-e, Domine, animas e-orum. •

Pater noster, *totum secretò.*

Lectiones leguntur sine Absolutione, Benedictionibus, et Titulo.

Lectio I. Job, VII.

PARCE mihi, Dómine: níhil enim sunt dies mei. Quid est homo, quia magníficas eum? Aut quid appónis erga eum cor tuum? Vísitas eum dilúculò, etsúbitò probas illum. Usquequò non parcis mihi, nec dimíttis me ut glútiam salívam meam? Peccávi, quid fáciam tibi, ó custos hóminum? Quare posuísti me contrárium tibi, et factus sum mihimetípsi gravis? Cur non tollis peccátum meum, et quare non aufers iniquitátem meam? Ecce nunc in púlvere dórmiam, et si mane me quæsiéris, non subsístam.

Lectiones terminantur sine Tu autem, vel alia conclusione.

B. I.
8 M.

CRE-DO quod Redemptor

me-us vi - vit: et in no-

vis - simo di - e de ter -

ra surrectu - rus sum : Et
 in carne me - a vide - bo
 De - um Salva - to - rem
 me - um. ⁊. Quem vi-
 surus sum e-go ipse, et
 non a - li-us, et o - cu - li me - i
 con - spectu - ri sunt.

* Et in carne.

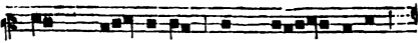
Lectio II. Job, X.

TRÆDET ánimam meam vitæ meæ, di-
 mittam advérsùm me elóquium meum,
 loquar in amaritúdine ánimæ meæ. Di-
 cam Deo : Noli me condemnáre : índica

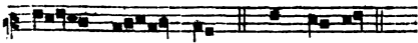
mihi cur me ita júdices? Numquid bonum tibi videtur, si calumniéris me, et ópprimas me opus mánuum tuárum, et consílium impiórum ádjuves? Numquid óculi cárnei tibi sunt, aut sicut videt homo, et tu vidébis? Numquid sicut dies hóminis dies tuí, et anni tui sicut humana sunt témpora, ut quæras iniquitátem meam, et peccátum meum scrutéris, et scias, quia nihil ímpium fécerim, cùm sit nemo, qui de manu tua possit erúere?

B. II.
4 M.

QUI La-zarum re-su-
sci-ta - sti a monumen - to
fœ-tidum, *Tu e - is Do - mine
dona re - qui-em, et lo-cum
in-dul - gen-ti-æ. †. Qui ventu-
rus es judica-re vi-vos

et mor-tu-os, et sæ - culum

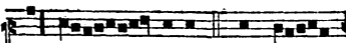

per i - gnem. * Tu e - is.

Leçon III. Job, X.

MANUS tuæ fecérunt me, et plasmavérunt me totum in circúitu; et sic repéntè præcipitas me? Meménto, quæso, quòd sicut lutum féceris me, et in púlverem redúces me. Nonne sicut lac mulsísti me, et sicut cáseum me coagulásti? Pelle et cárnibus vestísti me, óssibus et nervis compegísti me. Vitam et misericórdiam tribuísti mihi, et visitátio tua custodívit spíritum meum.

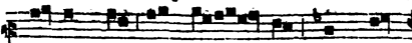
♩. III.
8 M.

Do - MINE, quando

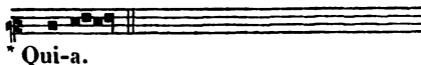

ve - neris judi - ca - re terram,

u - bi me abscon - dam a vul -

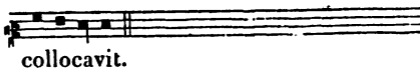
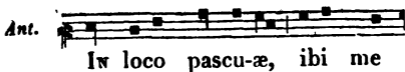
tu iræ tu - æ? *Qui-a
 pec - ca-vi ni - mis in vi-
 ta me - a. ̇. Commissa
 me - a pa-vesco, et ante
 te e-ru-be - sco : dum ve-ne-ris
 judi-ca-re, noli me con-dem-
 na - re. *Qui-a. ̇. Requi-
 em æ-ternam dona e-
 is Do-mine: et lux perpe-tua
 lu - ce-at e - is.

Et misericórdia tua subsequétur me *
ómnibus diébus vitæ meæ :

Et ut inhábitem in domo Dómini * in
longitúdinem diérum.

Réquiem ætérnam, etc.

PSALMUS 24.

AD te, Dómine, levávi ánimam
meam : * Deus meus, in te confído ; non
erubéscam.

Neque irrídeant me inimíci mei : *
étenim univérsi qui sústinent te, non
confundéntur.

Confundántur omnes iníqua agéntes *
supervácuè.

Vias tuas, Dómine, demónstra mihi ; *
et sémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritáte tua, et doce
me ; * quia tu es Deus salvátor meus, et
te sustinui tota die.

Reminiscere miseratiónum tuárum, Dómine, * et misericordiárum tuárum, quæ à sæculo sunt.

Delicta juventútis meæ, * et ignorántias meas ne memíneris.

Secúndum misericórdiam tuam mémento meí tu, * propter bonitátem tuam, Dómine. .

Dulcis et rectus Dóminus : * propter hoc legem dabit delinquentibus in via.

Díriget mansuétos in iudicio : * docebit mites vias suas.

Univérsæ viæ Dómini misericórdia et véritas, * requiréntibus testaméntum ejus, et testimónia ejus.

Propter nomen tuum, Dómine, propitiáberis peccáto meo ; * multum est enim.

Quis est homo qui timet Dóminum ? * legem státuit ei in via quam elégit.

Anima ejus in bonis demorábitur : * et semen ejus hæreditábit terram.

Firmaméntum est Dóminus timéntibus eum ; * et testaméntum ipsíus ut manifestétur illis.

Oculi mei semper ad Dóminum ; * quóniam ipse evéllit de láqueo pedes meos.

Réspice in me, et miserére meî; *
quia únicus et pauper sum ego.

Tribulatiónes cordis mei multiplicatæ
sunt: * de necessitatibus meis érue me.

Vide humilitátem meam, et labórem
meum; * et dimítte univérsa delicta mea.

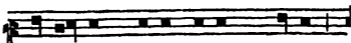
Réspice inimicos meos, quóniam mul-
tiplicáti sunt, et ódio iníquo odérunt
me.

Custódi ánimam meam, et érue me: *
non erubéscam, quóniam sperávi in te.

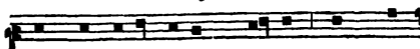
Innocéntes, et recti adhæsérunt
mihi; * quia sustínui te.

Líbera, Deus, Israël * ex ómnibus
tribulatiónebus suis.

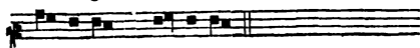
Réquiem ætérnam, etc.

Ant.

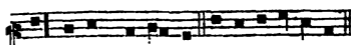
DELICTA juventutis me-æ,

et ignorantias me-as ne me-

mi-ne-ris Do-mine.

Ant.
6 M.

CREDO vide-re. e u o u a e:

PSALMUS 26.

DÓMINUS illuminátio mea, et salus mea : * quem timébo ?

Dóminus protéctor vitæ meæ : * à quo trepidábo ?

Dum apprópíant super me nocéntes, * ut edant carnes meas :

Qui tribulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt et cecidérunt.

Si consistant advérsùm me castra, * non timébit eor meum.

Si exúrgat advérsùm me prælium, * in hoc ego sperábo.

Unam pétii à Dómino, hanc requíram ; * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ ;

Ut vídeam voluptátem Dómini, * et vísitem templum ejus.

Quóniam abscondit me in tabernáculo suo : * in die malórum protéxit me in abscondito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me ; * et nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.

Circuívi, et immolávi in tabernáculo ejus hóstiám vociferatiónis : * cantábo et psalmum dicam Dómino.

Exáudi, Dómine, vocem meam, quá

clamávi ad te : * miserére meí , et exáudi me.

Tibi dixit cor meum , exquisívit te fácies mea : * fáciem tuam , Dómine , requíram.

Ne avértas fáciem tuam à me : * ne declínes in ira à servo tuo.

Adjútor meus esto : * ne derelínquas me , neque despícias me , Deus salutáris meus.

Quóniam pater meus , et mater mea dereliquerunt me ; * Dóminus autem assúmpsit me.

Legem pone mihi , Dómine , in via tua ; * et dirige me in sémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me ; * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui , et mentíta est iníquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.

Expécta Dóminum ; viríliter age , * et confortétur cor tuum ; et sústine Dóminum.

Réquiem ætérrnam , etc.

Ant.

Ant.

CREDO vide-re bona Do-mini

in terra viven-ti-um.

ŷ. Collocet e-os Dominus cum prin-

cipibus. R̄. Cum principibus popu-

li su-i.

Pater noster, *totum secretò.**Lectio IV. Job, XIII.*

RESPONDE mihi : Quantas hábeo iniquitates, et peccáta, scélera mea, et delicta osténde mihi. Cur fáciem tuam abscondis, et arbitráris me inimicum tuum? Contra fólium, quod vento rápitur, ostédis poténtiam tuam, et stípulam siccam perséqueris? Scribis enim contra me amaritúdines, et consúmere me vis peccátis adolescéntiæ meæ. Posuísti in nervo pedem meum, et observásti omnes sémitas meas, et vestígia pedum meórum considerásti. Qui quasi pu-

trédo consuméndus sum, et quasi vestiméntum, quod coméditur à tinea.

♩. IV.

2 M.

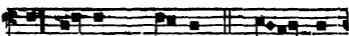
MEMENTO me - i De -
us, qui - a ventus est vi - ta
me - a : * Nec aspici - at
me visus ho - minis. ̄. De
profun - dis clamavi ad te Do -
mine : Do - mine exaudi vo -
cem me - am. * Nec.

Lectio V. Job, XIV.

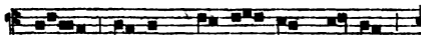
HOMO natus de muliere, brevi vivens tempore, replétur multis misériis. Qui quasi flos egréditur, et contéritur, et fugit velut umbra, et numquam in eódem

statu permanet. Et dignum ducis super hujuscemodi aperire oculos tuos, et adducere eum tecum in iudicium? Quis potest facere mundum de immundo conceptum semine? Nonne tu, qui solus es? Breves dies hominis sunt, numerus mensium ejus apud te est: constituisti terminos ejus, qui præteriri non poterunt. Recede paululum ab eo, ut quiescat, donec optata veniat, sicut mercenarii, dies ejus.

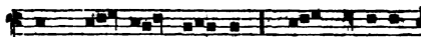
♩. V.
2 M.

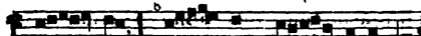
HE - I mi - hi Do - mi -

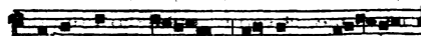
ne, qui - a pecca - vi pi - mis

in vi - ta me - a! Quid faci - am

mi - ser? u - bi fu - gi - am,

ni - si ad te De - us me -

us? * Mi - se - re - re me -

i, dum ve-ne-ris in no-
vissimo di - e. ⁊. A -
nima me - a turba-ta est val-
de : sed tu Domine, suc - cur-
re e - i. * Mi-se-re - re.

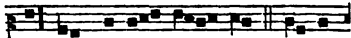
Lectio VI. Job, XIV.

Quis mihi hoc tríbuat, ut in inférno prótegas me, et abscondas me, donec pertránseat furor tuus, et constítuas mihi tempus, in quo recordéris meí? Putásne mórtuus homo rursùm vivat? Cunctis diébus, quibus nunc mílito, ex-pécto, donec véniat immutátio mea. Vo-cábis me, et ego respondébo tibi : óperi mánuum tuárum pórriges déxteram. Tu quidem gressus meos dinumerásti, sed parce peccátis meis.

P. VI.

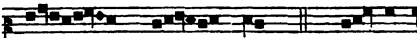
XIV M.

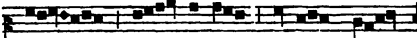
(6)

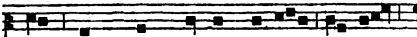

 NE recor-de - ris pecca-

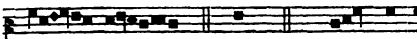

 ta me - a Do - mine, * Dum ve-

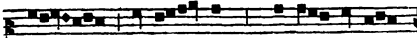

 neris judi-care sæ - culum

 per i - gnem. †. Di - ri-

 ge Do - mine De-us me -

 us in conspectu tu-o vi - am

 me - am. * Dum. †. Re - qui-

 em æter - nam dona e-is

 Do - mine : et lux perpe-tu-a

 lu - cc-at e - is. * Dum.

In cápíte libri scriptum est de me, ut fácerem voluntátem tuam : * Deus meus, vólui ; et legem tuam in médio cordis mei.

Annuntiávi justítiam tuam in Ecclésta magna : * ecce lábia mea noti prohibébo ; Dómine, tu scisti.

Justitiam tuam non abscondi in corde meo : * veritátem tuam et salutáre tuum dixi.

Non abscondi misericórdiam tuam et veritátem tuam * à concílio multo.

Tu autem, Dómine, ne longe fácias miseratiónes tuas à me : * misericórdia tua et véritas tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdedértint me malá, quorum non est númerus : * comprehendérunt me iniquitátes meæ, et non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ sunt super capíllos cápitis mei ; * et cor meum derelíquit me.

Compláceat tibi, Dómine, út éruas me : * Dómine, ad adjuvándum me réspice.

Confundántur et revereántur simul, quí quærunť ánimam meam, * ut áuferant eam.

Convertántur retrórsùm, et revereántur, * qui volunt mihi mala.

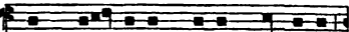
Ferant confestim confusiónem suam, *
qui dicunt mihi : Euge, euge.

Exúltent, et læténtur super te omnes
quæréntes te; * et dicant semper, Ma-
gnificétur Dóminus, qui díligunt salu-
táre tuum.

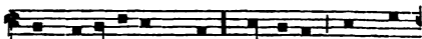
Ego autem mendícus sum, et páu-
per, * Dóminus solícitus est meí.

Adjútor mens, et protéctor meus tu
es : * Deus meus, ne tardáveris.

Réquiem ætérnam, etc.

Ant.

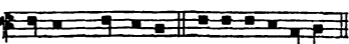
COMPLA - CE-AT tibi Domine,

ut eri-pi-as me : Domine ad ad-

ju-vandú me respi-ce.

Ant.

2 M.

SANA, Domine. e u o u a e.

PSALMUS 40.

BEATUS qui intélligit super egénium et
páuperem : * in die mala liberábit eum
Dóminus.

Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra ; * et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris ejus ; * univérsum stratum ejus versásti in infirmitáte ejus.

Ego dixi : Dómine, miserére meî : * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixérunt mala mihi : * Quando moriétur, et períbit nomen ejus ?

Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur : * cor ejus congregávit iniquitátem sibi.

Egrediebátur foràs, * et loquebátur in idípsum.

Advérsùm me susurrábant omnes inimíci mei : * advérsùm me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum constituérunt advérsùm me : * Numquid qui dormit, non adjíciet ut resúrgat ?

Etenim homo pacis meæ, in quo sperávi, * qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatióem.

Tu autem, Dómine, miserére meî, et resúscita me ; * et retriбуam eis.

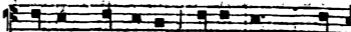
In hoc cognóvi quóniam voluísti me ; *

quóniam non gaudébit inimicus meus
super me.

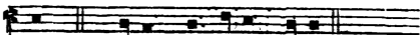
Me autem propter innocéntiam susce-
písti, * et confirmásti me in conspéctu
tuo in ætérnum.

Benedíctus Dóminus Deus Israel à sæ-
culo, et usque in sæculum : * fiat, fiat.

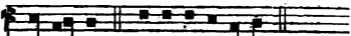
Requiem æternam, etc.

Ant.

SANA Domine animam mé-

am, qui-a peccavi tibi.

Ant.
2 M.

SITI-VIT. e u o u a e.

PSALMUS 41.

QUEMADMODUM desiderat cervus ad
fontes aquárum, * ita desiderat ánima
mea ad te, Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem,
vivum : * quando véniam et apparebo
ante fáciem Dei ?

Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die
ac nocte, * dum dicitur mihi quotidie :
Ubi est Deus tuus ?

Hæc recordátus sum, et effúdi in me ánimam meam; * quóniam transibo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei.

In voce exultatiónis, et confessiόνis, * sonus epulántis.

Quare tristis es, ánima mea * et quare contúrbas me ?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ad meípsum ánima mea conturbáta est : * proptérea memor ero tuí de terrâ Jordánis, et Hermóniim à monte módico.

Abyssus abyssum ínvocat, * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excélsa tua, et fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam, * et nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ ; * dicam Deo : Suscéptor meus es.

Quare oblítus es meí ? * et quare contristátus incédo, dum affligit me inimícus ?

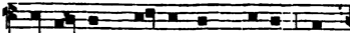
Dum confringúntur ossa mea ; * exprobravérunt mihi, qui tríbulant me inimíci mei :

Dum dicunt mihi per síngulos dies :

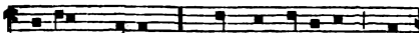
Ubi est Deus tuus? * quare tristis es, anima mea? et quare conturbas me.

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi: * salutare vultus mei, et Deus meus.

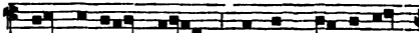
Réquiem ætérnam, etc.

Ant.

SITI-VIT a-ni-ma me-a ad

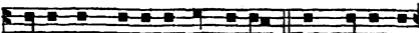
De-um vivum: quando veni-am, et

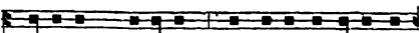
ap-pare - bo ante fa-ci-em

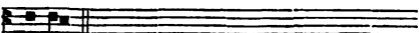
Domini? *ÿ.* Ne tradas besti-is

animas confitentes ti-bi: *R.* Et animas

pauperum tu-orum ne obliviscaris in

finem.

Pater noster, *totum secretò.*

Lectio VII. Job, XVII.

SPIRITUS meus attenuábitur, dies mei

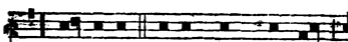

us, et sal - va me. ⁊. De-us in
 nomine tu-o sal - vum me fac,
 et in virtute tu-a li-bera
 me. * Qui-a.

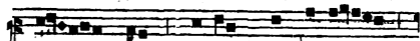
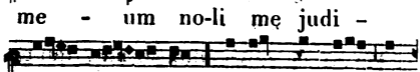
Lectio VIII. Job, XIX.

PELLI meæ, consúptis cárnibus, adhæsit os meum, et derelicta sunt tantummodo lábia circa dentes meos. Misérémini meí, miserémini meí, saltem vos, amici mei, quia manus Dómini tetigit me. Quare persequimini me sicut Deus, et cárnibus meis saturámini? Quis mihi tríbuat, ut scribántur sermónes mei? Quis mihi det, ut exaréntur in libro stylo férreo, et plumbi lámína, vel celte sculpántur in sílice? Scio enim, quòd Redemptor meus vivit, et in novíssimo die de terra surrectúrus sum: et rursúm circúmdabor pelle mea, et in carne mea vidébo Deum meum, quem visúrus sum

ego ipse, et óculi mei conspectúri sunt,
et non álius : repósita est hæc spes mea
in sinu meo.

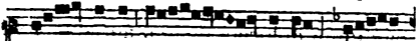
Ps. VIII. 8 M.

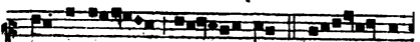
Do-MINE, secundum actum

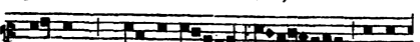

me - um no-li me judi -

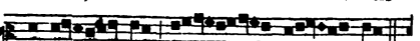
ca - re: nihil dignum in

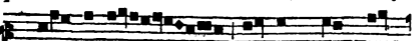

conspectu tu - o e - gi: .

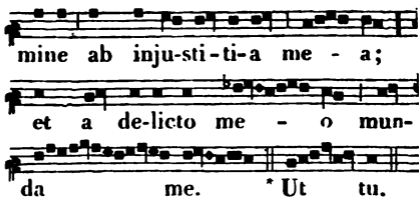

i - de-o de - precor ma -

je-statem tu - am, *Ut tu

De - us, de-le-as ini-

qui-ta - tem me - am.

†. Ampli-us la-va me Do-

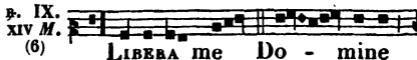

mine ab inju-sti-ti-a me - a;
 et a de-licto me - o mun-
 da me. * Ut tu.

Lectio IX. Job, X.

QUARE de vulva eduxisti me? qui úti-
 nam consúptus essèm, ne óculus me
 vidéret. Fuíssem, quasi non essem, de
 útero translátus ad túmulum. Numquid
 non páucitas diérum meórum finiétur
 brevi? Dimítte ergo me, ut plangam
 páululum dolórem meum, ántequam va-
 dam, et non revérta ad terram tenebró-
 sam, et opértam mortis caligine, terram
 misériæ et tenebrárum, ubi umbra mor-
 tis, et nullus ordo, sed sempitérnus hor-
 ror inhábitat.

B. IX.
 XIV M.
 (6) LIBERA me Do - mine

de vi - is inferni, qui por-
 tas ære-as confre - gi - sti, et vi-

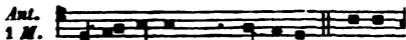
si-ta - sti infernum, et de-
 disti e-is lu-men, ut vi-de-
 rent te, * Qui e-rant in pœ-
 nis tenebra-
 rum. ⁊. Clamantes
 et dicen- tes: Adve-ni- sti, Redem-
 ptor no- ster. * Qui e-rant. ⁊. Re-
 qui-em æternam dona e-is Do-mi-
 ne: et lux perpe- tu-a lu-ce-at
 e- is. * Qui e-rant.

Aliud Responsorium, videlicet Libera me, Dómine, quod dicitur in festo om-

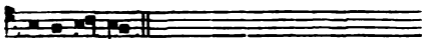
nium Defunctorum, et quando dicantur novem Lectiones, require, folio 167.

AD LAUDES.

Absolutè incipitur Antiphona.

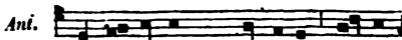

EXULTABUNT Domino. e u

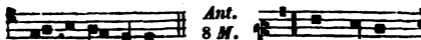

o u a e.

Psal. 50. Miserere meî, Deus, ut supra, 119.

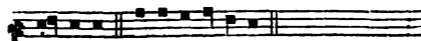

EXULTABUNT Domino ossa

hu-mi li - ata.

EXAUDI

Domine. e u o u a e.

PSALMUS 64.

TE decet hymnus, Deus, in Sion; *
et tibi reddétur votum in Jerúsalem.

Exáudi oratió nem meam : * ad te om-
nis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt super nos ; * et impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus quem elegísti , et assumpsísti : * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domus tuæ : * sanctum est templum tuum , mirábile in æquitáte.

Exáudi nos , Deus , salutáris noster , * spes omnium fínium terræ , et in mari longè.

Præparans montes in virtúte tua , accíntus poténtia : * qui contúrbas profúndum maris , sonum flúctuum ejus.

Turbabúntur gentes , et timébunt qui hábitant términos à signis tuis : * éxitus matutíni et vespere delectábis.

Visitásti terram et inebriásti eam : * multiplicásti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis ; parásti cibum illórum ; * quóniam ita est præparátio ejus.

Rivos ejus inébria ; multíplica genímina ejus : * in stillicídiis ejus lætábitur gérmans.

Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ ; * et campi tui replebúntur ubertáte.

Pinguéscent speciósa desérti ; * et exultatióne colles accingéntur.

Indúti sunt arietes óvium, et valles abundábunt fruménto : * clamábunt; étenim hymnum dicent.

Réquiem ætérnam, etc.

Ant.

EXAUDI Do-mine ora-ti-onem
me - am : ad te omnis ca - ro
veni - et.

Ant.

7 M.

ME susce - pit. e u o u a e.

PSALMUS 62.

DEUS, Deus meus, * ad te de luce vigilo.
Sitívit in te ánima mea; * quàm mul-
típlíciter tibi caro mea!

In terra desérta, et invía, et ina-
quósa; * sic in sancto appáruí tibi, ut vi-
dérem virtútem tuam, et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua
super vítas : * lábia mea laudábunt te.

Sic benedicam te in vita mea; * et in
nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguedine repleátur

ánima mea ; * et lábiis exúltatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tuí super stratuin meum, in matutínis meditabor in te ; * quia fuísti adjútor meus.

Et in velaménto alárum tuárum exultábo, adhæsit ánima mea post te : * me suscepit dèxtera tua.

Ipsi verò in vanum quæsiérunt ánimam meam ; introibunt in inferióra terræ : * tradéntur in manus gládii ; partes vúlpium erunt.

Rex verò lætábitur in Deo ; laudábuntur omnes qui jurant in eo ; * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

PSALMUS 66.

Deus misereátur nostrí, et benedícat nobis : * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostrí :

Ut cognoscámus in terra viam tuam ; * in ómnibus géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli, Deus ; * confiteántur tibi pópuli omnes.

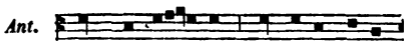
Læténtur, et exúltent gentes ; * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, et gentes in terra dirigis.

Confiteántur tibi pópuli, Deus ; confi-

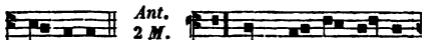
teantur tibi pópuli omnes : * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus ; * Deus noster, benedícat nos Deus ; * et métuant eum omnes fines terræ.

Réquiem ætérnam, etc.

ME susce - pit dextera tu-a

Do-mine.

A por-ta in-fe-

ri. e u o u a e.

Canticum Ezechie. Isaiaë, 38.

Ego dixi : In dimídio diérum meórum * vadam ad portas ínferi.

Quæsívi resíduum annórum meórum : * dixi : Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium.

Non aspiciam hóminem ultrà, * et habitatórem quiétis.

Generátio mea abláta est, et convolúta est à me, * quasi tabernáculum pastórum.

Præcísá est velut à texénte vita mea ;

dum adhuc ordírer, succídit me : * de mane usque ad vésperam fínies me.

Sperábam usque ad mane ; * quasi leo sic contrívit ómnia ossa mea.

De mane usque ad vésperam fínies me : * sicut pullus hirúndinis sic clamábo ; meditábor ut colúmba.

Attenuáti sunt óculi mei, * suspiciéntes in excélsu.

Dómine, vim pátor, respónde pro me. * Quid dicam, aut quid respondébit mihi, cùm ipse fécerit ?

Recogitábo tibi omnes annos meos, * in amaritúdine ánimæ meæ.

Dómine, si sic vívitur, et in tálibus vita spíritus mei, corrípies me, et vivificábis me : * ecce in pace amaritúdo mea amaríssima.

Tu autem eruísti ánimam meam, ut non períret ; * projecísti post tergum tuum ómnia peccáta mea.

Quia non inférnus confitébitur tibi, neque mors laudábit te : * non expectábunt, qui descéndunt in lacum, veritátem tuam.

Vivens, vivens ipse confitébitur tibi, sicut et ego hódie ; * pater filiis notam fáciat veritátem tuam.

Dómine, salvum me fac ; * et psalmos

nostros cantábimus cunctis diébus vitæ
nostræ in domo Dómini.

Réquiem ætérnam, etc.

Ant. A porta in-fe-ri e-ru-e Do-

mine a-nimam me-am. *Ant.* *M.* Om-

nis spi-ri-tus. e u o u a e.

PSALMUS 148.

LAUDATE Dóminum de cœlis : * lau-
dáte eum in excélsis.

Laudáte eum, omnes Angeli ejus : *
laudáte eum, omnes Virtútes ejus.

Laudáte eum, sol et luna : * laudáte
eum, omnes stellæ et lumen.

Laudáte eum, cœli cœlórum : * et
aquæ omnes quæ super cœlos sunt lau-
dent nomen Dómini ;

Quia ipse dixit, et facta sunt : * ipse
mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in sæculum
sæculi : * præceptum pósuit, et non præ-
teríbit.

Laudáte Dóminum de terra, * dracónes, et omnes abyssi :

Ignis ; grando, nix ; glácies ; spíritus procellárum ; * quæ faciunt verbum ejus :

Montes et omnes colles ; * ligna fructífera et omnes cedri :

Béstiae et univérsa pécora, * serpéntes et vólucres pennátæ :

Reges terræ et omnes pópuli, * príncipes et omnes júdices terræ.

Júvenes et vírgines, senes cum junióribus laudent nomen Dómini ; * quia exaltátum est nomen ejús solius.

Conféssio ejus super cœlum et terram ; * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus Sanctis ejus, * fíliis Israël, pópulo appropinquánti sibi.

PSALMUS 149.

CANTATE Dómino cánticum novum : * laus ejus in Ecclesia Sanctórum ;

Lætétur Israël in eo qui fecit eum ; * et fílii Sion exúltent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro : * in tympano, et psaltério psallant ei :

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo ; * et exaltábit mansuétos in salútem.

**Exultábunt Sancti in glória : * læta-
búntur in cubílibus suis.**

**Exaltatiónes Dei in gútture eórum ; *
et gládii ancípites in máribus eórum :**

**Ad faciéndam vindíctam in natióni-
bus, * increpatiónes in pópulis :**

**Ad alligándos reges eórum in compé-
dibus, * et nóbiles eórum in mánicis
férreis :**

**Ut fáciant in eis iudícium conscri-
ptum : * glória hæc est ómnibus Sanctis
ejus.**

PSALMUS 150.

**LAUDATE Dóminum in Sanctis ejus : *
laudáte eum in firmaménto virtútis
ejus.**

**Laudáte eum in virtútibus ejus : *
laudáte eum secúndum multitudinem
magnitúdinis ejus.**

**Laudáte eum in sono tubæ : * laudáte
eum in psaltério, et cithara.**

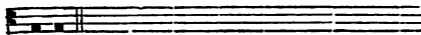
**Laudáte eum in tympano, et choro : *
laudáte eum in chordis et órgano.**

**Laudáte eum in cymbalis benesonán-
tibus ; laudáte eum in cymbalis jubila-
tiónis. * Omnis spíritus laudet Dómi-
num.**

Réquiem ætérnam, etc.

Ant.

OMNIS spi-ritus laudet Do-

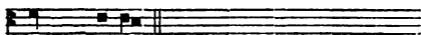

minum.

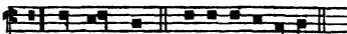
Ÿ. Audi-vi vo-cem de cœ-lo dicen-

Ŕ. Be-a-ti mortui, qui in Domino

tem mihi.

mo - riuntur.

Ant.
2 M.

Ego sum. e u o u a e.

Canticum Zachariæ. Luc. 1.

BENEDICTUS Dóminus Deus Israël, *
quia visitávit, et fecit redemptiónem ple-
bis suæ :

Et eréxit cornu salutis nobis * in domo
David puéri sui :

Sicut locúsus est per os Sanctórum, *
qui à sæculo sunt, Prophetárum ejus :

Salútem ex inimícis nostris, * et de
manu ómnium qui odérunt nos :

Ad faciéndam misericórdiam cum pá-

tribus nostris, * et memorati testamenti sui sancti;

Jusjurandum, quod juravit ad Abraham patrem nostrum, * datum se nobis :

Ut sine timore, de manu inimicorum nostrorum liberati, * serviamus illi;

In sanctitate, et justitia coram ipso * omnibus diebus nostris.

Et tu, puer, Propheta Altissimi vocaberis : * praeabis enim ante faciem Domini parare vias ejus :

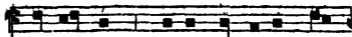
Ad dandam scientiam salutis plebi ejus, * in remissionem peccatorum eorum.

Per viscera misericordiae Dei nostri, * in quibus visitavit nos oriens ex alto ;

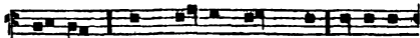
Illuminare his qui in tenebris, et in umbra mortis sedent, * ad dirigendos pedes nostros in viam pacis.

Réquiem aeternam, etc.

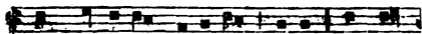
Ant.

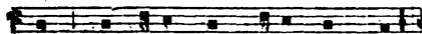
Ego sum resurrecti-o, et

vi-ta: qui cre-dit in me, e-ti-am

si mortu-us fu-erit, vivet; et om-

nis qui vivit, et credit in me,

non mori-e-tur in æ-ternum.

Deinde, Pater noster.

*Psalm. De profundis, Job. 179, cum
Precibus, ut supra in Vesperis, 184.*

DE OFFICIO FACIENDO

**IN EXEQUIIS, ABSENTE CORPORE DE-
FUNCTI, ET IN DIE TERTIO, SEPTIMO,
TRICESIMO, ET ANNIVERSARIO.**

*Si faciendæ sint Exequiæ absente cor-
pore, eo die, quo bene visum fuerit, in
Ecclesia dicatur Officium Mortuorum
cum tribus Nocturnis, et Laudibus, et
Antiphonis duplicatis, vel saltem unum
Nocturnum cum tribus Lectionibus, et
Laudibus, et Missa. Post Missam Cele-
brans deponit Manipulum et Planetam*

accipit pluviale nigri coloris, et præcedentibus Subdiacono cum Cruce, et Clero, et duobus Ceroferariis cum luminaribus accensis, et duobus Acolythis, uno cum navicula incensi et thuribulo, et altero cum vasculo Aquæ benedictæ et aspersorio et hoc libro Rituali, accedit cum Diacono à sinistris ad locum tumuli, et ibi à circumstante Clero cantatur R̄. Libera me, Dómine, etc., ut supra, 167. Interim ministratur incensum, benedicitur, et imponitur in thuribulum.

Posteà dicitur, Kyrie, eléison; Christe, eléison; Kyrie, eléison. Sacerdos dicit Pater noster, et dum secretò dicitur, accipit aspersorium, circuit tumbam aspergens, deinde incensat eodem modo, ut dictum est.

Posteà dicit: ŷ. Et ne nos indúcas in tentatióem;

R̄. Sed libera nos à malo.

ŷ. A porta inferi

R̄. Erue, Dómine, ánimam ejus.

ŷ. Requiéscat in pace.

R̄. Amen.

ŷ. Dómine, exáudi oratióem meam;

R̄. Et clamor meus ad te véniat.

ŷ. Dóminus vobíscum.

R̄. Et cum spírítu tuo.

ORÉMUS.

ABSOLVE, quæsumus, Dómine, ánimam * fámuli tui N., ut defúnctus (*vel fámulæ tuæ N.*, ut defúncta) sæculo tibi vivat : et peccáta, quæ per fragilitátem carnis humana conversatióne commisit, tu veniá misericordissimæ pietátis abs-
térge. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Vel dicatur Oratio quæ dicta est in Missa, vel alia conveniens.

Ÿ. Réquiem ætérnam dona ei, Dómine;

R. Et lux perpétua lúceat ei.

Ÿ. Réquiescat in pace.

R. Amen.

Si Officium fuerit pro pluribus defunctis, Oratio et Versus dicantur in plurali numero : si fuerit mulier, in genere foeminino : si fuerit Sacerdos, vel Episcopus, in Oratione exprimitur nomen dignitatis, etc.

Prædictus autem Officii ritus pro defunctis adultis tam Sacerdotibus et Clericis, quàm sæcularibus et laicis, servari debet in Officio sepulturæ in die depositionis, sive in die tertio, septimo, trigesimo, et anniversario.

DE EXEQUIIS PARVULORUM.

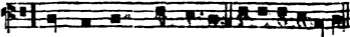
In primis admonendi sunt Parochi, ut juxta vetustam et laudabilem Ecclesiarum consuetudinem, Parvulorum corpuscula non sepeliantur in communibus et promiscuis cœmeteriorum et Ecclesiarum sepulturis; sed ut pro illis in Parochialibus Ecclesiis, aut illarum cœmeteriis, quatenus commodè fieri potest, speciales et separatos ab alijs loculos et sepulturas habeant, seu fieri curent, in quibus non sepeliantur, nisi qui baptizati fuerint infantes, vel pueri qui ante annos discretionis obierunt.

In funere Parvulorum, ut plurimum, non pulsantur campanæ: quòd si pulsentur, non sono lugubri, sed potius festivo pulsari debent.

ORDO SEPELIENDI PARVULOS.

Cum igitur infans, vel puer baptizatus, defunctus fuerit ante usum rationis, induitur juxta ætatem, et imponitur ei corona de floribus, seu de herbis aromaticis et odoriferis, in signum integritatis carnis, et virginitatis; et Parochus Superpelliceo, et Stola alba indutus, et alii de Clero, si adsint, præcedente Cruce, quæ sine hasta deferitur, accedunt ad domum defuncti cum Clerico aspersorium deferente.

Sacerdos aspergit corpus, deinde dicit :

Ant.
2 M.

SIT NOMEN DOMINI. e u o u a e.

PSALMUS 112.

LAUDATE, púeri, Dóminum : * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cœlos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cœlo et in terra?

Súscitans à terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem :

Ut cóllocet eum cum princípibus * cum princípibus pópuli sui.

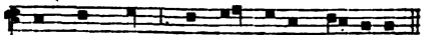
Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Glória Patri, etc.

Ant.

SIT nomen Domini benedictum,

ex hoc nunc, et usque in sæculum.

Dum portatur ad Ecclesiam, dicatur Psalm. Beáti immaculáti, etc., et si tem-

pus superest, dici potest Psalm. Laudate Dóminum de cœlis, 280, cum aliis duobus sequentibus, et in fine Glória Patri, etc.

Cum autem pervenerit ad Ecclesiam, dicatur Antiphona :

Ant.
6 M.

Hic acci-pi-et. e u o u a e.

PSALMUS 23.

DÓMINI est terra, et plenitúdo ejus : *
orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo :

Quia ipse super mária fundávit eum, *
et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini ? *
aut quis stabit in loco sancto ejus ?

Innocens mánibus et mundo corde ; *
qui non accépit in vano ánimam suam,
nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem à Dómino, *
et misericórdiam à Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, *
quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et
elevámini, portæ æternáles ; * et introíbit
Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens : Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, principes, vestras, et elevámini, portæ æternáles; * et introíbit Rex glóriæ.

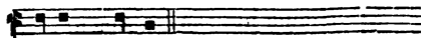
Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Glória Patri, etc.

Ant.

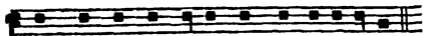
Hic acci-pi-et benedi-cti-onem
a Domino, et mi-se-ricordi-am a De-
o salu-ta-ri su-o : qui-a hæc est ge-
nera-ti-o quæren-ti-um Dominum.

Posteà dicitur : Kyrie, eléison ; Chris-te, eléison ; Kyrie, eléison.

Pater noster... secretò.

Interim corpus aspergit.

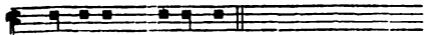

Ÿ. Et ne nos inducas in tentati-onem;

Ŕ. Sed libera nos à malo.

Ÿ. Me autem propter innocéntiam suscepisti :

Ŕ. Et confirmásti me in conspéctu tuo in æternum.

Ÿ. Dominus vobiscum.

Ŕ. Et cum spíritu tuo.

ORÉMUS.

OMNIPOTENS, et mitissime Deus, qui ómnibus párvulis renátis fonte Baptísmatis, dum migrant à sæculo, sine ullis eórum méritis, vitam íllicò largíris ætéranam, sicut ánimæ hujus párvuli hódie crédimus te fecisse, fac nos, quæsumus Dómine, per intercessiónem beátæ Mariæ semper Vírginis, et ómnium Sanctórum tuórum, híc puríficáti tibi méntibus famulári, et in Paradíso cum beátis párvulis perénriter sociári. Per Christum Dóminum nostrum. Ŕ. Amen.

Dum portatur ad tumulum, et etiamstunc non portetur, dicitur :

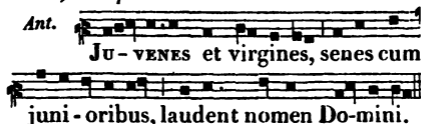
Ant.

o u a e.

Psalmus, Laudáte Dóminum de cœlis,
etc., *ut supra fol. 280, et in fine Glória*
Patri, *et repetitur* :

Ant.

juni - oribus, laudent nomen Do-mini.

Kyrie, eléison; Christe, eléison; Ky-
rie, eléison. Pater noster...

Ÿ. Et ne nos indúcas in tentatiónem;

Ŕ. Sed líbera nos à malo.

Ÿ. Sinite párvulos venire ad me :

Ŕ. Tálum est enim regnum cœlórum.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

Ŕ. Et cum spírítu tuo.

ORÉMUS.

OMNÍPOTENS, sempitérne Deus, sanctæ
puritátis amátor, qui ánimam hujus pár-
vuli ad cœlorum regnum hódie miseri-
córditer vocáre dignátus es, dignéris
étiam, Dómine, ita nobíscum misericór-
diter ágere, ut méritis tuæ sanctíssimæ
Passiónis, et intercessióne beátæ Mariæ

semper Virginitatis, et omnium Sanctorum tuorum, in eodem regno nos cum omnibus Sanctis et Electis tuis semper facias congaudere. Qui vivis et regnas cum Deo Patre, in unitate Spiritus Sancti Deus, per omnia secula seculorum. R. Amen.

Deinde Sacerdos corpus aspergat aqua benedicta et thurificet, similiter et tumulum; postea sepeliatur.

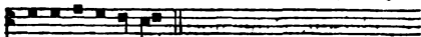
Cum autem à sepultura revertuntur in Ecclesiam, dicatur :

Ant.

7 M.

BENEDI-CITE Do-minum.

e u o u a e.

Canticum trium Puerorum. Dan., 3.

BENEDICITE, omnia opera Domini, Domino : * laudate et superexaltate eum in secula.

Benedicite, Angeli Domini, Domino : * benedicite, cœli, Domino.

Benedicite, aquæ omnes quæ super cœlos sunt, Domino : * benedicite, omnes Virtutes Domini, Domino.

Benedicite, sol et luna, Domino : * benedicite, stellæ cœli, Domino.

Benedicite, omnis imber et ros, Dó-

mino : * benedícite , omnes spíritus Dēi ,
Dómino.

Benedícite , ignis et æstus , Dómino : *
benedícite , frigus et æstus , Dómino.

Benedícite , rorēs et pruína , Dómino : *
benedícite , gelu et frigus , Dómino.

Benedícite , glácies et nives , Dó-
mino : * benedícite , noctes et dies , Dó-
mino.

Benedícite , lux et ténebræ , Dómino : *
benedícite , fúlgura et nubes , Dómino.

Benedícat terra Dóminum : * laudet ,
et superexáltet eum in sæcula.

Benedícite , montes et colles , Dómi-
no : * benedícite , univérſa germinántia
in terra , Dómino.

Benedícite , fontes , Dómino : * bene-
dícite , mária et flúmina , Dómino.

Benedícite , cete et ómnia quæ movén-
tur in aquis , Dómino : * benedícite ,
omnes volúcrés cœli , Dómino.

Benedícite , omnes béstiæ et pécora ,
Dómino : * benedícite , filii hómīpunī ,
Dómino.

Benedícat Israēl Dóminum : * laudet
et superexáltet eum in sæcula.

Benedícite , sacerdotés Dómini , Dó-
mino : * benedícite , servi Dómini , Dó-
mino.

Benedícite, spíritus et ánimæ justórum, Dómino : * benedicite, sancti et húmiles cordes, Dómino.

Benedícite, Ananía, Azaría, Mísaël, Dómino : * laudáte et superexaltáte eum in sæcula.

Benedicámus Patrem, et Fílium, cum Sancto Spíritu : * laudémus et superexaltémus eum in sæcula.

Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cœli; * et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sæcula.

• *Ant.*

BENEDI-CITE Dominum omnes
Electi ejus: agite di-es læti-ti-
æ, et confitemini illi.

ŷ. Dóminus vobiscum.

Ŕ. Et cum spíritu tuo.

ORÉMUS.

DEUS, qui miro órdine Angelórum ministéria, hominúmque dispénsas; con-

cède propítius, ut à quibus tibi ministrántibus in cœlo semper assístitur, ab his in terra vita nostra inuniátur. Per Christum Dóminum nostrum.

R̄. Amen.

DE SACRAMENTO MATRIMONII.

PAROCHUS admonitus de aliquo Matrimonio in sua Parochia contrahendo, primùm cognoscat ex his ad quos spectat, qui et quales sint, qui Matrimonium contrahere volunt: An inter eos sit aliquod canonicum impedimentum: Utrùm spontè, liberè, et secundum honestatem Sacramenti velint contrahere: Utrùm sint in ætate legitima, ut vir saltem quatuordecim, mulier verò duodecim annos expleverit; et uterque sciat rudimenta Fidei, cùm ea deinde filios suos docere debeant.

Noverit ex probatis Auctoribus, quæ sint Canonica impedimenta Matrimonii contrahendi, et quæ contractum dirimant; et qui sint gradus consanguinitatis et affinitatis, et item cognationis spiritualis ex Baptismi vel Confirmationis Sacramento contractæ.

Habeat in primis ipse benè cognita præcepta illa omnia, quæ in Matrimoniis ritè conficiendis servari oportere Sacri Canones et præcipuè Sancta Synodus Tridentina jussit; dabitque operam ut illa in Parochia sua accuratè exactèque serventur.

Præsertim verò meminerit Matrimonia inter raptorem et raptam, dum ipsa in raptoris po-

testate manserit, inita, nec non clandestina, et quælibet Matrimonia quæ aliter quàm præsentè Parocho, vel alio Sacerdote de ipsius Parochi vel Ordinarii licentiâ, et duobus vel tribus testibus contrahuntur, ex ipsius Concilii Decretis irrita omninò ac nulla esse.

Est autem proprius Parochus, qui adesse debet, is in cujus Parochia Matrimonium celebratur, sive viri, sive mulieris.

Caveat præterea Parochus, ne facilè ad contrahendum Matrimonium admittat vagos ac peregrinos, et qui incertas habent sedes, neque item eos, qui antea conjugati fuerunt, ut sunt uxores militum vel captivorum, vel aliorum qui peregrinantur, nisi diligenter de iis omnibus facta inquisitione, et re ad Ordinarium delata, ab eoque habita de ejusmodi Matrimonii celebrandi licentiâ, quæ gratis concedatur.

Antequam Matrimonium contrahatur, ter à proprio contrahentium Parocho continuis diebus festis in Ecclesia intra Missarum solemnias ad ipsius Concilii præscriptum publicè denuntiatur, inter quos Matrimonium sit contrahendum.

Si verò vir et mulier Parochiæ sint diversæ, in utraque Parochia fiant denuntiationes: quibus denuntiationibus factis, si nullum legitimum opponatur impedimentum, ad celebrationem Matrimonii procedatur. Sed si quid obstat, ultra Parochus non procedat.

Quòd si aliquando probabilis fuerit suspicio, vel alia rationabilis causa subsit, arbitrio Episcopi, Matrimonium malitiosè impediri posse, si tot præcesserint Denuntiationes; tunc de licentiâ Ordinarii, vel una tantum fiat Denuntiatio, vel saltem Parocho, et duobus, vel tribus testibus

præsentibus, Matrimonium celebretur. Deinde ante illius consummationem, Denuntiationes in Ecclesia fiant, ut si aliqua subsunt impedimenta, faciliùs detegantur, nisi aliter Ordinarius ipse expedire judicaverit.

Has autem Denuntiationes Parochus facere non aggrediatur, nisi priùs de utriusque contrahentis libero consensu sibi benè constet.

Si verò infra duos menses post factas Denuntiationes Matrimonium non contrahatur, Denuntiationes repetantur, nisi aliter Episcopo videatur.

Denuntiationes autem fiant hoc modo : Inter Missarum solemnia Parochus populum admoneat in hanc sententiam vulgari sermone :

Notum sit omnibus hic præsentibus, quòd N. vir, et N. mulier, ex tali vel tali familia, et Parochia, Deo adjuvante, intendunt inter se contrahere Matrimonium. Proinde admonemus omnes et singulos, ut si quis noverit aliquod consanguinitatis, vel affinitatis, aut cognationis spiritualis, vel quodvis aliud impedimentum inter eos esse, quòd Matrimonium contrahendum invicem impediat, illud quamprimùm nobis denuntiare debeat; et hoc admonemus primò, si fuerit prima; vel secundò, si fuerit secunda; vel tertio, si fuerit tertia Denuntiatio.

Moneat Parochus conjuges, ut ante Benedictionem Sacerdotalem in Templo suscipiendam, in eadem domo non cohabitent, neque Matrimonium consumment, nec etiam simul maneant, nisi aliquibus propinquis vel aliis præsentibus; quæ Benedictio à nullo alio quàm ab ipso Parocho, seu ab alio Sacerdote de ipsius Parochi vel Ordinarii licentia, fieri debet.

Caveat etiam Parochus, ne, quando conjuges in primis Nuptiis Benedictionem acceperint, eos in secundis benedicat, sive mulier, sive etiam vir ad secundas Nuptias transeat. Sed ubi ea viget consuetudo, ut si mulier nemini unquam nupserit, etiamsi vir aliam uxorem habuerit, Nuptiæ benedicantur, ea servanda est. Sed viduæ Nuptias non benedicat, etiamsi ejus vir nunquam uxorem duxerit.

Matrimonium in Ecclesia maximè celebrari decet: sed si domi celebratum fuerit præsentem Parochum et testes, Sponsi veniant ad Ecclesiam Benedictionem accepturi; et tunc caveat Sacerdos ne iterùm à contrahentibus consensum exigat, sed tantùm Benedictionem illis conferat, celebrata Missa, ut infra dicitur.

Admoneantur præterea conjuges, ut antequam contrahant, sua peccata diligenter confiteantur, et ad Sanctissimam Eucharistiam, atque ad Matrimonii Sacramentum suscipiendum piè accedant; et quomodo in eo rectè et christianè conversari debeant, diligenter instruantur ex Divina Scriptura, exemplo Tobiae et Saræ, verbisque Angeli Raphaelis eos edocentis quàm sanctè conjuges debeant convivere.

Postremò meminerint Parochi, à Dominica prima Adventus usque ad diem Epiphaniæ et à Feria quarta Cinerum usque ad Octavam Paschæ inclusive, solemnitates Nuptiarum prohibitas esse, ut Nuptias benedicere, Sponsam traducere, nuptialia celebrare convivia. Matrimonium autem omni tempore contrahi potest. Nuptiæ verò qua decet modestia et honestate fiant: sancta enim res est Matrimonium, sanctèque tractandum.

Quæ omnia ferè ex Sacri Concilii Tridentini decretis desumpta, et item alia, quæ ibi de Matrimonium ritè contrahendo præcipiuntur, sunt diligenter servanda.

RITUS

CELEBRANDI MATRIMONII SACRAMENTUM.

Parochus igitur Matrimonium celebraturas, Publicationibus factis tribus diebus Festis, ut dictum est, si nullum obstet legitimum impedimentum, in Ecclesia Superpelliceo et alba Stola indutus, adhibito uno saltem Clerico Superpelliceo pariter induto, qui Librum et vas Aquæ benedictæ cum aspersorio deferat, coram tribus uult duobus testibus, virum et mulierem, quos parentum vel propinquorum suorum præsentia coonestari decet, de consensu in Matrimonium interroget utrumque singillatim in hunc modum vulgari sermone :

N., vis accipere N. hinc præsentem, in tuam legitimam uxorem, juxta ritum Sanctæ Matris Ecclesiæ?

Respondeat Sponsus : Volo.

*Mox Sacerdos Sponsam interroget :
N. , vis accipere N. hinc præsentem , in
tuum legitimum maritum , juxta ritum
Sanctæ Matris Ecclesiæ ?*

Respondeat : Volo.

*Nec sufficit consensus unius ; sed debet
esse amborum , et expressus aliquo signo
sensibili , sive fiat per se , sive per Pro-
curatorem.*

*Mutuo igitur contrahentium consensu
intellecto , Sacerdos jubeat eos invicem
jungere dexteram , dicens : Ego conjungo
vos in Matrimonium , in Nómine Patris ✠ ,
et Filii , et Spíritus Sancti. Amen.*

*Vel aliis utatur verbis juxta receptum
uniuscujusque Provinciæ ritum. Postea
eos aspergat Aqua benedicta : mox bene-
dicat Annulum.*

BENEDICTIO ANNULI.

*Ÿ. Adjutorium nostrum in Nómine
Domini ,*

R. Qui fecit Cœlum et terram.

Ÿ. Dómine , exáudi Oratióne meam ;

R. Et clamor meus ad te veniat.

Ÿ. Dóminus vobiscum.

R. Et cum spíritu tuo.

ORÉMUS.

BENEDIC ✱, Dómine, Annulum hunc, quem nos in tuo Nómine benedicimus ✱, ut quæ eum gestáverit, fidelitatem íntegram suo Sponso tenens, in pace et voluntáte tua permáneat, atque in mútua charitaté semper vivat. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Deinde Sacerdos aspergat Annulum Aqua benedicta in modum Crucis; et Sponsus acceptum Annulum de manu Sacerdotis, imponit in digito annulari sinistrae manus Sponsæ, Sacerdote dicente: In Nómine Patris ✱, et Filii, et Spíritus Sancti. Amen.

Mox subjungat ŷ. Confirma hoc, Deus, quod operátus es in nobis,

R. A Templo sancto tuo, quod est in Jerúsalem.

Kyrie, eléison; Christe, eléison; Kyrie, eléison. Pater noster...

ŷ. Et ne nos indúcas in tentatiónem;

R. Sed líbera nos à malo.

ŷ. Salvos fac servos tuos,

R. Deus meus, sperántes in te.

ŷ. Mitte eis, Dómine, auxiliúm de sancto;

R. Et de Sion tuere eos.

V. Esto eis, Dómine, turris fortitudinis

R. A fácie inimíci.

V. Dómine, exáudi Oratióem meam;

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

ORÉMUS.

RESPICE, quæsumus, Dómine, super hos fámulos tuos : et institútis tuis, quíbus propagatióem húmáni géneris ordinásti, benígus assiste, ut qui, Te Auctóre, jungúntur, Te auxiliánte, servéntur. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

His expletis, si benedicendæ sint Nuptiæ, Parochus Missam pro Sponso et Sponsa, ut in Missali Romano, celebret, servatis omnibus quæ ibi præscribuntur, et servato insuper Decreto sequente :

URBIS ET ORBIS.

QUUM ex peculiaribus dubiis ex parte nonnullorum Parochorum seu aliorum ad præscripta-

rum in Rubricis Regularum obervantiam deputatorum S. Rituum Congregationi propositis, compertum fuerit non levem alicubi subortiam esse dubitationem et controversiam super intelligentia generalis illius Rubricæ, quæ in Missali Romano adscripta legitur ante Missam *pro Sponso et Sponsa*, videlicet: *Quòd si Benedictio Nuptiarum facienda sit pro Sponso et Sponsa die Dominica vel alio die Festo, dicatur Missa de Dominica vel Festo, etc.*, cum commemoratione sequentis Missæ *pro Sponso et Sponsa*, dum aliqui censent Rubricam illam locum habere in omnibus diebus, quibus celebratur Officium et Missa de festo Duplici sive majoris sive minoris ritus, quibusque proinde minimè licet præmissas inibi Missas votivas pro Sacerdotum devotione celebrare; alii verò putant præfata verba, *vel alio die Festo*, intelligenda tantùm esse de Festis solemnioribus et festivis de præcepto: hinc Sacra eadem Congregatio, referente Eminentissimo et Reverendissimo Domino Cardinali Corsino Episcopo Sabinensi, ad dirimendas in posterum controversias, et dubitationes de medio tollendas, præsentì Generali Decreto statuit (1): *In celebratione Nuptiarum quæ fit extra diem Dominicum vel alium diem Festum de præcepto, seu in quo occurrat duplex primæ vel secundæ classis, etiamsi fiat Officium et Missa de Festo duplici per annum, sive ma-*

(1) Hùc spectat etiam Decretum Generale S. R. C. diei 20 Februarii 1818, à fel. record. Pio PP. VII approbatum die 3 Maji eiusdem anni; item Decretum in *Derthonen.* diei 20 Aprilis 1822, ad Dub. 5. 6. 7 et 8. *Vide Decreta Authentica Congreg. Sacrorum Rituum à Gardellini collecta, N. 4504 et 4437.*

jori sive minori dicendam esse Missam pro Sponso et Sponsa, in fine Missalis post alias votivas specialiter assignatam : in diebus verò Dominicis aliisque diebus Festis de præcepto, ac duplicibus primæ et secundæ classis, dicendam esse Missam de Festo cum commemoratione Missæ pro Sponso et Sponsa. Atque ita decrevit et servari mandavit. Die 20 Decembris 1783.

Factaque deinde per me Secretarium de prædictis Sanctissimo Domino Nostro PIO Papæ VI relatione, Sanctitas Sua præfatum Sacræ Congregationis generale Decretum confirmavit, et ubique executioni dandum esse præcepit.

Die 7 Januarii 1784.

J. CARD. ARCHINTUS PRÆF.

Loco † Sigilli.

C. Airoidi S. R. C. Secr.

Cæterum, si quæ Provinciæ aliis, ultra prædictas, laudabilibus consuetudinibus et cæremoniis in celebrando Matrimonii Sacramento utuntur, eas Sancta Tridentina Synodus optat retineri.

Peractis omnibus, Parochus manu sua describat in Libro Matrimoniorum nomina conjugum, et testium, et alia juxta formulam præscriptam: idque, licet alius Sacerdos, vel à se, vel ab Ordinario delegatus, Matrimonium celebraverit.

DE BENEDICTIONE MULIERIS POST PARTUM.

*Si qua puerpera post partum, juxta
piam ac laudabilem consuetudinem, ad
Ecclesiam venire voluerit pro incolumi-
tate sua Deo gratias actura, petieritque
à Sacerdote benedictionem, ipse Superpel-
liceo et Stola alba indutus, cum Ministro
aspergillum deferente, ad fores Ecclesiæ
accedat, ubi illam foris ad limina genu-
flectentem, et candelam accensam in ma-
nu tenentem Aqua benedicta aspergat,
deinde dicat :*

*Ÿ. Adjutorium nostrum in Nómine Dó-
mini,*

R. Qui fecit cælum et terram.

*Antiphona : Hæc accipiet benedicti-
onem à Dómino, et misericórdiam à Deo
salutári suo, quia hæc est generatio quæ-
rentium Dóminum.*

*Psalmus Dómini est terra, et plenitúdo
ejus, etc., totus ut supra, fol. 290.*

In fine, Glória Patri, etc.

Et repetitur antiphona : Hæc accipiet

benedictionem à Dómino , et misericórdiam à Deo salutári suo , quia hæc est generatio quæréntium Dóminum.

Deinde porrigens ad manum mulieris extremam partem Stolæ , eam introducit in Ecclesiam , dicens :

Ingrédere in Templum Dei, adóra Fílium Beátæ Mariæ Vírginis , qui tibi fecunditatem tribuit prolis.

Et ipsa ingressa genuflectit coram Altari , et orat , gratias agens Deo de beneficiis sibi collatis ; et Sacerdos dicit :

Kyrie , eléison ; Christe , eléison ; Kyrie , eléison. Pater noster...

Ÿ. Et ne nos indúcas in tentationem ;

℞. Sed líbera nos à malo.

Ÿ. Salvam fac ancíllam tuam, Dómine,

℞. Deus meus , sperántem in te.

Ÿ. Mitte ei , Dómine , auxiliúm de Sancto ;

℞. Et de Sion tuére eam.

Ÿ. Nihil proficiat inimícus in ea ;

℞. Et fílius iniquitátis non appónat nocére ei.

Ÿ. Dómine , exáudi Oratiónem meam ;

℞. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

OREMUS.

OMNÍPOTENS sempitérne Deus , qui per Beátæ Mariæ Vírginis partum , Fidélium pariéntium dolóres in gáudium vertísti , réspice propítius super hanc fámulam tuam , ad Templum sanctum tuum pro gratiárum actióne lætam accedentem ; et præsta , ut post hanc vitam , ejúsdem Beátæ Mariæ méritis et intercessióne , ad ætérnæ beatitúdinis gáudia cum prole sua perveníre mereátur. Per Christum Dóminum nostrum. R̄. Amen.

Deinde illam aspergit iterum Aqua benedicta in modum Crucis , dicens :

Pax et benedictio Dei Omnipoténtis , Patris ✠ , et Fílii , et Spíritus Sancti descéndat super te , et máneat semper. Amen.

DE BENEDICTIONIBUS

REGULÆ GENERALES.

Noverit Sacerdos, quarum rerum Benedictiones ad ipsum, et quæ ad Episcopum suo jure pertineant, ne majoris dignitatis munera temerè aut imperitè unquam usurpet propria auctoritate.

In omni Benedictione extra Missam, Sacerdos saltem Superpelliceo et Stola pro ratione temporis utatur, nisi aliter in Missali notetur.

Stando semper benedicat, et aperto capite.

In principio cujusque Benedictionis dicat :

Ÿ. Adjutórium nostrum in Nómine Domini ;

R. Qui fecit Cœlum et terram.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

Deinde dicatur Oratio propria, una, vel plures, prout suo loco notatum fuerit.

Postea rem aspergat Aqua benedicta ;

et ubi notatum fuerit, pariter incenset, nihil dicendo.

Cùm Sacerdos aliquid benedicturus est, habeat Ministrum cum vase Aquæ benedictæ et aspergillo, et cum hoc Rituali Libro, seu Missali.

Caveat, ne Benedictionis causâ ponat aliquid indecens super Altare, veluti esculenta: sed quod ejusmodi est, ponatur super mensam, commodo loco paratam.

ORDO

AD FACIENDAM AQUAM BENEDICTAM.

Diebus Dominicis, et quandocumque opus fuerit, præparato Sale et Aqua munda benedicenda in Ecclesia, vel in Sacristia, Sacerdos Superpellicea et Stola violacea indutus, primò dicit:

Ÿ. Adjutórium nostrum in Nómine Domini;

R. Qui fecit Coelum et terram.

Deinde absolutè dicit Exorcismum Salis.

EXORCIZO te, creatúra Salis, per Deum ✱ vivum, per Deum ✱ verum, per Deum ✱ sanctum, per Deum, qui te per Eliseum Prophétam in Aquam mitti jussit, ut sanarétur sterilitas Aquæ, ut efficiáris Sal exorcizátum in salutem credéntium, et sis ómnibus suméntibus te sánitas ánimæ et córporis, et effúgiat atque discédât à loco, in quo aspérsum fúeris, omnis phantásia, et nequítia, vel versútia diabólicæ fraudis, omnisque spíritus immúndus adjurátus per eum qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. R̄. Amen.

ORÉMUS.

IMMÉNSAM cleméntiam tuam, Omnípotens ætérne Deus, humíliter implorámus, ut hanc creatúram Salis, quam in usum géneris humáni tribuísti, bene ✱ dicere, et sancti ✱ ficáre tua pietáte digneris, ut sit ómnibus suméntibus salus mentis et córporis; et quidquid ex eo tactum, vel respérsum fúerit, careat omni immundítia, omnisque impugnatione spiri-
tuális nequítiae. Per Christum Dóminum nostrum. R̄. Amen.

Exorcismus aquæ, et dicatur sine Orémus.

EXORCÍZO te, creatúra Aquæ, in Nómine Dei ✱ Patris omnipoténtis, et in Nómine Jesu ✱ Christi Fílii ejus Dómini nostri, et in virtúte Spíritus ✱ Sancti, ut fias Aqua exorcizáta ad effugándam omnem potestátem inimíci, et ipsum inimícum eradicáre et explantáre váleas cum ángelis suis apostáticis, per virtútem ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. *R̄. Amen.*

ORÉMUS.

DEUS, qui ad salútem humáni géneris máxima quæque Sacraménta in Aquárum substántia condidísti, adésto propítius invocatióibus nostris, et eleménto huic multímodis purificatióibus præparato virtútem tuæ bene ✱ dictionis infúnde, ut creatúra tua mystériis tuis sérviens, ad abigéndos dæmones, morbósque peléndos Divínæ grátiae sumat effectum, ut quidquid in dómibus, vel in locis Fidélium hæc unda respéserit, cáreat omni immundítia, liberétur à noxa: non illic resídeat spíritus péstilens, non aura cor-

rumpens: discédant omnes insídiæ laténtis inimíci: et si quid est, quod aut incolumitáti habitántium ínvidet, aut quiéti, aspersione hujus Aquæ effúgiat, ut salúbritas per invocatióem sancti tui Nóminis expetíta, ab ómnibus sit impugnatióibus defénsa. Per Dóminum nostrum...

Hic ter mittit Sal in Aquam in modum Crucis, dicendo semel: Commixtio Salis et Aquæ páriter fiat, in Nómine Patris ✱, et Fílii ✱, et Spíritus ✱ Sancti.

℞. Amen.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spíritu tuo:

ORÉMUS.

DEUS, invíctæ virtútis Auctor, et insuperábilis impérii Rex, ac semper magníficus triumphátor, qui advérsæ dominatiónis vires réprimis, qui inimíci rugientis sævítiam súperas, qui hostíles nequítias poténter expúgnas, te, Dómine, treméntes et súplices deprecámur, ac pétimus, ut hanc creatúram Salis et Aquæ dignánter aspicias, benígnus illústres, pietátis tuæ rore sanctífices, ut ubicúmque fúerit aspérsa, per invocatióem Sancti Nóminis tui, omnis infestatio immúndi

spírítus abigátur, terrórque venenósi ser-
péntis procul pellátur, et præséntia Sancti
Spírítus nobis misericórdiam tuam po-
scéntibus ubíque adesse dignétur. Per Dó-
minum... in unitáte ejúsdem Spírítus, etc.

*Post benedictionem Aquæ, Sacerdos
Dominicis diebus antequam incipiat Mis-
sam, aspergit Altare, deinde se, et Mi-
nistros, ac populum, prout in Missali
præscribitur.*

*Posteà Christi Fideles possunt de ipsa
Aqua benedicta in vasculis suis accipere,
et secum deferre ad aspergendos. ægros,
domos, agros, vineas, et alia, et ad eam
habendam in cubiculis suis, ut ea quo-
tidie et sæpius aspergi possint.*

BENEDICTIO CANDELARUM

**Extra diem Purificationis B. Mariæ
Virginis.**

Ÿ. Adjutórium nostrum in Nómine
Domini ;

R. Qui fecit Cælum et terram.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

ORÉMUS.

DÓMINE Jesu Christe, Fili Dei vivi, béne ✠ dic Candélas istas supplicatió-
nibus nostris ; infúnde eis , Dómine , per
virtútem sanctæ Cru ✠ cis , benedicti-
nem cœlestem , qui eas ad repellédas
ténébras humano géneri tribuísti ; talém-
que benedicti-
nem signáculo sanctæ
Cru ✠ cis accípiant , ut quibuscúmque
locis accénsæ , sive p-
sítæ fúerint , discé-
dant príncipes tenebrárum , et contremí-
scant , et fúgiant pávidi cum ómnibus
minístris suis ab habitati-
onibus illis , nec
præsúmant ámplius inquietáre , aut mole-
stáre serviétes tibi Omnipoténti Deo.
Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum.

R̄. Amen.

*Postmodum aspergantur Aqua behe-
dicta.*

BENEDICTIO DOMORUM

In Sabbato Sancto Paschæ.

*Párochus , seu alius Sacerdos , Super-
pelliceo et Stola alba indutus , cum Mi-
nistro deferente vas Aquæ ex Benedicti-
one*

Fontium ante perfusionem Chrismatis acceptæ, visitat domos suæ Parochiæ, aspergens eas eadem Aqua benedicta.

Ingrediens domum dicit : Pax huic dómui, et ómnibus habitántibus in ea.

Deindè aspergens loca præcipua domús, et eos qui habitant in ea, dicit Antiphonam : Vidi Aquam egrediéntem de Templo à látere dextro, allelúia : et omnes, ad quos pervénit Aqua ista, salvi facti sunt, allelúia, allelúia.

Psalmus : Confitémini Dómino, quóniam bonus, quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Glória Patri, et Filio, etc.

Repetitur Antiphona Vidi aquam, etc.

Deindè dicit. ̎. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam, allelúia :

℞. Et salutáre tuum da nobis, allelúia.

̎. Dómine, exáudi Oratiómem meam ;

℞. Et clamor meus ad te véniat.

̎. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

ORÉMUS.

EXAUDI NOS, Dómine Sancte, Pater Omnípotens, ætérne Deus, et sicut domos Hebræórum in éxítu de Ægypto

agni sángine linítas (quod Pascha nostrum, in quo immolátus est Christus, figurábat) ab Angelo percutiénte custodísti ; ita mittere dignéris sanctum Angelum tuum de Cœlis, qui custódiat, fóveat, prótegat, vísitet, atque deféndat omnes habitántes in hoc habitáculo. Per eúndem Christum Dóminum nostrum.

℞. Amen.

ALIA BENEDICTIO DOMORUM

**Alio tempore facienda cum aspersione
Aquæ benedictæ.**

Parochus, seu alii Sacerdotes volentes aliquam particularem domum, vel generaliter domos Fidelium alio tempore infra annum aspergere Aqua benedicta, ingredientes domum, dicant: Pax huic dómui, et ómnibus habitántibus in ea.

Deindè loca aspergendo dicant Antiphonam: Aspérge me, Dómine, hysópo, et mundábor: lavábis me, et super nivem dealbábor.

Psalms: Miserére meî, Deus, secúndum magnam misericórdiam tuam.

Glória Patri, etc.

Et repetitur Ant. Aspérget me, etc.
 ŷ. Dómine, exáudi Oratiónem meam;
 R. Et clamor meus ad te véniat.
 ŷ. Dóminus vobíscum.
 R. Et cum spírítu tuo.

ORÉMUS.

EXAUDI NOS, Dómine Sancte, Páter
 omnípotens, ætérne Deus, et mittere
 dignéris sanctum Angelum tuum de Cœ-
 lis, qui custódiat, foveat, próteget, ví-
 sitet, atque deféndat omnes habitántes
 in hoc habitáculo. Per Christum Dómi-
 num nostrum. R. Amen.

Deindè aspergat Aqua benedicta.

BENEDICTIO LOCI.

ŷ. Adjutórium nostrum in Nómíne
 Dómini;
 R. Qui fecit Cœlum et terram.
 ŷ. Dómine, exáudi Oratiónem meam;
 R. Et clamor meus ad te véniat.
 ŷ. Dóminus vobíscum.
 R. Et cum spírítu tuo.

ORÉMUS.

BÉNEDIC ✱, Dómine, Deus omnípo-

tens, * Locum istum (*vel* Domum istam), ut sit in * eo (*vel* ea) sánitas, cástitas, victória, virtus, humílitas, bónitas, et mansuetúdo, plenitúdo legis, et gratiárum áctio Deo Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto; et hæc Benedíctio máneat super * hunc Locum (*vel* hanc domum) et super habitántes in * eo (*vel* ea), nunc et semper.

R̄. Amen.

Et aspergat Aqua benedicta.

ALIA BENEDICTIO DOMUS NOVÆ.

ŷ. Adjutórium nostrum in Nómine Dómini;

R̄. Qui fecit Cœlum et terram.

ŷ. Dóminus vobíscum.

R̄. Et cum spírítu tuo.

ORÉMUS.

Te Deum Patrem Omnipoténtem suppliciter exorámus pro hac Domo, et habitatóribus ejus, ac rebus, ut eam benedícere, et sancti ficáre, ac bonis ómnibus ampliáre dignéris: tribue eis, Dómine, de rore Cœli abundántiam, et

de pinguédine terræ vitæ substántiam , et desidéria voti eórum ad efféctum tuæ miseratiónis perdúcas. Ad intróitum ergo nostrum bene ✱ dícere et sancti ✱ ficáre dignéris hanc Domum , sicut benedícere dignátus es Domum Abraham , Isaac , et Jacob ; et intra paríetes Domus istius Angeli tuæ lucis inhábitent , eámque et ejus habitatóres custódiant. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Deindè aspergat Aqua benedicta.

BENEDICTIO THALAMI.

Ÿ. Adjutórium nostrum in Nómine Dómini ;

R. Qui fecit Cœlum et terram.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

ORÉMUS.

BÉNEDIC. ✱, Dómine, Thálamum hunc, ut omnes habitátes in eo in tua pace consistant, et in tua voluntáte permáneant, et senéscant, et multiplicéntur in longitúdine diérum, et ad Regna Cœ-

lorum perveniant. Per Christum Dóminum nostrum. R̄. Amen.

Posteà aspergat Thalamum Aqua benedicta.

BENEDICTIO NOVÆ NAVIS.

Ÿ. Adjutórium nostrum in Nómine Domini ;

R̄. Qui fecit Cœlum et terram.

Ÿ. Dóminus vobiscum.

R̄. Et cum spíritu tuo.

ORÉMUS.

PROPITIARE, Dómine, supplicatióibus nostris, et béne ✠ dic Navem istam dextera tua sancta, et omnes qui in ea vehéntur, sicut dignátus es benedícere arcam Noë ambulántem in dilúvio. Pórrige eis, Dómine, dexteram tuam, sicut porrexisti Beáto Petro ambulánti supra mare ; et mitte Sanctum Angelum tuum de Cœlis, qui líberet et custódiat eam semper à periculis univérsis, cum ómnibus quæ in ea erunt ; et fámulos tuos, repúlsis adversitatibus, portu semper optábili, cursúque tranquillo tuearis,

transactisque ac rectè perfectis negotiis omnibus, iterato tempore ad propria cum omni gaudio revocare digneris. Qui vivis et regnas, etc. R̄. Amen.

Aspergat Navim Aqua benedicta.

BENEDICTIO COMMUNIS

Super fruges et vineas.

Ÿ. Adjutorium nostrum in Nómine Dómini ;

R̄. Qui fecit Cœlum et terram.

Ÿ. Dómine, exáudi Oratióem meam ;

R̄. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobiscum.

R̄. Et cum spíritu tuo.

ORÉMUS.

ORAMUS pietátem tuam, Omnipotens Deus, ut has primítias creaturæ tuæ, quas áeris et plúviæ temperaménto nutrire dignátus es, benedictiónis tuæ imbre perfúndas, et Fructus terræ tuæ usque ad maturitátem perdúcas. Tríbuas quoque pópulo tuo de tuis munéribus tibi semper grátias ágere, ut à fertilitáte

terræ esturiéntium ánimas bonis affluéntibus répleas, et egénus et pauper laudent nomen glóriæ tuæ. Per Christum Dóminum nostrum.

℞. Amen.

Aspergat illas Aqua benedicta.

BENEDICTIO PEREGRINORUM

Ad loca Sancta prodeuntium.

Peregrini ad loca Sancta profecturi, antequam discedant, juxta veteris Ecclesiæ institutum, debent accipere patentes seu commendatitias Litteras à suo Ordinario, seu Parocho. Quibus obtentis, et rebus suis dispositis, facta peccatorum suorum Confessione, et audita Missa, in qua dicitur Oratio pro Peregrinantibus, Sanctissimam Eucharistiam devotè suscipiant. Expleta Missa, Sacerdos super eos genuflexos dicit sequentes preces.

Antiphona: In viam pacis.

Canticum Benedictus, Deus Israël, ut supra fol. 283; in fine Glória Patri, etc.

Repetitur Antiphona: In viam pacis et prosperitátis dirígat vos Omnípotens et miséricors Dóminus; et Angelus Rá-

phaël comitétur vobiscum in via , ut cum pace, salute, et gáudio revertámini ad própria.

Kyrie, eléison ; Christe , eléison ; Kyrie , eléison.

Pater noster, etc.

ŷ. Et ne nos indúcas in tentatiónem ;

Ŕ. Sed líbera nos à malo.

ŷ. Salvos fac servos tuos ,

Ŕ. Deus meus , sperántes in te.

ŷ. Mitte eis, Dómine, auxiliúm de Sancto ;

Ŕ. Et de Sion tuére eos.

ŷ. Esto eis , Dómine, turris fortitúdinis

Ŕ. A fácie inimíci.

ŷ. Nihil proficiat inimícus in eis ;

Ŕ. Et sílius iniquitátis non appónat nocére eis.

ŷ. Benedíctus Dóminus die quotidie :

Ŕ. Prósperum iter fáciat nobis Deus salutárium nostrórum.

ŷ. Vias tuas, Dómine, demonstra nobis ;

Ŕ. Et sémitas tuas édoce nos.

ŷ. Utinam dirigántur viæ nostræ

Ŕ. Ad custodiéndas justificatiónes tuas

ŷ. Erunt prava in dirécta ,

- R. Et áspera in vias planas.
 Y. Angelis suis Deus mandávit de te,
 R. Ut custódiant te in ómnibus viis
 tuis.
 Y. Dómine, exáudi Oratióem meam;
 R. Et clamor meus ad te véniat.
 Y. Dóminus vobíscum.
 R. Et cum spírítu tuo.

ORÉMUS.

DEUS, qui filios Israël per maris médium sicco vestígio ire fecísti, quique tribus Magis iter ad te, stella duce, pandísti, tríbue eis, quæsumus, iter próspere, tempúsque tranqúillum, ut Angelo tuo sancto cómite, ad eum, quò pergunt, locum, ac demùm ad æternæ salutis portum felíciter váleant pervenire.

DEUS, qui Abraham púerum tuum de Ur Chaldæórum edúctum, per omnes suæ peregrinatiónis vias illæsum custodísti, quæsumus, ut hos fámulos tuos custodíre dignéris : esto eis, Dómine, in procínctu suffrágium, in via solátium, in æstu umbráculum, in plúvia et frígore teguméntum, in lassitúdine vehículum,

in adversitatē præsídium , in lúbrico báculus , in naufrágio portus , ut , te duce , quò tendunt , prósperè pervéniant , et demùm incólumes ad própria revertantur.

ADÉSTO, quæsumus , Dómine , supplicatióibus nostris , et viam famulórum tuórum in salutis tuæ prosperitatē dispóne , ut inter omnes viæ et vitæ hujus varietates , tuo semper protegántur auxilió.

PRÆSTA, quæsumus , Omnipotens Deus , ut familia tua per viam salutis incédât , et beáti Joánnis Præcursóris hortaménta sectándo , ad eum , quem prædixit , secúra pervéniat , Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

EXAUDI , Dómine , preces nostras , et iter famulórum tuórum propítius comitáre , atque misericórdiam tuam , sicut ubique es , ita ubique largíre , quátenus à cunctis adversitatibus tua opitulatióne defénsi , gratiárum tibi réferant actiõem. Per Christum Dóminum nostrum.

℞. Amen.

Pax et benedictio ✱ Dei Omnipot-

téntis, Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti descéndat super vos, et máneat semper. Amen.

Deindè aspergantur Aqua benedicta.

Quòd si unus fuerit peregrinaturus, omnia dicantur in numero singulari; ac si Sacerdos ipse, qui benedicit, fuerit socius peregrinationis, dicat in persona prima numeri pluralis, quatenus congruere videbitur.

BENEDICTIO PEREGRINORUM

Post reditum.

ŷ. Adjutórium nostrum in Nómine Domini;

Ŕ. Qui fecit Cœlum et terram.

Antiphona : Ecce sic benedicétur homo qui timet Dóminum.

PSALMUS 127.

BEATI omnes qui timent Dóminum : * qui ámbulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis : * beátus es, et benè tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abúndans * in lateribus domus tuæ.

Fili tui sicut novellæ olivârûm * in circûitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion ; * et vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et vídeas filios filiórûm tuórum, * pacem super Israël.

Glória Patri, etc.

Antiphona : Ecce sic benedicétur homo qui timet Dóminum.

Kyrie, eléison ; Christe, eléison ; Kyrie, eléison. Pater noster....

Ÿ. Et ne nos indúcas in tentatióem ;

℞. Sed líbera nos à malo.

Ÿ. Benedícti qui véniunt in Nómine Domini :

℞. Benedícti vos à Dómirto, qui fecit Cœlum et terram.

Ÿ. Réspice, Dómine, in servos tuos, et in ópera tua ;

℞. Et dírige eos in viam mandatórum tuórum.

Ÿ. Dómine, exáudi Oratióem meam ;

℞. Et clamor meus ad te vénia t.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

ORÉMUS.

LARGIRE, quæsumus, Dómine, fámulis tuis indulgéntiam placátus et pacem, ut páriter ab ómnibus mundéntur offénsis, et secúra tibi mente desérviant.

OMNÍPOTENS sempitérne Deus, nostrórum témporum vitæque dispósitor, fámulis tuis contínuæ tranquillitátis largire subsidium, ut quos incólumes própriis labóribus reddidisti, tua fácias proteccióne secúros.

DEUS, humílium visitátor, qui nos fratérna dileccióné consoláris, præténdé societáti nostræ grátiam tuam, ut per eos, in quibus hábitas, tuum in nobis sentiámus advéntum. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, etc.

Deindè aspergantur Aqua benedicta à Sacerdote dicente : Pax et benedictio ✠ Dei Omnipoténtis, Patris, et Filii, et Spíritus Sancti descéndat super vos, et máneat semper. Amen.

de pinguédine terræ vitæ substántiam , et desidéria voti eórum ad efféctum tuæ miseratiónis perdúcas. Ad intróitum ergo nostrum bene ✱ dícere et sancti ✱ ficáre dignéris hanc Domum , sicut benedícere dignátus es Domum Abraham , Isaac , et Jacob ; et intra paríetes Domus istíus Angeli tuæ lucis inhábitent , eámque et ejus habitatóres custódiant. Per Christum Dóminum nostrum.

℞. Amen.

Deindè aspergat Aqua benedicta.

BENEDICTIO THALAMI.

℥. Adjutórium nostrum in Nómine Dómini ;

℞. Qui fecit Cœlum et terram.

℥. Dóminus vobiscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

ORÉMUS.

BÉNEDIC. ✱ , Dómine , Thálamum hunc , ut omnes habitántes in eo in tua pace consistant , et in tua voluntáte permáneant , et senéscant , et multiplicéntur in longitúdine diérum , et ad Regna Cœ-

lorum pervéniant. Per Christum Dóminum nostrum. R̄. Amen.

Posteà aspergat Thalamum Aqua benedicta.

BENEDICTIO NOVÆ NAVIS.

Ÿ. Adjutórium nostrum in Nómine Domini ;

R̄. Qui fecit Cœlum et terram.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R̄. Et cum spiritu tuo.

ORÉMUS.

PROPITIARE, Dómine, supplicatióibus nostris, et béne ✱ dic Navem istam dextera tua sancta, et omnes qui in ea vehéntur, sicut dignátus es benedícere arcam Noë ambulántem in dilúvio. Pórrige eis, Dómine, dexteram tuam, sicut porrexísti Beáto Petro ambulánti supra mare ; et mitte Sanctum Angelum tuum de Cœlis, qui líberet et custódiat eam semper à perículis univérsis, cum ómnibus quæ in ea erunt ; et fámulos tuos, repúlsis adversitatibus, portu semper optábili, cursúque tranquillo tuearis,

transactisque ac rectè perfectis negotiis
 ómnibus, iteráto tempore ad própria cum
 omni gáudio revocáre dignéris. Qui
 vivis et regnas, etc. R̄. Amen.

Aspergat Navim Aqua benedicta.

BENEDICTIO COMMUNIS

Super fruges et vineas.

Ÿ. Adjutórium nostrum in Nómine
 Dómini ;

R̄. Qui fecit Cœlum et terram.

Ÿ. Dómine, exáudi Oratiónem meam ;

R̄. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R̄. Et cum spírítu tuo.

ORÉMUS.

ORAMUS pietátem tuam, Omnipotens
 Deus, ut has primitias creaturæ tuæ,
 quas áeris et plúviæ temperaménto nu-
 tríre dignátus es, benedictiónis tuæ im-
 bre perfúndas, et Fructus terræ tuæ
 usque ad maturitátem perdúcas. Tribuas
 quoque pópulo tuo de tuis munéribus
 tibi semper grátias ágere, ut à fertilitáte

terræ esturiéntium ánimas bonis affluéntibus répleas, et egénus et pauper laudent nomen glóriæ tuæ. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Aspergat illas Aqua benedicta.

BENEDICTIO PEREGRINORUM

Ad loca Sancta prodeuntium.

Peregrini ad loca Sancta profecturi, antequam discedant, juxta veteris Ecclesiæ institutum, debent accipere patentes seu commendatitias Litteras à suo Ordinario, seu Parocho. Quibus obtentis, et rebus suis dispositis, facta peccatorum suorum Confessione, et audita Missa, in qua dicitur Oratio pro Peregrinantibus, Sanctissimam Eucharistiam devotè suscipiant. Expleta Missa, Sacerdos super eos genuflexos dicit sequentes preces.

Antiphona: In viam pacis.

Canticum Benedictus, Deus Israël, ut supra fol. 283; in fine Glória Patri, etc.

Repetitur Antiphona: In viam pacis et prosperitátis dirigat vos Omnipotens et miséricors Dóminus; et Angelus Rá-

phaël comitétur vobiscum in via , ut cum pace, salute, et gáudio revertámini ad própria.

Kyrie, eléison ; Christe , eléison ; Kyrie , eléison.

Pater noster, etc.

Ÿ. Et ne nos indúcas in tentatiónem ;

Ŕ. Sed líbera nos à malo.

Ÿ. Salvos fac servos tuos ,

Ŕ. Deus meus , sperántes in te.

Ÿ. Mitte eis, Dómine, auxiliúm de Sancto ;

Ŕ. Et de Sion tuére eos.

Ÿ. Esto eis, Dómine, turris fortitúdinis

Ŕ. A fácie inimíci.

Ÿ. Nihil proficiat inimícus in eis ;

Ŕ. Et sílius iniquitátis non appónat nocére eis.

Ÿ. Benedíctus Dóminus die quotidie :

Ŕ. Prósperum iter fáciat nobis Deus salutárium nostrórum.

Ÿ. Vias tuas , Dómine , demonstra nobis ;

Ŕ. Et sémitas tuas édoce nos.

Ÿ. Utinam dirigántur viæ nostræ

Ŕ. Ad custodiéndas justificatiónes tuas

Ÿ. Erunt prava in dirécta ,

R. Et áspera in vias planas.

Ÿ. Angelis suis Deus mandávit de te,

R. Ut custódiat te in ómnibus viis
tuis.

Ÿ. Dómine, exáudi Oratiómem meam;

R. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

ORÉMUS.

DEUS, qui filios Israél per maris médium sicco vestígio ire fecísti, quique tribus Magis iter ad te, stella duce, pandísti, tríbe eis, quæsumus, iter próspèrum, tempúsque tranquíllum, ut Angelo tuo sancto cómite, ad eum, quò pergunt, locum, ac demùm ad ætérnæ salutis portum felíciter váleant pervenire.

DEUS, qui Abraham púerum tuum de Ur Chaldæórum edúctum, per omnes suæ peregrinatiónis vias illæsum custodísti, quæsumus, ut hos fámulos tuos custodíre dignéris : esto eis, Dómine, in procínctu suffrágium, in via solátium, in æstu umbráculum, in plúvia et frígore teguméntum, in lassitúdine vehículum,

in adversitatē præsídium , in lúbrico báculus , in naufrágio portus , ut , te duce , quò tendunt , próserè pervéniant , et demùm incólumes ad própria rever-tántur.

ADÉSTO, quæsumus , Dómine , supplicatióibus nostris , et viam famulórum tuórum in salutis tuæ prosperitatē dispóne , ut inter omnes viæ et vitæ hujus varietates , tuo semper protegántur auxilió.

PRÆSTA, quæsumus , Omnípotens Deus , ut familia tua per viam salutis incédât , et beáti Joánnis Præcursóris hortaménta sectándo , ad eum , quem prædíxit , secúra pervéniat , Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum.

EXAUDI , Dómine , preces nostras , et iter famulórum tuórum propítius comitáre , atque misericórdiam tuam , sicut ubique es , ita ubique largíre , quátenus à cunctis adversitatibus tua opitulatióne defénsi , gratiárum tibi réferant actiõem. Per Christum Dóminum nostrum.

℞. Amen.

Pax et benedictio ✠ Dei Omnipó-

téntis, Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti
descéndat super vos, et máneat semper.
Amen.

Deindè aspergantur Aqua benedicta.

*Quòd si unus fuerit peregrinaturus,
omnia dicantur in numero singulari; ac
si Sacerdos ipse, qui benedicit, fuerit
socius peregrinationis, dicat in persona
prima numeri pluralis, quatenus con-
gruere videbitur.*

BENEDICTIO PEREGRINORUM

Post reditum.

ŷ. **Adjutórium nostrum in Nómine
Domini;**

R. **Qui fecit Cœlum et terram.**

Antiphona : **Ecce sic benedicétur ho-
mo qui timet Dóminum.**

PSALMUS 127.

**BEATI omnes qui timent Dóminum : *
qui ámbulant in viis ejus.**

**Labóres mánuum tuárum quia man-
ducábis : * beátus es, et benè tibi erit.**

**Uxor tua sicut vitis abúndans * in la-
téribus domus tuæ.**

Filii tui sicut novellæ olivârûm * in circûitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion ; * et vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et vídeas fílios filiórûm tuórum, * pacem super Israël.

Glória Patri, etc.

Antiphona : Ecce sic benedicétur homo qui timet Dóminum.

Kyrie, eléison ; Christe, eléison ; Kyrie, eléison. Pater noster....

Ÿ. Et ne nos indúcas in tentatióem ;

℞. Sed líbera nos à malo.

Ÿ. Benedícti qui véniunt in Nómine Dómini :

℞. Benedícti vos à Dómino, qui fecit Cœlum et terram.

Ÿ. Réspice, Dómine, in servos tuos, et in ópera tua ;

℞. Et dírige eos in viam mandatórum tuórum.

Ÿ. Dómine, exáudi Oratióem meam ;

℞. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

ORÉMUS.

LARGIRE, quæsumus, Dómine, fámulis tuis indulgéntiam placátus et pacem, ut páriter ab ómnibus mundéntur offénsis, et secúra tibi mente desérviant.

OMNÍPOTENS sempitérne Deus, nostrórum témporum vitæque dispósitor, fámulis tuis contínuæ tranquillitátis largire subsidium, ut quos incólumes própriis labóribus reddidísti, tua fácias prote-ctióne secúros.

DEUS, humílium visitátor, qui nos fratérna dilectióne consoláris, prætende societáti nostræ grátiam tuam, ut per eos, in quibus hábitas, tuum in nobis sentiámus advéntum. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, etc.

Deindè aspergantur Aqua benedicta à Sacerdote dicente : Pax et benedictio ✠ Dei Omnipoténtis, Patris, et Filii, et Spíritus Sancti descéndat super vos, et máneat semper. Amen.

Filiū tui sicut novellæ olivârū * in circūitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion ; * et videas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et videas filios filiórū tuórum, * pacem super Israël.

Glória Patri, etc.

Antiphona : Ecce sic benedicétur homo qui timet Dóminum.

Kyrie, eléison ; Christe, eléison ; Kyrie, eléison. Pater noster....

Ÿ. Et ne nos indúcas in tentatióem ;

Ŕ. Sed líbera nos à malo.

Ÿ. Benedícti qui véniunt in Nómine Dómini :

Ŕ. Benedícti vos à Dómirto, qui fecit Cœlum et terram.

Ÿ. Réspice, Dómine, in servos tuos, et in ópera tua ;

Ŕ. Et dirige eos in viam mandatórum tuórum.

Ÿ. Dómine, exáudi Oratióem meam ;

Ŕ. Et clamor meus ad te vénia t.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

Ŕ. Et cum spíritu tuo.

ORÉMUS.

LARGIRE, quæsumus, Dómine, fámulis tuis indulgéntiam placátus et pacem, ut páriter ab ómnibus mundéntur offénsis, et secúra tibi mente desérvant.

OMNÍPOTENS sempitérne Deus, nostrórum témporum vitæque dispósitor, fámulis tuis contínuæ tranquillitátis largire subsidium, ut quos incólumes próprii labóribus reddidísti, tua fácias protectióne secúros.

DEUS, humílium visitátor, qui nos fratérna dilectióne consoláris, præténde societáti nostræ grátiam tuam, ut per eos, in quibus hábitas, tuum in nobis sentiámus advéntum. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, etc.

Deindè aspergantur Aqua benedicta à Sacerdote dicente : Pax et benedictio ✱ Dei Omnipoténtis, Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti descéndat super vos, et máneat semper. Amen.

BENEDICTIONES

ESCULENTORUM

PRÆSERTIM IN PASCHA.

BENEDICTIO AGNI PASCHALIS.

Ÿ. Adjutórium nostrum in Nómine
Dómini ;

Ŕ. Qui fecit Cœlum et terram.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

Ŕ. Et cum spírítu tuo.

ORÉMUS.

DEUS, qui per fámulum tuum Moysen,
in liberatióne pópuli tui de Ægypto,
Agnum occídi jussísti in similitúdinem
Dómini nostri Jesu Christi, et utrósque
postes domórum de sángine ejúsdem
Agni perúngi præcepísti, tu bene ✱ dí-
cere et sancti ✱ ficáre dignéris hanc
creatúram carnis, quam nos fámuli tui
ad laudem tuam súmere desiderámus,
per resurrectionem ejúsdem Dómini

nostri Jesu Christi. Qui tecum vivit et regnat in sæcula sæculórum.

℞. Amen.

Et mox aspergat Aqua benedicta.

BENEDICTIO OVORUM.

ŷ. Adjutórium nostrum in Nómine Domini ;

℞. Qui fecit Cœlum et terram.

ŷ. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

ORÉMUS.

SUBVÉNIAT, quæsumus, Dómine, tuæ bene ✱ dictionis grátia huic Ovórum creatúræ, ut cibus salúbris fiat Fidélibus tuis, in tuárum gratiárum actióne suméntibus, ob resurrectionem Dómini nostri Jesu Christi. Qui tecum vivit et regnat in sæcula sæculórum.

℞. Amen.

Et aspergat Aqua benedicta.

BENEDICTIO PANIS.

ŷ. Adjutórium nostrum in Nómine Domini ;

- R̄. Qui fecit Cœlum et terram.
 Ÿ. Dóminus vobíscum.
 R̄. Et cum spírítu tuo.

ORÉMUS.

DÓMINE Jesu Chríste, Panis Angelórum, Panis vivus ætérnæ vitæ, bene ✠ dícere dignáre Panem istum, sicut benedixísti quinque Panes in desérto, ut omnes ex eo gustántes, inde córporis et ánimæ percípiant sanitátem. Qui vivís et regnas in sæcula sæculórum.

R̄. Amen.

Et aspergat Aqua benedicta.

 ALIA BENEDICTIO PANIS.

- Ÿ. Adjutórium nostrum in Nómíne Dómini ;
 R̄. Qui fecit Cœlum et terram.
 Ÿ. Dóminus vobíscum.
 R̄. Et cum spírítu tuo.

ORÉMUS.

DÓMINE Sancte, Pater Omnípotens, ætérne Deus, bene ✠ dícere dignéris hunc Panem tua sancta spírítuáli Bene-

dictione, ut sit ómnibus suméntibus salus mentis et córporis, atque contra omnes morbos et univérsas inimicórum insídias tutámen. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, Panem vivum, qui de Cælo descéndit, et dat vitam et salútem mundo, et tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

· R̄. Amen.

Aspergat Aqua benedicta.

BENEDICTIO NOVORUM FRUCTUUM.

Ÿ. Adjutórium nostrum in Nómine Domini ;

R̄. Qui fecit Cælum et terram.

Ÿ. Dóminus vobíscum,

R̄. Et cum spírítu tuo.

ORÁMUS.

BÉNEDIC ✱, Dómine, hos novos fructus N., et præsta, ut qui ex eis in tuo sancto Nómine vescéntur, córporis et ánimæ salúte potiántur. Per Christum Dóminum nostrum.

R̄ Amen.

Et aspergantur Aqua benedicta.

BENEDICTIO

Ad quodcumque comestibile.

Ÿ. Adjutórium nostrum in Nómine
Dómini ;

Ŕ. Qui fecit Cœlum et terram.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

Ŕ. Et cum spírítu tuo.

ORÉMUS.

BÉNEDIC ✱, Dómine, creatúram is-
tam N., ut sit remédium salutáre géneri
humáno ; et præsta per invocatióem
sancti Nómínis tui , ut quicúmque ex ea
súmpserint, córporis sanitátem, et áni-
mæ tutelam percípiant. Per Christum
Dóminum nostrum.

Ŕ. Amen.

Aspergat id Aqua benedicta.

BENEDICTIO OLEI SIMPLICIS.

Ÿ, Adjutórium nostrum in Nómine
Dómini ;

Ŕ. Qui fecit Cœlum et terram.

EXORCISMUS.

EXORCIZO te, creatúra Olei, per Deum Patrem ✱ Omnipotentem, qui fecit Cœlum et terram, mare, et ómnia quæ in eis sunt. Omnis virtus adversárii, omnis exércitus diaboli, et omnis incursus, omne phantásma Sátanæ, eradicáre et effugáre ab hac creatúra Olei, ut fiat ómnibus, qui eo usúri sunt, salus mentis et córporis in Nómine Dei Patris ✱ Omnipotentis, et Jesu ✱ Christi Filii ejus Dómini nostri, et Spíritus ✱ Sancti Parácliti, et in charitáte ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. R̄. Amen.

Ÿ. Dómine, exáudi Oratiónem meam;

R̄. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R̄. Et cum spírítu tuo.

ORÉMUS.

DÓMINE Deus Omnípotens, cui adstat exércitus Angelórum cum tremóre, quorum servítium spirituále cognóscitur, dignáre respícere, benedí ✱ cere, et sancti ✱ ficáre hanc creatúram Olei, quam ex olivárum succo eduxísti, et ex

eo infirmos inungi mandasti, quatenus sanitate percépta tibi Deo vivo et vero grátias ágerent : præsta, quæsumus, ut hi, qui hoc Oleo, quod in tuo Nómine bene ✱ dícimus, usi fuerint, ab omni languóre, omnique infirmitate, atque cunctis insídiis inimíci liberéntur, et cunctæ adversitatés separéntur à plásmate tuo, quod pretiósó Sáanguine Filii tui redemísti, ut nunquam lædátur à morsu serpéntis antíqui. Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitate, etc.

Aspergat Oleum Aqua benedicta.

BENEDICTIONES

**AB EPISCOPIS, VEL ALIIS FACULTATEM
HABENTIBUS FACIENDÆ.**

BENEDICTIO

Sacerdotalium Indumentorum.

ŷ. Adjutórium nostrum in Nómine
Dómini;

ñ. Qui fecit Cœlum et terram.

ŷ. Dóminus vobíscum.

Ŕ. Et cum spírítu tuo.

ORÉMUS.

OMNÍPOTENS sempitérne Deus, qui per Moysen fámulum tuum Pontificália et Sacerdotália seu Levítica Vestiménta, ad expléndum in conspéctu tuo ministérium eórum, ad honórem et decórem Nómínis tui fieri decrevísti, adésto propítius invocatióibus nostris; et hæc Induménta Sacerdotália, désuper irrigánte grátia tua, ingénti benedictióne per nostræ humilitátis servítium purifi * cáre, bene * dícere, et conse * cráre dignéris, ut Divínis cúltilibus et sacris mystériis apta et benedícta exístant: his quoque sacris Véstibus Pontífices, et Sacerdótes, seu Levítæ tui indúti, ab ómnibus impulsiónibus, seu tentatióibus malignórum spírítuum muníti et defensi esse mereántur; tuisque mystériis aptè et condígnè servíre et inhærere, atque in his tibi plácité et devótè perseveráre tríbue. Per Christum Dóminum nostrum. Ŕ. Amen.

ORÉMUS.

DEUS invíctæ virtútis triumphátor, et ómnium rerum Creator ac sanctificátor,

inténde propítius preces nostras, et hæc Induménta Levíticæ, Sacerdotális, et Pontificális glóriæ, Minístris tuis fruéndâ, tuo ore próprio bene ✱ dícere, sanoti ✱ ficâre, et conse ✱ crâre dignéris; omnésque eis uténtes, tuis mystérís aptos, et tibi in eis devótè ac laudâbiliter serviéntes, gratos effícere dignéris. Per Dóminum nostrum Jesum Christum....

ORÉMS.

DÓMINE Deus omnipotens, qui Vestiménta Pontíficibus, Sacerdotíbus, et Levítis in usum Tabernáculi fœderis necessária Moysen fámulum tuum ágere jussisti, eúmque spírítu sapiéntiæ ad id peragéndum replevisti, hæc Vestiménta in usum et cultum mystérii tui bene ✱ dícere, sanoti ✱ ficâre, et conse ✱ crâre dignéris, atque Minístris Altáris tui, qui ea indúerint, septifórmis Spírítus gráciâ dignánte repléri, atque castitátis stolâ, beatâ fâcias eum bonórum fructu óperum ministérii congruéntis immortalitáte vestíri. Per Christum Dóminum nostrum. R̄. Amen.

Deindè aspergat ipsa Indumenta Aqua benedicta.

BENEDICTIO

Mapparum, sive Lintheaminum Altaris.

Ÿ. Adjutórium nostrum in Nómine Domini ;

Ŕ. Qui fecit Cœlum et terram.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

Ŕ. Et cum spírítu tuo.

ORÉMUS.

EXAUDI, Dómine, preces nostras, et hæc Lintheamina sacri Altáris úsui præparáta bene ✕ dicere, et sancti ✕ ficáre dignéris. Per Christum Dóminum nostrum. Ŕ. Amen.

ORÉMUS.

DÓMINE Deus omnípotens, qui Moysen fámulum tuum ornáménta et Lintheamina fácere per quadragínta dies docuísti, quæ étiam María téxuit, et fecit in usum ministérii, et Tabernáculi fœderis, bene ✕ dicere, sancti ✕ ficáre, et conse ✕ cráre dignéris hæc Lintheamina ad tegéndum involvendúmque Altáre gloriosíssimi Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi, qui tecum vivit et regnat

in unitate Spíritus Sancti Deus, per omnia sæcula sæculórum. R̄. Amen.

Deindè aspergat ea Aqua benedicta.

BENEDICTIO CORPORALIUM.

Ÿ. Adjutórium nostrum in Nómine Domini ;

R̄. Qui fecit Cœlum et terram.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R̄. Et cum spírítu tuo.

ORÉMUS.

CLEMENTÍSSIME Dómine, cujus inenarrábilis est virtus, cujus mystéria arcánis mirábilibus celebrántur, tríbue, quæsumus, ut hoc Linteámen tuæ propitiatiónis bene ✱ dictione sanctificétur ad consecrándum super illud Corpus et Sánguinem Dei et Dómini nostri Jesu Christi Filii tui, qui tecum vivit et regnat in unitate Spíritus Sancti Deus, per omnia sæcula sæculórum. R̄. Amen.

ORÉMUS.

OMNÍPOTENS sempitérne Deus, bene ✱ dicere, sancti ✱ ficare, et conse ✱

cráre dignéris Linteámen istud ad tegendum involvendumque Corpus et Sanguinem Dómini nostri Jesu Christi Fílii tui. Qui tecum vivit et regnat....

R̄. Amen.

ORÉMUS.

OMNÍPOTENS Deus, mánibus nostris opem tuæ benedictiónis infúnde, ut per nostram benedic ✱ tiónem hoc Linteámen sanctificétur, et Córporis ac Sanguinis Redemptóris nostri novum sudárium Spíritus Sancti grátiâ efficiátur. Per eúmdem Dóminum.... in unitáte ejusdem Spíritus Sancti....

R̄. Amen.

Et aspergat Aqua benedicta.

BENEDICTIO TABERNACULI,

Seu Vasculi pro sacrosancta Eucharistia conservanda.

ŷ. Adjutórium nostrum in Nómine Dómini ;

R̄. Qui fecit Cœlum et terram.

ŷ. Dóminus vobíscum.

R̄. Et cum spírítu tuo.

ORÉMUS.

OMNÍPOTENS sempitérne Deus, Majestátem tuam súpplices deprecámur, ut Vásculum hoc pro Córpoze Filii tui Dómini nostri Jesu Christi in eo condéndo fabricátum, bene ✠ dictionis tuæ grátia dicáre dignéris. Per eúndem Dóminum nostrum.... R̄. Amen.

Deindè aspergat illud Aqua benedicta.

BENEDICTIO NOVÆ CRUCIS.

ŷ. Adjutórium nostrum in Nómine Domini;

R̄. Qui fecit Cœlum et terram.

ŷ. Dómine, exáudi Oratióem meam;

R̄. Et clamor meus ad te véniat.

ŷ. Dóminus vobíscum.

R̄. Et cum spíritu tuo.

ORÉMUS.

ROGAMUS te, Dómine Sancte, Pater Omnípotens, ætérne Deus, ut dignéris bene ✠ dícere hoc signum Crucis tuæ, ut sit remédium salutáre géneri humano; sit solíditas Fídei, proféctus bonórum

óperum, redemptio animárum; sit solámen, et protéctio, ac tutelá contra sæva jácula inimicórum. Per Christum Dóminum nostrum. R̄. Amen.

Alia Oratio ad idem.

BÉNEDIC ✱, Dómine Jesu Christe, hanc Crucem tuam, per quam eripuísti Mundum à potestáte dæmonum, et superásti passióne tua suggestórem peccáti, qui gaudébat in prævaricatióne primi hóminis per ligni vétiti sumptiónem. *Hic aspergat Aqua benedicta.* Sanctificétur hoc signum Crucis in Nómine Patris ✱, et Filii ✱, et Spíritus ✱ Sancti, ut orántes inclinántesque se propter Dóminum ante istam Crucem, invéniant córporis et ánimæ sanitátem. Per Christum Dóminum nostrum. R̄. Amen.

Posteà Sacerdos genuflexus ante Crucem devotè adorat et osculatur, et idem faciunt quicumque voluerint.

— — —

BENEDICTIO

**Imaginum Jesu Christi Domini nostri
Beatæ Virginis Mariæ, et aliorum
Sanctorum.**

Ÿ. Adjutórium nostrum in Nómine
Domini ;

R. Qui fecit Cœlum et terram.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

ORÉMUS.

OMNÍPOTENS sempitérne Deus, qui
Sanctórum tuórum imáginés, sive effi-
gies, sculpi aut pingi non réprobas, ut
quóties illas óculis córporis intuémur,
tóties eórum actus, et sanctitátem ad
imitándum memóriæ óculis meditémur,
hanc, quæsumus, * Imáginem (*seu*
sculptúram) in honórem et memóriam *
Unigéniti Filii tui Dómini nostri Jesu
Christi (*vel* Beatíssimæ Vírginis Mariæ
Matris Dómini nostri Jesu Christi, *vel* *
Beáti (*vel* Beatæ) N. Apóstoli tui, *vel*
Mártýris, *vel* Confessóris, *aut* Pontificis,
aut Vírginis) adaptátam bene ✱ dicere
et sanctifi ✱ cáre dignéris ; et præsta,

ut quicumque coram illa * Unigenitum Filium tuum (*vel* Beatissimam Virginem, *vel* gloriosum Apostolum, *sive* Martyrem, *sive* Confessorem, *aut* Virginem) suppliciter colere et honorare studuerit, illius meritis et obtentu à te gratiam in praesenti, et aeternam gloriam obtineat in futurum. Per (eundem) Christum Dominum nostrum. R̄. Amen.

Ultimò aspergat Aqua benedicta.

RITUS

**BENEDICENDI ET IMPONENDI PRIMARIUM
LAPIDEM PRO ECCLESIA AEDIFICANDA,
SERVANDUS A SACERDOTE FACUL-
TATEM HABENTE AB EPISCOPO.**

Ecclesiam ex Episcopi auctoritate tantum, juxta sacrorum Canonum Decreta, aedificari fas est. Si verò Sacerdos ejus aedificationis primum lapidem benedicendi potestatem habens, ejusmodi functionem peragat, hunc ritum servabit :

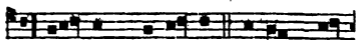
Pridie quàm primarius lapis benedicatur, lineam Crucem in locò, ubi de-

bet esse Altare, figat ipse vel alius Sacerdos. Sequenti verò die, lapis in Ecclesie fundatione ponendus, qui debet esse quadratus, et angularis, benedicatur hoc modo :

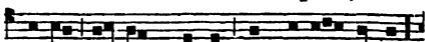
Sacerdos indutus Amictu, Alba, Cingulo, Stola et Pluviali albi coloris, adhibitis aliquot Sacerdotibus et Clericis, sal et aquam benedicit, nisi prius in promptu habeat jam benedictam ordinaria benedictione, ut supra 312; et interim dum cantatur à Clericis Antiphona cum Psalmo sequenti, aspergit locum, ubi Crux posita est, cum aqua benedicta.

Ant.

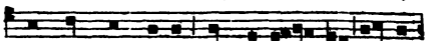
1 M.

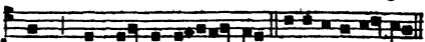
SI-GNUM salu - tis pone, Do-

mine Je-su Christe, in loco isto;

et non permittas intro-i - re ange-

lum percu-ti-en - tem. e u o u a e.

PSALMUS 83.

QUAM dilécta tabernácula tua, Dó-

mine virtutum! * concupiscit et deficit
ánima mea in átria Dómini.

Cor meum, et caro mea * exultaverunt
in Deum vivum.

Etenim passer invenit sibi domum, *
et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos
suos.

Altaria tua, Dómine virtutum: * Rex
meus, et Deus meus.

**Beáti qui hábitant in domo tua, Dó
mine;** * in sæcula sæculórum laudábunt
te.

Beátus vir cujus est auxiliúm abs te: *
ascensiones in corde suo dispósuit, in
valle lacrymarum, in loco quem pósuit.

Etenim benedictionem dabit legislátor;
ibunt de virtute in virtutem: * vidébi-
tur Deus deórum in Sion.

Dómine Deus virtutum, exáudi ora-
tionem meam, * áuribus percipe, Deus
Jacob.

Protéctor noster, aspice, Deus; * et
respice in fáciem Christi tui.

**Quia mélior est dies una in átriis
tuis** * super millia,

Elégi abjectus esse in domo Dei mei, *
magis quam habitare in tabernaculis pec-
catorum.

Quia misericórdiam et véritatem dí-

ligit Deus, * grátiam et glóriam dabit
Dóminus :

Non privábit bonis eos qui ámbulant
in innocéntia : * Dómine virtútum, beá-
tus homo qui sperat in te.

Glória Patri, etc.

*Finito Psalmo, Sacerdos versus ad lo-
cum per eum aspersum, dicit :*

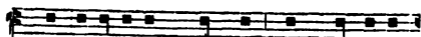
ORÉMUS.

DÓMINE Deus, qui, licèt Cœlo et terra
non capiáris, Domum tuam dignáris
habére in terris, ubi Nomen tuum jú-
giter invocétur, locum hunc, quæsumus,
Beátæ Mariæ semper Vírginis, et * Beáti
(*vel Beátæ*) N. (*nominando Sanctum
vel Sanctam, in cujus honorem ac nomen
fundabitur Ecclesia*) omniúmque Sanctórum
intercedéntibus méritis, seréno
pietátis tuæ intúitu visita, et per infu-
sionem grátiaæ tuæ ab omni inquinaménto
purifica, purificatúmque consérva ; et
qui dilécti tui David devotiónem in filii
sui Salomónis ópere complevísti, in hoc
ópere desidéria nostra perfícere dignéris,
effugiántque omnes hinc nequítiaæ spiri-
tuáles. Per Dóminum nostrum Jesum
Christum Fílium tuum, qui tecum vivit

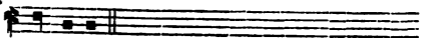
et regnat in unitate Spíritus Sancti Deus,
per omnia sæcula sæculórum.

R̄. Amen.

Posteà stans benedicit primarium lapidem, dicens :

ŷ. Adjutori - um nostrum in Nomine

Domini.

R̄. Qui fecit Cœlum et terram.

ŷ. Sit Nomen Dómini benedíctum.

R̄. Ex hoc nunc et usque in sæculum.

ŷ. Lápídem, quem reprobavérunt ædificántes,

R̄. Hic factus est in caput ánguli.

ŷ. Tu es Petrus,

R̄. Et super hanc petram ædificábo
Ecclésiám meam.

ŷ. Glória Patri, et Fílio, et Spíritui
Sancto :

R̄. Sicut erat in princípíio, et nunc, et
semper, et in sæcula sæculórum. Amen.

ORÉMUS.

DÓMINE Jesu Christe, Fili Dei vivi,

qui es verus Omnipotens Deus, splendor et imago æterni Patris, et vita æterna, qui es lapis angularis de monte sine manibus abscissus, et immutabile fundamentum, hunc lapidem collocandum in tuo Nómine confirma; et tu, qui es principium et finis, in quo principio Deus Pater ab initio cuncta creavit, sis, quæsumus, principium et incrementum, et consummatio ipsius operis, quod debet ad laudem et gloriam tui Nominis inchoari, qui cum Patre et Spiritu Sancto vivis et regnas Deus, per omnia sæcula sæculorum. R̄. Amen.

Tunc aspergit lapidem ipsum Aqua benedicta, et accepto cultro, per singulas partes sculpsit in eo signum Crucis, dicens:

In Nómine Patris ✱, et Filii ✱, et Spiritus ✱ Sancti. R̄. Amen.

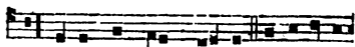
Quo facto, dicit: ORÉMUS.

BÉNEDIC ✱, Dómine, creaturam istam lapidis, et præsta per invocationem sancti tui Nominis, ut quicumque ad hanc Ecclesiam ædificandam pure mente auxilium dederint, corporis sanitatem, et animæ medelam percipiant. Per Christum Dóminum nostrum.

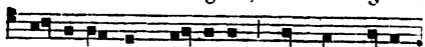
R̄. Amen.

Posteãdicantur Litanicæ ordinariæ, sine Orationibus in fine positis fol. 418 : quibus dictis, parato cæmento, et cæmentario assistente, Sacerdos inchoat, Clericis prosequentibus, Antiphonam :

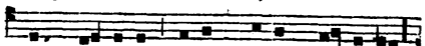
Ant.
1 M.

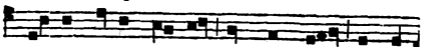
MANE surgens, Ja-cob e-rigebat

la-pidem in ti-tulum; fundens ole-

um de-super, votum vovit Do-mino :

Ve-re locus i-ste sanctus est, et e-

go ne-sci-e-bam. e u o u a e.

PSALMUS 126.

NISI Dóminus ædificáverit domum,
in vanum laboravérunt qui ædificant
eam.

Nisi Dóminus custodierit civitátem, *
frustrà vígilat qui cústodit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere : *

súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cùm déderit diléctis suis somnum, *
 ecce hæréditas Dómini, filii; merces,
 fructus ventris.

Sicut sagíttæ in manu poténtis, * ita
 filii excussórum.

Beátus vir qui implévit desidérium
 suum ex ipsis: * non confundétur, cùm
 loquétur inimícis suis in porta.

Glória Patri, etc.

*Quo dicto, Sacerdos stans tangit et
 ponit ipsum primarium lapidem in fun-
 damento, dicens:*

In fide Jesu Christi collocámus lápidem
 istum primárium in hoc fundaménto, in
 Nómine Patris ✱, et Filii ✱, et Spíritus
 ✱ Sancti, ut vígeat vera fides híc, et
 timor Dei, fraternáque diléctio; et sit
 hic locus destinátus orátioni, et ad invo-
 cándum et laudándum Nomen ejúsdem
 Dómini nostri Jesu Christi, qui cum
 Patre et Spíritu Sancto vivit et regnat
 Deus per ómnia sæcula sæculórum.

R. Amen.

*Interim cæmentarius locat ipsum la-
 pidem cum cæmento: postea Sacerdos
 spargit super lapidem Aquam benedi-
 ctam, dicens:*

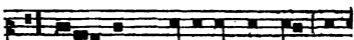
Aspérges me, Dómine, hyssópo, et mundábor ; lavábis me, et super nivem dealbábor.

Psalm. 50. Miserére meî, Deus, secúndum magnam, etc., ut supra fol. 119, dicitur totus cum Glória Patri.

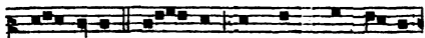
Quo dicto, Sacerdos spargit Aquam benedictam per omnia fundamenta, si sunt aperta ; si verò non sunt aperta, circuit aspergendo fundamenta Ecclesiæ designata. Et incipiens aspergere, inchoat Antiphonam, Clero prosequente :

XIV M.

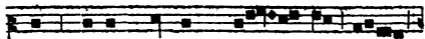
(6)

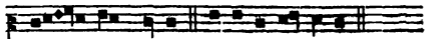
O quam metuendus est lo-

cus iste! Ve - re non est hic a-li-

ud, nisi Domus De - i, et

por - ta Cœli. e u o u a e.

PSALMUS 86.

FUNDAMÉNTA ejus in móntibus san-ctis : * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriosa dicta sunt de te, * civitas Dei.

Memor ero Rahab, et Babylónis * scientium me.

Ecce alienigenæ, et Tyrus, et pópulus Æthiopum, * hi fuerunt illic.

Numquid Sion dicet : Homo, et homo natus est in ea, * et ipse fundavit eam Altissimus ?

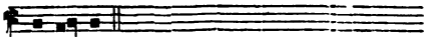
Dóminus narrabit in scriptúris populórum, et princípum : * horum qui fuerunt in ea.

Sicut lætantium ómnium * habitatio est in te.

Glória Patri, etc.

Ant. O quam metuendus est locus iste ! Verè non est hìc aliud, nisi Domus Dei, et porta Cœli.

Interim aspergendo procedit usque ad fundamenta aperta, seu designata, et repetita Antiphona, stans dicit :

Oremus.

Ministri :

Flectamus genua. R. Leva-te.

OMNÍPOTENS et miséricors Deus, qui Sacerdótibus tuis tantam præ cæteris grátiam contulísti, ut quidquid in tuo Nómine dignè perfectèque ab eis ágitur, à te fieri credátur, quæsumus imménsam cleméntiam tuam, ut quidquid modo visitatúri sumus, visites; et quidquid benedictúri sumus, bene ✠ dícas; sitque ad nostræ humilitátis intróitum, Sanctórum tuórum méritis, fuga dæmonum, Angeli pacis ingrèssus. Per Christum Dóminum nostrum. R̄. Amen.

DEUS, qui ex ómnium cohabitatióne Sanctórum ætérnum Majestáti tuæ condís habitáculum, da ædificatióni tuæ incrementa cœlestia, ut quod, te jubénte, fundátur, te largiénte, perficiátur. Per Christum Dóminum nostrum. R̄. Amen.

RITUS

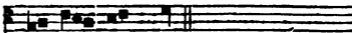
**BENEDICENDI NOVAM ECCLESIAM, SEU
ORATORIUM PUBLICUM, UT IBI SAN-
CTISSIMUM MISSE SACRIFICIUM
CELEBRARI POSSIT.**

*Sacerdos novam Ecclesiam de licentia
Episcopi benedicturus, ut in ea Divinum*

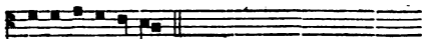
Sacrificium Missæ ritè celebretur, Stola ac Pluviali albi coloris indutus, aliquot Sacerdotibus et Clericis adhibitis, præ-lata Cruce media inter duos Clericos deferentes cereos accensos, manè procedit ad primariam Ecclesiæ vel Oratorii januam, ubi stans capite aperto, conversus ad eam dicit absolutè Orationem:

ACTIÓNES nostras, quæsumus, Domine, aspirándo præveni, et adjuvándo proséquere, ut cuncta nostra orátio et operátio à te semper incípiat, et per te cœpta finiátur. Per Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

Deindè inchoat Antiphonam :

Ant.

ASPER-GES me, etc., fol. 367.

e u o u a e.

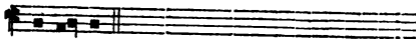
Et Clerus alternatim dicit Psalmum, Miserere meí, Deus; fol. 119, in fine Glória Patri.

Interim circumdant exterius Ecclesiam (quæ intùs debet esse vacua et nuda, et pariter Altaria nuda, excluso populo, donec absoluta sit benedictio), et Sacer-

dos accepto aspergillo ex herba hyssopi, ad ejus dexteram se convertens, parietes Ecclesiæ in superiori parte, et in fundamentis, cum Aqua benedicta aspergit, dicens :

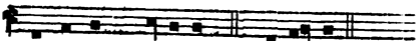
Aspérges me, Dómine, hyssópo, et mundábor; lavábis me, et super nivem dealbábor.

Reversi ad locum, unde processio initium habuit, repetita Antiphona à Clero, Sacerdos stans ut priùs versùs Ecclesiam, dicit :

Oremus.

Et Ministri :

Flectamus genu-a. R̄. Leva-te.

DÓMINE Deus, qui, licèt Cælo et terra non capiáris, Domum tamen dignáris habére in terris, ubi Nomen tuum júgíter invocétur: locum hunc, quæsumus, Beátæ Mariæ semper Vírginis, et * Beáti (vel Beátæ) N., omniúmque Sanctórum intercedéntibus méritis, seréno pietátis tuæ intúitu vísita, et per infusiónem

grátiae tuæ ab omni inquinaménto purí-
fica, purificatúmque consérva; et qui di-
lécti tui David devotiónem in filii sui Sa-
lomónis óperce complevísti, in hoc ópere
desidéria nostra perfícere dignéris, effu-
giántque omnes hinc nequítiae spirituáles.
Per Dóminum nostrum Jesum Christum
Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat
in unitáte Spíritus Sancti Deus per
ómnia sæcula sæculórum.

℞. Amen.

*Qua finita Oratione, omnes bini in
Ecclesiam intrantes ad Altare majus pro-
cedunt, Litanias decantantes, ut infra,
fol. 418.*

Ubi dictum fuerit :

Ut ómnibus Fidélibus defúctis ré-
quiem ætérnam donáre dignéris, te ro-
gámus, audi nos, *surgit Sacerdos, et intel-
ligibili voce dicit :* Ut hanc Ecclésiám et
Altáre, ad honórem tuum, et nomen *
Sancti tui (*vel Sanctæ tuæ*) N. purgáre
et bene ✠ dicere dignéris, te rogámus,
audi nos.

*Cùm dicit, benedícere, manu dextera
benedicit Ecclesiam, et Altare; deindé
ut prius genuflectit, donec perficiantur
Litanie : et Cantores proseguuntur :*

Ut nos exaudire digneris, te rogamus,
audi nos.

Fili Dei, te rogamus, audi nos.

Agnus Dei, qui tollis, etc.

Dicto ultimo Kyrie, eléison, Sacerdos stans dicit: Orémus.

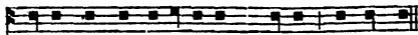
Ministri: Flectámus génua.

℞. Leváte.

PRÆVENIAT NOS, quæsumus, Dómine, misericórdia tua, et intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, voces nostras clementia tuæ propitiatiónis anticipet. Per Christum Dóminum nostrum.

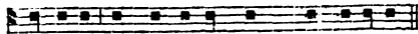
℞. Amen.

Tum distans ab Altari congruenti spatio genuflexus et se signans dicit:

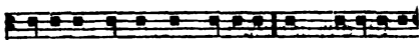
De-us, in adjuto-ri-um me-um intende:

Et statim surgit, Clero respondente:

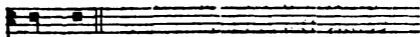

Domine, ad adjuvandum me festina.

Ipse verò stans dicit:

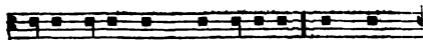

Glori-a Patri, et Fi-li-o, et Spi-ritu-i

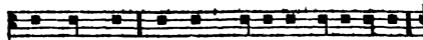

Sancto.

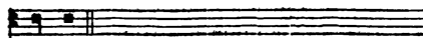
Chorus respondet :

Sicut erat in princi-pi-o, et nunc,

et semper, et in sæcula sæculorum.

Amen.

Posteà Sacerdos dicit: Orémus.

Ministri: Flectámus génuá.

R̄. Leváte.

OMNÍPOTENS et miséricors Deus, qui Sacerdótibus tuis tantam præ cæteris grátiam contulísti, ut quidquid in tuo Nómine dignè perfectèque ab eis ágitur, à te fieri credátur, quæsumus imménsam cleméntiam tuam, ut quidquid modo visitatúri sumus, vísites; et quidquid bene-

dictúri sumus, bene ✠ d́cas: sitque ad nostræ humilitátis intróitum, Sanctórum tuórum méritis, fuga dæmonum, Angeli pacis ingŕssus. Per Dóminum nostrum, etc.

His dictis, inchoat Antiphonam :

Ant.
8 M.

BENEDIC, Do-mine, domum
i - stam no-mini tu-o æ-di-
fica-tam. e u o u a e.

Cum tribus Psalmis sequentibus, videlicet :

PSALMUS 119.

AD Dóminum, cùm tribulárer, clamávi; * et exaudivit me.

Dómine, líbera ánimam meam à lábiis iníquis, * et à lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?

Sagittæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus pro-

longátus est! habitávi cum habitantibus Cedar : * multum íncola fuit ánima mea.

Cum his , qui odérunt pacem , eram pacíficus : * cùm loquébar illis , impugnábant me gratis.

Glória Patri , etc.

PSALMUS 120.

LEVAVI óculos meos in montes , * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum à Dómino , * qui fecit cœlum et terram.

Non det in commotiõnem pedem tuum ; * neque dormítet qui custódit te.

Ecce non dormitábit neque dórmiat , * qui custódit Israël.

Dóminus custódit te ; Dóminus protéctio tua , * super manum dexteram tuam.

Per diem sol non uret te , * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo : * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat introítum tuum , et éxitum tuum * ex hoc nunc , et usque in sæculum.

Glória Patri , etc.

PSALMUS 121.

LETATUS sum in his quæ dicta sunt mihi : * In domum Dómini ibimus.

Stantes erant pedes nostri * in átriis tuis, Jerúsalem :

Jerúsalem, quæ ædificátur ut civitas, * cujus participatio ejus in idípsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini : * testimónium Israël ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem, * et abundantia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua, * et abundantia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, et próximos meos, * loquébar pacem de te :

Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

Glória Patri, etc.

Ant. Bénedic, Dómine, Domum istam Nómini tuo ædificátam.

Interim aspergit interiùs parietes in parte superiori et inferiori, inchoans aspersionem à parte Evangelii, dicens : Aspérge me, Dómine, etc. ; tum ad Altare reversus, dicit : Orémus.

Ministri : Flectámus génuá.

℟. Leváte.

DEUS, qui loca NÓmini tuo dicánda sanctíficas, effúnde super hanc Oratiónis Domum grátiam tuam, ut ab ómnibus híc Nomen tuum invocántibus auxiliúm tuæ misericórdiæ sentiátur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unítate Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum, *℟. Amen.*

His peractis, dicitur Missa de tempore occurrenti, vel de Sancto.

Ecclesia verò quamvis à simplici Sacerdote, ut supra, sit benedicta, ab Episcopo tamen consecranda est.

RITUS

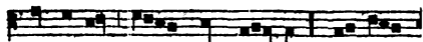
**RECONCILIANDI ECCLESIAM VIOLATAM,
SI NONDUM ERAT AB EPISCOPO
CONSECRATA.**

Ecclesiæ violatæ Reconciliatio per Sacerdotem ab Episcopo delegatum fiat hoc modo : Altare Ecclesiæ omninò nudetur,

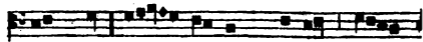
provideaturque ut Ecclesia possit liberè circumiri tam exterius quàm interius, si fieri potest. Paretur vasculum cum Aqua benedicta, et aspergillum de herba hysopo factum. Sacerdos indutus Amictu, Alba, Cingulo, Stola, et Pluviali albo, adhibitis aliquot Sacerdotibus et Clericis, procedit ad primariam Ecclesiæ portam, ubi stans Antiphonam incipit, Clero prosequente :

Antiph.
7 M.

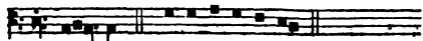
AS-PER-GES me, Do- mine,

hysopo, et munda - bor: la - va -

bis me, et su - per nivem de -

alba - bor. e u o u a e.

Psalmus. Miserere meî, Deus, fol. 119. totus cum Glória Patri. Quo finito, Antiphona repetitur. Interim dum Antiphona et Psalmus dicuntur, Sacerdos cum Aqua benedicta aspergit in circuitu extrinsecus Ecclesiam, et Cœmeterium simul, asper-

gendo alternatim ad parietes Ecclesiæ, ac ad terram Cœmeterii, præsertim ad loca contaminata. Quo facto, redit ad locum ubi incepit aspergere, et stans dicit :

ORÉMUS.

OMNÍPOTENS et miséricors Deus, qui Sacerdótibus tuis tantam præ cæteris grátiam contulísti, ut quidquid in tuo Nómine dignè perfectèque ab eis ágitur à te fieri credátur, quæsumus imménsam cleméntiam tuam, ut quod modo visitáturi sumus, vísites, et quidquid benedictúri sumus, bene ✠ dicas : sitque ad nostræ humilitátis intróitum, Sanctórum tuórum méritis, fuga dæmonum, Angeli pacis ingrèssus. Per Christum Dóminum nostrum. **R̄.** Amen.

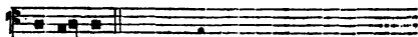
Deindè Sacerdos incipit Litanias, fol. 418, et ingreditur Ecclesiam cum Clero, cantando eas, acceditque ante Altare majus, coram quo genuflectit: cùmque dictum fuerit: Ut ómnibus Fidélibus defúctis réquiem ætérnam donáre dignéris,

R̄. Te rogámus, audi nos,

Sacerdos surgit, et clara voce dicit: Ut hanc Ecclesiám, et Altáre hoc, ac Cœ-

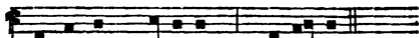
metérium purgáre, et reconci **✠** liáre dignéris, te rogámus, audi nos.

Quibus dictis, rursus genuflectit, et Litanie perficiuntur. Quibus finitis, Sacerdos versus ad dictum Altare dicit :

Oremus.

Et Ministri :

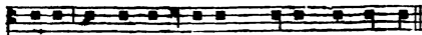

Flectamus genu-a. **℞**. Leva-te.

PRÆVENIAT NOS, quæsumus, Dómine, misericórdia tua, et intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, voces nostras cleméntia tuæ propitiatiónis antícipet. Per **Christum Dóminum nostrum.**

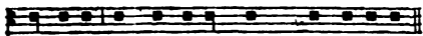
℞. Amen.

Deindè Sacerdos genuflectit ante Altare, et se signo Crucis muniens, clara voce dicit :

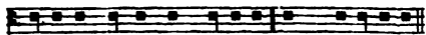
De-us, in adjuto-ri-um me-um intende :

Tum surgit, et Chorus, seu adstantes Clerici respondent :

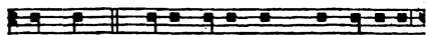

Domine, ad adjuvandum me festina.

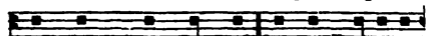
Et Sacerdos stans, dicit :

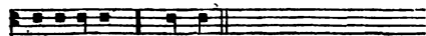
Glori-a Patri, et Fi-li-o, et Spi-ritu-i

Sancto : *℞*. Sicut erat in princi-pi-o,

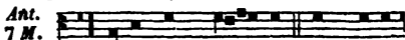

et nunc, et semper, et in sæcula

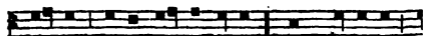

sæculorum. Amen.

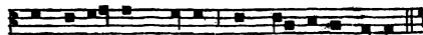
*Quo dicto, Sacerdos inchoat, Clero
prosequente, Antiphonam :*

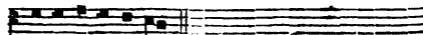
EXURGAT De - us, et dissi-

pentur inimi - ci ejus, et fugi-ant

qui ode-runt e-um a fa-ci-e ejus.

e u o u a e.

PSALMUS 67.

IN Ecclésiis benedicite Deo Dómino, *
de fóntribus Israël.

Repetitur Antiphona.

Ibi Bénéjamin adolescéntulus, * in
mentis excéssu.

Repetitur Antiphona.

Príncipes Juda, duces eorum : *
Príncipes Zábulon, Príncipes Néphthali.

Repetitur Antiphona.

Manda, Deus, virtúti tuæ : * confír-
ma hoc, Deus, quod operátus es in no-
bis,

Repetitur Antiphona.

A Templo sancto tuo in Jerúsalem : *
tibi ófferent reges múnera.

Repetitur Antiphona.

Increpa feras arúndinis, congregátio
taurórum in vaccis populórum, * ut ex-
clúdent eos qui probáti sunt argénto.

Repetitur Antiphona.

Díssipa Gentes , quæ bella volunt. Vé-
nient legáti ex Ægypto , * Æthiopia præ-
véniét manus ejus Deo.

Repetitur Antiphona.

Régna terræ , cantáte Deo : * psállite
Dómino :

Repetitur Antiphona.

Psállite Deo , qui ascéndit super cœ-
lum cœli , * ad Oriéntem.

Repetitur Antiphona.

Ecce dabit voci suæ vocem virtútis ,
date glóriam Deo super Israël : * magni-
ficéntia ejus , et virtus ejus in núbibus.

Repetitur Antiphona.

Mirábilis Deus in Sanctis suis , Deus
Israël ipse dabit virtútem et fortitúdi-
nem plebi suæ : * benedíctus Deus.

*Et non dicitur Glória Patri , sed An-
tiphona repetitur. Interim dum Antiphona*

et Psalmi prædicti dicuntur, Sacerdos circuit Ecclesiam intrinsecus aspergendo; aspergit etiam specialiter loca contaminata. Quo facto, stans in Presbyterio versus ad Altare, dicit :

DEUS, qui in omni loco dominationis tuæ clemens et benignus purificator assistis, exaudi nos, quæsumus, et concede, ut in posterum inviolabilis hujus loci permâneat benedictio, et tui muneris beneficia universitas fidelium quæ supplicat percipere mereatur. Per Christum Dominum nostrum.

℞. Amen.

Deindè dicitur Missa de die occurrenti. Simplex Sacerdos tantùm ex privilegio Sedis Apostolicæ potest Ecclesiam ab Episcopo consecratam reconciliare; et tunc utatur ritu in Pontificali præscripto, procedatque indutus Amictu, Alba, Cingulo, Stola, et Pluviali albi coloris, adhibitis secum aliis Presbyteris et Clericis Superpelliceis indutis, cum Aqua ab Episcopo ad hunc usum ritè benedicta.

RITUS

**BENEDICENDI NOVUM CŒMETERIUM PER
SACERDOTE M AB EPISCOPO
DELEGATUM.**

Pridie quàm fiat Benedictio, ponitur in medio Cœmeterii benedicendi lignea Cruz, alta ad staturam hominis; et ante ipsam Crucem in terra figitur paxillus tridens ligneus altus ad cubitum unum, aptus ad affigendum illi tres candelas.

Sequenti die mane Sacerdos in Sacristia paratus Amictu, Alba, Cingulo, Stola et Pluviali albi coloris, adhibitis aliquot Sacerdotibus et Clericis indutis Superpelliceis, qui deferant vasculum Aquæ benedictæ, aspergillum, et thuribulum cum incensi navicula, et hoc Rituali Libro, et tribus candelis cervis, procedit ad Cœmeterium benedicendum ante Crucem in medio positam, et affiguntur, et accenduntur tres candelæ super ligneum paxillum, et Sacerdos ante Crucem et candelas stans, discooperto capite, dicit :

. ORÉMUS.

OMNÍPOTENS Deus, qui es custos ani-

márum, et tutéla salútis, Fides credéntium, réspice propítius ad nostræ servitútis officium, et ad intróitum nostrum purgétur ✱, benedicátur ✱, et sanctificétur ✱ hoc Cœmetérium, ut humana cörpera híc post vitæ cursum quiescéntia, in magno Judicii die simul cum felícibus animábus mereántur adipísci vitæ perénnis gáudia. Per Christum Dóminum nostrum. R̄. Amen.

Mox ante ipsam Crucem omnes, genibus flexis, dicunt Litanias ordinarias, fol. 418, incipiente Cantore, cæteris respondentibus; et cùm dictum fuerit: Ut ómnibus Fidélibus defúntis, etc., te rogámus, audi nos, Sacerdos surgit, et clara voce dicit, producens manu signum Crucis: Ut hoc cœmetérium purgáre et bene ✱ dicere dignéris, te rogámus, audi nos. Deindè Sacerdos ut priüs genuflectit, et Litanior̄ perficiuntur.

Quibus finitis, surgent omnes, et Sacerdos Crucem aspergit Aqua benedicta, dicens Antiphonam (1): Aspérges me, Dómine, hyssópo, et mundábor; lavábis me, et super nivem dealbábor.

(1) Cantus huius Antiphonæ sumatur fol. 367.

Psal. Miserere meî, Deus, etc., dicitur totus ab adstantibus cum Glória Patri, ut supra fol. 119. Quo dicto, repetitur Antiphona. Dum dicitur Psalmus, Sacerdos circuit et perambulat totum Cœmeterium, incipiens ad ejus dexteram, aspergens ubique Aqua benedicta; quo facto, redit ante Crucem, et ad ipsam respiciens, dicit :

ORÉMUS.

DEUS, qui es tótius Orbis cónditor, et humáni géneris Redémptor, cunctarúmque creaturarúm visibílium et invisibílium perféctus dispósitor, te súpplici voce, ac puro corde expóscimus, ut hoc Cœmetérium, in quo famulórum, famularúmque tuárum córpora quiéscere debent post currícula hujus vitæ labéntia, pur ✠ gáre, bene ✠ dícere, et sancti ✠ ficáre dignéris; quique remissionem ómnium peccatórum per tuam magnam misericórdiam in te confidéntibus præstitísti, corporibus quoque eórum in hoc Cœmetério quiescéntibus, et tubam primi Archángeli expectántibus, consolationem perpétuam lárgiter impertíre. Per Christum Dóminum nostrum.

Rj. Amen.

Tunc figit in summitate Crucis unam ex tribus candelis ardentibus, et alias duas similiter ardentem in duobus brachiis ejusdem Crucis. Deinde incensat ipsam Crucem, et aspergens Aqua benedicta, redit cum Ministris in Sacristiam.

ORDO

**RECONCILIANDI CÆMETERIUM VIOLATUM,
SIVE ECCLESIAE CONTIGUUM SIT, SIVE
SEPARATUM, UBI ECCLESIA NON
EST POLLUTA.**

Mane diei quã facienda est Reconciliatio, Sacerdos, si ab Episcopo facultatem habeat, adhibitis aliis Sacerdotibus et Clericis indutis Superpelliceis, in Sacristia, aut alio decenti loco vestitus Amictu, Alba, Cingulo, Stola et Pluviali albi coloris, accedit ad medium Cœmeterii, Clerico vasculum Aquæ benedictæ et aspergillum deferente, et ibi super tapete genuflectit unã cum ministris; et Cantores, aliique omnes genibus flexis dicunt Litanias, fol. 418; in quibus cùm dictum fuerit:

Ut ómnibus fidélibus defúntis, etc., te rogámus, audi nos, *Sacerdos surgit, et manu dextera producens signum Crucis super Cœmeterium, clara voce dicit: Ut hoc Cœmeterium recon ✱ ciliáre, et sancti ✱ ficáre dignéris,*

R. Te rogámus, audi nos.

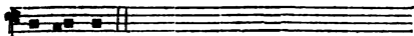
Quibus dictis, ut prius genuflectit, Cantoribus Litanias perficientibus. Quibus finitis, surgunt omnes, et Sacerdos accepto aspergillo cum Aqua benedicta inchoat Antiphonam (1): Aspérges me, Dómine, hyssópo, Clero prosequente, et mundábor; lavábis me, et super nivem dealbábor.

Psalm. Miserére meî, Deus, fol. 119, dicitur totus sine Glória Patri.

In fine repetitur Antiphona, Aspérges me, etc.

Dum hæc dicuntur, Sacerdos circuit totum Cœmeterium, incipiens ad ejus dexteram, aspergens ubique Aqua benedicta, præsertim in loco ubi violatio commissa est. Quo peracto, redit ad locum ubi Litanicæ dictæ fuerunt, et ibi stans dicit:

(1) Cantus hujus Antiphonæ sumatur fol. 367.

ad glóriam incorruptiónis, non damnans
sed glorificans, resúscita, qui ventúrus es
judicáre vivos et mórtuos, et sæculum
per ignem.

℞. Amen.

RITUS

ABSOLVENDI ET BENEDICENDI POPULOS ET AGROS EX APOSTOLICÆ SEDIS INDULTO.

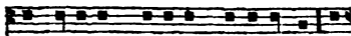
*Accepto Diplomate Pontificio, consti-
tuatur dies Dominica Delegato et Populo
commodior pro ejusdem Diplomatis pu-
blicatione, et executionis inchoatione.*

*Die constituta, mane fiat Concio quæ
doceatur Populus de contentis in Diplo-
mate Pontificio, et de præparatione ad
futuram Absolutionem, et Benedictionem.
Deindè Missa celebretur à Delegato pro
remissione peccatorum, sine Glória in ex-
celsis, cum unica Oratione, et Credo, in
paramentis violaceis; qua finita, deposita
Casula et Manipulo, induatur Celebrans
Pluviali violaceo; et, si sit Episcopus,*

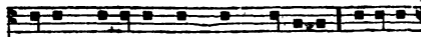
Mitram simplicem assumat; et omnibus genuflexis ante Altare, cantentur Litanie Sanctorum, fol. 418, omissis Precibus et Orationibus post eas dici solitis.

Sedeat Delegatus, dictis Litaniis, cooperto capite in Sede sibi parata super scabello Altaris, vel in Sede Episcopali, si est Episcopus, seu super Faldistorio posito super dicto scabello, cum duobus Ministris paratis more Diaconali et Subdiaconali sine Manipulis, adstantibus hinc inde à lateribus omnibus de Clero, et alta voce ab aliquo legatur Diploma, audiente Populo; quo lecto, dicat Delegatus Deo grátias.

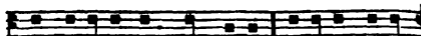
Tunc nomine populi, ille qui pro Diacono assistit, profundè inclinatus à sinistris Delegati facit Confessionem in cantu:

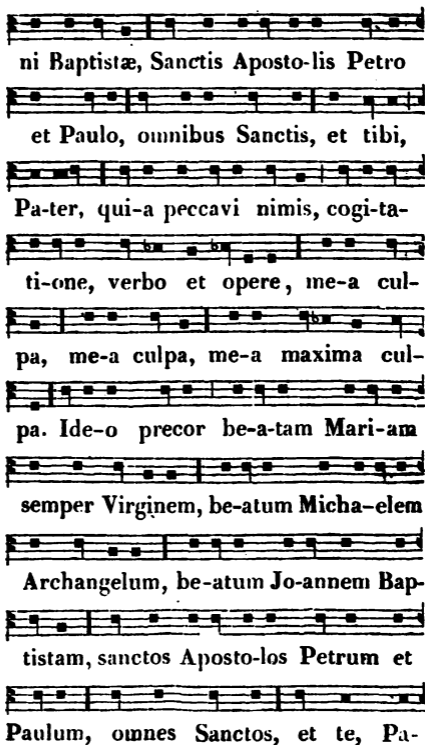
CONFITE-OR De-o omnipotenti, be-

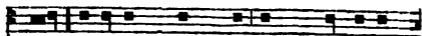
atæ Ma-ri-æ semper Virgini, be-ato

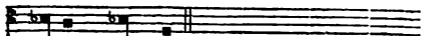
Micha-e-li Archange-lo, be-ato Jo-an-

ni Baptistæ, Sanctis Aposto- lis Petro
et Paulo, omnibus Sanctis, et tibi,
Pa-ter, qui-a peccavi nimis, cogi-ta-
ti-one, verbo et opere, me-a cul-
pa, me-a culpa, me-a maxima cul-
pa. Ide-o precor be-a-tam Mari-am
semper Virginem, be-atum Micha-lem
Archangelum, be-atum Jo-annem Bap-
tistam, sanctos Aposto-los Petrum et
Paulum, omnes Sanctos, et te, Pa-

ter, orare pro me ad Dominum

De-um nostrum.

Qua finita, si est Episcopus, assumpto Baculo Pastoralis in sinistra manu, et adhuc sedens cooperto capite incipit Psalmum 50, Miserere meî, Deus, etc., ut supra, fol. 119; et in fine Glória Patri, etc.: et prosequitur alium Psalmum 66, Deus misereatur nostri, et benedicat nobis, etc., ut supra, fol. 277, et in fine Glória Patri, etc., super universum Clerum et Populum genuflexum recitando tales Psalmos sine cantu, alternatim à Delegato et à Clero.

Quibus finitis, Delegatus stans detecto capite, Baculoque deposito, si est Episcopus, versus populum, manibus junctis, dicat: Kyrie eléison.

Respondet Chorus: Christe, eléison; Kyrie, eléison.

Pater noster...

Ÿ. Et ne nos indúcas in tentatiónem;

Ŕ. Sed líbera nos à malo.

Ÿ. Salvos fac servos tuos,

R. Deus meus , sperantes in te.

Ÿ. Nihil proficiat inimicus in eis ;

R. Et filius iniquitatis non apponat nocere eis.

Ÿ. Esto eis , Dómine , turris fortitudinis

R. A fácie inimici.

Ÿ. Dómine , exáudi Oratióem meam ;

R. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

ORÉMUS.

DEUS , cui próprium est miseréri semper et párcere , súscipe deprecationem nostram , ut nos , et omnes fámulos tuos , quos delictórum caténa constringit , miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum , qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus , per ómnia sæcula sæculórum.

R. Amen.

Deindè sedens Delegatus cooperto capite , et si est Episcopus , assumpto Baculo , dicit :

MISEREATUR vestrî Omnípotens Deus ,

et dimíssis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam. *R.* Amen.

INDULGÉNTIAM, absolutiónem, et remissionem peccatórum vestrórum tribuat vobis Omnipotens et miséricors Dóminus *R.* Amen.

Manuque dextera super Populum genuflexum extensa, addit :

AUCTORITATE Dei Omnipoténtis, et Beatórum Apostolórum Petri et Pauli, à Sanctíssimo Dómino nostro Papa N. mihi concéssa, absolvo vos, et omnes hujus loci ab omni vínculo Excommunicatiónis, Suspensiónis, Interdicti, aliisque Ecclesiásticis sentétiis, Censúris, et pœnis, étiam in Litteris die Cœnæ Dómini sólitis legi conténtis, per vos incúrsis, quas modo ignorátis, juxta tenórem Pontificii Diplómatis próximè lecti; et restituo vos omnes communióni et unitáti Fidélium, et sanctis Sacraméntis Ecclésiæ, in Nómine Patris ✠, et Fílii, et Spíritus Sancti. Amen.

Si est Episcopus, facit ter signum Crucis.

Tunc Delegatus, adhuc sedens, per se ipsum vel alium firmioris vocis, indicet dies tres sigillatim pro jejunió, et decernat diem Dominicam sequentem,

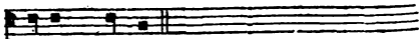
vel aliam arbitrio suo, pro Communione, Benedictione Agrorum, et Populi, et Indulgentia Plenaria.

Die constituta Populus universus debet communicare, et hora competenti Delegatus cantabit Missam, quæ est ad finem Missalis, sub titulo Pro quacumque necessitate, cum paramentis violaceis, sine Glória, cum unica Oratione, et Credo.

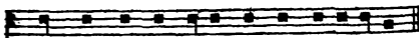
Et in fine Missæ, Celebrans benedicit de more; et si est Episcopus, non dat indulgentias.

Finita Missa, Delegatus, et duo Ministri assumunt paramenta alba, et si est Episcopus, Mitram pretiosam; et genuflexis ante Altare cum universo Clero et Populo, cantantur Litanie Sanctorum fol. 418, repetito ter Versiculo Ut fructus terræ dare et conservare digneris, te rogamus, audi nos.

Illisque finitis, Delegatus stans detecto capite, manibus junctis dicit :

Pater noster...

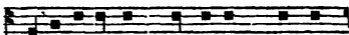

ŷ. Et ne nos inducas in tenta-ti-onem,

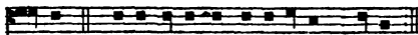
R. Sed libera nos à malo.

Et additur à Clero in cantu :

PSALMUS 84.

BENEDIXISTI, Domine, terram

tu-am; * avertisti captivi-ta-tem Jacob:

Remisisti iniquitatem plebis tuæ; *
operuisti omnia peccata eorum :

Mitigasti omnem iram tuam; * aver-
tisti ab ira indignationis tuæ.

Convérte nos, Deus salutáris noster, *
et avérte iram tuam à nobis.

Numquid in ætérnum irascéris nobis, *
aut exténderis iram tuam à generatióne
in generatióne?

Deus, tu convérsus vivificábis nos, *
et plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis, Dómine, misericórdiam
tuam, * et salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus
Deus, * quóniam loquétur pacem in ple-
bem suam,

Et super Sanctos suos, * et in eos qui
convertúntur ad cor.

Verúmtamen prope timéntes eum salu-

tare ipsíus, * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia et véritas obviavérunt sibi : * justitia et pax osculátæ sunt.

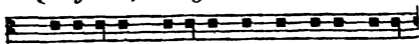
Véritas de terra orta est, * et justítia de cælo prospéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem, * et terra nostra dabit fructum suum.

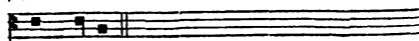
Justítia ante eum ambulábit, * et ponet in via gressus suos.

Glória Patri, etc.

Quo finito, Delegatus dicit :

Ÿ. Benedices coronæ anni benigni-ta-

tis tu-æ.

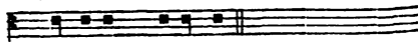
Ŕ. Et campi tui replebúntur ubertáte.

Ÿ. Oculi ómnium in te sperant, Dómine ;

Ŕ. Et tu das illis escam in témpore oportúno.

Ÿ. Dómine, exáudi Oratiómem meam ;

Ŕ. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dominus vobiscum.

Ŕ. Et cum spírítu tuo.

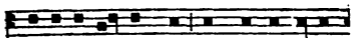
ORÉMUS.

DEUS, refúgium nostrum et virtus, adésto piis Ecclésiæ tuæ précibus, auctor ipse pietátis; et præsta, ut quod fideliter pétimus, efficaciter consequámur. Per Dóminum nostrum...

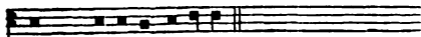
DEUS, qui in omni loco dominationis tuæ clemens et benígnus assístis : exáudi nos, quæsumus, et concéde, ut in pósterum inviolábilis hujus loci permáneat benedíctio ✱, et tui múneris benefícia Univérsitas hæc Fidélium, quæ súpplicat, percípere mereátur.

ORAMUS pietátem tuam, Omnípotens Deus, ut fructus terræ, quos áeris et plúviæ temperáménto nutrírre dignáris, benedíctiónis tuæ imbre perfúndas, et tríbuas huic Pópulo tuo de tuis munéribus tibi semper grátias ágere, ut fertilitáte terræ esuriéntium ánimas bonis affluéntibus répleas, et egénus et páuper laudent Nomen glóriæ tuæ. Per Christum Dóminum nostrum. R̄. Amen.

Postea assumpto baculo, si est Episcopus, et cooperto capite dicit Delegatus :

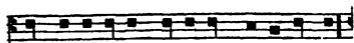

HUMILI-A-TE vos ad Apostoli-

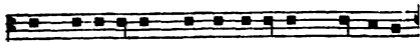

cam benedicti-onem.

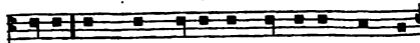
Et Delegatus stans operto capite, et si est Episcopus, Baculum sinistra tenens manu, benedicit semel, et si est Episcopus, ter, dicens :

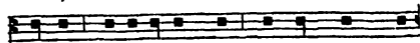
AUCTORITATE De-i omnipotentis,

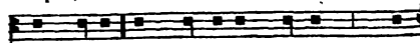
et be-a-torum Apostolorum Petri et

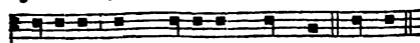
Pauli, et Sanctissimi Domini nostri

Papæ, benedico vos, et omnes hu-

jus loci, in nomine Patris ✠, et

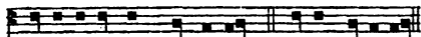
Fi-li-i, et Spi-ri-tus Sancti. Amen.

Demum cantetur Hymnus Te Deum, ut infra fol. 458, inchoatus à Delegato; quo finito, Delegatus cantat Orationem pro gratiarum actione :

Oratio.

DEUS, cujus misericordiæ non est numerus, et bonitatis infinitus est thesaurus, piissimæ Majestati tuæ pro collatis donis grátias ágimus, tuam semper cleméntiam exorántes, ut qui peténtibus postuláta concédis, eósdem non déserens ad præmia futúra dispónas. Per Dóminum nostrum....

Cantores adlunt :

Benedicamus Domino. *R.* De-o grati-as.

RETROSCRIPTAM formulam benedicendi Populos et Agros, de mandato S. R. Congr. per R. P. D. Julium Rospigliosum ejusdem S. Congregationis olim Secretarium revisam et emendatam, eadem S. R. Congr. approbavit, et concessit posse imprimi, facto verbo cum Sanctissimo die 21 Aprilis 1635. Sanctissimus annuit die 1 Octobris 1635.

Loco † Sigilli.

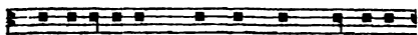
Cæsar Fachenettus, Secr.

METHODUS

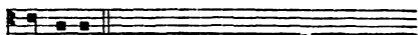
**INDICTIONIS PRÆMITTENDÆ PONTIFICIÆ
BENEDICTIONI STATIS DIEBUS SUPER
POPULUM ELARGIENDÆ, RITUSQUE IN
EA SERVANDUS A REGULARIBUS, QUIBUS
A SANCTA SEDE HUIUSMODI FACULTAS
INDULTA EST, VEL INDULGEBITUR.**

ADMONATUR Populus de Indulgentia à Sede Apostolica concessa; de præceptis operibus pro ea lucrificanda; de die, quo visitanda est designata Ecclesia; de hora denique, qua dabitur Pontificia Benedictio; et admonitio hæc fieri possit, quatenus opus sit, etiam schedis impressis, et consuetis locis palam affixis.

Postquam statutis die et hora Populus ad Ecclesiam convenerit, alta voce legantur Apostolicæ Litteræ, seu Decreta, quibus Indulgentia conceditur unà cum potestate Benedictionem Apostolicam super Populum effundendi, ut de Delegatione audientibus constet; et concessio ex latino sermone in vulgarem accommodatum ad Populi intelligentiam conversa pronuncietur: Populus ad suorum scelerum detestationem pio brevique sermone excitetur: post quæ Sacerdos, nullis circumstantibus Ministris, Stola et Superpelliceo indutus (ut in Rituali Romano præcibitur, quum agitur de Benedictionibus, quæ extra Missam Presbyteris permittuntur), ante Altare genuflexus sequentibus verbis Dei opem imploret:

Ÿ. Adjutori-um nostrum in Nomine

Domini ;

Ŕ. Qui fecit cœlum et terram.

Ÿ. Salvum fac pópulum tuum, Dó-
mine ;

Ŕ. Et bénedic hæreditáti tuæ.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

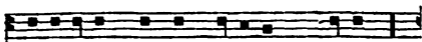
Ŕ. Et cum spírítu tuo.

*Deindè stans sequentem recitet Ora-
tionem :*

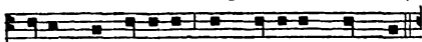
ORÉMUS.

OMNÍPOTENS et miséricors Deus, da nobis auxílium de Sancto, et vota Pópuli hujus in humilitáte cordis véniam peccatórum poscéntis, tuámque Benedictioném præstolántis et grátiam, clemén-ter exáudi ; déxteram tuam super eum benígnus exténde, ac plenitúdinem Divinæ Benedictionis effúnde, qua, bonis ómnibus cumulátus, felicitátem et vitam consequátur ætérnam. Per Christum Dóminum nostrum. Ŕ. Amen.

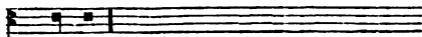
Postquam ad cornu Epistolæ accedat, ut in Actis Ecclesiæ Mediolanensis *parte 4* : *Benedicet in Ecclesia ad Altare, stans in cornu Epistolæ, et stans in cornu Epistolæ, non trina, hoc est, triplici signo Crucis, sed una benedictione, unico videlicet signo Crucis, benedicat, profrens alta voce hæc verba :*

Benedicat vos Omnipotens De-us ✠,

Pater, et Fi-li-us, et Spiritus Sanctus.

℞. Amen.

Sic præcipitur in Epistola Encyclica BENEDICTI PP. XIV ad Generales Ordinum Regularium. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem die 19 Martii 1748, Pontificatus sui anno VIII.

DE PROCESSIONIBUS.

PUBLICÆ Sacræque Processiones, seu Supplicationes, quibus ex antiquissimo Sanctorum Patrum instituto Catholica Ecclesia vel ad excitandam Fidelium pietatem, vel ad commemoranda Dei beneficia, eique gratias agendas, vel ad Divinum auxilium implorandum uti consuevit, qua par est religione celebrari debet : continent enim magna ac Divina mysteria et salutare Christianæ pietatis fructus eas piè exequentes à Deo consequuntur ; de quibus Fideles præmonere et erudire, quo tempore magis opportunum fuerit, Parochorum officium est.

Videant in primis Sacerdotes, aliique Ecclesiastici Ordinis, ut in his Processionibus ea modestia ac reverentia tum ab ipsis, tum ab aliis adhibeatur, quæ piis et religiosis hujusmodi actionibus maximè debetur.

Omnes decenti habitu, Superpelliceis, vel aliis sacris vestibus, sine galeris, nisi pluvia cogente, induti, graviter, modestè, ac devotè bini suo loco procedentes, sacris precibus ita sint intenti, ut remoto risu, mutuoque colloquio et vago oculorum aspectu, Populum etiam ad piè devotèque precandum invitent.

Laici à Clericis, feminæ à viris separatæ orantes prosequantur.

Præferatur Crux, et, ubi fuerit consuetudo,

Vexillum sacris Imaginibus insignitum, non tamen factum militari seu triangulari forma.

Edendi ac bibendi abusum, secumve esculenta et poculenta deferendi in sacris Processionibus agrisque lustrandis, et suburbanis Ecclesiis visitandis, tollere Parochi studeant; ac Fideles, præsertim die Dominica quæ proximè Rogationes antecedit, quàm hæc dedeceat corruptela, sæpius admoneant.

Processiones priùs fieri debent, deindè Missa solemniter celebrari, nisi aliter ob gravem causam interdum Ordinario, vel Clero videatur.

Processiones autem quædam sunt ordinariæ, quæ fiunt certis diebus per annum, ut in Festo Purificationis B. Mariæ semper Virginis, et in Dominica Palmarum, et in Litanis Majoribus in festo S. Marci, et in Minoribus Rogationum triduo ante Ascensionem Domini, et in die festo Corporis Christi, vel aliis diebus pro consuetudine Ecclesiarum.

Quædam verò sunt extraordinariæ, ut quæ variis ac publicis Ecclesiæ de causis in dies indicuntur.

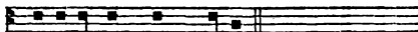
DE PROCESSIONE

IN DIE FESTO

PURIFICATIONIS B. MARIÆ SEMPER VIRGINIS.

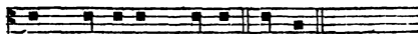
Completa Benedictione et distributione Candelarum, ut in Missali Romano re-

formato, fit Processio. Et primo Celebrans imponit incensum in thuribulum; deindè Diaconus vertens se ad populum, dicit :

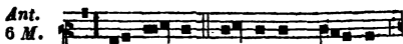
Procedamus in pace.

Et Chorus respondet :

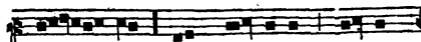

In nomine Christi. Amen.

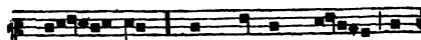
Præcedit thuriferarius cum thuribulo fumigante; deindè Subdiaconus paratus deferens Crucem, medius inter duos Acolythos cum candelabris, et candelis accensis; sequitur Clerus per ordinem; ultimò Celebrans cum Diacono à sinistris; omnes cum candelis accensis in manibus; et cantantur Antiphonæ sequentes :

A-DORNA tha-lamum tu - um,

Si - on, et sus-cipe Re-gem

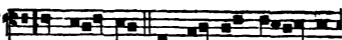

Chri - stum : amplecte - re Ma-

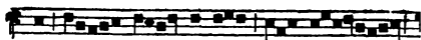

ri - am, quæ est coele - stis
por-ta; ip-sa e-nim por-tat Re-
gem glo - ri-æ novi lu - minis :
subsistit Virgo, addu - cens ma -
nibus Fi - li - um ante luci - ferum
ge - nitum : quem acci - pi - ens Si -
me-on in ulnas su - as, prædi - ca -
vit po - pulis Do - minum e -
um es-se vitæ et mortis,
et Sal-vato - rem mun - di.

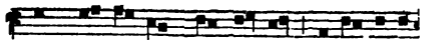
Alta Ant.
2 M.

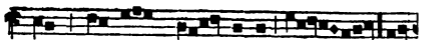
RESPON-SUM acce-pit Si - me-

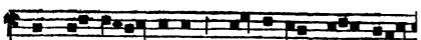
on a Spi - ri-tu sancto,

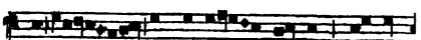
non vi-su-rum se mor-tem nisi vide-

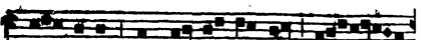
ret Christum Do - mini : et

cum indu - cerent pu - erum in tem-

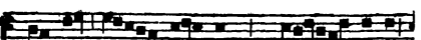
plum, accepit e - um in ul-

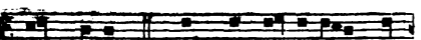
nas su-as, et be-ne-di-xit De -

um, et dixit : Nunc di - mit-tis

servum tu - um, Do - mine,

in pace. †. Cum indu-cerent pu-

erum Je - sum pa - rentes e - jus,
 ut fa - cerent se - cundum consu - e -
 tu - dinem le - gis pro e - o, ipse
 acce - pit e - um in ulnas su -
 as.

Et ingrediendo Ecclesiam, cantantur :

f.
 2M. **OB**TUL - RUNT pro e - o
 Do - mi - no par - tur - turum,
 aut du - os pul - los co - lum -
 ba - rum, * Sicut scri - ptum

est in le - ge Do -
 mini. ⁊. Postquam imple - ti sunt
 di - es purga-ti-onis Mari - æ se -
 cundum le-gem Mo - ysi, tulerunt
 Jesum in Jeru-sa-lem, ut sisterent
 e - um Do - mino :
 * Sicut. Glo - ri - a Pa - tri, et Fi -
 li - o, et Spi - ri - tu - i san -
 cto. * Sicut.

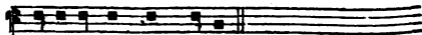
Finata Processione, Celebrans et ministri, depositis violaceis, accipiunt pa-
 26.

ramenta alba pro Missa. Et candelæ tenentur in manibus accensæ, dum legitur Evangelium, et iterum ad elevationem Sacramenti usque ad Communionem.

DE PROCESSIONE

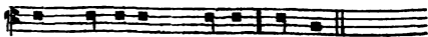
IN DIE PALMARUM.

In Dominica Palmarum, facta benedictione, et distributione Palmarum, seu Olivarum, post ultimam Orationem, Omnipotens sempiternæ Deus, etc., fit Processio, ac primum Celebrans imponit incensum in thuribulum, et Diaconus vertens se ad populum, dicit :

Procedamus in pace.

Et Chorus respondet :

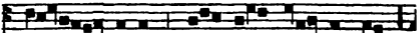
In nomine Christi. Amen.

Præcedit thuriferarius cum thuribulo fumigante ; deindè Subdiaconus paratus, deferens Crucem, medius inter duos Acolythos cum candelabris, et candelis accensis ; sequitur Clerus per ordinem ; ultimò Celebrans cum Diacono à sinistris ; omnes cum ramis in manibus ; et cantantur sequentes Antiphonæ, vel omnes, vel aliquæ, quousque durat Processio :

Ant.
7 M.
(mixt.)

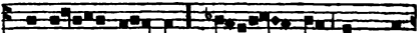
CUM ap-propinqua-ret

Do - minus Je - ro - so - lymam,

mi - sit du - os ex dis-cipu-lis

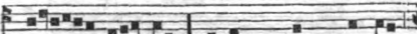
su-is, di - cens: I - te in ca-

stellum quod con-tra vos est: et

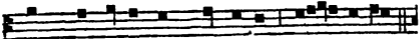

inveni - e - tis pul-lum a - sinæ al-

li - ga - tum, super quem nullus

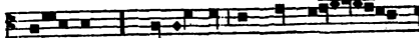
ho - minum sedit : sol - vite, et
 addu - ci-te mihi. Si quis
 vos interroga - verit,
 di - ci-te: Opus Do - mino est.
 Solven - tes ad - duxerunt ad Jesum;
 et imposu-erunt il - li vestimenta
 su-a, et sedit super e-um : a-li-
 i expandebant vestimenta su-
 a in vi - a: a - li-i ramos de ar-
 boribus sternebant; et qui seque-
 bantur, clamabant: Hosanna, benedi-

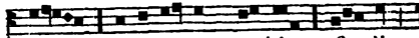
ctus qui venit in nomine Do - mini :

Benedi-ctum regnum patris nostri

Da - vid : Hosanna in excel -

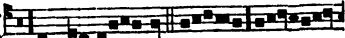
sis : mi-sere-re no-bis, fi - li

Da - vid.

Alia Ant.
XIII M.

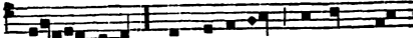
(5)

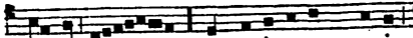
CUM audis - set po -

pulus qui-a Je-sus ve - nit Je-ro-

so - lyam, acceperunt ramos pal-

ma-rum : et exi-erunt e-i

ob - vi-am, et clamabant pu - e -

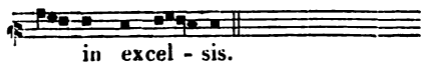
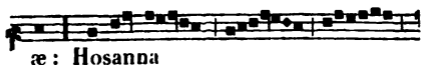

ri, di-cen-tes : Hic est, qui ven-

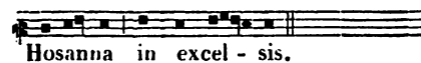
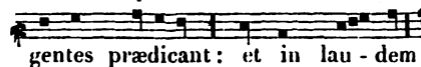
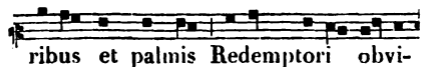

tu-rus est in sa-lu-
tem po - pu-li. Hic est salus
nostra, et re - dempti-o
Isra-el. Quantus est i - ste,
cu-i Thro-ni et Domi-
na-ti-ones oc - cur-runt? No - li ti-
mere, fi-li-a Si - on: ecce Rex tu -
us, ve - nit tibi, se - dens
super pullum a-sinæ, sicut
scri - ptum est. Sal - ve, Rex
fabricator mun-di, qui venisti

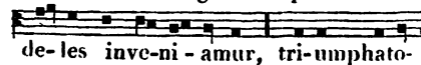
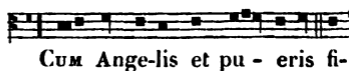
redi - mere nos.
Alia
Ant.
8 M. ANTE sex di-es so-
 lemnis Paschæ, quando ve -
 nit Dominus in ci-vi-tatem Je-
 rusa-lem, occurrerunt e - i pu-
 eri; et in ma-nibus porta-bant ra-
 mos palma - rum, et cla-ma-bant voce
 magna, di-centes: Hosanna
 in excel-sis:
 bene-di-ctus qui venisti in multi-
 tu - dine mise-ricordi-æ tu -

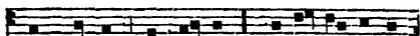

Alla
Ant.
8 *M.*

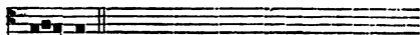

Alla
Ant.
7 *M.*

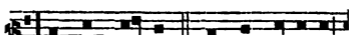

ri mortis clamantes : Hosanna in ex-

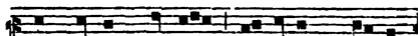

cel - sis.

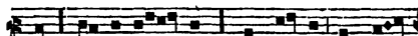
Alla
Ant.
4 M.

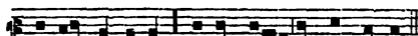
TURBA mul-ta, quæ convenerat

ad di-em festum, clamabat Domi-

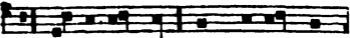

no: Be-nedi - ctus qui ve-nit in no-

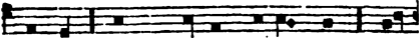

mine Domini : Hosanna in excelsis.

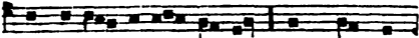
In reversione Processionis, duo vel quatuor cantores intrant in Ecclesiam, et clauso ostio, stantes versa facie ad Processionem, incipiunt γ . Gloria, laus... et decantant duos primos versus. Sacerdos verò cum aliis extra Ecclesiam repetit eosdem. Deindè qui sunt intus cantant versus sequentes, vel omnes, vel partem, prout videbitur : et qui sunt extra, ad quoslibet duos versus respondent : Gloria, laus,... sicut à principio.

1 M.

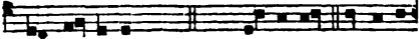
GLO-RI-A, laus, et honor, ti-

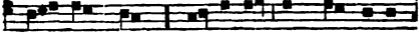
bi sit, Rex Christe Redemptor, cu-

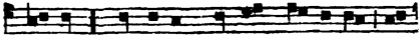
i pu-e - ri-le de-cus prompsit Ho-

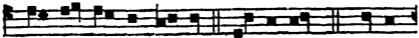
sanna pi-um. *Repet.* Glori-a. $\hat{\gamma}$. Isra-el

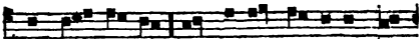
es tu Rex, Da-vidis et inclyta

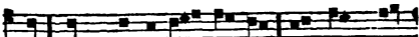
pro-les: nomine qui in Domini Rex

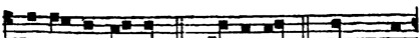
be-ne-di-cte ve-nis. Glo-ri-a. $\hat{\gamma}$. Cœtus

in ex-cel-sis te laudat cœ-licus om-

nis, et morta-lis homo, et cuncta

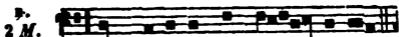

cre-a-ta si-mul. Glo-ri-a. $\hat{\gamma}$. Plebs He-

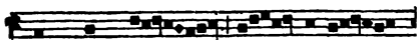

bræ-a ti-bi cum palmis obvi-a ve-
 nit: cum prece, voto, hymnis, adsu-
 mus ecce ti-bi. Glo-ri-a. γ . Hi tibi
 pas-su-ro solvebant mu-ni-a laudis :
 nos tibi re-gnanti pangimus ecce
 me-los. Glo-ri-a. γ . Hi placu-ere
 ti-bi, pla-ce-at devo-ti-o nostra,
 Rex bone, Rex clemens, cu-i bo-na
 cuncta pla-cent. Glo-ri-a.

*Postea Subdiaconus hastili Crucis per-
 cussit portam, qua statim aperta, Processio
 intrat Ecclesiam, cantando Responsorium :*

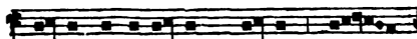
INGREDI-ENTE Do - mino

in sanctam ci - vita -

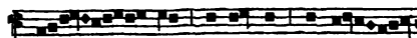
tem, Hebræ - o - rum pu - eri

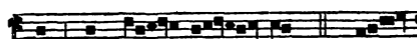
re-surrecti-o-nem vi-tæ pro -

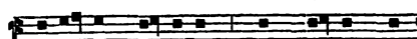
nun-ti - an - tes : * Cum ramis pal-

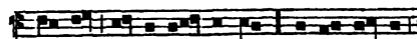
ma - rum Hosanna clama -

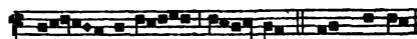
bant in ex - cel - sis. ŷ. Cum

audis-set po-pulus quod Je-sus ve-

ni-ret Je-roso - lymam, exi - e - runt

ob vi-am e - i. * Cum ramis.

Et non dicitur Gloria Patri.

Deindè dicitur Missa, et rami tenentur in manibus, dùm cantatur Passio, et Evangelium tantùm.

ORDO

**SERVANDUS IN LITANIARUM MAJORUM
PROCESSIONE, QUÆ IN FESTO
S. MARCI CELEBRATUR.**

Clerus et populus, hora statuta, manè in Ecclesia congregati, omnes contrito et humili corde Deum flexis genibus paulisper precentur. Sacerdos Pluviali cum Ministris, vel saltem Superpelliceo et Stola violacei coloris sit indutus, cujus coloris habitu in reliquis Processionibus semper utatur, præterquam in Processionibus Corporis Christi, et quæ fiunt solemnibus diebus, vel in gratiarum actionem, quibus diebus utitur colore propriæ solemnitati congruente. Cæteri verò Sacerdotes et Clerici Superpelliceis induti, sequentem Antiphonam stantes concinunt :

Ant.

2 M.

EXURGE, Do-mine, ad-ju-
 va nos, et libera nos propter
 nomen tu - um. *Ps.* De-us au-ribus
 nostris audi-vimus: * Patres nostri
 annunti-ave-runt no-bis. *ŷ.* Glori-
 a Patri. e u o u a e.

Repetitur Ant. Exúrge, Dómine, etc.

Deindè genuflectant omnes, et duo Clerici ante Altare majus genuflexi, devotè Litanias cantare incipiant, fol. 418, cæteris eadem voce respondentibus. Cùm autem cantatum erit :

Sancta Mari-a, ora pro nobis,

surgunt omnes, et ordinatim procedant, egredientes, Litaniasque prosequentes, præcedente Cruce, et sequente Clero; ultimo loco Sacerdos paratus, ut supra dictum est, cum ministris, prout res, vel locus postulat, sacris vestibus indutis.

Si Processio sit longior, vel repetantur Litanice, vel Litaniiis absolutis usque ad Preces exclusivè, dicantur aliqui Psalmi ex Pœnitentialibus, seu Gradualibus. Hymni verò, vel Cantica lætitiæ in iis, vel in Rogationibus, aut aliis pœnitentiæ causa institutis Processionibus, non dicantur.

Si ad unam, vel plures Ecclesias in via sit divertendum, ingressis Ecclesiam, intermissisque Litaniiis, vel Psalmis, cantatur Antiphona cum Versu et Oratione Sancti Patroni illius Ecclesiæ. Deindè egredientes, resumptis Precibus, eodem ordine procedunt usque ad Ecclesiam, ubi cum Precibus et Orationibus omnibus Processio terminatur, ut in fine Breviarii Romani post Psalmos pœnitentiales.

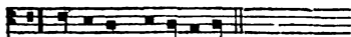
In Litaniiis minoribus Rogationum serventur omnia, ut supra in Litaniiis majoribus.

LITANIÆ

CUM CANTU.

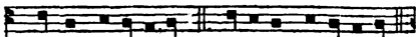
x M.

(2)

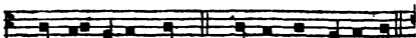

KYRI-E e-le-ison.

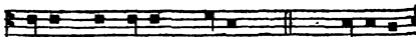
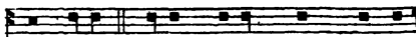
Chorus idem repetit et sic in sequentibus usque ad Pater de cœlis, exclusivè.

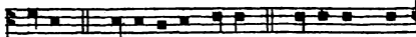
Christe, e-le-ison. Kyri-e e-le-ison.

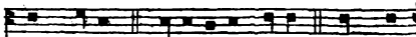
Christe, audi nos. Christe, exaudi nos.

Pater de cœlis, De-us. *Chor.* Mi-sere-

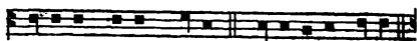
re nobis. Fi-li, Redemptor mundi,

De-us, Mi-serere nobis. Spiri-tus san-

cte, De-us, mi-sere-re nobis. Sancta

Trini-tas, unus De-us, mi-serere nobis.

Sancta Mari-a

ora pro nobis.

Sancta Dei génitrix, ora pro nobis.

Sancta Virgo Vírginum, ora.

Sancte Míchael, ora.

Sancte Gábriel, ora.

Sancte Ráphael, ora.

Omnes sancti Angeli et Archángeli,
oráte pro nobis.

Omnes sancti beatórum Spirítuum ór-
dincs, oráte pro nobis.

Sancte Joánnes Baptísta, ora pro nobis.

Sancte Joseph, ora.

Omnes sancti Patriárchæ et Prophétæ,
oráte pro nobis.

Sancte Petre, ora pro nobis.

Sancte Paule, ora.

Sancte Andréa, ora.

Sancte Jacóbe, ora.

Sancte Joánnes, ora.

Sancte Thoma, ora.

Sancte Jacóbe, ora.

Sancte Philíppe, ora.

Sancte Bartholomæe, ora.

Sancte Matthæe ,	ora.
Sancte Simon ,	ora.
Sancte Thaddæe,	ora.
Sancte Mathía ,	ora.
Sancte Bárnaba ,	ora.
Sancte Luca ,	ora.
Sancte Marce ,	ora.
Omnes sancti Apóstoli , et Evangelístæ, oráte pro nobis.	
Omnes sancti Discípuli Dómini ,	oráte.
Omnes sancti Innocéntes ,	oráte.
Sancte Stéphane ,	ora.
Sancte Lauréuti ,	ora.
Sancte Vincéuti ,	ora.
Sancti Fabiáne et Sebastiáne,	oráte.
Sancti Joánnes et Paule ,	oráte.
Sancti Cosma et Damiáne,	oráte.
Sancti Gervási et Protási ,	oráte.
Omnes sancti Mártyres ,	oráte.
Sancte Silvéster ,	ora.
Sancte Gregóri ,	ora.
Sancte Ambrósi ,	ora.
Sancte Augustíne ,	ora.
Sancte Hierónyme ,	ora.
Sancte Martíne ,	ora.
Sancte Nicolæe ,	ora.
Omnes sancti Pontífices et Confessóres , oráte pro nobis.	
Omnes sancti Doctóres ,	oráte.

Sancte Antóni, ora pro nobis.

Sancte Benedicte, ora.

Sancte Bernárde, ora.

Sancte Domínice, ora.

Sancte Francísce, ora.

Omnes sancti Sacerdótes et Levítæ, oráte
pro nobis.

Omnes sancti Mónachi, et Eremítæ,
oráte.

Sancta María Magdaléna, ora.

Sancta Agatha, ora.

Sancta Lúcia, ora.

Sancta Agnes, ora.

Sancta Cæcília, ora.

Sancta Catharína, ora.

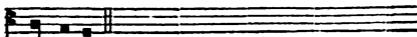
Sancta Anastásia, ora.

Omnes sanctæ Vírgines et Víduæ, orate.

Omnes sancti et sanctæ Dei, intercédite
pro nobis.

Propi-ti-us esto, parce nobis,

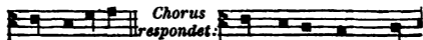
Domine.

Propítius esto, exáudi nos, Dómine.

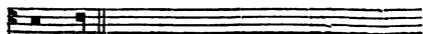
Ab omni malo, líbera nos, Dómine.

Ab omni peccáto, líbera.

Ab ira tua, líbera.
 A subitánea et improvísá morte, líbera.
 Ab insídiis diabóli, líbera.
 Ab ira, et ódio, et omni mala volun-
 táte, líbera.
 A spírítu fornicatiónis, líbera.
 A fúlgure et tempestáte, líbera.
 A morte perpétua, líbera.
 Per mystérium sanctæ incarnatiónis
 tuæ, líbera.
 Per advéntum tuum, líbera.
 Per nativitátem tuam, líbera.
 Per baptísmum et sanctum jejúnium
 tuum, líbera.
 Per crucem et passióem tuam, líbera.
 Per sanctam resurrectióem tuam,
 líbera.
 Per admirábilem Ascensióem tuam,
 líbera.
 Per advéntum Spírítus Sancti Parácliti,
 líbera.
 In die Judícii, líbera.

Peccato-res, te rogamus au-

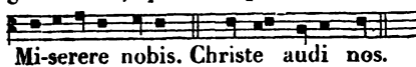
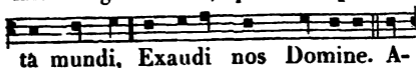
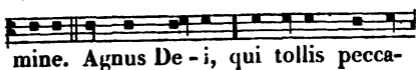

di nos.

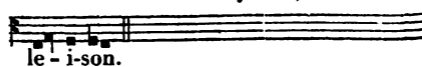
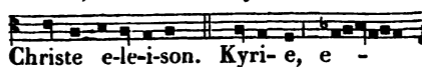
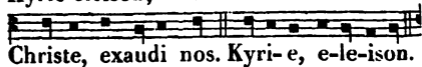
Ut nobis parcas, te rogamus.

- Ut nobis indulgeas, te rogámus.
- Ut ad veram pœnitentiam nos perdúcere dignéris, te rogámus.
- Ut Ecclésiám tuam sanctam régere, et conserváre dignéris, te rogámus.
- Ut domnum Apostólicum; et omnes Ecclesiásticos órdenes in sancta religióne conserváre dignéris, te rogámus.
- Ut inimicos sanctæ Ecclésiæ humiliáre dignéris, te rogámus.
- Ut Régibus et Princípibus Christiánis pacem, et veram concórdiam donáre dignéris, te rogámus.
- Ut cuncto pópulo Christiáno pacem et unitátem largíri dignéris, te rogámus.
- Ut nosmetípsos in tuo sancto servítio confortáre, et conserváre dignéris, te rogámus.
- Ut mentes nostras ad cœlestia desideria érigas, te rogámus.
- Ut ómnibus benefactóribus nostris sempiterna bona retríbuas, te rogámus.
- Ut ánimas nostras, fratrum, propinquórum, et benefactórum nostrórum ab ætérna damnatióne erípias, te rogámus.
- Ut fructus terræ dare et conserváre dignéris, te rogámus.
- Ut ómnibus fidélibus defúctis réquiem ætérnam donáre dignéris, te rogámus.

Ut nos exaudire digneris, te rogamus.
Fili Dei, te rogamus.

Chorus idem repetit usque ad ultimum
Kyrie eleison, exclusive.

Reliqua ut supra, fol. 130. .

DE PROCESSIONE

IN FESTO

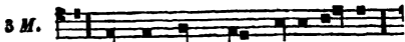
SANCTISSIMI CORPORIS CHRISTI.

Decenter ornentur Ecclesiæ et parietes viarum, per quas est transeundum, tapetibus, et aulæis, et sacris imaginibus, non autem profanis, aut vanis figuris, seu indignis ornamentis.

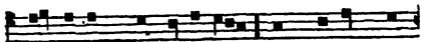
Sacerdos primùm Missam celebret, in qua duas hostias consecret, et sumpta una, alteram in Tabernaculum in Processione deferendum ita reponat, ut per vitrum, seu crystallum, quo ipsum tabernaculum circumseptum esse debet, exterius adorantibus appareat, veloque operiatur, donec auferatur ab altari. Peracto autem sacrificio, et processione jam inchoatu, ordine, quo jam supra dictum est in Litanis majoribus, Sacerdos pluviâ albo indutus, ter incenset Sacramentum genuflexus.

Deindè Diaconus oblongum ac decens velum circumponit scapulis Sacerdotis, qui parte veli ante pectus pendente, utraque manu cooperta, Ostensorium, seu Tabernaculum à Diacono sibi porrectum reverenter suscipit in supremo Altaris gradu, mox ad Altare ascendit, et Sacramentum ante faciem tenens, vertit se ad populum, indè descendit sub umbellam comitantibus Ministris, et duo Acolythi vel Clerici cum thuribulis effumantibus præcedunt.

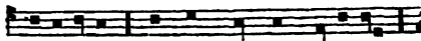
Omnes procedunt nudo capite accensos cereos gestantes, et sequentes Hymnos pro longitudine Processionis devotè concinentes. Dum verò Sacerdos discedit ab altari, Clerus, vel Sacerdos cantare incipit sequentem hymnum :

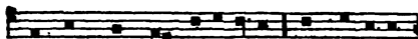
PANGE, lingua, glori- o- si

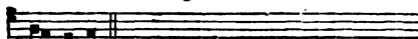
Corporis myste-ri-um, Sanguinisque

pre-ti-o-si Quem in mundi pre-ti-um,

Fructus ventris generosi, Rex effudit

Gen-ti-um.

Nobis datus, nobis natus
 Ex intácta Vírgine,
 Et in mundo conversátus,
 Sparso verbi sémine,
 Sui moras incolátus
 Miro clausit órdine.

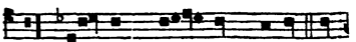
In suprémæ nocte cœnæ
 Recúmbens cum frátribus,
 Observáta lege plenè
 Cibis in legálibus,
 Cibum turbæ duodénæ
 Se dat suis mánibus.

Verbum caro panem verum
 Verbo carnem éfficit,
 Fitque sanguis Christi merum;
 Et si sensus déficit,
 Ad firmándum cor sincérum
 Sola fides súfficit.

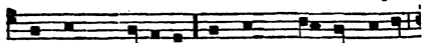
Tantum ergo Sacraméntum
 Venerémur cernui,
 Et antiquum documéntum
 Novo cedat rítui :
 Præstet fides suppleméntum
 Sénsuum deféctui.

Genitóri, Genitóque
 Laus et jubilátio,
 Salus, honor, virtus quoque
 Sit et benedíctio;
 Procedénti ab utróque
 Compar sit laudátio. Amen.

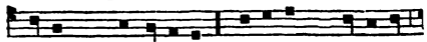
HYMNUS.

1 M.

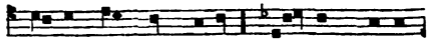
SA-CRIS so - lemni-is jun-

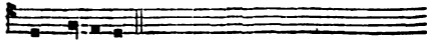
cta sint gaudi-a, Et ex præ-cordi-is

sonent præconi-a, Recedant vetera,

no-va sint omni-a, Cor-da, voces

et opera.

Noctis recólitur cœna novíssima ,
Qua Christus créditur agnum et ázymba
Dedisse frátribus , juxta legítima
Priscis indúlta pátribus.

Post agnum typicum , explétis épulis ,
Corpus Domínicum datum discípuis ,
Sic totum ómnibus , quod totum síngulis ,
Ejus fatémur mánibus.

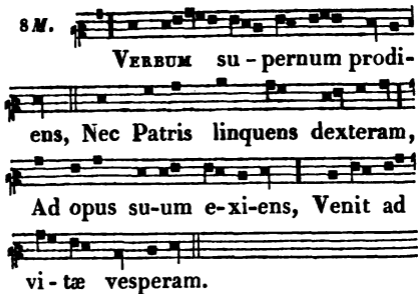
Dedit fragílibus córporis férculum ,
Dedit et trístibus sánguinis póculum ,
Dicens : Accípíte quod trado vásculum ,
Omnes ex eo bibíte.

Sic sacrificium istud instítuit ,
Cujus officium commítte vóluit
Solis Presbyteris , quibus sic cóngruit ,
Ut sumant , et dent cæteris.

Panis Angélicus fit panis hóminum ;
Dat panis cœlicus figúris términum :
O res mirábilis ! mandúcat Dóminum
Pauper , servus , et húmilis.

Te , Trina Déitas Unaque , póscimus ,
Sic nos tu vísita , sicut te cólimus :
Per tuas sémitas duc nos quò téndimus ,
Ad lucem quam inhábitas. Amen.

HYMNUS.

8 M.

VERBUM su - pernum prodi-
 ens, Nec Patris linquens dexteram,
 Ad opus su-um e-xi-ens, Venit ad
 vi - tæ vesperam.

In mortem à discipulo
 Suis tradendus æmulis,
 Prius in vitæ férculo
 Se tradidit discipulis.

Quibus sub bina spécie
 Carnem dedit et Sáanguinem,
 Ut dúplicitis substántiæ
 Totum cibáret hóminem.

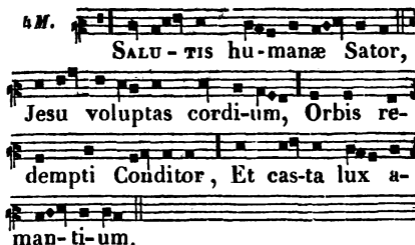
Se nascens dedit sócium,
 Convéscens in edúlium;
 Se móriens in prétium,
 Se regnans dat in præmium.

O salutáris Hóstia
 Quæ cœli pandis óstium!

Bella premunt hostília :
Da robur, fer auxiliúm.

Uni trinóque Dómino
Sit sempitérna glória,
Qui vitam sine término
Nobis donet in pátria. Amen.

HYMNUS.

♩ M.

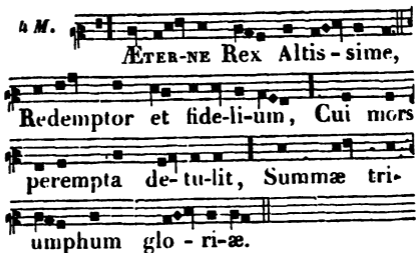
SALU - TIS hu - manæ Sator,
Jesu voluptas cordi - um, Orbis re -
dempti Conditor, Et cas - ta lux a -
man - ti - um.

Qua víctus es cleméntia,
Ut nostra ferres crímina ;
Mortem subíres innocens,
A morte nos ut tólleres ?
Perrúmpis inférnum chaos,
Vinctis caténas détrahis,
Victor triúmpho nóbili
Ad dexteram Patris sedes.
Te cogat indulgéntia
Ut damna nostra sárCIAS,

Tuque vultus cōmpotes
Dites beáto lúmine.

Tu dux ad astra, et sémita
Sis meta nostris córdibus,
Sis lacrymárum gáudium,
Sis dulce vitæ præmium. Amen

HYMNUS.

4 M.

ÆTER-NE Rex Altis - sime,
Redemptor et fide-li-um, Cui mors
perempta de-tu-lit, Summæ tri-
umphum glo - ri-æ.

Ascéndis orbes síderum,
Quò te vocábat cœlitus
Colláta, non humánitus,
Rerum potéstas ómnium,

Ut trina rerum máchina
Cœléstium, terréstrium,
Et inferórum cóndita,
Flectat genu jam súbdita.

Tremunt vidéntes Angeli
Versam vicem mortálium :

Peccat caro, mundat caro ;
Regnat Deus, Dei caro.

Sis ipse nostrum gáudium,
Manens Olympo præmium,
Mundi regis qui fábricam,
Mundána vincens gáudia.

Hinc te precántes, quæsumus,
Ignósce culpis ómnibus,
Et corda sursùm súbleva
Ad te supérna grátia,

Ut cùm repénite cœperis
Clarére nube Júdicis,
Pœnas repéllas débitas,
Reddas corónas pérditas.

Jesu tibi sit glória,
Qui victor in cœlum redis,
Cum Patre, et almo Spírítu,
In sempitérna sæcula. Amen.

Te Deum laudámus, fol. 458.

Benedictus Dóminus Deus Israël, fol. 283.

Magnificat, fol. 227.

Peracta Processione, et Sanctissimo Sacramento ad Ecclesiam reportato, et super Altare deposito, omnes Ecclesiastici, qui adsunt, hinc inde ordine genuflexi illud reverenter adorantes, dum Sacerdos de more incensat, sequentem Hymni partem concinant :

TANTUM ergo Sacraméntum
 Venerémur cernui ,
 Et antiquum documéntum
 Novo cedat rítui :
 Præstet fides suppleméntum
 Sénsuum deféctui.

Genitóri , Genitóque
 Laus et jubilátio ,
 Salus , honor , virtus quoque
 Sit et benedíctio ;
 Procedénti ab utróque
 Compar sit laudátio. Amen.

Posteà duo Clerici dicant :

Ÿ. Panem de cœlo præstitísti eis , alle-
 lúia.

Ŕ. Omne delectaméntum in se habén-
 tem , allelúia.

Deindè Sacerdos stans dicit :

ORÉMUS.

DEUS , qui nobis sub Sacraménto mi-
 rábili passiónis tuæ memóriam reli-
 quísti , tribue , quæsumus , ita nos Cór-
 poris et Sánguinis tui sacra mystéria ve-
 nerári , ut redemptionis tuæ fructum in
 nobis júgiter sentiámus , qui vivis , et re-
 gnas per ómnia sæcula sæculórum.

Ŕ. Amen.

Tunc Sacerdos, facta genuflexione, cum Sacramento semel benedicat Populum in modum crucis, nihil dicens: postea illud reverenter reponat.

Hic autem modus benedicendi servatur etiam in aliis Processionibus faciendis cum Sanctissimo Sacramento.

DE PROCESSIONE AD PETENDAM PLUVIAM.

Aguntur omnia, ut supra in Litanis Majoribus, usque ad finem Litaniarum, in quarum precibus bis dicitur: Ut congruentem pluviam fidelibus tuis concedere digneris, te rogamus, audi nos.

In fine postea dicitur Pater noster... secretò.

Ÿ. Et ne nos inducas in tentationem;

R̄. Sed libera nos à malo.

PSALMUS 146.

LAUDATE DÓMINUM, quóniam bonus est psalmus: * Deo nostro sit jucúnda, decoráque laudátio.

Ædificans Jerúsalem Dóminus, * dispersiónes Israëlis congregábit,

Qui sanat contrítos corde, * et álligat contritiónes eórum,

Qui númerat multitudínem stellárum, * et ómnibus eis nómina vocat.

Magnus Dóminus noster, et magna virtus ejus, * et sapiéntiæ ejus non est númerus.

Suscípiens mansuétos Dóminus, * humilians autem peccatóres usque ad terram.

Præcínite Dómino in confessióne; * psállite Deo nostro in cíthara,

Qui óperit cœlum núbibus, * et parat terræ plúviam,

Qui producít in móntibus foenum, * et herbam servitúti hóminum,

Qui dat juméntis escam ipsórum, * et pullis corvórum invocántibus eum.

Non in fortitúdine equi voluntátem habébit, * nec in tibiis viri beneplácitum erit ei.

Beneplácitum est Dómino super timéntes eum; * et in eis, qui sperant super misericórdia ejus.

Glória Patri, etc.

Quo finito, dicantur Preces:

Ÿ. Operi, Dómine, cœlum núbibus,

Ŕ. Et para terræ plúviam,

Ÿ. Ut producat in móntibus fœnum,

Ŕ. Et herbam servitúti hóminum.

Ÿ. Riga montes de superióribus tuis,

Ŕ. Et de fructu óperum tuórum satiábitur terra.

Ÿ. Dómine, exáudi oratióem meam;

Ŕ. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

Ŕ. Et cum spírítu tuo.

ORÉMUS.

DEUS, in quo vívimus, movémur, et sumus, plúviam nobis tríbue congruéntem, ut præsentibus subsidiis sufficiénter adjúti, sempitérna fiduciálius appetámus.

Oratio.

PŒSTA, quæsumus, omnípotens Deus, ut qui in afflictióné nostra de tua pietáte confídimus, contra advérsa ómnia tua semper protectioné muniámur.

Oratio.

DE nobis, quæsumus, Dómine, plúviam salutárem, et áridam terræ faciém

fluéntis coeléstibus dignánte infúnde.

Per Dóminum nostrum....

ŷ. Dóminus vobíscum.

Ŕ. Et cum spírítu tuo.

ŷ. Benedicámus Dómino.

Ŕ. Deo grátias.

ŷ. Exáudiat nos omnípotens et miséricors Dóminus.

Ŕ. Amen.

ŷ. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.

Ŕ. Amen.

PROCESSIO

AD POSTULANDAM SERENITATEM.

Omnia fiant, ut suprà in Litaniis Majoribus, et in Litaniarum precibus bis dicatur : Ut fidélibus tuis aéris serenitatem concédere dignéris, te rogámus audi nos.

Ad finem obsecrationum dicitur : Pater noster....

ŷ. Et ne nos indúcas in tentatióem ;

Ŕ. Sed líbera nos à malo.

PSALMUS 66.

DEUS misereatur nostri, et benedicat nobis : * illuminet vultum suum super nos, et misereatur nostri,

Ut cognoscamus in terra viam tuam, * in omnibus gentibus salutare tuum.

Confiteantur tibi populi, Deus ; * confiteantur tibi populi omnes.

Lætentur, et exultent gentes, * quoniam iudicas populos in æquitate, et gentes in terra dirigis.

Confiteantur tibi populi, Deus, confiteantur tibi populi omnes : * terra dedit fructum suum.

Benedicat nos Deus, Deus noster, benedicat nos Deus : * et metuant eum omnes fines terræ.

Glória Patri, etc.

Ÿ. Adduxisti, Dómine, spiritum tuum super terram ;

℞. Et prohibetæ sunt plúviæ de cælo.

Ÿ. Cùm obdúxero núbibus cælum,

℞. Apparébit arcus meus, recordabor fœderis mei.

Ÿ. Illústra faciém tuam, Dómine, super servos tuos :

℞. Et benedic sperantes in te.

- ŷ. Dómine, exáudi oratióem meam ;
 R. Et clamor meus ad te véniat.
 ŷ. Dóminus vobíscum.
 R. Et cum spírítu tuo.

ORÉMUS.

DEUS, qui culpa offénderis, pœniténtia placáris, preces pópuli tui supplicántis propítius réspice, et flagélla tuæ iracúndiæ, quæ pro peccátis nostris merémur, avérte.

Oratio.

AD te nos, Dómine, clamántes exáudi, et áëris serenitátem nobis tríbue supplicántibus, ut qui justè pro peccátis nostris affligimur, misericórdia tua præveniéntem, cleméntiam sentiámus.

Oratio.

QUÆSUMUS, omnipotens Deus, cleméntiam tuam, ut inundántiam coérceas imbríum, et hilaritátem vultus tui nobis impertíri dignéris. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum qui tecum vivit et regnat in unitáte Spírítus sancti Deus per ómniasæcula sæculórum.

R. Amen.

PRECES

AD REPELLENDAM TEMPESTATEM.

Pulsantur campanæ, et qui adesse possunt, in ecclesia convocatis, dicuntur Litanie ordinariæ, in quibus bis dicitur A sùlgure, et tempestáte, Libera nos, Domine, et post Litanias, Orationemque Dominicam.

PSALMUS 147.

LAUDA, Jerúsalem, Dóminum : * lauda Deum tuum, Sion,

Quóniam confortávit seras portárum tuárum ; * benedixit fíliis tuis in te :

Qui pósuit fines tuos pacem ; * et ádipe fruménti sátiat te :

Qui emíttit elóquium suum terræ ; * velóciter currit sermo ejus :

Qui dat nivem sicut lanam ; * nébulam sicut cínerem spargit :

Mittit crystállum suam sicut buccéllas ; * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit ?

Emíttet verbum suum, et liquefáciét ea ; * flabit spíritus ejus, et fluent aquæ :

Qui annúnciat verbum suum Jacob ; *
justítias et judícia sua Israël :

Non fecit táliter omni natióni ; et ju-
dícia sua non manifestávit eis.

Glória Patri , etc.

Ÿ. Adjutórium nostrum in nómine Dó-
mini ,

Ŕ. Qui fecit cœlum et terram :

Ÿ. Osténde nobis , Dómine , miseri-
córdiam tuam ,

Ŕ. Et salutáre tuum da nobis.

Ÿ. Adjuva nos , Deus salutáris noster :

Ŕ. Et propter glóriam nóminis tui ,
Dómine , líbera nos.

Ÿ. Nihil profíciat inimícus in nobis ;

Ŕ. Et filius iniquitátis non appónat
nocére nobis.

Ÿ. Fiat misericórdia tua , Dómine ,
super nos ,

Ŕ. Quemádmodum sperávimus in te.

Ÿ. Salvum fac pópulum tuum , Dó-
mine ,

Ŕ. Et bénedic hæreditáti tuæ.

Ÿ. Non privábis bonis eos , qui ámbu-
lant in innocéntia.

Ŕ. Dómine , Deus virtútum , beátus
homo , qui sperat in te.

Ÿ. Dómine , exáudi oratiómem meam ;

Ŕ. Et clamor meus ad te véniat.

ŷ. Dóminus vobíscum.

Ŕ. Et cum spírítu tuo.

ORÉMUS.

DEUS, qui culpa offénderis, pœniténtia placáris, preces populi tui supplicántis propítius réspice, et flagélla tuæ iracúndiæ, quæ pro peccátis nostris merémur, avérte.

Oratio.

A DOMO tua, quæsumus, Dómine, spirítales nequítiae repellántur, et aereárum discédât malignitas tempestátum.

Oratio.

OMNÍPOTENS, sempitérne Deus, parce metuéntibus, propitiáre supplicibus, ut post nóxios ignes núbium, et vim procellárum, in matériam tránseat laudis comminátio tempestátis.

Oratio.

DÓMINE Jesu, qui imperásti ventis et mari, et facta fuit tranquíllitas magna, exáudi preces familiæ tuæ, et præsta, ut hoc signo sanctæ Cru ✱ cis omnis discédât sævítia tempestátis.

Oratio.

OMNÍPOTENS, et miséricors Deus, qui nos et castigando sanas, et ignoscendo conservas: præsta supplicibus tuis, ut et tranquillitatibus optatæ consolationis lætémur, et dono tuæ pietatis semper utámur. Per Dóminum nostrum....

Aspergatur Aqua benedicta.

PRECES

DICENDÆ TEMPORE PENURIÆ ET FAMIS.

Aguntur omnia, ut suprâ in Litaniiis Majoribus, usque ad finem Litaniarum, in quarum Precibus bis dicitur: Ut fructus terræ dare et conservare digneris, te rogâmus, audi nos.

Post Litanias dicitur Pater noster...

Psalm. 22. Dóminus regit me, fol. 251.

Ÿ. Dómine, non secúndum peccáta nostra fácias nobis;

℞. Neque secúndum iniquitátes nostras retribuas nobis.

Ÿ. Oculi ómnium in te sperant, Dómine :

Ŕ. Et tu das illis escam in témpore opportúno.

Ÿ. Meménto congregatiónis tuæ,

Ŕ. Quam possedísti ab initio.

Ÿ. Dóminus dabit benignitátem,

Ŕ. Et terra nostra dabit fructum suum.

Ÿ. Dómine, exáudi oratiónem meam ;

Ŕ. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

Ŕ. Et cum spírítu tuo.

ORÉMUS.

INEFFABILEM nobis, Dómine, misericórdiam tuam cleménter osténde, ut simul nos et à peccátis ómnibus éxuas, et à pœnis, quas pro his merémur, erípias.

Oratio.

DA nobis, quæsumus, Dómine, piæ supplicatiónis efféctum, et famem propitiátus avérte, ut mortálium corda cognóscant et te indignánte tália flagélla prodíre, et te miseránte cessáre.

Oratio.

PÓPULUM tibi súbditum pro peccátis suis fame laborántem ad te, Dómine,

convérte propítius , qui quæréntibus regnum tuum ómnia adjiciénda esse dixisti, Qui vivis et regnas cum Deo Patre...

PROCESSIO

TEMPORE MORTALITATIS ET PESTIS.

Fiat ut suprà in Litanis Majoribus, et in Litaniarum Precibus dicatur bis: A peste et fame, Libera nos, Dómine, et infrà suo loco: Ut à pestilentiae flagello nos liberáre digneris, etc.

In fine Litaniarum dicitur Pater noster... Et ne nos indúcas, etc.

Psalm. 6. Dómine, ne in furóre tuo árguas me, etc., fol. 114.

Ÿ. Dómine, non secúndùm peccáta nostra fácias nobis :

Ŕ. Neque secúndùm iniquitátes nostras retríbuas nobis.

Ÿ. Adjuva nos, Deus salutáris noster:

Ŕ. Et propter glóriam nóminis tui, Dómine, libera nos.

ŷ. Dómine, ne memíneris iniquitátum nostrárum antiquárum.

Ŕ. Citò anticipent nos misericórdiæ tuæ, quia páuperes facti sumus nimis.

ŷ. Ora pro nobis, Sancte Sebastiáne,

Ŕ. Ut digni efficiámur promissionibus Christi.

ŷ. Dómine, exáudi orationem meam;

Ŕ. Et clamor meus ad tè véniat.

ŷ. Dóminus vobíscum.

Ŕ. Et cum spíritu tuo.

ORÉMUS.

EXAUDI NOS, Deus salutáris noster : et intercedénte beáta et gloriósa Dei Genitrice María semper Vírgine, et beáto Sebastião Mártyre tuo, et ómnibus Sanctis, pópulum tuum ab iracúndiæ tuæ terróribus líbera, et misericórdiæ tuæ fac largitáte secúrum.

Oratio.

PROPITIARE, Dómine, supplicatióibus nostris, et animárum et córporum me dére languóribus, ut remissióne percepta, in tua semper benedictióne lætémur.

Oratio.

DA nobis, quæsumus, Dómine, piæ petitionis effectum, et pestilentiam, mortalitatemque propitiatus averte, ut mortalium corda cognoscant à te indignante talia flagella prodire, et te miserante cessare. Per Dóminum nostrum...

PRECES

DICENDÆ IN LITANIIS TEMPORE BELLI.

Peractis omnibus, ut supra in Litanis Majoribus, ad finem Litaniarum dicitur Pater noster...

ŷ. Et ne nos inducas in tentationem;
 R̄. Sed libera nos à malo

PSALMUS 45.

DEUS noster refugium, et virtus, *
 adjutor in tribulationibus, quæ invenerunt nos nimis.

Propterea non timébimus , dum turbábitur terra , et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt , et turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus ; non commovébitur : * adjuvábít eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes , et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam , mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * susceptor noster Deus Jacob.

Veníte et vidéte ópera Dómini , quæ pósuit prodígia super terram , * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret , et confrínget arma ; * et scuta combúret igni.

Vacáte , et vidéte quóniam ego sum Deus : * exaltábor in géntibus , et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * susceptor noster Deus Jacob.

Glória Patri , etc.

Ÿ. Exúrge, Dómine, ádjuva nos.

℞. Et libera nos propter nomen tuum.

Ÿ. Salvum fac pópulum tuum, Dómine,

℞. Deus meus, sperántem in te.

Ÿ. Fiat pax in virtúte tua,

℞. Et abundántia in túrribus tuis.

Ÿ. Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis

℞. A fácie inimíci.

Ÿ. Arcum cóntere, et confrínge arma;

℞. Et scuta combúre igni.

Ÿ. Mitte nobis, Dómine, auxiliúm de sancto ;

℞. Et de Sion tuére nos.

Ÿ. Dómine, exáudi oratióem meam ;

℞. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

ORÉMUS.

DEUS, qui cónteris bella, et impugna-
tóres in te sperántium poténtia tuæ de-
fensiónis expúgnas, auxiliáre fámulis
tuis implorántibus misericórdiam tuam,
ut inimicórum suórum feritáte depréssa,
incessábili te gratiárum actióne laudé-
mus.

Oratio.

DEUS, à quo sancta desidéria, recta consilia, et justa sunt ópera, da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem, ut et corda nostra mandátis tuis dédita, et hóstium subláta formidine, témpora sint tua protectióne tranquílla.

Oratio.

HÓSTIUM nostrórum, quæsumus, Dómine, elíde supérbiam, et eórum contumáciam dexteræ tuæ virtúte prostérne. Per Dóminum nostrum...

Si verò bellum est contra Turcas, et alios infideles, vel hæreticos, inter Preces Litániarum bis dicatur :

Ut inimícos sanctæ Ecclesiæ humiliáre dignéris, te rogámus, audi nos, et addatur : Ut Turcárum (vel hæreticórum) conátus reprimere, et ad níhilum redígere dignéris, te rogámus, audi nos.

Et dicto Pater noster... dicatur

PSALMUS 78.

DEUS, venérunt gentes in hæreditátem

tuam, polluérunt templum sanctum tuum, * posuérunt Jerúsalem in pomórum custodiam.

Posuérunt morticína servórum tuórum, escas volatílibus cœli; * carnes Sanctórum tuórum béstiis terræ.

Effudérunt sánguinem eórum tamquam aquam in circúitu Jerúsalem; * et non erat qui sepelíret.

Facti sumus oppróbrium vicínis nostris; * subsannátio et illúsis his qui in circúitu nostro sunt.

Usquequò, Dómine, irascéris in finem; * accendétur velut ignis zelus tuus?

Effúnde iram tuam in gentes, quæ te non novérunt, * et in regna, quæ nomen tuum non invocavérunt,

Quia comedérunt Jacob, * et locum ejus desolavérunt.

Ne memíneris iniquitátum nostrárum antiquárum; citò anticipent nos misericórdiæ tuæ, * quia páuperes facti sumus nimis.

Adjuva nos, Deus salutáris noster, et propter glóriam nóminis tui, Dómine, líbera nos; * et propítius esto peccátis nostris propter nomen tuum:

Ne fortè dicant in géntibus: Ubi est

Deus eórum? * et innotéscat in natióibus
coram óculis nostris

Ultio sánguinis servórum tuórum, qui
effúsus est : * intróeat in conspéctu tuo
gémitus compeditórum.

Secúndùm magnitúdinem bráchii tui, *
pósside filios mortificatórum.

Et redde vicínis nostris séptuplum in
sinu eórum, * improperium ipsórum,
quod exprobravérunt tibi, Dómine.

Nos autem pópulus tuus, et oves pás-
cuae tuæ, * confitébimur tibi in sæcu-
lum.

In generatióem et generatióem *
annuntiábimus laudem tuam.

Glória Patri, etc.

Ÿ. Salvos fac servos tuos,

Ŕ. Deus meus, sperántes in te.

Ÿ. Esto nobis, Dómine, turris forti-
túdinis

Ŕ. A fácie inimíci.

Ÿ. Nihil profíciat inimícus in nobis ;

Ŕ. Et fílius iniquitátis non appónat
nocére nobis.

Ÿ. Hóstium nóminis tui, Dómine,
elíde supérbiam ;

Ŕ. Et eórum contumáciam déxteræ tuæ
virtúte prostérne.

ŷ. Fiant tamquam pulvis ante faciẽm venti :

℞. Et Angelus Dómini persequatur eos.

ŷ. Effúnde iram tuam in gentes, quæ te non novérunt,

℞. Et in regna, quæ nomen tuum non invocavérunt.

ŷ. Mitte nobis, Dómine, auxilium de sancto ;

℞. Et de Sion tuere nos.

ŷ. Dómine, exáudi oratióem meam ;

℞. Et clamor meus ad te véniat,

ŷ. Dóminus vobiscum.

℞. Et cum spíritu tuo.

ORÉMUS.

DA, quæsumus, Ecclésiæ tuæ, misericors Deus, ut Sancto Spíritu congregata, hostíli nullátenus incursióne turbetur.

Oratio.

DEUS, qui culpa offénderis, pœnitentia placáris, preces pópuli tui supplicántis propítius respice, et flagélla tuæ iracúndiæ, quæ pro peccátis nostris mœremur, avérte.

Oratio.

OMNÍPOTENS, sempitérne Deus, in cuius manu sunt ómnium potestátes, et ómnium jura regnórum, réspice in auxiliúm Christianórum, ut gentes Turcárum (*vel hæreticórum*), quæ in sua feritáte confidunt, dexteræ tuæ poténtia conterántur. Per Dóminum nostrum....

ŷ. Exáudiat nos Dóminus.

℞. Amen.

PROCESSIO

IN QUACUMQUE TRIBULATIONE.

Servatis omnibus ut suprà in Litanis Majoribus, finitisque Litanis, dicitur: Pater noster....

ŷ. Et ne nos indúcas in tentatióem.

℞. Sed líbera nos à malo.

Psalm. 19. Exáudiat te Dóminus, etc., fol. 146, vel Psalm. 90. Qui hábitat in adjutório Altíssimi, etc., fol. 152. Quo finito, dicitur:

ŷ. Deus refúgium nostrum et virtus,

℞. Adjutor in tribulatióibus.

Ÿ. **Salvos fac servos tuos, Dómine,**

Ŕ. **Deus meus, sperántes in te.**

Ÿ. **Sanctus Deus, Sanctus fortis,
Sanctus immortális,**

Ŕ. **Miserére nobis.**

Ÿ. **Adjuva nos, Deus salutáris noster;**

Ŕ. **Et propter glóriam nóminis tui,
Dómine, libera nos.**

Ÿ. **Dómine, exáudi oratióem meam,**

Ŕ. **Et clamor meus ad te véniat.**

Ÿ. **Dóminus vobíscum.**

Ŕ. **Et cum spírítu tuo.**

ORÉMUS.

NE despicias, omnípotens Deus, populum tuum in afflictióné clamántem; sed propter glóriam nóminis tui, tribulátis succúrre placátus.

Oratio.

INEFFABILEM misericórdiam tuam, Dómine, nobis cleméner osténde, ut simul nos et à peccátis ómnibus éxuas, et à pœnis, quas pro his merémur, erípias.

Oratio.

CONCÉDE nos fámulos tuos, quæsumus, Dómine Deus, perpétua mentis et cór-

poris sanitate gaudere , et gloriósa beátæ Mariæ semper Vírginis intercessióne , à præsentí liberári tristítia , et ætérna pérfrui lætítia.

Oratio.

TRIBULATIÓNEM nostram , quæsumus Dómine , propítius réspice , et iram tuæ indignatiónis , quam justè merémur , avérte.

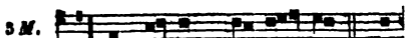
Oratio.

DEUS refúgium nostrum et virtus , adesto piis Ecclésiæ tuæ précibus auctor ipse pietátis , et præsta , ut quod fidéliter pétimus , effícaciter consequámur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum sílium tuum....

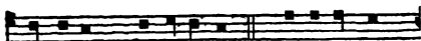
PRECES

DICENDÆ IN PROCESSIONE PRO
GRATIARUM ACTIONE.

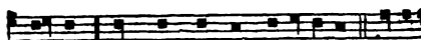
Initio Processionis cantatur Hymnus :

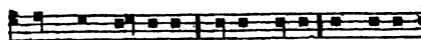
Te De - um lau - da - mus : * Te

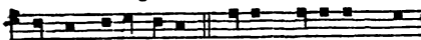
Dominum confitemur, Te æternum

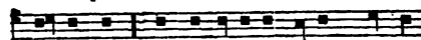
Pa - trem : omnis terra veneratur. Tibi

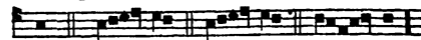
omnes Ange - li : * Tibi cœli et uni -

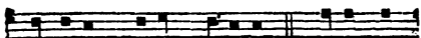
versæ potesta - tes. Tibi Cherubim et

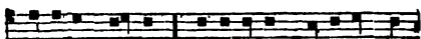
Se - raphim, * incessabi - li voce procla -

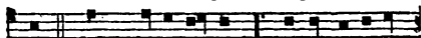
mant. San - ctus, San - ctus, San - ctus :

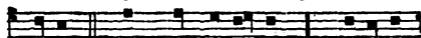
* Dominus De-us Saba-oth. Pleni sunt

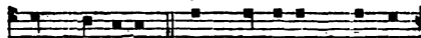
cœli et terra * majestatis glori-æ tu-

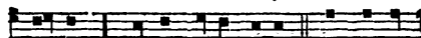
æ. Te glo-ri-o-sus, * Apostolorum

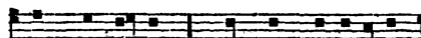
Chorus. Te Prophe-ta-rum, * laudabi-

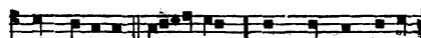
lis numerus. Te Martyrum candi-

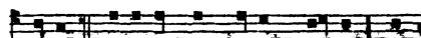
da-tus, * laudat exerci-tus. Te per or-

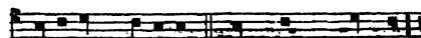
bem terra-rum, * sancta confite tur

Ecclesi-a. Pa - trem: * immensæ majes-

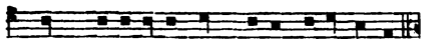
ta-tis. Venerandum tu-um ve-rum, * et

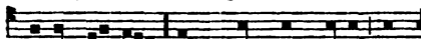
unicum Fi-li-um. Sanctum quoque:

* Paracli-tum Spiri-tum. Tu Rex glori-
æ: * Christe. Tu Patris: * sempiternus
es Fi-li- us. Tu ad liberandum sus-
cepturus ho-minem: * non horru-isti
Virginis uterum. Tu devicto mortis
acu-le-o: * aperu-isti credentibus
regna cœlorum. Tu ad dexteram
De-i se-des: * in glori-a Patris. Judex
crederis * esse venturus. Te ergo
quæsumus tu-is famu-lis subveni:

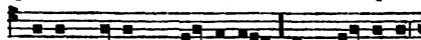
* quos pre-ti-oso sanguine redemisti.

Æterna fac * cum Sanctis tu-is in

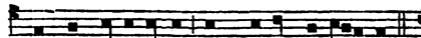
glori-a numera - ri. Salvum fac po-

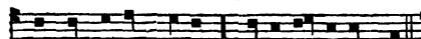
pulum tu-um Do-mine : * et be-nedic

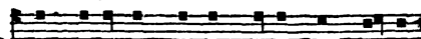
hæredi-ta-ti tu - æ. Et rege e-os :

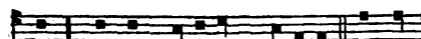
* et extolle illos usque in æter-num.

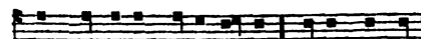
Per singulos di-es, * benedi-cimus te.

Et laudamus nomen tu-um in sæ-cu-

lum : et in sæculum sæculi. Digna-

re Domine di-e i-sto : * sine pecca-

to nos custodire. Mi-serere nostri
 Do-mine : * mi-serere nostri. Fi-at mi-
 seri-cordi-a tu-a Domine super
 nos : * quemadmodum speravimus in
 te. In te Domine speravi : * non
 confundar in æ-ter-num.

Deindè dici poterunt Psalmi qui sequuntur, prout tempus feret.

PSALMUS 65.

JUBILATE DEO, omnis terra, psalmum dicite nòmini ejus : * date glóriam laudi ejus.

Dicite Deo : Quàm terribilia sunt ópera tua, Dómine ! * in multitudíne virtútis tuæ mentientur tibi inimíci tui.

Omnis terra adóret te, et psallat tibi : *
psalmum dicat nómini tuo.

Veníte, et vidéte ópera Dei : * terrí-
bilis in consíliis super filios hóminum :

Qui convértit mare in áridam, in flú-
mine pertransibunt pede : * ibi lætábi-
mur in ipso :

Qui dominátur in virtúte sua in ætér-
num; óculi ejus super gentes respíciunt : *
qui exásperant, non exalténtur in semet-
ípsis.

Benedícite, gentes, Deum nostrum : *
et audítam fácite vocem laudis ejus ,

Qui pósuit ánimam meam ad vitam, * et
non dedit in commotióem pedes meos.

Quóniam probásti nos, Deus : * igne
nos examinásti, sicut examinátur ar-
géntum.

Induxísti nos in láqueum, posuísti tri-
bulatióes in dorso nostro : * imposuísti
hómnes super cápita nostra.

Transívimus per ignem et aquam, * et
eduxísti nos in refrigérium.

Introibo in domum tuam in holocáu-
stis : * reddam tibi votæ mea, quæ dis-
tinxérunt lábia mea,

Et locútum est os meum * in tribula-
tióne mea.

Holocáusta medulláta ófferam tibi cum

incenso arictum: offeram tibi boves cum hircis.

Venite, audite, et narrabo, omnes qui timetis Deum, * quanta fecit animæ meæ.

Ad ipsum ore meo clamavi, * et exaltavi sub lingua mea.

Iniquitatem si aspexi in corde meo, * non exaudiet Dominus.

Propterea exaudivit Deus, * et attendit voci deprecationis meæ.

Benedictus Deus, * qui non amovit orationem meam, et misericordiam suam à me.

Glória Patri, etc.

PSALMUS 80.

EXULTATE Deo adjutori nostro : * jubilate Deo Jacob.

Sumite psalmum, et date tympanum : * psalterium jucundum cum cithara.

Buccinate in Neoménia tuba, * in insigni die solemnitatis vestræ,

Quia præceptum in Israël est, * et iudicium Deo Jacob.

Testimonium in Joseph posuit illud, cum exiret de terra Ægypti : * linguam, quam non novérat, audivit.

Divértit ab onéribus dorsum ejus : *
manus ejus in cóphino serviérunt.

In tribulatióne invocásti me , et libe-
rávi te : * exaudívi te in abscóndito tem-
pestátis : probávi te apud aquam con-
tradictiúnis.

Audi pópulus meus , et contestábor
te : * Israël , si audiéris me , non erit in
te deus recens , neque adorábis deum
aliénum.

Ego enim sum Dóminus Deus tuus ,
qui edúxi te de terra Ægypti : * diláta os
tuum , et implébo illud.

Et non audívit pópulus meus vocem
meam ; * et Israël non inténdit mihi.

Et dimísi eos secúndum desidéria
cordis eórum : * ibunt in adinventi-
onibus suis.

Si pópulus meus audísset me , * Israël
si in viis meis ambuláset ,

Pro níhilo fórsitan inimícos eórum
humiliássem , * et super tribulántes eos
mísíssem manum meam.

Inimíci Dómini mentíti sunt ei : * et
erit tempus eórum in sæcula.

Et cibávit eos ex ádipe fruménti : * et
de petra , melle saturávit eos.

Glória Patrì , etc.

PSALMUS 95.

CANTATE DÓMINO cánticum novum : *
cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino , et benedícite nómini
ejus : * annuntiáte de die in diem salu-
táre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam
ejus , * in ómnibus pópulis mirabilia
ejus.

Quóniam magnus Dóminus , et laudá-
bilis nimis ; * terríbilis est super omnes
deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmo-
nia : * Dóminus autem cœlos fecit.

Conféssio et pulchritúdo in conspéctu
ejus : * sanctimónia et magnificéntia in
sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriæ géntium , af-
ferte Dómino glóriam et honórem : *
afferte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias , et introíte in átria
ejus : * adoráte Dóminum in átrio
sancto ejus.

Commovéatur à fácie ejus univér-
sa terra : * dícite in géntibus quia Dóminus
regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ , qui non

commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cœli, et exúltet terra, commoveátur mare, et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum à fácie Dómini, quia venit; * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Glória Patri, etc.

PSALMUS 99.

JUBILATE Deo omnis terra : * servíte Dómino in lætítia.

Introíte in conspéctu ejus, * in exultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus : * ipse fecit nos, et non ipsi nos :

Pópulus ejus, et oves páscuæ ejus : * introíte portas ejus in confessióne, átria ejus in hymnis : confitémini illi.

Laudáte nomen ejus, quóniam suávis est Dóminus, in ætérnum misericórdia ejus, * et usque in generatióne et generatióne veritas ejus.

Glória Patri, etc.

PSALMUS 102.

BÉNEDIC, ánima mea, **DÓMINO**, * et ómnia quæ intra me sunt, **NÓMINI** sancto ejus.

BÉNEDIC, ánima mea, **DÓMINO**, * et noli obhivísci omnes retributiónes ejus :

Qui propitiátur ómnibus iniquitatibus tuis : * qui sanat omnes infirmitátes tuas :

Qui redimit de intéritu vitam tuam : * qui coronat te in misericórdia et miserationibus :

Qui replet in bonis desidérium tuum : * renovábitur ut áquilæ juvéntus tua.

FÁCIENS misericórdias **DÓMINUS** : * et judicium ómnibus injúriam patiéntibus.

NOTAS fecit vias suas **MÓYSI**, * filiis **ISRAËL** voluntátes suas.

MISERÁTOR, et miséricors **DÓMINUS**, * longánimis, et multùm miséricors.

NON in perpétuum irascétur, * neque in ætérnum comminábitur.

NON secúndùm peccáta nostra fecit nobis, * neque secúndùm iniquitátes nostras retríbuit nobis.

QUÓNIAM secúndùm altitúdinem cœli

à terra, corroborávit misericórdiam suam super tímèntes se.

Quantum distat ortus ab occidènte, * longè fecit à nobis iniquitátes nostras.

Quómo do miserétur pater filiór um, misértus est Dóminus tímèntibus se, * quóniam ipse cognóvit figmèntum nostrum.

Recordátus est, quóniam pulvis sumus : * homo sicut fœnum dies ejus, tamquam flos agri sic efflorébit.

Quóniam spíritus pertransíbit in illo, et non subsístet : * et non cognóscet ámplius locum suum.

Misericórdia autem Dómini ab ætérno, * et usque in ætérnum super tímèntes eum.

Et justítia illíus in filios filiór um, * his qui servant testamèntum ejus,

Et mémores sunt mandatórum ipsíus, * ad faciéndum ea.

Dóminus in cœlo parávit sedem suam : * et regnum ipsíus ómnibus dómínabitur.

Benedícite Dómino, omnes Angeli ejus, * potétes virtúte, faciéntes verbum illíus, ad audiéndam vocem sermónum ejus.

Benedícite Dómino, omnes Virtútes

ejus, * ministri ejus, qui faciunt voluntatem ejus.

Benedicite Dómino, ómnia ópera ejus : *
in omni loco dominationis ejus, benedic,
ánima mea, Dómino.

Glória Patri, etc.

PSALMUS 116.

LAUDATE DÓMINUM, omnes gentes : *
laudate eum, omnes pópuli :

Quóniam confirmata est super nos
misericórdia ejus : * et veritas Dómini
manet in ætérnum.

Glória Patri, etc.

*Psalmus 148. Laudate Dóminum de
cœlis, etc. cum duobus sequentibus, ut
suprà, fol. 280.*

*Canticum Benedicite, ómnia ópera
Dómini, Dómino, etc. fol. 294.*

*Canticum Benedictus Dóminus Deus
Israël, etc. fol. 283.*

*Hæc autem prædicta, prout longitudo
itineris postulaverit, vel omnia, vel ex
parte cantari possunt. Deindè in Eccle-
sia, ubi fit statio, ante altare dicuntur
sequentes Versus, et Orationes.*

Ÿ. Benedíctus es , Dómine Deus pa-
trum nostrórum ,

℞. Et laudábilis , et gloriósus in sæ-
cula.

Ÿ. Benedicámus Patrem , et Fílium
cum Sancto Spíritu :

℞. Laudémus , et superexaltémus eum
in sæcula.

Ÿ. Benedíctus es , Dómine , in firma-
mento cœli ,

℞. Et laudábilis , et gloriósus , et su-
perexaltátus in sæcula.

Ÿ. Bénedic ánima mea Dómino ;

℞. Et noli oblivisci omnes retributió-
nes ejus.

Ÿ. Dómine , exáudi Orationem meam ;

℞. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spíritu tuo.

ORÉMUS.

DEUS , cujus misericórdiæ non est nú-
merus , et bonitátis infinitus est thesau-
rus piússimæ majestáti tuæ pro collátis
donis grátias ágimus , tuam semper cle-
méntiam exorántes , ut qui peténtibus
postuláta concédís , eósdem non dese-
rens , ad præmia futúra dispónas.

Oratio.

DEUS, qui corda fidélium Sancti Spíritus illustratióne docuísti, da nobis in códem Spíritu recta sápere, et de ejus semper consolatióne gaudére.

Oratio.

DEUS, qui néminem in te sperántem nímiùm afflígi permíttis, sed píum pré-cibus prætas audítum, pro postulatió-nibus nostris, votisque suscéptis grátias ágimus, te piíssimè deprecántes, ut à cunctis semper muniámur advérsis. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fí-lium tuum, qui tecum vivit et regnat in únitáte Spíritus Sancti Deus, per óm-nia sæcula sæculórum. *R.* Amen.

DE PROCESSIONE**IN TRANSLATIONE****SACRARUM RELIQUIARUM INSIGNIUM.**

Ecclesia, et viæ, per quas transeun-dum est, quàm fieri potest decentiùs or-

nentur. Sacerdotes, et ministri vestibus induti albi, vel rubei coloris, prout Sancti, quorum Reliquiæ transferuntur, exposcunt, et cum luminaribus accensis omnes procedant, decantantes Litanias cum invocatione Sanctorum, quorum Reliquiæ deferuntur, fol. 418, et Hymnum Te Deum laudamus, etc. fol. 458, et Psalmum Laudate Dóminum de cœlis, etc. fol. 280. cum duobus sequentibus, et alios Psalmos, et Hymnos de Proprio, vel de Communi eorum Sanctorum, quorum Reliquiæ transferuntur.

DE EXORCIZANDIS OBSESSIS A DÆMONIO.

SACERDOS, sive quisvis alius legitimus Ecclesia minister, vexatos à dæmone exorcizaturus, ea qua par est pietate, prudentia, ac vitæ integritate præditus esse debet, qui non sua, sed divina fretus virtute, ab omni rerum humanarum cupiditate alienus, tam pium opus ex charitate constanter et humiliter exequatur. Hunc præterea maturæ ætatis esse decet, et non solùm officio, sed etiam merum gravitate reverendum.

Ut igitur suo munere rectè fungatur, cùm alia multa sibi utilia documenta, quæ brevitatis gratiâ hoc loco prætermittuntur, ex probatis Auctoribus, et ex usu noscere studeat, tum hæc pauca magis necessaria diligenter observabit.

In primis, ne facilè credat, aliquem à dæmonio obsessum esse; sed nota habeat ea signa, quibus obsessus dignoscitur ab iis, qui vel atrabile, vel morbo aliquo laborant. Signa autem obsessantis dæmonis sunt: Ignota lingua loqui pluribus verbis, vel loquentem intelligere; Distantia, et occulta patefacere; Vires suprâ ætatis, seu conditionis naturam ostendere; et id genus alia, quæ cùm plurima concurrunt, majora sunt indicia.

Hæc autem ut magis cognoscat, post unum, aut alterum exorcismum interroget obsessum.

quid senserit in animo, vel in corpore, ut sciat etiam ad quænam verba magis diaboli conturbentur, ut ea deinceps magis inculcet ac repetat.

Advertat, quibus artibus ac deceptionibus utantur dæmones ad Exorcistam decipiendum: solent enim ut plurimum fallaciter respondere, et difficilè se manifestare, ut Exorcista diu defatigatus desistat; aut infirmus videatur non esse à dæmonio vexatus.

Aliquando postquam sunt manifesti, abscondunt se, et relinquunt corpus quasi liberum ab omni molestia, ut infirmus putet se omninò esse liberatum; sed cessare non debet Exorcista, donec viderit signa liberationis.

Aliquando etiam dæmones ponunt quæcumque possunt impedimenta, ne infirmus se subjiciat exorcismis, vel conantur persuadere infirmitatem esse naturalem; interdum in medio exorcismi faciunt dormire infirmum, et ei visionem aliquam ostendunt, subtrahendo se, ut infirmus liberatus videatur.

Aliqui ostendunt factum maleficium, et à quibus sit factum, et modum ad illud dissipandum; sed caveat, ne ob hoc ad magos, vel ad sagas, vel ad alios; quàm ad Ecclesiæ ministros confugiat, aut ulla superstitione, aut alio modo illicito utatur.

Quandoque diabolus infirmum quiescere, et suscipere sanctissimam Eucharistiam permittit, ut discessisse videatur.

Denique innumerabiles sunt artes et fraudes diaboli ad decipiendum hominem, quibus ne fallatur, Exorcista cautus esse debet.

Quare memor Dominum nostrum dixisse, genus esse dæmoniorum, quod non ejicitur nisi per

orationem et jejunium, *Matth.* 17, hæc duo potissimum remedia ad impetrandum divinum auxilium, dæmonesque pellendos, exemplo SS. Patrum, quoad ejus fieri poterit, tum per se, tum per alios curet adhiberi.

In Ecclesiam, si commode fieri potest, vel in alium religiosum et honestum locum seorsum à multitudine perductus energumenus exorcizetur; sed si fuerit ægrotus, vel persona nobilis, vel alia honesta de causa, in domo privata exorcizari poterit.

Admoneatur obsessus, si mente et corpore valeat, ut pro se oret Deum, ac jejunet, et sacra Confessione et Communionem sæpius ad arbitrium Sacerdotis se communiat; et dum exorcizatur, totum se colligat, et ad Deum convertat, ac firma fide salutem ab eo deposcat cum omni humilitate. Et cum vehementius vexatur, patienter sustineat, nihil diffidens de auxilio Dei.

Habeat præ manibus, vel in conspectu Crucifixum. Reliquiæ quoque Sanctorum, ubi haberi possint, decenter ac tuto colligatæ, et coopertæ, ad pectus, vel ad caput obsessi reverenter admoveantur; sed caveatur, ne res sacræ indignè tractentur, aut illis à dæmone ulla fiat injuria. Sanctissima verò Eucharistia super caput obsessi, aut aliter ejus corpori non admoveatur, ob irreverentiæ periculum.

Exorcista ne vagetur in multiloquio, aut supervacaneis vel curiosis interrogationibus, præsertim de rebus futuris et occultis, ad suum munus non pertinentibus; sed jubeat immundum spiritum tacere, et ad interrogata tantum respondere; neque ei credatur, si dæmon simularet se esse ani-

nam alicujus Sancti, vel defuncti, vel Angelum bonum.

Necessariæ verò interrogationes sunt, ut de numero et nomine spirituum obsidentium, de tempore quo ingressi sunt, de causa, et aliis hujusmodi. Cæteras autem dæmonis nugas, risus, et ineptias Exorcista cohibeat, aut contemnat, et circumstantes, qui pauci esse debent, admoneat, ne hæc curent, neque ipsi interrogent obsessum; sed potiùs humiliter et enixè Deum pro eo precentur.

Exorcismos verò faciat ac legat cum imperio, et auctoritate, magna fide, et humilitate, atque fervore; et cum viderit spiritum valdè torqueri, tunc magis instet et urgeat; et quoties viderit obsessum in aliqua corporis parte commoveri, aut pungi, aut tumorem alicubi apparere, ibi faciat signum Crucis, et Aqua benedicta aspergat, quam exorcizando in promptu habeat.

Observet etiam ad quæ verba dæmones magis contremiscant, et ea sæpiùs repetat; et quando pervenerit ad comminationem, eam iterùm et sæpiùs proferat, semper pœnam augendo; ac si videat se proficere, in ipsa perseveret, per duas, tres, quatuor horas, et ampliùs, prout poterit, donec victoriam consequatur.

Caveat proinde Exorcista ne ullam medicinam infirmo vel obsesso præbeat, aut suadeat; sed hanc curam medicis relinquat.

Mulierem exorcizans, semper secum habeat honestas personas, quæ obsessam teneant, dum exagitur à dæmonio, quæ quidem personæ sint patienti, si fieri potest, cõgnatione proximæ; atque honestatis memor, Exorcista caveat ne quid

dicat, vel faciat, quod sibi, aut aliis occasio esse possit prævæ cogitationis.

Dum exorcizat, utatur sacræ Scripturæ verbis potius, quàm suis, aut alienis; jubeatque dæmonem dicere, an detineatur in illo corpore ob aliquam operam magicam, aut malefica signa, vel instrumenta, quæ si obsessus ore sumpserit, evomat, vel si alibi extra corpus fuerint, ea revelet, et inventa comburantur. Moneatur etiam obsessus, ut tentationes suas omnes Exorcistæ patefaciat.

Si verò obsessus liberatus fuerit, moneatur, ut diligenter sibi caveat à peccatis, ne occasionem dæmoni præbeat in ipsum revertendi, ne fiant novissima hominis illius pejora prioribus.

Itaque Sacerdos, sive alius Exorcista, ritè confessus, aut saltem corde peccata sua detestans, peracto, si commodè fieri potest, SS. Missæ sacrificio, divinoque auxilio piis precibus implorato, superpelliceo et stola violacea, cujus extrema pars ad obsessi collum circumponatur, indutus, et coram se habens obsessum ligatum, si fuerit periculum, eum, se, et astantes communiat signo Crucis, et aspergat Aqua benedicta, et genibus flexis, aliis respondentibus, dicat Litanias ordinarias usque ad Preces exclusivè.

In fine Ant. Ne reminiscáris, Dómine, delicta nostra, vel paréntum nostrórum,

neque vindictam sumas de peccatis nostris.

Pater noster....

ŷ. Et ne nos inducas in tentationem;

ñ. Sed libera nos à malo.

PSALMUS 53.

Deus, in nómine tuo salvum me fac ; *
et in virtúte tua júdica me.

Deus, exáudi orationem meam : * áuribus percipe verba oris mei :

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsùm me, et fortes quæsiérunt ánimam meam, * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me : * et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimicis meis : * et in veritate tua dispérde illos.

Voluntáriè sacrificábo tibi, * et confitebor nómini tuo, Dómine, quóniam bonum est :

Quóniam ex omni tribulatione eripuisti me, * et super inimicos meos despéxit óculus meus.

Glória Patri, etc.

ŷ. Salvum fac servum tuum,

ñ. Deus meus, sperántem in te.

Ÿ. Esto ei, Dómine, turris fortitudinis,

Ŕ. A fácie inimíci.

Ÿ. Nihil proficiat inimicus in eo ;

Ŕ. Et filius iniquitátis non appónat nocére ei.

Ÿ. Mitte ei, Dómine, auxiliúm de sancto ;

Ŕ. Et de Sion tñere eum.

Ÿ. Dómine, exáudi oratióem meam ;

Ŕ. Et clamor meus ad te véniat :

Ÿ. Dóminus vobíscum.

Ŕ. Et cum spíritu tuo.

ORÉMUS.

DEUS, cui próprium est miseréri semper et párcere, súscipe deprecationem nostram, ut * hunc fámulum tuum quem (*vel* hanc fámulam tuam, quam) delictórum caténa constríngit, miserátio tuæ pietátis oleménte absolvat.

Oratio.

DÓMINE sancte, Pater omnipotens, ætérne Deus, Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui illum réfugam tyránnum et apóstatam gehénnæ ígnibus deputásti,

quique Unigénitum tuum in hunc mundum misisti, ut illum rugientem conté-
reret, velóciter atténde, accélera, ut
erípias hóminem, ad imáginem et simi-
litúdinem tuam creatum, à ruína, et
dæmónio meridiáno. Da, Dómine, ter-
rórem tuum super béstiam, quæ extér-
minat vineam tuam. Da fidúciám servis
tuis contra nequíssimum draconem pu-
gnáre fortíssimè, ne contémnat sperántes
in te, et ne dicat, sicut in Pharaóne,
qui jam dixit : *Deum non novi, nec Is-
raël dimitto.* Urgeat illum dèxtera tua
potens discédere ✱ à fámulo tuo N. (vel à
fámula tua N.) ✱, ne diútius præsumat
captívum tenére, quem tu ad imáginem
tuam fácere dignátus es, et in Filio tuo
redemísti, qui tecum vivit et regnat in
unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia
sæcula sæculórum. R̄. Amen.

*Deindè præcipiat dæmoni hunc in mo-
dum :*

PRÆCÍPIO tibi, quicúmque es, spíritus
immúnde, et ómnibus sóciis tuis hunc
Dei fámulum obsidéntibus, ut per my-
stéria Incarnatiónis, Passiόνis, Resur-
rectiόνis, et Ascensiόνis Dómini nostri
Jesu Christi, per missiónem Spíritus

Sancti, et per advéntum ejúsdem Dómini nostri ad judícium, dicas mihi nomen tuum, diem, et horam éxitus tui, cum áliquo signo, et ut mihi Dei minístro, licèt indigno, prorsùs in ómnibus obédias : neque hanc creatúram Dei, vel circumstántes, aut eórum bona ullo modo offéndas.

Deindè legantur super obsessum hæc Evangelia, vel unum, aut alterum.

Léctio sancti Evangélii secúndùm
Joánnem.

Hæc dicens, signat se et obsessum in fronte, ore et pectore

In princípío erat Verbum, etc. fol. 154.

Léctio sancti Evangélii secundùm
Marcum.

Marc. 16. c.

In illo témpore : Dixit Jesus discíplis suis : Eúntes in mundum univérsam, prædicáte Evangelium omni creatúræ. Qui credíderit, et baptizátus fúerit, salvus erit : qui verò non credíderit, condemnábitur. Signa autem eos, qui credíderint, hæc sequéntur : In nómine

meo dæmónia ejicient; linguís loquéntur novís; serpéntes tollent; et si mortíferum quid bísberint, non eis nocébit: super ægros manus impónt, et benè habébunt.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Lucam.
Luc. 10. c.

In illo témpore: Révèrsi sunt septuagínta duo cum gáudio, dicéntes ad Jesum: Dómine, étiam dæmónia subjiciúntur nobis in nómine tuo. Et ait illis: Vidébam Sátanam sicut fulgur de cœlo cadéntem. Ecce dedi vobis potestátem calcánda supra serpéntes, et scorpiónes, et super omnem virtútem inimíci: et nihil vobis nocébit. Verúmtamen in hoc nolíte gaudére, quia spíritus vobis subjiciúntur: gaudéte autem, quòd nómina vestra scripta sunt in cœlis.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Lucam.

Luc. 11. c.

In illo témpore: Erat Jesus ejiciens dæmónium, et illud erat mutum. Et cùm ejecísset dæmónium, locútus est mutus. Et admirátæ sunt turbæ. Quidam autem ex eis dixerunt: In Beélzebub

príncipe dæmoniórum éjicit dæmónia. Et álii tentántes, signum de cælo quærébant ab eo. Ipse autem ut vidit cogitationés eórum, dixit eis : Omne regnum in seípsum divisum desolábitur, et domus supra domum cadet : si autem et Sátanas in seípsum divisus est, quómo do stabit regnum ejus ? quia dícitis in Beélzebub me ejícere dæmónia. Si autem ego in Beélzebub ejício dæmónia, filii vestri in quo ejíciunt ? Ideò ipsi júdices vestri erunt. Porrò si in dígitó Dei ejício dæmónia, proféctò pervénit in vos regnum Dei. Cùm fortis armátus custódit átrium suum, in pace sunt ea quæ póssidet. Si autem fórtior eo supervéniens vícerit eum, univérsa arma ejus áuferet, in quibus confidébat, et spólia ejus distribuet.

Ÿ. Dómine, exáudi orationém meam

R. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

ORÉMUS.

OMNÍPOTENS Dómine, Verbum Dei Patris, Christe Jesu, Deus et Dóminus

univérſæ creatúræ , qui ſanctis Apóſtolis tuis dedíſti poteſtátem calcándi ſuper ſerpéntes et ſcorpíones , qui inter cétera mirabílium tuórum præcépta dignátus es dícere : Dæmones effugáte , cujus virtúte motus tamquam fulgur de cœlo Sántanas cécidit , tuum ſanctum Nomen cum timóre et tremóre ſupplicíter déprecor , ut indigníſſimo mihi ſervo tuo , data vénia ómnium delictórum meórum , conſtántem fidem , et poteſtátem donáre dignéris , ut hunc crudélem dæmonem , bráchií tui ſancti múnitus poténtia , fidénter et ſecúrus aggrédíar , per te , Jeſu Chriſte Dómine Deus noster , qui ventúrus es judicáre vivos et mórtuos , et ſæculum per ignem .

℞. Amen.

Deindè muniens ſe et obſeſſum ſigno Crucis , circumpoſita parte ſtolæ ad col- lum ejus , et dextera manu ſua capiti ejus impoſita , conſtanter , et magna cum fide dicat ea quæ ſequuntur :

ŷ. Ecce Crucem Dómini ; fúgite partes advérſæ.

℞. Vicit leo de tribu Juda , radix David.

ŷ. Dómine , exáudi orationem meam ;

℞. Et clamor meus ad te véníat.

Ÿ. Dóminus vobiscum.

Ŕ. Et cum spírítu tuo.

ORÉMUS.

DEUS, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, ínvoco nomen sanctum tuum, et cleméntiam tuam supplex expóscó, ut advérsus hunc, et omnem immúndum spírítum, qui vexat hoc plasma tuum, mihi auxílium præstáre dignéris. Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum... Ŕ. Amen.

EXORCISMUS.

EXORCÍZO te, immundíssime spírítus, omnis incúrsio adversárii, omne phantásma, omnis légio, in nómine Dómini nostri Jesu Christi ✠ eradicáre, et effugáre ab hoc plásmate Dei. ✠ Ipse tibi ímperat, qui te de supérnis cœlórum in inferióra terræ demérgi præcépít. Ipse tibi ímperat, qui mari, ventis, et tempestátibus ímperávit. Audi ergo, et time, Sátana, inimíce fídei, hostis géneris húmáni, mortis addúctor, vitæ raptor, justítie declinátor, malórum radix, fomes vitiórum, sedúctor hóminum, pró-

ditor gèntium, incitátor invídiæ, origo avaritiæ, causa discórdiæ, excitátor dólórum : quid stas, et resistis, cùm scias Christum Dóminum vias tuas pèr-
dere? Illum métue, qui in Isaac immo-
latus est, in Joseph venúmdatus, in
agno occísus, in hómine crucifíxus,
deíndè inférni triumphátor fuit. (*Sequen-
tes Cruces fiant in fronte obsessi.*) Re-
cède ergò in nómine Patris ✱, et Fílii
✱, et Spíritus ✱ Sancti : da locum
Spíritui Sancto, per hoc signum Sanctæ
✱ Crucis Jesu Christi Dómini nostri, qui
cum Patre, et eódem Spíritu Sancto vi-
vit et regnat Deus, per omnia sæcula
sæculórum. R̄. Amen.

Ÿ. Dómine, exáudi oratiónem meam;

R̄. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R̄. Et cum spíritu tuo.

ORÉMUS.

DEUS, cónditor et defénsor géneris
humáni, qui hóminem ad imáginem
tuam formásti, réspice super * hunc fá-
mulum tuum N. qui (*vel* hanc fámulam
tuam N. quæ) dolis immúndi spíritus ap-
pétitur, quem (*vel* quam) vetus adversá-

rius, antiquus hostis terræ, formidinis horróre circumvolat, et sensum mentis humanæ stupóre défigit, terróre contúrbat, et metu trépidi timóris exágitat. Repelle, Dómine, virtútem diabóli, fallacésque ejus insídias ámove : procul impius tentátor aufúgiat : sit nóminis tui signo ✱ (*in fronte*) fámulus tuus munitus, et in ánimo tutus et córpore. (*Tres Cruces sequentes fiant in pectore daemniaci.*) Tu péctoris ✱ hujus intérna custódias. Tu víscera ✱ regas. Tu cor ✱ confírmes. In ánima adversatréicis potéstatis tentaménta evanéscant. Da, Dómine, ad hanc invocatiónem sanctíssimi Nómínis tui grátiam, ut qui hucusque terrébat, territus aufúgiat, et victus abscedat, tibi que possit * hic fámulus tuus et corde firmátus, et mente sincérus (*vel hæc fámula tua et córde firmáta, et mente sincéra*) débitum præbére famulátum. Per Dóminum nostrum...

R). Amen.

EXORCISMUS.

ADJURO te, serpens antíque, per Júdicem vivórum et mortuórum, per factórem tuum, per factórem mundi, per

eum, qui habet potestatem mittendi te in gehennam, ut * ab hoc famulo Dei N., qui (vel ab hac famulá Dei quæ) ad Ecclesiæ sinum recúrrit, cum metu, et exercitu furóris tui festínus discédas. Adjúro te iterùm * (*in fronte*) non mea infirmitate, sed virtúte Spíritus Sancti, ut éxeas ab hoc famulo Dei N., quem (vel ab hac famulá Dei N., quam) omnipotens Deus ad imáginem suam fecit. Cede ígitur, cede non mihi, sed ministro Christi. Illíus enim te urget potestas, qui te Cruci suæ subjugávit. Illíus bráchium contremísce, qui devíctis gemitibus inférni, ánimas ad lucem perduxit. Sit tibi terror corpus hóminis * (*in pectore*), sit tibi fornído imágo Dei * (*in fronte*). Non resístas, nec moreris discédere ab hómine isto, quóniam complácuit Christo in hómine habitare. Et ne contemnéndum putes, dum me peccatórem nimis esse cognóscis. Imperat tibi Deus *. Imperat tibi majéstas Christi *. Imperat tibi Deus Pater *. Imperat tibi Deus Fílius *. Imperat tibi Deus Spíritus * Sanctus. Imperat tibi Sacraméntum Crucis *. Imperat tibi fides Sanctórum Apostolórum Petri et Pauli, et ceterórum Sanctórum *. Im-

perat tibi Mártyrum sanguis ✱. Imperat tibi continéntia Confessórum ✱. Imperat tibi pia Sanctórum et Sanctárum ómnium intercésio ✱. Imperat tibi Christiánæ fidei mysteriórum virtus ✱. Exi ergò, transgressor ; exi , sedúctor, plene omni dolo et fallácia , virtútis inimíce , innocentium persecútor. Da locum , diríssime ; da locum , impiíssime ; da locum Christo , in quo nihil inventisti de opéribus tuis , qui te spoliávit , qui regnum tuum destrúxit , qui te victum ligávit , et vasa tua dirípuit , qui te projéctit in ténebras exterióres , ubi tibi cum ministris tuis erit præparátus intéritus. Sed quid , truculente , renitéris ? quid , temerárie , detréctas ? Reus es omnipoténti Deo , cujus statúta transgressus es. Reus es Fílio ejus Jesu Christo Dómino nostro , quem tentáre ausus es , et crucifigere præsumpsisti. Reus es humano géneri , cui tuis persuasióibus mortis venénium propinásti.

Adjúro ergò te , draco nequíssime , in nómine Agni ✱ immaculáti , qui ambulávit super áspidem et basilíscum , qui conculcávit leónem et dracónem , ut discédas ab hoc hómine ✱ (*fiat signum Crucis in fronte*) , discédas ab Ecclesia

Dei ✱ (*fiat signum Crucis super circumstantes*) : contremisce, et effuge, invocato nomine Dómini illius, quem inferi tremunt; cui Virtútes cœlorum, et Potestates, et Dinationes subjctæ sunt; quem Chérubim et Séraphim indefessis vócbus laudant, dicentes: Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth. Imperat tibi Verbum ✱ caro factum. Imperat tibi natus ✱ ex Vírgine. Imperat tibi Jesus ✱ Nazarénus, qui te, cùm discipulos ejus contemneres, elisum, atque prostrátum exire præcepit ab hómine; quo præsentem, cùm te ab hómine separasset, nec porcórum gregem ingredi præsumebas. Recede ergo nunc adjurátus in nómine ✱ ejus ab hómine, quem ipse plasmávit. Durum est tibi velle resistere ✱. Durum est tibi contra stímulum calcitrare ✱. Quia quantò tãrdiùs exis, tantò magis tibi supplicium crescit, quia non hómines contemnis, sed illum, qui dominátur vivórum et mortuórum, qui ventúrus est judicare vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. R̄. Amen.

ŷ. Dómine, exáudi orationem meam;
R̄. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

Ŕ. Et cum spírítu tuo.

ORÉMUS.

DEUS cœli, **DEUS** terræ, **DEUS** Angelórum, **DEUS** Archangelórum, **DEUS** Prophetárum, **DEUS** Apostolórum, **DEUS** Mártyrum, **DEUS** Vírginum, **DEUS**, qui potestátem habes donáre vitam post mortem, réquiem post labórem, quia non est álius **DEUS** præter te, nec esse póterit verus, nisi tu, **CREÁTOR** cœli et terræ, qui verus **REX** es, et cujus regni non erit finis, humiliter majestáti glóriæ tuæ supplico, ut hunc fámulum tuum (*vel* hanc fámulam tuam) de immúndis spírítibus liberáre dignéris. Per **CHRISTUM** Dóminum nostrum. **Ŕ.** Amen.

EXORCISMUS.

ANJURO ergò te, omnis immundíssime spírítus, omne phantásma, omnis incúrsio sátanæ, in nómine **Jesu Christi** ✠ **Nazaréni**, qui post lavácrum **Jordánis**, in desértum ductus est, et te in tuis sédi-bus vicit, ut quem ille de limo terræ ad honórem glóriæ suæ formávit, tu désinas impugnáre ; et in hómine miserábili non

humánam fragilitátem, sed imáginem omnipoténtis Dei contremíscas. Cede ergò Deo ✱, qui te, et malítiam tuam in Pharaóne, et in exércitu ejus per Moysen servum suum in abyssum demérsit. Cede Deo ✱, qui te per fidelíssimum servum suum David, de Rege Saúle spiri- tuálibus cánticis pulsum fugávit. Cede Deo ✱, qui te in Juda Iscarióte prodi- tóre damnávit. Ille enim te divínis ✱ verbéribus tangit, in cujus conspéctu cum tuis legiónibus tremens et clamans dixísti : *Quid nobis et tibi, Jesu Fili Dei altissimi? Venisti huc ante tempus tor- quere nos?* Ille te perpétuis flammis ur- get, qui in fine téporum dictúrus est impiis : *Discedite à me, maledicti, in ignem æternum, qui paratus est diabolo, et angelis ejus.* Tibi enim, ímpie, et án- gelis tuis vermes erunt, qui numquam moriéntur. Tibi, et ángelis tuis inextin- guibile præparátur incéndium ; quia tu es princeps maledicti homicidii, tu au- ctor incéstus, tu sacrilegórum caput, tu actiónum pessimárum magíster, tu hære- ticórum doctor, tu totius obscenitátis invéntor. Exi ergò ✱, ímpie, exi ✱, sceleráte, exi cum omni fallácia tua, quia hóminem templum suum esse vóluit

Deus. Sed quid diutiùs moráris híc ? Da honórem Deo Patri omnipoténti ✱, cui omne genu fléctitur. Da locum Dómino Jesu Christo ✱, qui pro hómine Sánguinem suum sacratíssimum fudit. Da locum Spíritui ✱ Sancto, qui per beátum Apóstolum suum Petrum te manifestè stravít in Simóne mago, qui falláciam tuam in Ananía et Saphíra condemnávit, qui te in Heróde rege, honórem Deo non dante, percússit, qui te in mago Elyma per Apóstolum suum Paulum cæcitátis calígine pérdidit, et per eúndem de Pythoníssa verbo ímperans exíre præcépit. Discéde ergò nunc ✱, discéde ✱, sedúctor. Tibi erémus sedes est, tibi habitátio serpens est: humiliáre, et prostérnere. Jam non est differéndi tempus. Ecce enim Dominátor Dóminus próximat citò, et ignis ardébit ante ipsum, et præcédet, et inflam mábit in circúitu inimícos ejus. Si enim hómíne fefelleris, Deum non póteris irridére. Ille te éjicit, cujus óculis nihil occúltum est. Ille te expéllit, cujus virtúti univérsa subjécta sunt. Ille te exclúdit, qui tibi, et ángelis tuis præparávit ætérnam gehénnam; de cujus ore exíbit gládus acútus, qui ventúrus est

judicáre vivos et mórtuos, et sæculum
per ignem. R̄. Amen.

*Prædicta omnia, quatenùs opus fue-
rit, repeti possunt, donec obsessus sit
omnino liberatus.*

*Juvabit præterea plurimùm hæc, quæ
infra notantur, super obsessum devotè
dicere, sæpeque repetere.*

Pater noster... Ave Mariá... Credo...

Canticum Magnificat, etc., fol. 227.

*Canticum Benedictus Dóminus Deus
Israël, etc., fol. 283.*

Symbolum S. Athanasii.

QUICUMQUE vult salvus esse, * ante
ómnia opus est, ut teneat Cathólicam
lidem,

Quam nisi quisque íntegram invio-
látamque serváverit * absque dúbio in
ætérum períbit.

Fides autem Cathólica hæc est: * ut
unum Deum in Trinitáte, et Trinitátem
in unitáte venerémur,

Neque confundentes persónas, * ne-
que substántiam separátes;

Alia est enim persóna Patris, ália
Fílii, * ália Spíritus Sancti;

Sed Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti

una est divinitas , * æquális glória , cœtérna majéstas.

Qualis Pater , talis Fílius , talis Spíritus Sanctus.

Increátus Pater , increátus Fílius , * increátus Spíritus Sanctus.

Imménsus Pater , imménsus Fílius , * imménsus Spíritus Sanctus.

Ætérnus Pater , ætérnus Fílius , * ætérnus Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres ætérni , * sed unus ætérnus.

Sicut non tres increáti , nec tres imménsi , * sed unus increátus , et unus imménsus.

Simíliter omnípotens Pater , omnípotens Fílius , * omnípotens Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres omnípoténtes , * sed unus omnípotens.

Ita Deus Pater , Deus Fílius , Deus Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres Dii , * sed unus est Deus.

Ita Dóminus Pater , Dóminus Fílius , * Dóminus Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres Dómini , * sed unus est Dóminus.

Quia sicut singillátim unamquámque

persónam Deum ac Dóminum confitéri Christiána veritate compéllimur ; * ita tres Deos aut Dóminos dicere , Cathólica religióne prohibémur.

Pater à nullo est factus , * nec créatus , nec génitus.

Fílius à Patre solo est , * non factus , nec créatus , sed génitus.

Spíritus Sanctus à Patre et Fílio , * non factus , nec créatus , nec génitus , sed procédens.

Unus ergo Pater , non tres Patres ; unus Fílius , non tres Fílii ; * unus Spíritus Sanctus , non tres Spíritus Sancti.

Et in hac Trinitáte nihil prius aut postérius , nihil majus aut minus ; * sed totæ tres persónæ coæternæ sibi sunt , et coæquales ,

Ita ut per ómnia , sicut jam suprà dictum est , * et únitas in Trinitáte , et Trinitas in unitáte veneránda sit.

Qui vult ergò salvus esse , * ita de Trinitáte séntiat.

Sed necessárium est ad ætérnam salutem , * ut incarnatióem quoque Dómini nostri Jesu Christi fidéliter credat.

Est ergò fides recta , ut credámus et confiteámur , * quia Dóminus noster Je-

sus Christus Dei Fílius, Deus et homo est.

Deus est ex substántia Patris ante sæcula génitus ; * et homo est ex substántia matris in sæculo natus.

Perfèctus Deus , perfèctus homo , * ex ánima rationáli , et humana carne subsístens.

Æquális Patri secúndùm divinitátem , * minor Patre secúndùm humanitátem.

Qui licèt Deus sit, et homo , * non duo tamen , sed unus est Christus.

Unus autem non conversióne divinitátis in carnem , * sed assumptióne humanitátis in Deum.

Unus omnínò non confusióne substántiæ , * sed unitáte persónæ.

Nam sicut ánima rationalis , et caro unus est homo , * ita Deus , et homo unus est Christus :

Qui passus est pro salute nostra , descendit ad inferos , * tertia die resurrexit à mórtuis ;

Ascéndit ad coelos , sedet ad dexteram Dei Patris omnipoténtis ; * inde venturus est judicáre vivos et mórtuos.

Ad cujus advéntum omnes hómínes resúrgere habent cum corpóribus suis , * et redditúri sunt de factis própriis ratió-nem :

Et qui bona egérunt, ibunt in vitam ætérnam; * qui verò mala, in ignem ætérnum.

Hæc est fides Cathólica, * quam nisi quisque fidéliter firmitérque credíderit, salvus esse non póterit.

Glória Patri, etc.

Psalmus 90. Qui hábitat, etc., *fol.* 152.

PSALMUS 67.

EXURGAT Deus, et dissipéntur inimíci ejus; * et fúgiant, qui odérunt eum, à fácie ejus.

Sicut déficit fumus, deficiant; * sicut fluit cera à fácie ignis, sic péreant peccatóres à fácie Dei.

Et justí epuléntur, et exúltent in conspéctu Dei, * et delecténtur in lætítia.

Cantáte Deo, psalmum dícite nómini ejus, * iter fácite ei, qui ascéndit super occásum: Dóminus nomen illi.

Exultáte in conspéctu ejus; * turbabúntur à fácie ejus, patris orphanórum, et júdicis viduárum.

Deus in loco sancto suo; * Deus, qui inhabitáre facit uníus moris in domo.

Qui edúcit vinctos in fortitúdine, * simíliter eos, qui exásperant, qui hábitant in sepúlchris.

Deus, cùm egredereris in conspéctu pópuli tui, * cùm pertransíres in deserto,

Terra mota est : étenim cœli distillaverunt à fácie Dei Sínai, * à fácie Dei Israël.

Plúviam voluntáriam segregábis Deus næreditáti tuæ ; * et infirmáta est, tu verò perfecísti eam.

Animália tua habitábunt in ea ; * parásti in dulcédine tua páuperi, Deus.

Dóminus dabit verbum evangelizántibus, * virtúte multa.

Rex virtútum dilécti dilécti ; * et speciëi domus dividere spólia.

Si dormiátis inter médios cleros, pennæ colúmbæ deargentátæ, * et posterióra dorsi ejus in pallóre auri.

Dum discérnit cœléstis reges super eam, nive dealbabúntur in Selmon. * **Mons Dei**, mons pinguis,

Mons coagulátus, mons pinguis : * ut quid suspicámini montes coagulátos ?

Mons, in quo beneplácitum est Deo habitáre in eo ; * étenim Dóminus habitábit in finem.

Currus Dei decem millibus múltiplex, millia lætántium ; * Dóminus in eis in Sina in sancto.

Ascendisti in altum, cepisti captivitatem; * accepisti dona in hominibus:

Etenim non credentes * inhabitare Dñm Deum.

Benedictus Dñs die quotidie: * prosperum iter faciet nobis Deus salutarium nostrorum.

Deus noster, Deus salvos faciendi, * et Dñi Dñi exitus mortis.

Verumtamen Deus confringet capita inimicorum suorum, * verticem capilli perambulantium in delictis suis.

Dixit Dñs: ex Basan convertam, * convertam in profundum maris:

Ut intingat pes tuus in sanguine; * lingua canum tuorum ex inimicis, ab ipso.

Viderunt ingressus tuos, Deus, * ingressus Dei mei, regis mei, qui est in sancto.

Prævenérunt principes conjuncti psallentibus, * in medio juvenularum tympanistriarum.

In Ecclesiis benedicite Deo Dño, * de fontibus Israël.

Ibi Bñjamin adolescentulus * in mentis excessu.

Principes Juda, duces eorum; * principes Zabulon, principes Nèphthali.

**Manda Deus virtúti tuæ : * confírma hoc , Deus , quod operátus es in nobis ,
A templo tuo in Jerúsalem : * tibi ófferent reges múnera.**

Increpa feras arúndinis , congregátio taurórum in vaccis populórum , * ut excludant eos , qui probáti sunt argénto.

Dissipa gentes , quæ bella volunt. Venient legáti ex Ægypto , * Æthiopia præveniet manus ejus Deo.

Regna terræ cantáte Deo , * psállite Dómino.

Psállite Deo , qui ascéndit super cœlum cœli * ad orientem.

Eccę dabit voci suæ vocem virtútis ; date glóriam Deo super Israël ; * magnificentia ejus , et virtus ejus in núbibus.

Mirábilis Deus in Sanctis suis ; Deus Israël ipse dabit virtútem et fortitúdinem plebi suæ : * benedíctus Deus.

Glória Patri , etc.

Psalmus 69. Deus , in adjutórium meum inténde , etc. , fol. 131.

Psalmus 53. Deus in nómine tuo , etc. , fol. 479.

Psalmus 117. Confitémini Dómino , etc. , fol. 185.

PSALMUS 34.

JUDICA, Dómine, nocéntes me ; *
expúgna impugnántes me.

Apprehénde arma et scutum ; * et
exúrge in adjutórium mihi.

Effúnde frámeam, et conclúde advér-
sùs eos, qui persecuúntur me ; * dic áni-
mæ meæ : salus tua ego sum.

Confundántur et revearéantur * quæ-
réntes ánimam meam.

Avertántur retrórsùm et confundán-
tur * cogitántes mihi mala.

Fiant tamquam pulvis ante fáciem
venti, * et Angelus Dómini coárctans
eos.

Fiat via illórum ténebræ et lúbri-
cum, * et Angelus Dómini pésequens
eos.

Quóniam gratis abscondérunt mihi
intéritum láquei sui ; * supervácuè ex-
probravérunt ánimam meam.

Véniat illi láqueus, quem ignórat ; et
cáptio, quam abscondit, apprehéndat
eum, * et in láqueum cadat in ipsum.

Anima autem mea exultábit in Dómi-
no, * et delectábitur super salutári suo.

Omnia ossa mea dicent : * Dómine,
quis símilis tibi ?

Eripiens inopem de manu fortiórum ejus, * egénúm et páuperem à diripiéntibus eum.

Surgéntes testes iníqui, * quæ igno-
rábam, interrogábant me.

Retribuébant mihi mala pro bonis, *
sterilitátem ánimæ meæ.

Ego autem cùm mihi molésti essent, *
induébar cilício.

Humiliábam in jejúnio ánimam
meam, * et orátio mea in sinu meo con-
vertétur.

Quasi próximum, et quasi fratrem no-
strum, sic complacébam; * quasi lugens
et contristátus, sic humiliábar.

Et advérsùm me lætáti sunt, et conve-
nérunt; * congregáta sunt super me fla-
gella, et ignorávi.

Dissipáti sunt, nec compúncti, tenta-
vérunt me; subsannavérunt me subsan-
natióne; * frenduérunt super me dénti-
bus suis.

Dómine, quando respícies? * restítue
ánimam meam à malignitáte eórum, à
leónibus únicam meam.

Confitébor tibi in Ecclesiá magna, *
in pópulo gravi laudábo te.

Non supergáudeant mihi qui adver-

sántur mihi iníquè , * qui odérunt me gratis , et ánnuunt óculis.

Quóniam mihi quidem pacíficè loquebántur ; * et in iracúndia terræ loquéntes , dolos cogitábant.

Et dilatavérunt super me os suum ; * dixerunt : Euge , euge , vidérunt óculi nostri.

Vidísti , Dómine , ne síleas ; * Dómine , ne discédas à me.

Exúrge , et inténde judício meo ; * Deus meus et Dóminus meus in causam meam.

Júdica me secúndùm justítiam tuam , Dómine Deus meus , * et non supergáudeant mihi.

Non dicant in córdibus suis : Euge , euge ánimæ nostræ ; * nec dicant : Devorávimus eum.

Erubéscant et revearéantur simul , * qui gratulántur malis meis.

Induántur confusióne et reveréntia , * qui magna loquúntur super me.

Exúltent et læténtur qui volunt justítiam meam : * et dicant semper : Magnificétur Dóminus , qui volunt pacem servi ejus.

Et lingua mea meditábitur justítiam tuam , * tota die laudem tuam.

Glória Patri , etc.

PSALMUS 30.

In te, Dómine, sperávi, non confúndar in ætérnum; * in justítia tua líbera me.

Inclína ad me aurem tuam; * accélera ut éruas me.

Esto mihi in Deum protectórem, et in domum refúgii, * ut salvum me fácias.

Quóniam fortitúdo mea et refúgium meum es tu; * et propter nomen tuum dedúces me, et enútries me.

Educes me de láqueo hoc, quem abscondérunt mihi; * quóniam tu es protectór meus.

In manus tuas comméndo spíritum meum; * redemísti me, Dómine Deus veritátis.

Odísti observántes vanitátes * supervácuè.

Ego autem in Dómino sperávi; * exultábo, et lætábor in misericórdia tua.

Quóniam respexísti humilitátem meam, * salvásti de necessitátibus ánimám meam.

Nec conclusísti me in mánibus inimíci; * statuísti in loco spatióso pedes meos.

Miserére meí, Dómine, quóniam trí-

bulor ; * conturbátus est in ira óculus meus , ánima mea , et venter meus.

Quóniam defécit in dolóre vita mea , * et anni mei in gemitibus.

Infirmáta est in paupertáte virtus mea , * et ossa mea conturbáta sunt.

Super omnes inimícos meos factus sum oppróbrium et vicínis meis valdè : * et timor notis meis.

Qui vidébant me , foràs fugérunt à me ; * obliuóni datus sum tamquam mórtuus à corde.

Factus sum tamquam vas pérditum , * quóniam audivi vituperatióem multórum commorántium in circúitu.

In eo dum convenírent simul advérsùm me , * accípere ánimam meam consiliáti sunt.

Ego autem in te sperávi , Dómine ; * dixi : Deus meus es tu , in mánibus tuis sortes meæ.

Eripe me de manu inimicórum meórum , * et à persecuéntibus me.

Illústra fáciem tuam super servum tuum , salvum me fac in misericórdia tua ; * Dómine , non confúndar , quóniam invocávi te.

Erubéscant impíi , et deducántur in inférnum ; * muta fiant lábia dolósa.

Quæ loquuntur adversus justum iniquitatem, * in superbia, et in abusione.

Quàm magna multitudo dulcedinis tuæ, Dómine, * quam abscondisti timéntibus te.

Perfecisti eis qui sperant in te, * in conspectu filiorum hóminum.

Abscondes eos in abscondito facièi tuæ * à conturbatióne hóminum.

Próteges eos in tabernáculo tuo * à contraditióne linguárum.

Benedictus Dóminus, * quóniam mirificávit misericórdiam suam mihi in civitate muníta.

Ego autem dixi in excéssu mentis meæ : * Projéctus sum à fácie oculórum tuórum.

Ideo exaudísti vocem oratiónis meæ, * dum clamárem ad te.

Diligite Dóminum omnes Sancti ejus, * quóniam veritatem requíret Dóminus, et retribuet abundánter faciéntibus superbiam.

Viríliter ágite, et confortétur cor vestrum, * omnes qui sperátis in Dómino.

Glória Patri, etc.

PSALMUS 21.

DEUS. Deus meus, respice in me;

quare me dereliquisti ? * longè à salute mea verba delictórum meorum.

Deus meus , clamábo per diem , et non exáudies : * et nocte , et non ad insipiéntiam mihi.

Tu autem in sancto hábitas , * laus Israël.

In te speravérunt patres nostri ; * speravérunt , et liberásti eos.

Ad te clamavérunt , et salvi facti sunt ; * in te speravérunt , et non sunt confúsi.

Ego autem sum vermis , et non homo ; * oppróbrium hóminum , et abjectio plebis.

Omnes vidéntes me , derisérunt me ; * locúti sunt lábiis , et movérunt caput.

Sperávit in Dómino , erípiat eum ; * salvum fáciat eum , quóniam vult eum.

Quóniam tu es qui extraxísti me de ventre , * spes mea ab ubéribus matris meæ : in te projéctus sum ex útero.

De ventre matris meæ Deus meus es tu : * ne discésseris à me.

Quóniam tribulátio próxíma est ; * quóniam non est qui ádjuvet.

Circumdedérunt me vítuli multi , * tauri pingues obsedérunt me.

Aperuérunt super me os suum , * sicut leo rápiens et rúgiens.

Sicut aqua effúsus sum ; * et dispérsa sunt ómnia ossa mea.

Factum est cor meum tamquam cera liquéscens * in médio ventris mei.

Aruit tamquam testa virtus mea , et lingua mea adhæsit fáucibus meis ; * et in púlverem mortis deduxísti me.

Quóniam circumdedérunt me canes multi ; * concílium malignántium obsédit me.

Foderunt manus meas et pedes meos ; * dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Ipsi verò consideravérunt , et inspexérunt me ; * divisérunt sibi vestiméнта mea , et super vestem meam misérunt sortem.

Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxiliúm tuum à me ; * ad defénsiónem meam cónspice.

Erue à frámea, Deus, ánimam meam ; * et de manu canis únicam meam.

Salva me ex ore leónis , * et à córnibus unicórnium humilitátem meam.

Narrábo nomen tuum frátribus meis ; * in médio Ecclésiæ laudábo te.

Qui timétis Dóminum , laudáte eum ; *

univèrsam semen Jacob gloriucat eum.

Tímeat eum omne semen Israël; *
quóniam non spreuit, neque despexit de-
precatiónem páuperis,

Nec avértit facièm suam à me; * et
cùm clamárem ad eum, exaúdivit me.

Apud te laus mea in Ecclésia magna; *
vota mea reddam in conspéctu tímèntium
eum.

Edent páuperes, et saturabúntur, et
laudábunt Dóminum, qui requírun-
t eum; * vivent corda eórum in sæculum
sæculi.

Reminiscéntur et converténtur ad
Dóminum * univèrsi fines terræ.

Et adorábunt in conspéctu ejus * uni-
vèrsæ famíliæ géntium.

Quóniam Dómini est regnum; * et
ipse dominábitur géntium.

Manducavérunt, et adoravérunt om-
nes pingues terræ: * in conspéctu ejus
cadent omnes, qui descéndunt in terram.

Et ánima mea illi vivet, * et semen
meum sérviet ipsi.

Annuntiábitur Dómino generátio ven-
túra; * et annuntiábunt cœli justítiam
ejus pópulo qui nascétur, quem fecit
Dóminus.

Glória Patri, etc.

PSALMUS 3.

DÓMINE, quid multiplicáti sunt qui tribulant me? * multi insúrgunt advérsùm me.

Multi dicunt ánimæ meæ : Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi ; * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum ; * et exurréxi, quia Dóminus suscepit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me ; * exúrge, Dómine ; salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa ; * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus : * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Glória Patri, etc.

PSALMUS 10.

IN Dómino confido : quómodo dicitis ánimæ meæ : * Transmígra in montem sicut passer ?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum ; * paravérunt sagíttas suas in pháretra , ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti destruxérunt : * justus autem quid fecit ?

Dóminus in templo sancto suo : * Dóminus in cœlo sedes ejus.

Oculi ejus in páuperem respíciunt : * pálpebræ ejus intérogant filios hóminum.

Dóminus intérogat justum , et ímpium : * qui autem díligit iniquitátem , odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos : * ignis , et sulphur , et spíritus procellárum , pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus , et justítias diléxit : * æquitátem vidit vultus ejus.

Glória Patri , etc.

PSALMUS 12.

USQUEQUÒ , Dómine , oblivísceris me in finem ? * úsquequò avértis fáciem tuam à me ?

Quám^{*}diu ponam consília in ánima mea , * dolórem in corde meo per diem ?

Usquequò exaltábitur inimícus meus

super me ? * respice, et exaudi me, Domine, Deus meus.

Illumina oculos meos, ne unquam obdormiam in morte, * nequando dicat inimicus meus : Prævalui adversus eum.

Qui tribulant me, exultabunt, si motus fuero : * ego autem in misericordia tua speravi.

Exultabit cor meum in salutari tuo : cantabo Domino, qui bona tribuit mihi, * et psallam nomini Domini altissimi.

Glória Patri, etc.

Oratio post liberationem.

ORAMUS te, Deus omnipotens, ut spiritus iniquitatis amplius non habeat potestatem * in hoc famulo tuo N. (vel famula tua N.), sed ut fugiat, et non revertatur : ingrediatur * in eum (vel in eam), Domine, te jubente, bonitas et pax Domini nostri Jesu Christi, per quem redempti sumus, et ab omni malo non timemus, quia Dominus nobiscum est : qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus sancti Deus, per omnia sæcula sæculorum. R̄. Amen.

FORMULÆ SCRIBENDÆ

IN LIBRIS HABENDIS A PAROCHIS.

LIBER Baptizatorum habeatur in Ecclesiis, in quibus confertur Baptisma.

Liber Confirmatorum habeatur in Ecclesiis, in quibus confertur Chrisma.

Liber Matrimoniorum.

Liber Status animarum.

Liber Defunctorum habeatur etiam in omnibus Ecclesiis, in quibus defuncti sepeliuntur.

Hi tres habeantur à quolibet Parocho.

Advertat in primis Parochus, ut in libris tam Baptizatorum, et Confirmatorum, quàm Matrimoniorum et Defunctorum, exprimat semper non solùm nomen personarum, quæ ibi nominantur, sed etiam familiam.

Forma describendi Baptizatos in primo Libro.

ANNO Dómini... die... mensis... ego N. Párochus hujus Ecclesiæ S.N. civitatis, *vel* loci N. baptizávi infántem natum die... *vel* natam ex N. et N. conjúgibus hujus paróchiæ, *vel* Paróchiæ S. N. et ex tali pátria, et familia, cui impositum est nomen N. Patrini fuérunt N.

filius N. ex paróchia, seu loco N., et N. conjux N. filia N. ex paróchia, seu loco N.

Si infans non fuerit ex legitimo matrimonio natus, nomen saltem alterius parentis, de quo constat, scribatur (omnis tamen infamiae vitetur occasio): si verò de neutro constat, ita scribatur: Baptizávi infántem, cujus paréntes ignorántur, natum die... ut suprà.

Si expositus sit infans, exprimaturo quo die, ubi, et à quo repertus, et quot dierum verisimiliter sit; et baptizetur sub conditione, si ignoratur fuisse baptizatum.

Si infans domi ob imminens mortis periculum baptizatus sit, tunc ita scribatur:

Anno... die... mensis.... natus est N. filius N. et N. cónjugum, etc. *ut suprà*, quem ob imminens mortis periculum, in domo ritè baptizávit N. obstétrix probáta, vel N. filius N., ut mihi rétulit N.

Si supervixerit infans, et ei adhibitæ sint in Ecclesia sacoræ cæremonie, ita addatur:

Die... ejúsdem mensis ad Ecclésiám portátus est infans prædictus, ipsique ego

Párochus sacras cæremónias et preces ad-
híbui, et N. nomen impósui.

*Si fortè non Parochus, sed alius bapti-
zaverit, id exprimatur.*

*Si fuerit baptizatus sub conditione Si
non es baptizátus..., id pariter expri-
matur.*

*Forma describendi Confirmatos
in secundo Libro.*

ANNO..., die... mensis... qui fuit dies...
N. filius N. et N. cónjugum, *vel* N. flia
N. (*et si fuerit nupta, addatur uxor N.*)
Sacraméntum Confirmatiónis accépit à
Reverendíssimo Dómino nostro N. Epi-
scopo N. in Ecclésia S. N. civitátis *vel*
loci N. Compáter fuit N. filius N. Paró-
chiæ S.N. civitátis *vel* loci N.

*Marium descriptio in una pagina, seu
prima facie folii; scëminarum verò in al-
tera sejunctim notetur.*

*Si confirmatus non constet, an ex legi-
timo Matrimonio genitus sit, vel Paren-
tes ignorentur, servetur quod in libro
Baptizatorum præscriptum est.*

*Forma scribendi Conjugatos in tertio
Libro.*

ANNO... die... mensis.... denuntiatió-

nibus præmissis tribus continuis dièbus festívis, quarum prima die... secúnda die... tértia die... inter Missæ Parochiális solémnia hábita est, nullóque legítimo impediméto detécto, ego N. Rector hujus Ecclesiæ Parochiális N. civitátis *vel* loci N. filium N. Parochiæ S. N. et N. filiam N. *seu* relíctamque N. (*si fuerit vidua*) hujus *seu* Paróchiæ S. N. in Ecclesia N. interrogávi, eorúmque mútuo consénsu hábito, solémniter per verba de præsénti Matrimónio conjúnxi, præséntibus téstibus notis N. filio N. qui hábitat in Paróchia S. N. et N. filio N. etc. et N. filio N. etc, pósteà eis ex ritu S. Matris Ecclesiæ (*si tamen nuptias benedixerit*), in Missæ celebratióne benedíxi.

Si unus ex his, qui Matrimonium contrahere voluerint, alterius Parochiæ fuerit, antequam admittatur, Parochus, in cujus Ecclesia Matrimonium celebrari debet, denuntiationum in ejus Parochia ritè factarum fidem scriptam habeat, quæ asservetur, et res tota exprimat in ipsomet libro Matrimoniorum, hac ratione :

Denuntiationes hujus Matrimónii factæ sunt étiam à R. D. N. Párocho Ecclesiæ

S. N. sub cujus cura dictus N. vel dicta N. hábitat, ut ex ipsius Párochi scripto serváto apud me appáret. Denuntiatiónum autem prima facta est die... secúnda die... tértia die... inter Missæ Parochiális solémnia, nullúmque impediméntum canónicum detéctum est.

Si autem alteruter sit diversæ diœcesis, testimonium Párochi affirmantis denuntiatiões esse ritè præstitas, nullius roboris censeatur, nisi ab Episcopo, vel ab ejus Vicario Generali illius diœcesis subscriptione et sigillo comprobatum, et ab Episcopo, seu ejus Vicario loci, ubi contrahitur Matrimonium, recognitum sit, ab eoque licentia contrahendi fuerit obtenta.

Ubi verò Ordinarii concessu (quod scripto constare debet) denuntiatiões aliquæ differendæ, aut omittendæ interdum sint, ita notentur :

Anno Dómini... die... mensis... denuntiatiónum una die festo ritè facta, réliquis verò dilátis post Matrimónii celebratiónem ex facultate scripto concéssa à Reverendíssimo N. seu Vicário N. sub die... datis, etc., infrascripti tenóris, quam penes me servo cum aliis hujús-

modi facultatibus, nullóque prorsús impediménto alláto, Ego, etc., *ut supra.*

Denuntiationes verò, quæ post contractam Matrimonium fient, ita scribantur.

Anno... die... mensis... qui fuit festus, etc. et sequenti, qui fuit Dominicus, etc. ejúsdem mensis, Ego N. Rector hujus Ecclesiæ S. N. inter Missarum solémnia, Denuntiatiónes hábui Matrimónii jam prævia opportúna dispensatióne ínti ínter N. et N. die prima hujus mensis; nullum tamen canonicum impediméntum ab áliquo allátum est, quominus hujúsmodi Matrimónium ratum, ac firmum esse débeat.

Si autem denuntiationes omnes omitteñdæ sint, aut differendæ, ita scribatur:

Denuntiatióibus ómnibus omíssis, vel dilátis, etc., ex facultate, etc., Ego Rector N., etc., *ut supra.*

Ceterum si alteri Presbytero ab Ordinario, vel à Parocho ipso facultas facta sit conjungendi aliquos, id in libro proprii Parochi sic adnotetur ipsius Parochi manu:

N. Présbyter, vel Capellánus Ecclesiæ N. de licéntia Reverendíssimi Epísopi N. seu N. ejus Vicárii loci N., *aut* meâ,

quæ penes me extat, N. filium N. et N. etc. in Matrimónium conjúnxit, etc., *ut supra*. Et ego N. Párochus N. subscripsi, et testor rem ita se habére.

*Quòd si ex denuntiationibus comper-
tum sit, conjuges aliquo consanguinitatis,
aut affinitatis gradu conjunctos esse, et
nihilominus ad contrahendum fuerit cum
ipsis Apostolica auctoritate dispensatum,
adnotetur gradus consanguinitatis, vel
affinitatis dispensatæ, et compendium
decreti super ea relati, cum die, et anno,
ac Notarii de illo rogati nomine hoc
modo*

Anno Dómini... die... mensis... præ-
missis denuntiationibus, ac comperto
impediménto secúndi, *vel* tértii, *aut*
quarti gradûs consanguinitatis, *vel* affi-
nitatis, *seu alio quovis*, etc., inter N. et
N. etc., obtentóque per eos Apostólicæ
Sedis mandáto de dispensádo, et cum
eis per Reverendíssimum Episcopum N.
auctoritáte dispensáto sub die... anno...
ut constat ex Actis Notárii officii præ-
dicti Episcopi, eos Matrimónio conjúnxi,
etc., *ut in prædicta formula*.

*Denuntiationes autem factæ in diversis
Parochiis, sponsi videlicet et sponsæ, ab*

utroque Parocho in libro notari debent, etiam si Matrimonium non sequatur.

*Forma describendi Statum animarum
in quarto Libro.*

Familia quæque distinctè in libro notetur, intervallo relicto ab unaquaque ad alteram subsequentem, in quo sigillatim scribantur nomen, cognomen, ætas singulorum, qui ex familia sunt, vel tanquam advenæ in ea vivunt.

Qui verò ad sacram Communionem admissi sunt, hoc signum C. in margine è contra habeant.

Qui Sacramento Confirmationis sunt muniti, hoc signum habeant Chr.

Qui ad alium locum habitandum accesserint, eorum nomina subducta linea notentur.

Hac igitur ratione fiat, videlicet:

Anno... die... mensis... in via, seu plátea, seu pago, in própriis ædibus Pauli N., vel in ædibus N. à Paulo condúctis hábitant

Chr. Paulus N. Petri filius, annórum, etc.

Chr. Apollónia ejus uxor, filia Jacóbi
N., annórum, etc.

C. Domínicus eórum filius, annórum, etc.

Lúcia eórum filia, annórum, etc.

C. Chr. Antónius filius N. fámulus, annórum, etc.

C. Catharina N. filia N. ancílla, annórum, etc.

✱ Martinus filius N., annórum, etc.

*Forma describendi Defunctos in quinto
Libro.*

Describatur quis, et quæ, et cui Sacramenta ministraverit, quando quis mortuus fuerit, et ubi sepultus, quod hoc pacto fieri poterit :

Anno... die... mensis... N. filius, *vel* filia N. ex loco N. ætátis N. (*si hæc sciri possunt*) in domo N. in communióne S. Matris Ecclesiæ ánimam Deo réddidit, cujus corpus die... sepúltum est in Ecclesia S. N., mihi N., *vel* N. Confessário probáto conféssus die... sanctissimóque Viático reféctus die... et sacri Olei unctióne roborátus étiam per me, die... etc.

FINIS.

INDEX

ET ORDO PRÆCIPUARUM RERUM QUÆ IN HOC RITUALI LIBRO CONTINENTUR.

	Pag.
DE iis, quæ in Sacramentorum administra- tione generaliter servanda sunt.....	1
De Sacramento Baptismi ritè administran- do.....	5
Ordo Baptismi parvulorum.....	15
De Baptismo adultorum.	27
Ordo Baptismi adultorum.....	29
Ordo supplendi omissa super baptizatum..	59
Ritus servandus, cùm Episcopus baptizat.	62
Benedictio Fontis Baptismi extra Sabbatum Sanctum Paschæ, et Pentecostes, cùm aqua consecrata non habetur....	65
De Sacramento Pœnitentiæ.	70
Ordo ministrandi Sacramentum Pœniten- tiæ.....	71
Absolutionis forma..	75
De absolutione ab Excommunicatione in foro exteriori.....	77
Ritus absolvendi excommunicatum jam mortuum.....	80
De modo absolvendi à Suspensione, vel ab Interdicto extra vel intra Sacramenta- lem Confessionem, et dispensandi ab Ir- regularitate.....	82

	Pag.
De sanctissimo Eucharistiæ Sacramento...	84
Ordo ministrandi sacram Communionem..	86
De communione Paschali..	91
De Communione infirmorum.....	93
De Sacramento Extremæ Uctionis... . . .	101
Ordo ministrandi Sacramentum Extremæ Uctionis.....	104
Septem Psalmi pœnitentiales.....	114
Litaniæ.....	125
De Visitatione, et cura infirmorum.....	136
Modus juvandi morientes.....	156
Modus pro opportunitate temporis ad im- pertiendam Benedictionem in articulo mortis constitutis ab his qui facultatem habent à sede Apostolica delegatam.. . .	159
Ordo commendationis animæ.....	163
In Expiratione..	193
De Exequiis.....	196
Quibus non liceat dare Ecclesiasticam se- pulturam.....	199
Exequiarum ordo.....	ibid.
Officium Defunctorum.....	220
De Officio faciendo in Exequiis, absente corpore defuncti, et in die tertio, septi- mo, trigesimo, et anniversario.....	285
De Exequiis parvulorum.....	288
Ordo sepeliendi parvulos...	ibid.
De Sacramento Matrimonii.	298

	Pag.
Ritus celebrandi Matrimonii Sacramentum.	302
De Benedictione mulieris post partum..	308
De Benedictionibus regulæ generales...	311
Ordo ad faciendam Aquam benedictam...	312
Benedictio Candelarum extra diem Purificationis B. Mariæ Virginis.....	316
Benedictio Domorum in Sabbato sancto Paschæ.....	317
Benedictio Domorum alio tempore facienda cum aspersione aquæ benedictæ.....	319
Benedictio Loci.....	320
Benedictio Domus novæ.....	321
Benedictio Thalami.....	322
Benedictio novæ Navis.....	323
Benedictio communis super fruges et vineas.	324
Benedictio Peregrinorum ad loca sancta prodeuntium.....	325
Benedictio Peregrinorum post reditum...	329
Benedictiones esulentorum, præsertim in Pascha.....	332
Benedictio Agni Paschalis.....	ibid.
Benedictio Ovorum.....	333
Benedictio Panis.....	334
Benedictio novorum Fructuum.....	335
Benedictio ad quodcumque comestibile..	336
Benedictio Olei simplicis.....	ibid.
Benedictiones ab Episcopis, vel aliis facultatem habentibus faciendæ.....	338
Benedictio sacerdotalium Indumentorum..	ibid.

	Pag.
Benedictio Mapparum, seu Linteaminum Altaris.....	341
Benedictio Corporalium.....	342
Benedictio Tabernaculi seu Vasculi pro SS. Eucharistia conservanda.....	343
Benedictio novæ Crucis.....	344
Benedictio Imaginum J. C. D. N., B. M., et aliorum Sanctorum.....	346
Ritus benedicendi et imponendi prima- rium lapidem pro Ecclesia ædificanda servandus à Sacerdote facultatem ha- bente ab Episcopo.....	347
Ritus benedicendi novam Ecclesiam, seu Oratorium publicum, ut ibi sanctissi- mum Missæ Sacrificium celebrari possit.	357
Ritus reconciliandi Ecclesiam violatam, si nondum erat ab Episcopo consecrata....	366
Ritus benedicendi novum Cœmeterium per Sacerdotem ab Episcopo delegatum..	374
Ordo reconciliandi Cœmeterium, sive Ec- clesiæ contiguum sit, sive separatum, ubi Ecclesia non est polluta.....	377
Ritus absolvendi et benedicendi Populos et Agros ex Apostolicæ sedis indulto.....	380
Methodus Indictionis præmittendæ Ponti- ficiæ Benedictioni	394
De Processionibus.....	397
De Processione in die festo Purificationis B. Mariæ semper Virginis.....	398
De Processione in die Palmarum.....	404

	Pag.
Ordo servandus in Litaniarum majorum Processione.....	415
De Processione in festo SS. Corporis Christi.....	425
De Processione ad petendam pluviam.....	435
De Processione ad postulandam serenitatem.....	438
Preces ad repellendam tempestatem.....	441
Preces dicendæ tempore penuriæ et famis.	444
Processio tempore mortalitatis et pestis.	446
Preces dicendæ in Litanis tempore belli..	448
Processio in quacumque tribulatione.....	455
Preces dicendæ in Processione pro gratiarum actione.....	458
De processione in translatione sacrarum Reliquiarum insignium.....	472
De exorcizandis obsessis à dæmonio... ..	474
Formulæ scribendæ in libris habendis apud Parochos.....	515
Forma de describendi baptizatos in primo libro.	Ibid.
Forma describendi confirmatos in secundo libro.....	517
Forma describ. conjugatos in tertio libro.	Ibid.
Forma describendi statum animarum in quarto libro... ..	522
Forma describendi defunctos in quinto libro.	523

FINIS INDICIS.

ad quicumque
ady. Duxit

Eius corpus vobis sacrificium
benedictionum est super creaturam
et praecepta et quocumque ad servandum legem
et voluntatem hanc hunc gratiarum
actionem usque fuerit per invocationem
sui nominis in corpore sumptum
et annis labitur et auctoritate persequi
ita x m.

Pro. Cate. Cj

1872

REGISTERED

TRADE MARK

3

HARVARD UNIVERSITY

<http://lib.harvard.edu>

If the item is recalled, the borrower will
be notified of the need for an earlier return.

WIDENER

WIDENER
SEP 10 2008
OCT 09 2008
CANCELLED